

Ms. - 92

MS. — 92

INSTITUTE
OF
ISLAMIC
STUDIES

★

McGILL
UNIVERSITY

شَهْرِيَارِ الْخَازِنِ الْخَزَائِنَةِ مَوْلَانَا أَمِيرِ

خزانه دار مولا سلطان پادشاه

الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

صحنه مبارکه

بغیر خدا و غیر سعید یا در ماه ربیع

فِي شَهْرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ سِتِّ عَشْرَةَ

از سال شانزده

در ماه

وَحَسْبُهَا يَوْمُ قِرَاءَةِ عَلَيْهِ وَأَنَا أَسْمَعُ قَالَ

و یا نصد در حالی که میخواندم برای او و من شنیدم گفت

سَمِعْتُهَا عَلَى الشَّيْخِ الصَّدُوقِ قَائِمًا مِنْصُومًا

بسیار راست گو

مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعَلَكِيِّ

من شنیدم آنرا بر شیخ

الْمُعَدَّ بِالْحِمَّةِ اللَّهُ عَزَّابُ الْمُفَضَّلِ مُحَمَّدِ بْنِ

نماز کند خدا از

عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الْمُطَّابِ الشَّيْبَانِيِّ قَائِمًا حَدَّثَنَا وَشَرَّ

پیشانی پیدا

ناده
الشَّيْخُ الْأَجَلُ السَّيِّدُ الْأَمَامُ السَّعِيدُ أَبُو عَلِيٍّ

بزرگوار بهتر پشوا نیک بخت
الحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الطُّوسِيِّ دَامَ اللَّهُ

تأيدُهُ فِي شَهْرِ جُمَادَى الْآخِرَةِ مِنْ سِنَةِ

از سال
أَحَدَى عَشْرَةٍ وَخَمْسِمِائَةٍ قَالَ أَخْبَرَنَا

یا زوده و یا نصد
الشَّيْخُ الْجَلِيلُ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ

الطُّوسِيِّ قَالَ أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

الغفاري قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْمُفَضَّلِ مُحَمَّدٌ

عَدَانَةُ بْنُ الْمُطَّلِبِ الشَّيْبَانِيُّ فِي شَهْرِ

در ماه

خمس

خمس وثمانين وثلاثمائة قال حدثنا الشرف

نج وبتاد وسميد كفت

ابو عبد الله جعفر بن محمد بن جعفر بن

الحسن الشرف ابو عبد الله جعفر بن محمد

جعفر بن الحسين بن الحسن بن الحسن بن علي

ابطال عليهم السلام قال حدثنا عبد الله

كفت خبر کرد مارا

بن عمر بن خطاب الزيات سنة خمس وستين

روغن فروش سال پنج وشت

وما تين قال حدثني خالي علي بن النعمان

بب الاشكا فته

ودويت كفت خبر کرد مارا غالور من

الا علم قال حدثني عمير بن المتوكل

كفت حديث کرد مارا

علي

امير المؤمنين

التَّقِيَّ الْبَلْحِيَّ عَزَائِبَهُ الْمُتَوَكِّلِ بْنِ هُرُونَ

قَالَ لَقِيتُ حَيَّ بْنَ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
از پدرش عمیر
پس برادر
گفت میترکد ملاقات کردم
یغیر علی بن الحسن

بَعْدَ قَتْلِ أَبِيهِ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى خُرَاسَانَ
بعد کشتن پدر او
حال او
روا آورنده بود بسو

فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ لِي مِنْ أَيْنَ أَقْبَلْتَ قُلْتُ
پس سلام کردم بر او
پس گفت مرا که از کجای رو آوردی
گفتم

مِنَ الْحِجْ فَسَأَلَنِي عَنْ أَهْلِ بَنِي عَمِّهِ بِالْمَدِينَةِ
از کلمه
پس سؤال کردم مرا از کسان خود و فرزندان عم خود که در مدینه

وَاحْتَفَى السُّؤَالَ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
و مبالغه کرد در سؤال را
از حال حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

فَاخْبَرْتُهُ بِخَبْرِهِ وَخَبَرِهِمْ وَحُزْنِهِمْ عَلَى
پس خبر دادم او را
بخبر خفته و خبر ایشان
و اندوه ایشان بر

أَبِيهِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لِي
پدر را خبر زید بن علی علیه السلام
پس گفت مرا خبر

قَدْ كَانَ عَمِّي مُحَمَّدٌ عَلَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ
که تحقیق که بود عم من محمد بن علی

أَشَارَ عَلِيٌّ إِلَىٰ بَيْتِ الْخُرُوجِ وَعَرَفَ أَنَّهُ هُوَ

که اشاره کرد بر پدر من بترک خروج و شناسا شد او را که اگر او

خَرَجَ وَفَارَقَ الْمَدِينَةَ مَا يَكُونُ إِلَيْهِ

خروج کند و جدا شود از مدینه کی خواهد رسید

مَصِيرًا مَرَّةً فَهَلْ لَقِيتَ ابْنَ عَمِّي جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ

که دید کل و تعیین نگار و فرزند من دیدم مرا حضرت امام جعفر

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ هَلْ سَمِعْتَهُ

علیهما السلام *آکفتم آری گفت پس*

يَذْكُرُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِي قُلْتُ نَعَمْ قَالَ بِمَ

که یاد کند چیزی از امر من گفتم بلی گفت بچه

ذَكَرْتَنِي خَيْرًا قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ قُلْتُ

یاد کردم مرا خبر ده مرا گفتم بکردم فدایتو

مَا أَحَبُّ أَزْأَسْتَقِيلَكَ بِمَا سَمِعْتَهُ مِنْهُ

دوست بخیدارم که بروی تو آورم آنچه شنیده ام از حضرت امام

الحق

إِذْ رَأَيْتُ النَّاسَ إِلَى ابْنِ عِمَّتِكَ جَعْفَرٍ

بدینتر که دیدم ^{مرد} ^{باز} بسور ^{سیر} ^{عم} ^{تو} امام جعفر

عَلَيْهِ السَّلَامُ امِيلَ مِنْهُ إِلَيْكَ وَالْإِيبِكَ

علیه السلام

مایل تراند ^ب بسور ^{تو} و بسور ^{بدر} ^{تو}

فَقَالَ إِنَّ عَمِّي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنُهُ جَعْفَرٌ

پس گفت بدینتر که عم ^{امام محمد} و پسر ^{امام جعفر} ^{صادق}

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَعُوا النَّاسَ إِلَى الْحَيَاةِ وَخُنْ

علیها السلام

خوانند ^{مرد} ^{مرا} بسور ^{زند} ^{کافی} و ما

دَعُونَاهُمْ إِلَى الْمَوْتِ فَقُلْتُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ

میخوانیم ^{مرد} ^{مرا} بسور ^{مرا} ^{پس} ^{گفتم} ^{از} ^{پسر} ^{فرستاده} ^{خدا}

أَهْمُ أَعْلَمُ أَمَّا نَشْرُفُ فَاطِرِ قَوْلِي إِلَى الْأَرْضِ

آیا این ^{دانا} ^{تراند} یا شما ^{پس} ^{بر} ^{زیرا} ^{فکند} ^{بسور} ^{نمی}

مَلِيًّا ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ كُلُّنَا لَهُ عِلْمٌ

اندک ^{پس} ^{رود} ^{سر} ^{خود} ^{را} ^و ^{گفت} ^{جمع} ^{ما} ^{را} ^{دانش}

غَيْرَ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ كُلَّ مَا نَعْلَمُ وَلَا نَعْلَمُ

لکن ایشان ^{میدانند} ^{هر} ^{چیز} ^{ما} ^{میدانیم} ^و ^{نمیدانیم}

مرد
آنست که
میتند و خبک
میکنیم و در خند
لذا مردمان
مایل تراند به

كُلِّ مَا يَعْلَمُونَ ثُمَّ قَالَ لَيْسَ أَكْتُبُتَ مِنْ ابْنِ

بوجیزان می دانند پس گفت مرا ابا نوشته اند پس

عَمِّي شَيْئًا قُلْتُ نَعَمْ قَالَ لَيْسَ بِرَيْدٍ فَانْحَرْتُ

عم من خیر کفسم از ب گفت بجا بمن از ا پس بیرون آوردم

إِلَيْهِ وَجُوهًا مِنْ الْعِلْمِ وَأَخْرَجْتُ لَهُ

سور او قسم چند از دانش او بیرون آوردم بر او

دُعَاءَ أَمْلَأَهُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دعای که از او گرفته بود بر من

وَحَدَّثَنِي أَنَّ أَبَاهُ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و خبر داده بود مرا و پدر من که می دارد حضرت امام محمد باقر علیه السلام

أَمْلَأَهُ عَلَيْهِ وَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ مِنْ دُعَاءِ

اطلا کرده بود از ابر او و خبر داده بود او را که بدستی که آن از دعا

أَبِيهِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ

پدر او حضرت امام زین العابدین است علیهما السلام از جد

دُعَاءِ الصَّحِيفَةِ الْكَامِلَةِ فَتُطْرَفُ فِيهِ نَحْوُ

دعای صحیفه کامله است پس نکرست و از

جعفر
بعضی حضرت امام
علیه السلام گفته
و نوشته بودم

صحيح
ما رواه ابن
عبد بن
محمود

حَتَّى آتَى عَلَى آخِرِهِ وَقَالَ لِي أَتَاذَنُ فِي
انسان که رسيد باختران گفت مرا که امان

میدم ترا

نَسْخِهِ فَقُلْتُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ اتَّسَدَانِ
وگفت ان کس گفت رسول خدا

فِيمَا عَنْكُمْ فَقَالَ إِنَّا لَا خُرْجَنَ إِلَيْكَ
در این مقام است که گفت که ما کسی را بیرون نبریم

صَحِيفَةً مِنَ الدُّعَاءِ الْكَامِلَةِ مَا حَفِظَهُ
صحيحه از دعا کامل از آنچه حفظ کرد

أَبِي عَزَائِبِهِ وَإِنِّي أَوْصَانِي بِصَوْنِهَا
پروم از پدر خود و گفتم که وصیت کردم که در آن

وَمَنْعَهَا غَيْرَ أَهْلِهَا قَالَ عَمِيرٌ قَالَ لِي
وگفت ان از منظر اهل آن گفت که گفت پروم

استوکل

فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقَبَّلْتُ رَأْسَهُ وَقُلْتُ وَاللَّهِ
پس برخاستم به سوی او و گفتم او را که گفت

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ إِنِّي لَا دِينَ إِلَّا بِاللَّهِ يُحِبُّكُمْ
ای رسول خدا من هیچ دینی ندارم مگر خدا را که دوست دارد شما را

مهر آینه

طه
او
مهر آینه

له ۳

وَمَا غَتِكُمْ وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يُسْعِدَنِي فِي

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

حَيَاتِي وَعَمَلَاتِي بَوْلَايَتِكُمْ فَرَمِي صَحِيفَتِي

مجلس ۹۹۹

التي دفعها اليه الى غلام كان معه

بسم الله الرحمن الرحيم

وقال كتب هذا الدعاء بخط ابن حسين

دعای این

وَأَعْرِضْهُ عَلَى لَعَلِّي أَحْفَظُهُ فَأَنْتَ

معرض کرنا ہرگز نہ چاہتا تھا کہ اس کا کسم پوتی ہو۔

كنت اطلبه من جعفر حفظه الله

و در منتهی کمال و کرم از ان حضرت امام بنکام و ابرار خدا

فَمِنْهُمْ قَوْلُ الْمُتَوَكِّلِينَ

پس از آنکه در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند

فأما

فعلت ولم ادر ما اصنع ولم يبين

...

ابو

مستخرج من كتاب

۱۰۰

ابو

ابُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَقَدَّمَ إِلَى الْأَ

كِرْ حَفَرِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَدْفَعَهُ إِلَى أَحَدِ ثَمَرَدَعَا بَعِيَّةٍ فَاسْتَخْرَجَ

مِنْهَا صَحِيفَةً مُقْفَلَةً مَحْتَوِمَةً فَظَرَ إِلَى

الْخَاتِمِ وَقَبْلَهُ وَبَكَى ثُمَّ فَضَّهَ وَفَتَحَ الْقُفْلَ

ثُمَّ نَشَرَ الصَّحِيفَةَ وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ

وَأَمَرَهَا عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ وَاللَّهِ يَا مُتَوَكِّلُ

لَوْلَا مَا ذَكَرْتُ مِنْ قَوْلِ ابْنِ عَمِّي أَنِّي أَقْتُلُ

وَأَصْلَبُ لِمَا دَفَعْتُهَا إِلَيْكَ وَلَكِنِّي بَهَا

وَأَدْفَعُهُ شَوْمَ بَرَانِي نَمِيدَ ادمِ ابْنِ ابْنِ

بحی

مهرام

انی

ضَيْنًا وَلَكِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ قَوْلَهُ حَقٌّ أَخَذَهُ

بخیل و بیکس من میدانم که سخن او راست و مرا گرفته از

عَنْ آبَائِهِ وَأَنَّهُ سَيَصِحُّ فَخَفْتُ أَنْ يَقَعَ

از پدران خود و بدستی که زود بآه می شود پس بیدم که افتد صل

مِثْلُ هَذَا الْعِلْمِ إِلَى بَنِي أُمَيَّةَ فَيَكْتُمُوهُ

این علم بدست بنی امیه پس پنهانند از

وَيَدْخُرُونَ فِي خَرَائِمِهِمْ لَا تَقْسِمُ فَأَقْبَضَهَا

و ذخیره کنند از آن در خرینها خود از برادر خود پس بگیرد از

وَالْفَنِيهَا وَتَرَبَّصْ بِهَا فَإِذَا قَضَى اللَّهُ مِنْ

و کنایت کند و انتظار کش بان پس چون بگذارد خدا از

أَمْرِي وَأَمْرٌ هُوَ لَا يَأْتِي الْقَوْمَ مَا هُوَ قَاضٍ

امر من و امر اس که روی نمی آید بجمه او حکم کننده

فَهِيَ أَمَانَةٌ لِي عِنْدَكَ حَتَّى تَوْصِلَهَا إِلَيَّ

پس این محیفة امانت مرا نزد تو تا برسانی این را بسور

ابْنِي عَمِّي مُحَمَّدٍ وَابْرَاهِيمَ ابْنِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

دو پسر عم من پسران

الحسن

این محیفة امانت مرا نزد تو تا برسانی این را بسور

مرا و اینست که بر صحران ابراهیم گذشتیم

لِحَسَنِ ابْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

فَإِنَّهُمَا الْقَائِمَانِ فِي هَذَا الْأَمْرِ بَعْدِي قَالَا
پس درستی که ایشان برخواستگانند در این امر بعد از من گفتند

الْمُتَوَكِّلُ فَقَبِضْتُ الصَّحِيفَةَ فَلَمَّا قُتِلَ يَحْيَى بْنُ
متوکل که گرفتم صحیفه را پس بکشیدند

زَيْدٍ صُرْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَقَيْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
زید باز گشتم بسور مدینه پس ملاقات کردم حضرت اباعبدالله

عَلَيْهِ السَّلَامُ فَحَدَّثْتُهُ الْحَدِيثَ عَنْ يَحْيَى بْنِ قَبْلِكَ
علیه السلام پس گفتم بآیه این خبر را از یحیی بن قریب

وَأَشْتَدَّ وَجْدُهُ بِهِ وَقَالَ رَحِمَ اللَّهُ ابْنَ عَمِّي
وخی شد اندوه او باین خبر و گفت رحم کند خدا بر من و عم را

وَالْحَقُّ يَا أَبَا عٍ وَاجِدَادِهِ وَاللَّهُ يَا مُتَوَكِّلُ
و حقا و یا آیه و اجداد او قسم بخدا و متوکل

مَا مَنَعَنِي مِنْ دَفْعِ الدُّعَاءِ إِلَيْهِ إِلَّا الَّذِي خَافَهُ
که منع نکردم از دادن دعا بچیی مکران خبر که ترسیده بود

*نیت سید است
بنی مینه گفتند*

الله اعلم
 بر سر و کتات ان صحیفه
 بنده فایز الصمیمه

عَلَى صَحِيفَةٍ فَقُلْتُ مَا هِيَ فَقَتَحَهَا وَقَالَ هَذَا

بر صحیفه پس گفتم صحیفه کیست پس کشود انرا و گفت این

وَاللَّهِ خَطُّ عَمِّي يَدٍ وَدُعَاءُ جَدِّي عَلَى الْحُسَيْنِ

قسم بخدا که خط عم من است و دعاء جبر من علی حسین است

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ لَا بَيْتَ إِلَّا بَيْتُهُ يَا سَمْعِيلُ فَأَتَنِي بِالْدُعَاءِ

برایت از حق گفت پس خود را ای اسمعیل پس بیا و بر من

الَّذِي أَمَرْتُكَ بِحِفْظِهِ وَصَوْنِهِ فَقَامَ

که فرموده بودم بیا و کفایت آن و نگه داشتن آن پس برخاست

اسْمَعِيلُ فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً كَانَتْهَا الصَّحِيفَةُ

اسمعیل پس بیرون آورد صحیفه را گویا ان صحیفه بود

الَّتِي دَفَعَهَا إِلَيَّ يَحْيَى بْنُ زَيْدٍ فَقَبَّلَهَا أَبُو

که داده بود انرا بمن یحیی پس زید پس بوسید انرا

عَبْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَ

حضرت ابو عبدالله علیه السلام و گذاشت انرا بر چشمها و

قَالَ هَذَا خَطُّ أَبِي وَأَمْلَأُ جَدِّي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

گفت این خط پدرم و انرا پدر پدر من

عشتم

در رخت شهاب

این صحیفه را

بِمَشْهَدِ مَنِي فَقُلْتُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَنْزِلْتَ
بمَشْهُور من پس گفتم ای سر رسول خدا اگر بیز تو گوی

أَنْ أَعْرِضَهُمَا مَعَ صَحِيفَةِ زَيْدٍ وَيَحْيَى فَأَذِنْتُ لِي
باز کنم آنرا و مقابل کنم با صحیفه زید و یحیی پس دستور داد

فِي ذَلِكَ وَقَالَ قَدْ رَأَيْتُكَ لَذَلِكَ أَهْلًا
در این معنی گفت تحقیق که دیدم ترا از بزرگان این اهلی

فَنَظَرْتُ وَإِذَا هُمَا مَرُّ وَاحِدٍ وَلَمْ أَجِدْ حَرْفًا
پس دیدم آنرا و آن هر دو صحیفه یکی بود و نیافتم حرفی را

مِنْهَا يُخَالِفُ مَا فِي الصَّحِيفَةِ الْآخَرَى شُمَّ
از آن که مخالف باشد با آنکه در صحیفه دیگر است پس

اسْتَأْذَنْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع فِي دَفْعِ الصَّحِيفَةِ
اذن طلبیدم من از حضرت ابی عبدالله ع در دادن صحیفه

إِلَى ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ فَقَالَ أَرَأَيْتَ اللَّهُ يَا مُرَّكُمْ
به پسر عبدالله بن حسن پس گفت ای پسر که خدا میفرماید شمار

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا نَعْمَ فَادْفَعُهَا
که برسانید امانتها را بسوی صاحب آن ای پس ای

إِلَيْهِمَا فَلَمَّا نَهَضَتْ لِلِقَائِهِمَا قَالَا لَكَ مَكَانَكَ

بیتان پس چون برخواستیم برآردیدن ایشان گفت مرا تا خود

ثُمَّ وَجَّهَ إِلَى مُحَمَّدٍ وَابْرَاهِيمَ فَجَاءَا فَقَالَ هَذَا صَاحِبُ

پس متوجه شد که سید محمد و ابراهیم بس آمدند پس گفت ای ابا عبد الله

مِيرَاثُ ابْنِ عِمْرَانَ يَحْيَى مِنْ أَبِيهِ قَدْ خَصَّكَ بِأَبْنِ

میراث پسر عم شما یحیی است که از پدر با و رسیده مخصوص کرده اند شما را

بِهِ دُونَ اخْوَتِهِ فَخُنْ مُشْرِطُونَ عَلَيْكُمَا

غیر برادران خود پس ما شرط کنندگانیم بر شما

فِيهِ شَرْطًا فَقَالَ لَا رَحِمَكَ اللَّهُ قُلْ فَقَوْلُكَ

در این صیغه شرط کردن پس گفتند رحمت کن تو را خدا بگو پس گفتن تو

الْمَقْبُولُ فَقَالَ لَا تَخْرُجَا هَذِهِ الصَّحِيفَةَ مِنْ

مقبول کرده شد آری گفت بیرون نبرید این صحیفه را

الْمَدِينَةِ قَالَا وَلِمَ ذَلِكَ قَالَ ابْنُ عِمْرَانَ خَا

مدینه گفتند چرا بیرون نبریم گفت پسر عم شما رسیده است

عَلَيْهَا أَمْرًا أَخَافُهُ أَنَا عَلَيْكُمَا قَالَا إِنَّمَا خَافَ

بر آن صحیفه خیزد که میترسم از آن من بر شما گفتند بدترتر که میترسید یکی

پس بطلب ایشان رفت

میراث پسر عم شما یحیی است که از پدر با و رسیده مخصوص کرده اند شما را

علیها

عَلَيْهَا حِينَ عَلِمَ أَنَّهُ يُقْتَلُ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ
بران چون دانست که او کشته میشود گفت حضرت ابو عبدالله

وَأَنْتُمْ فَلَا تَأْمَنُوا فَوَاللَّهِ إِنِّي لَا أَعْلَمُ أَنْتُمْ

که شما نیز ایمن نیستید ایمنه شوید پس قسم بخدا که من میدانم که شما زودباش

سَخَّرَ جَانِ كَمَا خَرَجَ وَسَتُقْتَلُ زِكَا

که خروج کند همچنانکه خروج کرد و زود باشا که کشته شوید همچنانکه

قُتِلَ فَقَامَا وَهُمَا يَقُولَانِ لَأَحُولَ وَلَا

کشته شد پس برخاستند و هر دو میگفتند نیست محله قدرتی و نه

قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ فَلَمَّا خَرَجَا

قوتی مگر ساری بخدا برین بزرگتر پس چون بیرون رفتند

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا مُتَوَكِّلُ كَيْفَ

گفت مرا حضرت ابو عبدالله علیه السلام ای متوکل چگونه گفت

قَالَ لَكَ يَحْيَى ابْنُ عَمِّي مُحَمَّدٌ عَلَى وَابْنِهِ

تورا بدرستی که غم من محمد پسر علی و پسر جعفر

جَعْفَرٌ أَدْعُوا النَّاسَ إِلَى الْحَيَاةِ وَادْعُونَاهُمْ

صادقا خنده اند مرد مرا بسوز زندگی و میخواهم ما مرد مرا

حَدَّثَ

إِلَى الْمَوْتِ قُلْتُ نَعَمْ أَصْلَحَ اللَّهُ قَدْ ثَابَلَ

بوی هر که گفتتم بلی بصلاح آورد خدا تو را تحقیق گفت

ابْنُ عَمَرَ يَحْيَى ذَلِكَ فَقَالَ يَرْحَمُ اللَّهُ

پسر عمر تو یحیی این را می گفت رحم کند خدا

يَحْيَى ابْنُ زَيْدٍ حَدَّثَنِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَنْ

یحیی را بدرستی که پدرم حدیث کرد مرا از پدرش از جدش از

عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

علین ابرطال علیه السلام بدرستی که رسول خدا صلی

فاری

أَخَذَتْهُ نَفْسُهُ وَهُوَ عَلَى مَنبَرٍ فَرَأَى فِي

فرا گرفت نفسش حال آنکه بر بالای منبر خود بود پس دید در

مَنَامِهِ رِجَالًا لَا يَنْزُونَ عَلَى مَنبَرٍ شَرُّو

خواب مردان را که بر می خستند بر منبر او بهجور جستن

الْقِرْدَةِ يَرُدُّونَ النَّاسَ عَلَى أَعْقَابِهِمُ الْقَهْقَرَى

بوزینگان باز پس میگردانند مرد را بر پشتها خود و از کونه

فَاسْتَوَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

پس ایستاد رسول خدا

و از کونه

جالسا

خدا کی ازل ان جانے
نور عسی امیر عالم
سبحر ملعو نہ ہی امیر عالم

جَالِسًا وَالْحَزَنُ يُعْرِفُ فِي وَجْهِهِ فَأَتَتْهُ

در حالتی که ششتم بود و شاه شاخته میشد و روم را پس از آن

جَبْرِئِيلُ بِهِزِهِ الْآيَةُ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا

جبرئیل و این را بک آورد و نه کردانید ما این خوابی را

الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْآفِتْنَةَ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ

که نمودیم بتو مگر امتحانی بر مردم نمودیم بتو درخت

الملعونۃ فی القبرانِ نحوهم ما یزیدہم

لَعْنَتُ لَرْدَه شَدَه دَر قُرْآن وِر سَا نِدِیم مَرْد مَانِزِ اِیْنِ دَه مَرْد
الْاُولَاکِ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ سَاقِی

الاطغیانان بپرا یعنی بی استیلا و فساد
که در شکر و در شکر و در شکر و در شکر

ملک سرشتی برادر کرده بخود ملعونہ رسید

جبرئیل اعلیٰ علیہ السلام یوحنا و
حسنا ابا در عدم من خواهند بود و در

زَمَنِي قَالِ لَأَوَّلِكُمْ تَدْوِرُ رَحَى الْإِسْلَامِ

زمانه می گفتند و لیکن می کرد و ایام اسلام

مِنْ مُهَاجِرِكَ قُلْتُ بِذَلِكَ عَشْرًا

از جبر لردن تو ~~پس رنگند~~ ~~بان ده سال پس~~

از این جهت و چنانکه ما در کتب قدیم ده سال

این کتاب

محرر: محمد باقر
تاریخ: ۱۲۸۵
محل: تهران
موضوع: تاریخ
توضیح: این کتاب در مورد تاریخ ایران است و به دست محمد باقر نوشته شده است.

تَدُورُ رَحَى الْإِسْلَامِ عَلَى أَسْرِ خَمْسَةِ وَثَلَاثِينَ

بگردد اسیر اسلام بر سر سی و پنج سال

مِنْ مُهَاجَرَتِكَ قَلْبْتُ بِذَلِكَ خَمْسًا ثَمْتُ

از هجرت تو پس رنگند بآنکه سی و پنج سال پس

لَا بَدَّ مِنْ رَحَى ضَلَالَةٍ هِيَ قَائِمَةٌ عَلَى قُطْبِهَا

ناچار شد از اسیر گرامر و آن استاد شد بر قطب خود

ثَمْتُ مَلِكُ الْفَرَاغَةِ قَالَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى

پس پادشاه فرعونیان شد گفت پس فرستاد خدا تعالی

فِي ذَلِكَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا

درین باب بر سر که ما فرستادیم آنرا در شب قدر و چه

أَدْرِيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

و آنکه گردانید تو را که چیست قدر بهتر است از هزار ماه

بِمَلِكِهَا بَنُو أُمِّيَّةَ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ قَالَ

که پادشاهان بنو امیه نباشد در آن شب قدر گفت

فَأُطْلِعَ اللَّهُ نَبِيَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ بَنِي أُمِّيَّةَ

پس پادشاهان بنو امیه را خود را علیه السلام که بنو امیه پادشاه کردند

مملک

تَمْلِكُ سُلْطَانَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَمُلْكُهَا طَوِيلٌ
پادشاه میکنند در تسلط این امت و مالک آن بشوند دراز

هَذِهِ الْمُدَّةُ فَلَوْ طَاوَلْتُمْ الْجِبَالَ لَطَالُوا
این مدتی پس اگر بلند شود بر ایشان کوه تا پیرانه بلند شوند

عَلَيْهَا حَتَّى يَأْذُرَ اللَّهُ تَعَالَى بَرْوَالَ مُلْكِهِمْ
بر ایشان تا آنکه فرمان دهد خدا تعالی بر زوال پادشاه ایشان

وَهُمْ فِي ذَلِكَ يَسْتَشْعِرُونَ عَدَاوَتَنَا أَهْلَ
و ایشان در این حال در دل دارند دشمنی ما که اهل

الْبَيْتِ وَبُغْضَنَا أَخْبَرَ اللَّهُ نَبِيَّهُ بِمَا يَلْقَى أَهْلُ
بیت و بخت ما را خبر داده خدا پیغمبر خود را آنچه می رسد به اهل

بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلُ مَوَدَّتِهِمْ وَشِيعَتِهِمْ مِنْهُمْ
بیت محمد و اهل دوستی ایشان و پیروان ایشان از بنو امیه

فَإِنَّمَا مَهْمُ وَمُلْكِهِمْ قَالَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
در روزگار ایشان و پادشاه ایشان گفت که فرستاد خدا تعالی

فِيهِمُ الْمُتَرِّفِينَ الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
در حق ایشان که اماندید و نگاه کرد زبان بآنکه تغییر دادند نعمت خدا را بنیابا کفر

بر آن کوهها

حضرت صادق علیه السلام

وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا

و فرود آورده اند و آنرا برای آنکس که در جهنم باشد و در آنجا رود

وَبَشِّرَ الْقَرَارُ وَنِعْمَتُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ

و بشارت را بفرموده است و نعمت خدا محمد است و اهل بیت او

جَهَنَّمَ إِيْمَانٌ يُدْخِلُ الْجَنَّةَ وَبُغْضُهُمْ كُفْرٌ

و دشمنی آن که در دین است که در آورده بهشت و دشمنی آن که کفر است

وَنِفَاقٌ يُدْخِلُ النَّارَ فَاسْرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

و نفاق که در آورده باشد پس رسول خدا ص

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى عَلِيٍّ وَأَهْلِ بَيْتِهِ قَالَ ثُمَّ قَالَ

این را بر علیه السلام و اهل بیت او گفت پس فرمود

أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا خَرَجَ وَلَا يَخْرُجُ مِنَّا

ابو عبد الله علیه السلام خروج نکرده و خروج نکند از ما

أَهْلَ الْبَيْتِ إِلَى قِيَامِ قَائِمِنَا أَحَدٌ لِيُدْفَعَ ظُلْمًا

که اهل بیت تا برود کسی قائم ما نیکی کسی ما دفع کند ظلم را

أَوْ يُنْعَشَرَ حَقًّا إِلَّا أَصْطَلَمَتْهُ الْبَلِيَّةُ وَكَانَ

یا اینکه از حق دور شود مگر برنگردد او را بلیا باشد

قیامه

صالح بن داود

قِيَامُهُ زِيَادَةً فِي مَكْرُوهِنَا وَشَيْعَتِنَا

قَالَ الْمُتَوَكِّلُ بْنُ هُرُونٍ ثُمَّ أَمَلَى عَلَيَّ

گفت متوکل تبر مارون پس اعلی کرد بر من
 اَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْأَدْعِيَّةُ وَهِيَ

ابو عبد الله عليه السلام
 خَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَا سَقَطَ عَنْ مَنِهَا

مفتا دو یخ با است افتاد از من ازان یاها
اَحَدَ عَشَرَ يَابَا وَحَفِظْتُ مِنْهَا نِيفًا وَسِتِّينَ

باب و بیاد گرفتیم از آن
باباً و حَدَّثَنَا أَبُو الْمُفَضَّلِ قَالَ وَحَدَّثَنِي

وحدیث کوردا ابوالمفضل گفت

الْكَاتِبُ نَزِيلُ الرَّجَّةِ فِي دَارِهِ قَالَ أَحَدُ شُعْبَةَ

که تا کی رجه است

مختلف ناز که ازین شخصیت حاصل
باب الحال عیاه و حارباب در میان
و باقی طاهر در میان نیست

نیم از عقیدت با جهل
شاید تا کسی وایسی

خداوند
رحمت
عمله ازین کوفه درین
اختیار هر دو است

مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مُسْلِمٍ الْمُطَهَّرِيُّ قَالَتْ حَدَّثَنِي

گفت حضرت کرد و مرا

١٤٥
٥
أَبِي عُمَيْرٍ ابْنِ مُتَوَكِّلِ الْبَلْخِيِّ عَزَائِبُهُ الْمُتَوَكِّلِ

عَنْ ابْنِ هُرُونَ قَالَ لَقِيتُ مُحَمَّدِي بْنَ زَيْدِ بْنِ

عَلَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِتَمَامِهِ إِلَىٰ

رَوَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّتِي ذَكَرَهَا

ان خواهر ما و کرد

جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَزَّ ابَاءُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

المعجزة السيرة محمد ازبیران خود ص صلوات اللہ علیہم

وَفِي رَوَايَةِ الْمُطَهَّرِ ذِكْرُ الْأَبَوَانِ فِيهِ

و در روایت مطهر ذکر شده است و الباقی دعاء او

أَوَّلُ التَّحِيْدِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الشَّيْخُ الصَّلَوَةُ

باب اول محمد کردن خدا را عز و جل باب دوم درود و صلوات

۱۵

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الثَّلَاثَةَ الصَّلَاةُ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ

بر محمد و آل محمد با تسبیح ده و وصله آیه انزل کان عرش اند

الرَّابِعُ الصَّلَاةُ عَلَى مُصَدِّقِي الرُّسُلِ الْخَامِسُ

پانجم درود وصله بر اوصیای کنز کان رسولان با تسبیح

دُعَاؤُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَفْسِهِ وَخَاصَّتِهِ

دعای آنحضرت علیه السلام بر ابر خود و خاصان خود

السادس دُعَاؤُهُ عِنْدَ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ

ششم دعای آنحضرت علیه السلام در صبح و شام

السَّيْعَا دُعَاؤُهُ عَنِ الْمُهَيَّاتِ الشَّغْلِ دُعَاؤُهُ

پانجم دعای آنحضرت علیه السلام در وقت و قصه و عیش و شغل

عَنِ الْإِسْتِعَاذَةِ الثَّامِسُ دُعَاؤُهُ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ

ششم دعای آنحضرت علیه السلام در استعاذت و استثناء

العاشر دُعَاؤُهُ فِي الْجَمْعِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى الْوَاحِدُ

یازدهم دعای آنحضرت علیه السلام در جمع کردن به خداوند یگانه

دُعَاؤُهُ بِخَوَاتِمِ الْخَيْرِ الْعِشْرَةُ دُعَاؤُهُ فِي الْأَعْتَرَفِ

دهم دعای آنحضرت علیه السلام با بیست و یک دعا

الثالث دُعَاؤُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْحَوَائِجِ الرَّابِعُ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاؤُهُ فِي الظُّلُمَاتِ الْخَامِسُ دُعَاؤُهُ عِنْدَ الْمَرَضِ

دَرْشَكُوهُ ظَالِمًا

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

السادس دُعَاؤُهُ فِي الْإِسْتِقَالَةِ السَّبْعُ دُعَاؤُهُ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

عَمَّا عَلَى الشَّيْطَانِ الْخَامِسُ دُعَاؤُهُ فِي الْمَحْذُورَاتِ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

السَّيْعُ دُعَاؤُهُ فِي الْإِسْتِقَاءِ الْعَشْرُ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

دُعَاؤُهُ فِي مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ الْحَادِي عَشْرُ دُعَاؤُهُ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

فِي الْإِسْتِكْفَاءِ الثَّانِي دُعَاؤُهُ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

الثَلَاثُ الْعَشْرُ دُعَاؤُهُ عِنْدَ الشَّدَّةِ الرَّابِعُ عَشْرُ

دُعَاؤُ الْخَضِرَةِ

هَكَاهُ أَنْدُوهُ بِلَيْسَ

دُعَاؤُهُ

دُعَاؤُهُ ع بِالْعَافِيَةِ الْخَامِسِ وَالْعِشْرُونَ دُعَاؤُهُ ع
دعای انحضرت

لَا بُوَيَّةَ السَّاسِ الْعِشْرُونَ دُعَاؤُهُ ع لَوْلِيهِ السَّابِعُ
دعای انحضرت

دُعَاؤُهُ ع لِحَيْرَانِهِ وَأَوْلِيَاءِ الْقَلْبِ وَالْعِشْرُونَ دُعَاؤُهُ ع
دعای انحضرت

لَا أَهْلَ التَّغْوَرِ السَّاسِ الْعِشْرُونَ دُعَاؤُهُ ع فِي التَّقَرُّعِ
دعای انحضرت

الثَّلَاثُونَ دُعَاؤُهُ ع إِذَا قَرَّ عَلَى لَبِّهِ الْحَادِثُ
دعای انحضرت

دُعَاؤُهُ ع فِي الْمَعُونَةِ عَلَى قِضَاءِ الدِّينِ الشَّامِ
دعای انحضرت

دُعَاؤُهُ ع بِالتَّوْبَةِ الثَّلَاثِينَ دُعَاؤُهُ ع فِي
دعای انحضرت

صَلَاةِ اللَّيْلِ الرَّابِعِ وَدُعَاؤُهُ ع فِي الْإِسْتِغَاثَةِ
دعای انحضرت

نکاحه بانان محمد

الى الله تعالى

دُعَاؤُهُ فِي طَلَبِ السِّرِّ الْمَسَامِيحِ وَالثَّلَاثُونَ دُعَاؤُهُ ١١

دُعَاؤُ الْحَمْدِ ١٢

إِذَا بَتَلَى أَوْ رَامَتَكَ بِفَضِيحَةٍ بِذَنْبِ السَّابِعِ

دُعَاؤُهُ فِي الرِّضَا بِالْقَضَاءِ لِسِتْرِ الثَّلَاثِينَ دُعَاؤُهُ ١٣

إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا الثَّلَاثِينَ دُعَاؤُهُ ١٤

عِنْدَ سَمَاعِ الرَّعْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ دُعَاؤُهُ فِي الشُّكْرِ

لِلْحَمْدِ وَالدُّعَاؤُ فِي الْإِعْتِزَالِ لِكُلِّ شَيْءٍ دُعَاؤُهُ ١٥

دُعَاؤُهُ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ لِكُلِّ شَيْءٍ دُعَاؤُهُ ١٦

ذِكْرُ الْمَوْتِ الْمَرِيعِ دُعَاؤُهُ فِي طَلَبِ السِّرِّ

دُعَاؤُ الْحَمْدِ ١٧

وَالْوَقَايَةِ لِخَامِسِ رَجَبٍ دُعَاوَةٌ عِنْدَ خْتَمِ الْقُرْآنِ

وَمَا يَكُونُ إِلَّا بِأَمْرِ اللَّهِ دُعَايُ الْحَضَرَةِ

الْخَامِسُ دُعَاوَةٌ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهَلَالِ الْإِبْرَهِيمِيِّ

بِأَمْرِ اللَّهِ دُعَايُ الْحَضَرَةِ

دُعَاوَةٌ لِدُخُولِ شَهْرِ رَمَضَانَ لَشَامَنِ الْإِبْرَهِيمِيِّ دُعَاوَةٌ

دُعَايُ الْحَضَرَةِ

لِوَدَاعِ شَهْرِ مَضَى التَّاسِعِ رَجَبٍ دُعَاوَةٌ لِعَبِيدِ

بِرَأْسِ اللَّهِ دُعَايُ الْحَضَرَةِ

الْفِطْرِ وَالْجُمُعَةِ الْخَمْسَةِ دُعَاوَةٌ فِي يَوْمِ عَرَفَةِ

رَمَضَانَ وَجُمُعَةِ

لِلْحَادِي الْخَمْسَةِ دُعَاوَةٌ يَوْمَ الْأَضْحَى لْجُمُعَةِ الثَّانِي الْخَمْسَةِ

بِأَمْرِ اللَّهِ دُعَايُ الْحَضَرَةِ

دُعَاوَةٌ فِي دَفْعِ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ لثَلَاثَةِ الْخَمْسَةِ دُعَاوَةٌ

دُعَايُ الْحَضَرَةِ

فِي الرَّهْبَةِ الرَّابِعَةِ الْخَمْسَةِ دُعَاوَةٌ فِي التَّضَرُّعِ

دُعَايُ الْحَضَرَةِ

بدر کا خدا دعا دعا علی الحفرت

دعا الحفرت

دعاء الحفرت

ابو عبد الله حسن بن احمد خدابراهيم

روایت کرد مارا ابو عبیدہ -

اس باب کے تحت لکھی گئی ہے

لا علم والحمد لله رب العالمين بن موسى بن أبي الفوارس

رَحِمَهُ اللهُ عَزَابِيْهِ مُتَوَكِّلٌ بِنُفْرُونَ قَالِ امْلِيْ

۱۷

باب اول فی تحمید

عَلَى سَيِّدِي الصَّادِقِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ

سید و بهتر و راست گویت حضرت صادق علیه السلام

مُحَمَّدٍ قَالَ أَمَلِي جَدِّي عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ عَلَى أَبِي مُحَمَّدٍ

گفت انت کرد جد من علی بن حسین برادر من امام محمد باقر

بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا جَمْعُ بَيْنَ السَّلَامِ بِمَشْهَدِي مِنْ

برایتان جمع آرمحت بحضور من

وَكُنَّ مَزْدُغَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتَدَأَ

و بوده از دعا و آنحضرت را و باد رحمت خدا چنان ابتدا کرده

بِالدُّعَاءِ بِالْحَمْدِ عَزَّ وَجَلَّ وَالشَّائِعُ فَقَالَ

بدعا ابتدا کرد بحمد خدا عز و جل و سپس بر او پس گفت

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ بِلَا أَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهُ

سپس مر خدا را که اولست بی اول که بوده باشد پیش از او

وَالْآخِرِ بِلَا آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ الَّذِي قَصُرَتْ

و آخرت بی آخری که باشد بعد از او آن خدا که کوتاه شد

عَنْ رُؤْيَيْهِ أَبْصَارُ النَّاطِرِينَ وَتَجَزَّتْ

از دیدن او دیده ها نظر کننده گان و عاجز شد

و ستایش خدای
سپاس
بعثت میکند
طریق میکند
تعالی باین طریق
رو زمین دهکت نه بلکه ستایش و
ستایش میکند پس این دعا
میخوانند

لَا يَنْقُصُ مِنْ زَادِهِ نَاقِصٌ وَلَا يَزِيدُ مِنْ نَقْصِهِ

یا اے عزیز دوست خیر داد
باش از جمال بدست

از این نه تا کشته ایسین کردن در این کار

موقوف کرده و بهر کرد و در اوج آن تمام کرده گامگاه میرزا

با و روزگار عمر خود و نذر دست خود را، سالها روزگار خود

تا آخر رسد بنهایی شان خود و تمام بسند

سید ابوبکر بن عبد اللہ بن ابی قحطافہ

ان نور نوابی و رسد رایت

ایمان از آنکه هر کس که در این کتاب

پاکست

پاکستان

۱۴ فرموده اند
ثبته و سرانجام
عمر را بخت و سانسافیه
حکمت در او میکنند و از
سنگ که در آن قرار دارد
عمر را بمنزله کام
که صاحب حیات را گویند
کامیت از برای او سوی
وسالاریت پیچیده سوار
راطله کرده اند که صاحب
ایسبران و نزدیک میشود
باجل و این عمارت در نهایت
فصاحت و بلاغت است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

اسْمَاءُ وَتَظَاهَرَتْ آلَاؤُهُ لَا يَسْئَلُ

فامبارا و بهر ستم و ظاهر از نعمت اوست

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

از آنکه کند و اینست از برسد شود و شکر در مقابل او

الَّذِي لَوْ حَبَسَ عَمَّا عِبَادِهِ مَعْرِفَةً

القدر که اگر با کفر از بندگی بود

حَمْدِهِ عَلَىٰ مَا ابْلَاهُم مِّنْهُ الْمُتَابِعَةِ

شکر او بر آنکه عطا کرده ریا از نعمت اوست در پی او

وَأَسْبَغَ عَلَيْهِمْ مِنْ نِعَمِهِ الْمُتَظَاهِرَةِ

و تمام و فراخ کرد بر ایشان از نعمت اوست باری او

لِتَصَرَّفُوا فِي مَنِّهِ فَلَمْ يَحْجِدُوا لَهُ وَ

هر آنکه تصرف کرد در نعمت اوست پس ستایش نکردند او را

تَوَسَّعُوا فِي رِزْقِهِ فَلَمْ يُشْكِرُوهُ وَلَوْ كَانُوا

و فراخ گرفته در رزق خود پس شکر نکردند او را و اگر بودند

كَذَلِكَ أَخْرَجُوا مِنْ حُدُودِ الْإِنْسَانِيَّةِ

همچنین پس و از حد انسانیت

مردمیت

إِلَىٰ

إِلَىٰ

إِلَى حَدِّ الْبَهِيمَةِ فَكَانُوا عُمَّا وَصَفَ

بعد چهار یا پانزده پس بودند همچنانکه وصف کند

فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ

در محکم کتاب خود نیست این مکرر محو چهار بار

بَلَّغُهُمْ رِاضِلٌ سَبِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا

ملک ایشان کمره راه تر و راه

عَرَفْنَا مِنْ نَفْسِهِ وَالْهَمْنَا مِنْ شُكْرِهِ وَفَتَحَ

شناسا کرد ایند از نفس خود و الهام کرد مار از شکل خود و گشود

لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ رُبُوبِيَّتَهُ وَدَلَّنَا

برار ما از دربار دانش به پروردگار خود و راه خود

عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ وَحَيْثُ

مرات از ما که نوشته را و از شر که در کتاب او و دور کرد

مِنَ الْإِنِّجَادِ وَالشَّكِّ فِي آخِرِهِ حَمْدًا نَعْمَ

از این کتاب در کتابخانه

الحی و شکر در امر او و محمد در بر او
به فخر و حیا و خفا و کسبه و

بِهِ يَمْنُ مِنْ حَمْدٍ مِنْ حَلْفِهِ وَاسْتِوَابِهِ

یادگار در میان تهر که مدینه است و او را از سق او و او را سی میگیرم

بدری قزاقی خانی چند

سید بن ابی ذر (ع) ۱۳۵

در این کتاب که در باره حضرت علی علیه السلام است
 و در بیان صفات و مناقب او است
 و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است
 و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است

مَنْ سَبَقَ إِلَى رِضَاةٍ وَعَفْوَةٍ حَمْدًا يَصِي

بر آن که پیش گرفته بخشود راه و امرش او حمد کرد و عفو شود

لَنَا بِهِ سَبِيلُ الْمُبْعَثِ وَيُشْرِفُ بِهِ مَنَازِلَنَا

ما را بانه راه بعثت شود و مشرف شود به منزلها را

عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَحْرِي كُلِّ نَفْسٍ

نزد سوختن بایستادگان روزی که هر کس جزا دهد و عفو کند

بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي

با آنچه کسب کرده باشد و این است که سزا دهد و عفو کند

مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يَنْصَرُونَ

هیچ دوست را دوستی جز نیست و نه ایستادگان یار را یاری نرود

حَمْدًا يَرْتَفِعُ مِثْلًا إِلَى أَعْلَى عَلَيْهِ فِي كِتَابِ

حمد کرد بلند شود از ما بلندترین منزل که در کتاب است

مَرْقُومٍ لِشَهِدِ الْمُقَرَّبُونَ حَمْدًا تَقَرَّبُ بِهِ

نوشته شده که حاضران شوند فرشتگان مقرب حمد کرد روشن شود

عَيُونُنَا إِذَا بَرَقَتِ الْأَبْصَارُ وَتَبَيَّنَّ رُؤُوسُهُ

چشمان ما وقتی که برق بینایی شود و رؤسها ظاهر شود

در این کتاب که در باره حضرت علی علیه السلام است
 و در بیان صفات و مناقب او است
 و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است

در این کتاب که در باره حضرت علی علیه السلام است
 و در بیان صفات و مناقب او است
 و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است

و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است
 و در بیان احوال و عیال او است
 و در بیان وفات او است
 و در بیان تدفین او است

وَجُوهُنَا إِذَا اسْوَدَّتْ لَا بَشَارَ حَمْدًا نَقُتُّ

رویهما را و قدر که سیاه گردد بویستند حمد که از ادا کرده شود

بِهِ مِنْ أَيْمِنِنَا رِئَاسَةً إِلَى كَرِيمٍ جَوَارِ اللَّهِ حَمْدًا

بها از عذاب و در آنکس خدا بسوی کوار از همه صاحبی خدا حمدی

نُزَاحِمُهُ مَلِكُهُ كَتَّةُ الْمُقَرَّبِينَ وَنُضَامُ

که مرا حجت است با من در مرتبه یا فرشتگان معرفت و ضم شویم

بِهِ أَنْبِيَاءُهُ الْمُرْسَلِينَ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ الَّتِي

با آن با پیغمبران که فرستاده کاند و در برابر اقامت

لَا تَزُولُ وَحَمَلُ كَرَامَتِهِ الَّتِي لَا تَحُولُ

که زوال نپذیرد و محل کرامت او که برنگردد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اخْتَلَفْنَا فَمَا سَنَّ الْخَلْقِ تَعْرِيزَ نَوْعِ أَنْبَاءِ بَعْضُ

و سبکی مر خدا را که برگزید برای ما نیکویی

وَأَجْرِي عَلَيْنَا طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَجَعَلَ لَنَا

و جاز کرد ما را با نیکو کار روزی و کرد ما را

الْفَضِيلَةَ بِالْمُلْكَةِ عَلَى جَمِيعِ الْخَلْقِ فَكُلُّ

افزون مرتبه را بسلط بر جمیع آفریدگان پس

منعمی را گویند که کرامت
و در پیشگاه
و محل کرامت
و حاصل طلام نیت که بسیار
صدای تعالی را بسیار گزینی
سبب آن مایه آنکه مقرر من
و انبیا مرسلین در اینست شرف
شویم
نوع آن با مخصوص
ترتیب عالمی ۱۲

خَلِيقَتِهِ مُنْقَادَةٌ لَنَا بِقُدْرَتِهِ وَصَائِرُهُ

افریده فرمان بردار ما است بتوانا نه خود و گردیده

إِلَى طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بردار ما بار جند او و شکر مبر خدا را که

أَغْلَقَ عَنَّا بَابَ الْحَاجَةِ إِلَّا إِلَيْهِ فَكَيْفَ

در بست از ما در حاجت مگر بسوا و پس چگونه

نُطِيقُ حَمْدَهُ أَمْ مَتَى نُؤَدِّي شُكْرَهُ لَمْ مَتَى

داشته باشد حمد او را ادا توانم کرد شکر او را هرگز

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَكَّبَ فِينَا آتِ الْبَسْطِ

و شکر مبر از خدا را که ترکیب در ما آنها با کسترانیدن

وَجَعَلَ لَنَا آدَوَاتٍ لِقَبْضِ مَتَعِنَا بِأَرْوَاحِ

و داد ما را دست افزارها را که رفتن و بر خوردار و ادما را بر و حما

الْحَيَوَةِ وَانْتَبَتْ فِينَا جَوَارِحُ الْأَعْمَالِ

زندگانی و ثابت گردانید در ما اعضا کار کننده

وَعَدَانَا بِطَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَاعْثَانَا

و غذا داد ما را با پاکیزه روزی و غنر گردانید ما را

بفضلہ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'افریده', 'بردار ما', 'شکر مبر', and 'بفضلہ'.

۱۵۰
۱۴۹
۱۴۸
۱۴۷
۱۴۶
۱۴۵
۱۴۴
۱۴۳
۱۴۲
۱۴۱
۱۴۰
۱۳۹
۱۳۸
۱۳۷
۱۳۶
۱۳۵
۱۳۴
۱۳۳
۱۳۲
۱۳۱
۱۳۰
۱۲۹
۱۲۸
۱۲۷
۱۲۶
۱۲۵
۱۲۴
۱۲۳
۱۲۲
۱۲۱
۱۲۰
۱۱۹
۱۱۸
۱۱۷
۱۱۶
۱۱۵
۱۱۴
۱۱۳
۱۱۲
۱۱۱
۱۱۰
۱۰۹
۱۰۸
۱۰۷
۱۰۶
۱۰۵
۱۰۴
۱۰۳
۱۰۲
۱۰۱
۱۰۰
۹۹
۹۸
۹۷
۹۶
۹۵
۹۴
۹۳
۹۲
۹۱
۹۰
۸۹
۸۸
۸۷
۸۶
۸۵
۸۴
۸۳
۸۲
۸۱
۸۰
۷۹
۷۸
۷۷
۷۶
۷۵
۷۴
۷۳
۷۲
۷۱
۷۰
۶۹
۶۸
۶۷
۶۶
۶۵
۶۴
۶۳
۶۲
۶۱
۶۰
۵۹
۵۸
۵۷
۵۶
۵۵
۵۴
۵۳
۵۲
۵۱
۵۰
۴۹
۴۸
۴۷
۴۶
۴۵
۴۴
۴۳
۴۲
۴۱
۴۰
۳۹
۳۸
۳۷
۳۶
۳۵
۳۴
۳۳
۳۲
۳۱
۳۰
۲۹
۲۸
۲۷
۲۶
۲۵
۲۴
۲۳
۲۲
۲۱
۲۰
۱۹
۱۸
۱۷
۱۶
۱۵
۱۴
۱۳
۱۲
۱۱
۱۰
۹
۸
۷
۶
۵
۴
۳
۲
۱

بِفَضْلِهِ وَاقْنَانَا بِمَنِّهِ ثُمَّ اَمْرًا لِيُخْتَبِرَ

بفضل خود و سرمایه داد ما را بنعمت خود پس فرمود ما را تا از ما بد

طَاعَتَنَا وَهَنَانَا لِيَبْتَلِيَ شُكْرَنَا فَخَالَفْنَا عَنْ

طاعت ما را و نه کرد ما را تا بیا از ما بد شکر گذار ما را پس مخالفت کردیم

طَرِيقَ امْرِئٍ وَرَكِبْنَا مَتُونَ زَجْرَةٍ فَلَمْ يَتَذَرْنَا

راه امرای و سوار شدیم شکمها را زده است او را پس عتاب زد نکرد

بِعُقُوبَتِهِ وَلَمْ يُعَاجِلْنَا بِنِقْمَتِهِ بَلْ تَأَنَّنَا

بعقوبت خود و تعجیل نکرد ما را بچشم خود بلکه مدارا کرد ما را

بِرَحْمَتِهِ تَكْرُمًا وَانْظُرْ مَا رَاجَعْنَا بِرَأْفَتِهِ

برحمت خود از گرمی خود و انتظار برو باز گشتن ما را بمهربانی خود

حِلْمًا وَلِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي دَلَّنَا عَلَى التَّوْبَةِ الَّتِي

بجنت دیدار و شکر مر خدا را که راه نمود ما را بر توبه که فایده

لَمْ نَقْدُهَا الْاَمِنْ فَضْلِهِ فَلَوْلَمْ نَعْتَدُ

داده شدیم بآن مگر از فضل او پس اگر شمارم

مِنْ فَضْلِهِ اِلَّا بِهَا لَقَدْ حَسُنَ بِلَاؤُهُ عِنْدَنَا

از فضل او مگر بآن تحقیق که نیکوست از ما بشو و نزد ما

بغض ما بنجوس
کنندگان
حق خدا را
ر صورت
در آیه
و سوار شدن
از آنت از از نگاه
الابتداء روی کسی با چ
شستن ۱۲

چهار اصل که راه نمودن بر توبه و قبول
ان نعمت عظیم است بر ما
در جای نعمتهای دیگر آ

الحمد لله الذي جعلنا من خلقه

وَجَلَّ إِحْسَانُهُ إِلَيْنَا وَجَسَمَ فَضْلُهُ عَلَيْنَا

و بزرگست نیکویر کردن او بسوی ما و عظمت فضل او بر ما

فَمَا هَكَذَا كَانَتْ سُنَّتُهُ فِي التَّوْبَةِ لِمَنْ كَانَ

بشما همچین است مسرت او در توبه مرانهارا که بوند

قُلْنَا الْقَدْ وَضَعْنَا لَكَ لَنَا بَه

بشما ما بتحقیق که وضع کرد از ما آنچه طاقت نیست بار باران

وَلَمْ يُكَلِّفْنَا إِلَّا الْاَوْسَعَ وَلَمْ يُجْثِمْنَا إِلَّا الْاَيْسَرَ

و تکلیف نکرد ما را مگر بقدر وسع و بر نهند مکرر آن

وَلَمْ يَدْعُ لِأَحَدٍ مِنَّا حُجَّةً وَلَا عَذْرًا فَالْهَالِكُ

و و انکذاشت برار کی از ما حجتی و نه عذر بر پس هلاک کننده

مَنْ هَلَكَ عَلَيْهِ وَالسَّعِيدُ مَنْ ارْتَفَعَ

از ما کسیت که هلاک شد بران و نیک بخت از ما کسیت که رفعت کرد

إِلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِكُلِّ مَا حَمَدَهُ بِهِ أَدْنَى

باو و شکر مر خدا را بهم آنچه حمد کرده است او را با نبرد یک ترین

مَلَائِكَتِهِ إِلَيْهِ وَ أَكْرَمُ خَلْقَتِهِ عَلَيْهِ رَاضِي

فرشتگان او باو و کرامی ترین خلق او براو و پسندیده ترین

خاید

لَا مَدَّ حَمْدًا يَكُونُ وَصَلَةً إِلَى طَاعَتِهِ

غایت آن حمد که باشد پیوستگی آن بفرمان بردار او

وَعَفْوُهُ وَسَبَبًا إِلَى رِضْوَانِهِ وَذَرِيعَةً

و در گذشتن او و سببی بختودر او و وسیله

إِلَى مَغْفِرَتِهِ وَطَرِيقًا إِلَى جَنَّتِهِ وَخَفِيرًا

بامرزش او و راهی به بهشت او و نگاه دارنده

مِنْ نِقْمَتِهِ وَأَمْنًا مِنْ غَضَبِهِ وَظَهِيرًا عَلَى

از عذاب او و ایمنی از خشم او و یار دهنده بر

طَاعَتِهِ وَخَاجِرًا عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَعَوْنًا عَلَى

طاعت او و پرده از نافرمانی او و معاونت بر

تَأْدِيتِ حَقِّهِ وَوِظَائِفِهِ حَمْدًا سَعْدِيًّا

اد کردن حق او و وظیفه طاعت حمد که نیکبخت شوم با او

فِي السُّعْدَاءِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ وَنَصِيرًا فِي نَظْمِ

در میان نیکبختان از دوستان او و کردیم بآین در سلک

الشُّهَدَاءِ بِسُيُوفِ أَعْدَائِهِ وَفِي حِمْدِ

شهیدان بشمشیرها و دشمنان او بدرتر که اوست دوست شود

و کان

باب فی الصلوة علی رسول الله

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هَذَا

و بود از دعا را مخفرت بر آباء رحمت خویش بعد ازین

التَّحْمِيدُ الصَّلَوةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

سنا گفتن درود فرستادن بر فرستاده خدا صلوات بر او و بر آل او

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَزَّعَلَنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و سپاس مر خدا را از آنکه ما را بفرستادن محمد که نبی اوست

عَلَيْهِ دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ

بر او و آل او نه امتیاری که گذشته و قرون

السَّالِفَةِ بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تَجْزِعُ عَنْ شَيْءٍ

پیش رفته بتوانایی خود که عاجز نمیشود از چیزی

وَأَنْ عَظُمَ وَلَا يَفُوتُهَا شَيْءٌ وَأَنْ لَطُفَ

و آن چه بزرگ است و فوت نمیشود از چیزی و اگر چه لطیف و پاکیزه است

فَخَتَمْنَا عَلَى جَمِيعٍ مِنْ ذُرَا وَجَعَلْنَا شُهَدَاءَ

پس ختم کرد بر همه آنها که آفرید و گردانید ما را گواها

عَلَى مَنْ حَدَّ وَكَثُرَ نَائِمَتُهُ عَلَى مَنْ قَلَّ

بر هر که انکار کرده و بسیار گردانیده ما را بنیته خود بر آنانی که کم بود

رحمات
در نسخه ابن زین الدین
كان الصلوة على رسول الله
مكتوبة بالسواد فتيوا هم
روى له ما وكون قوله الحمد
عطا عليه
بعض انعام كذا و كذا
گذشته ۱۲
همه از ما و کون الحمد
عطا علیها سلم
خواهر
این را همی
خانی در اخبار دارد
سابقا انوار بیدار است
انبیاء بگفتند خدای تعالی گواه
خود بگفتند خدای تعالی
انبیاء خود بگفتند خدای تعالی
گواه از انبیا و طایفه ایشان
احت پیغمبر ما نیز گواهاست
۱۳

اندر نسخ ابن زین الدین
و این را همی
خانی در اخبار دارد
سابقا انوار بیدار است
انبیاء بگفتند خدای تعالی گواه
خود بگفتند خدای تعالی
انبیاء خود بگفتند خدای تعالی
گواه از انبیا و طایفه ایشان
احت پیغمبر ما نیز گواهاست
۱۳

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين
والمخلصين من عباده المخلصين
والمخلصين من عباده المخلصين

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ

بار خدا یا پسر و دوست بر محمد که امین توست بروح تو

وَنَجِّبِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِيكَ مِنْ عِبَادِكَ

و برگزیده توست از خلق تو و برگزیده توست از بندگان تو

إِمَامِ الرَّحْمَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَمِفْتَاحِ الْبَرَكَةِ

پیشوا رحمت و کشته نیکویر و کلید برکت تو

كَمَا نَصَبَ لَأَمْرِكَ نَفْسَهُ وَعَرَضَ فَيْكَ

همچنانکه برای امر تو نفس خود را و فرایش کرد در تو

لِلْمَكْرُوهِ بَدَنَهُ وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ إِلَيْكَ

از برای از ار بدن خود را و آشکارا کرد در خواندن دعا بسوی تو

حَامَتَهُ وَحَارَبَ فِي رِضَاكَ أَسْرَتَهُ وَقَطَعَ

خویش خود را و کارزار کرد در راه رضای تو با گروه خود و سپرد

فِي أَحْيَاءِ دِينِكَ مَرْحَمَهُ وَأَقْصَى الدِّينِ

در زنده کردن دین تو از خویشان خود و در کرد نزدیک

عَلَى حُودِهِمْ وَقَرَّبَ الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ

بر انکار ایشان و نزدیک گردانید دوران را بر اجابت گردایشان

وَالْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ

و نزدیک گردانید دوران را بر اجابت گردایشان

و نزدیک گردانید دوران را بر اجابت گردایشان

و برگزیده توست از خلق تو و برگزیده توست از بندگان تو

پیشوا رحمت و کشته نیکویر و کلید برکت تو

همچنانکه برای امر تو نفس خود را و فرایش کرد در تو

از برای از ار بدن خود را و آشکارا کرد در خواندن دعا بسوی تو

خویش خود را و کارزار کرد در راه رضای تو با گروه خود و سپرد

در زنده کردن دین تو از خویشان خود و در کرد نزدیک

و نزدیک گردانید دوران را بر اجابت گردایشان

القضا البعد
والناجته هو
لك

لَكَ وَآلِي فِيكَ الْآبِعْدِينَ وَعَادِي

مرتزا و دوستی کرد در راه تو باد و رستاخ و دشمنی کرد

فِيكَ الْأَقْرَبِينَ وَأَدَّابَ نَفْسِهِ فِي تَسْلِيمِ

در راه تو باز دیگر تر آن و رنجور کرد نفس خود را در رسانید

رِسَالَتِكَ وَاتَّبِعْهَا بِالدُّعَاءِ إِلَى مِلَّتِكَ

پیغام تو و در رنج انداخت نفس خود را بجواند نه مردم بدین تو

وَشَغَلَهَا بِالنُّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَهَاجَرَ

و مشغول گردانید و در اینصورت که برای اهل دعوت تو و مهاجرت کرد

إِلَى مِلَادِ الْغُرَّةِ وَمَحَلِّ النَّبَايَ عَزْ مَوْطَنَ

شیبہ دار غریبہ وحل لسانی

بهدار عربت و جابر دوزخ از موضع

مرجله موضیع رجله و مسقط راسه و

رحلتی دین او و مکان رفتن او و بالین

وَمَا نَسِرْ نَفْسِهِ إِرَادَةً مِنْهُ لَا غَرْزَ دِينِكَ

وارامگاه تن او بجهت خواست از این برادر غریز کرد

وَأَسْتَنْصِرُكَ عَلَيْهِمُ الْكَفُّرَ حَتَّى أَهْجُوهُمْ

و یار خواستن بر گروه ناکر ویده کان بتو تارانشد

یہ ہے کہ جو کہ

از این کتاب

۱۱
 این کتاب
 بنویسید
 در کوفه
 و از شما
 تقصید
 اند
 در این
 نظام
 این

13

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا يَكْفَانِي مَرْتَبَةٌ وَلَا يُؤَاوِزِيهِ لَدَيْكَ مَلَكٌ

وهم برنگند در مرتبه و برابر ننگند با و نزد تو ملک

مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَعَرَفَهُ فِي أَهْلِهِ

نزدیک تر نتو و نه پیغمبر فرستاده شده و شناکن او را در اهل بیت او

الطَّاهِرِينَ وَأُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حَسَنِ

که پاکیزه اند و امتان او که گرویده اند از نیکو بی

الشَّفَاعَةِ أَجَلَ مَا وَعَدْتَهُ يَا نَافِذَ الْعِدَّةِ

شفاعت بزرگتر آنچه وعده داد او را اگرکننده وعده ها

يَا وَافِي الْقَوْلِ يَا مُدِلَّ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافٍ

و اوفای کننده بکفایت و اربدل کنندگان کنایان بزیادتها

مِنْ الْحَسَنَاتِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

از نیکو یها بدستی که تو صاحب فضل بزرگ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَاةِ

و هست از دعاء آنحضرت علیه السلام در درود

عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ وَكُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ

بر برداران عرش و هر فرشته مقرب

ظاهر مراد نیست که عطا کند
با و از شفاعت کردن برای او
اهل و اقش زیادیه برای او
و عده کثرت او را در باب
شفاعت چه هر عطا کند
خیر را گویا آنچه را شناسد
مت ۱۲۷
یعنی بار میبرد و حدیث
برابران خوبی میدهد

بهاهنگامی که از آن بگریز
و از آن بگریز

وَلَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِيحِكَ الشَّهَوَاتُ وَلَا

و مشغول نمیشازد آنرا از تسبیح تو ارزو

يَقْطَعُهُمْ عَنْ تَعْظِيمِكَ سَهْوُ الْغَفْلَانِ الْخُسَعُ

قطع نکرد و ببردایش را از بزرگ داشتن تو سهو غفلتها در پیش افکند گاه

الْأَبْصَارُ فَلَا يَرَوْنَ النَّظَرَ الْبَلْ

از غایت فروز و ترس ایس نمی طلبند نظر نظر بر تو افکند گاه

التَّوَاكُيْرُ الْأَذْقَانِ الَّذِينَ قَدْ طَالَ رَغْبَتُهُمْ

در بختها خود را آنانکه تحقیق دراز شده است رغبت ایشان

فِيمَا لَدَيْكَ الْمُسْتَهْتَرُونَ بِذِكْرِ الْآثِكِ وَ

در آنچه نزد توست شیفته گاهند بیاد نعمتها تو

الْمُتَوَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ وَجَلَالِ

فروتنانند پایین بزرگی تو و بزرگی

كِبْرِيَاكَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا إِلَى

کبریا تو و آنانکه میگویند چهره بینند بسور

جَهَنَّمَ تَرْفَعُ عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِكَ سُبْحَانَكَ تَوَا

دوزخ که ببلند میکند بر اهل معصیت تو منزله و مقدس میدارم

و از آن بگریز
و از آن بگریز

و از آن بگریز
و از آن بگریز

و از آن بگریز
و از آن بگریز

ما

مَا عَبْدُ نَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى

نه پرستیدم تو را چنانکه سزاوار پرستش بود پس در دوزخ است ایشان و بر

الرَّوْحَانِيَّيْنِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَاهْلَ الْبَلَدِ عِنْدَكَ

روجا نیاتنه از فرشتگان تو و اهل قرب و نزدیکی نزد تو

وَحَالِ الْغَيْبِ إِلَى رُسُلِكَ وَالْمُؤْتَمِنِينَ عَلَى

و بردارندگان علم غیب اند بر رسولان تو و امینانند بر

وَحَيْكَ وَقَبَائِلَ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ

و حشر تو و گروه فرشتگان که مخصوص مساجد

لِنَفْسِكَ وَأَعْنَتِهِمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

برای خود و بی نیاز گردانید ایشانرا از طعام و شراب

تَقْدِيرُكَ وَاسْكُنْهُمْ بَطُونِ أَطْبَاقِ

پاکیزه گردانیدن تو ساکن گردانیدن ایشان را در میان طبقه

مَمَوَانِكَ عَلَى رَجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَوْتِيقَامِ

اسما نهائ تو بر کنار بار اسما نهائ اند چون نازل شد امر بتما

وَعْدِكَ وَخُرَانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ الَّذِي

وعدة تو وخرینه داران ما را بنده و در اندک کمال بر و امانت

السلامة لك

۱۵۰

بِصَوْتِ رَجَرِهِ يُسْمَعُ زَجَلُ الرَّعْدِ وَادَايَحَتِ

باواز رعدن او شنیده میشود اواز رعدنا و چون سبج کنند

بِهِ حَفِيفَةُ السَّحَابِ التَّمَعْتُ صَوَاعِقَ الْبُرْقِ

با آن فرشتگان اواز ابر بدرخش صاعقه و برقها

وَمُسْتَبْعَى الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ وَالْهَابِطِينَ مَعَ قَطْرِ

وانا که از یاد ایند که نذر بر و تکرر و انا که فرو دایند که نند با قطر

الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ وَالْقُومِ عَلَى خُرَائِنِ الرِّيحِ

باران و هرگاه فرو داید و قیام نمایند که نند بر خرنها باد

وَالْمُوكِلِينَ بِالْجِبَالِ فَلَا تَرْوُلُ وَالَّذِينَ

وانا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

عَرَفْتَهُمْ مَثَاقِيلَ الْمَيِّهِ وَكَيْلَ مَا تَحْوِيهِ لَوَائِحُ

شنا سائیدر و زنهار آنها و پمودن آنچه گردان دراید

الْأَمْطَارِ وَعَوَّالِجُهَا وَرُسُلِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

بارانها و برهم نهادن آن و رسولان تو از فرشتگان

إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ بِكُرُوهٍ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَاءِ

با مل زمین با آنچه گراشت از آنچه فرو داید از بلیت

و مجبور

و انا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

و انا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

و انا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

و انا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

و انا که که موکل اند بگوها پس گزایل نمیشوند و انا که

و دوست داشته شده نویسندگان از فرشتگان بزرگوار شکوکار

و نگه دارندگان که کرامت اند و نویسندگان کردار را و فرشته مرک

و یاران او و منکر و نکیر امتحان کنند

قبر ماند و طواف کنندگان بیت المعمور و مالک

وفازانان و مرصدان و خازنان بهشت

الدينه تعصون الله ما اكرم ريسو

ما يومرون والذين يقولون سلام علينا

بما صبرتم فنعمر عقى الدار والثانية الذين

طاعة و...
الحسن...
الكلمة...

طاعة و...
الحمد لله
بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

در وقت نماز
در وقت نماز
در وقت نماز

اِذَا قِيلَ لَهُمْ خُذُوا فَعُلُوْهُ ثُمَّ الْحَمِيْمُ

اگر چه در وقت نماز
در وقت نماز
در وقت نماز

چون گفته شود مرا ایستاده بگیریدان کافر ایستادند پس بدو رخ

صَلُوْهُ ابْتَدَرُوْهُ سِرَاعًا وَلَمْ يُنْظَرُوْهُ

در وقت نماز
در وقت نماز
در وقت نماز

گرم کنید او را و زود دید و زود رفتن و مهلت ندهید او را

وَمَنْ اَوْهَمْنَا ذِكْرَهُ وَلَمْ نَعْلَمْ مَكَانَ مَنْكِ

و فرشتگان که دروهم ما افکنند یاد او و ندانستیم جای او و نزد

وَبَايَ امْرِئٍ وَكَلَّتْهُ وَسُكَّانِ الْهَوَاءِ وَالْاَرْضِ

و بهو امر که کاشته او را و آنانکه آرام گیر گانند در هوا و زمین

وَالْمَلٰٓئِئِ وَمَنْ مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ

و آلب و آنانکه از ایشان کاشته بر خلق پس درود ده بر ایشان

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا قَائِمٌ وَشَهِيدٌ

روز که باید هر نفس با او که قائم شد و شاهد و درود فرست

عَلَيْهِمْ صَلٰوةٌ تَزِيْدُهُمْ كِرَامَةً عَلٰى كِرَامَتِهِمْ

برایشان درود که بفرستایشان کرامت بر کرامت ایشان

وَطَهَارَةً عَلٰى طَهَارَتِهِمُ اللّٰهُمَّ وَاِذَا صَلَّيْتُ

و پاکیزگی بر پاکیزگی ایشان بار خدایا و چون درود فرستی

در وقت نماز
در وقت نماز
در وقت نماز

علی

هَلْ الرُّوحُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى السَّامِعِ الرَّسُولِ وَتَصَدَّقُ عَلَيْهِمْ

ترجمه ۹۹۱ لا شک در اینست که روح در وقت نماز بر هر مسلمانی که در آن وقت از خواب بیدار شود و در آن وقت از خواب بیدار شود و در آن وقت از خواب بیدار شود

عَلَى مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَبَلَّغْتَهُمْ صَلَاتَنَا

بر فرشتگان خود و رسولان خود در ساقی این نماز صلوٰه ما را

عَلَيْهِمْ مَا فَتَحْتَ لَنَا مِنْ حُسْنِ الْقَوْلِ

بر ایشان آنچه گشاید در برابر ما از نیکوئی گفتار

فِيهِمْ أَنْتَ وَكَانَ مَزْدُ عَائَةٍ عَلَيْهِمْ جَوَادُ كَرِيمٍ

در ایشان بدستی و بود از دعا را حضرت علیه

السَّلَامُ فِي صَلَوةٍ عَلَى أَتْبَاعِ الرَّسُولِ وَمُصَدِّقِيهِمْ

السلام در درود بر پیروان رسولان و تصدیق کنندگان ایشان

اللَّهُمَّ وَأَتْبَاعِ الرَّسُولِ وَمُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

بار خدا یا و پیروان رسولان و تصدیق کنندگان ایشان از اهل

الْأَرْضِ بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَةِ الْمُعَانِدِينَ

زمین غایبان نزد معارضه اهل عناد

لَهُمُ بِالْكَذِبِ وَالْإِشْتِيَاقِ إِلَى الْمُرْسَلِينَ

بر ایشان از بدروی گفتن و اشتیاق بفرستادگان

بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَنَزَارِ سَلَتِ

بحقیقتای ایمان در هر روزگار و زمان که فرستاد در او

حقیقتای ایمان یا مشتاق
وده اند بسبب آن که

حقیقتی که از بسبب آن که
لا این را در کفر

ترجمه ۹۹۲
کردند و این
تصدیق ایشان
باشد و جود باری تعالی
تبیان و مانند آن
کرده اند در غایت
که ایشان را هم ندیده
از دل و با تصدیق
از دل و با تصدیق
از دل و با تصدیق

رَسُولًا وَاقْتِ لَاهِلِدِ دِلِيلًا مِنْ لَدُنْ أَدَمَ إِلَى

رسولان واقامت کردن بر اربابان راه نمایان نزد آدم تا زمان

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ أُمَّةِ الْهُدَى

محمد صلی الله علیه و آله از امامان اهل هدایت

وَقَادَةَ أَهْلِ التَّقَى عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ

و کشندگان اهل تقوی بهشت همه ایشان سلام

فَاذْكُرْهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَرِضْوَانٍ اَللّٰهُمَّ

پس یاد کن ایشانرا از نزد خود بامرزش و خشنود ببار خدا

وَأَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا

باب مخرج خاصه الدين احسنوا
يارا ن محمد خصوصا انانك نك دكن

الصَّحَاةَ وَالذِّمَّ اِنَّهُ الْاَلَاءُ

سحابه والدين بلوا البلاء الحسن
صبار وانا انك ربحما كش زرينه

بصحا به وانا نله رجها شيدندج نيكو

نَصْرِهِ وَكَانَ نَفْوُهُ وَأَسْرَعُوا إِلَى وِفَادَتِهِ

ریار کردند و در پناه گرفتند و مراعت بامدن نزد او

سَابِقُوا إِلَى دَعْوَتِهِ وَاسْتَجَابُوا لِرُحْبَتِهِ

استغفر

تو از آن بیرون

اسْمَعُوا حُجَّةَ رِسَالَتِهِ وَفَارِقُوا الْأَزْوَاجَ
شنو ایندیش از حجت پیغمبر خود را و مفارقت کردن از زنان

وَالْأَوْلَادَ فِي أَظْهَارِ كَلِمَتِهِ قَاتِلُوا الْإِبْنَاءَ
و فرزندانی در آشکار کردن سخن او و کار از کردن بایدران

وَالْإِبْنَاءَ فِي تَثْبِيتِ نُبُوَّتِهِ وَانْصَرُوا بِأَيِّدٍ مِّنْ
و پسران در ثبات گردانیدن نبوت او و نصرت دادن او را و هر کدام

كَانُوا مُنْطَوِينَ عَلَى مَحَبَّتِهِ يَرْجُونَ تَجَارَةً
که بودند در نور دیدگان بر محبت او امید داشتند معامله

لَرَبِّبُورٍ فِي مَوَدَّتِهِ وَالَّذِينَ هَجَرْتُمُ الْعَشَاءَ
که هرگز زیان نکنند در دوستی او و آنانکه هجرت کردند اعیان را

إِذْ تَعْلَقُوا بِعُرْوَتِهِ وَانْفَتَتْ مِنْهُمْ الْقَرَابَاتُ
چون چنگ زدند بر پستان محکم او و زد حیکردند از ایشان خویش و ندانند

إِذَا سَكَنُوا فِي ظِلِّ قَرَابَتِهِ فَلَا تَشْ لَّهُمْ
چون آرام گرفته در سایه خویش و نزدیکی پس فراموش مکن بر ایشان

اللَّهُمَّ مَا تَرَكْتُكَ وَفِيكَ وَارْضِهِمْ
بار خدا یا آنچه ترک کردند بر تو و در راه تو و راضی گردان ایشان را

این شخص محبت و اطاعت
الرضی

لن تبوا لی ملک العوار
الملك و منه قول تعالی
توا بوزاری ملکها

عوه بسته بود و کوزه
و مانند آن درین
مقام مجاز است

این خداوند است و این کارها
این کارها را در این کارها
این کارها را در این کارها
این کارها را در این کارها

کتاب الفقه المصنف
در بیان احکام و فرائض
و سایر احکام شرعی
مطابق با فقه ائمه
عظام علیهم السلام
جله شان

مِنْ رِضْوَانِكَ وَبِمَا خَاشَعُوا لَخَلْقِكَ عَلَيْكَ

از خشنود خود و بآنچه کنایه گرفته اند خلق از بر تو

وَكَانُوا مَعَ رَسُولِكَ دُعَاءَ لَكَ إِلَيْكَ

و بودند با رسول تو خوانندگان مردم بر تو بسوی تو

وَاشْكُوهُمْ عَلَىٰ هَجْرِهِمْ فِيكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ

و یاد بکش ای شاه ترا بر مهاجرت ایشان در راه تو از دیار گروه خود

وَخَرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ الْمَعَاشِرِ إِلَىٰ ضَيْقِهِ

و بیرون آمدن ایشان از فراخ معیشت بتنگی آن

وَمَنْ كَثُرَتْ فِيهِ إِعْرَازُ دِينِكَ مِنْ مَظْلُومِهِمْ

و آنانی که بسیار گردانید در غرض کردن دین خود را و از مجتهدان

اللَّهُمَّ وَاصِلِ إِلَى الثَّابِعِينَ لِمَنْ بِإِحْسَانِ

بار خدا یا در رسان به پیر و مکنندگان مرا این ترا به نیکی

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا

اینانکه میگویند ای سرور دگوار یا مرز ما و برادران ما

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ خَيْرَ خِزَائِكَ الَّذِينَ

اینانکه پیش گرفته اند بر ما به گردیدن و بهترین خیز خودت اینانکه

در بیان احکام و فرائض
و سایر احکام شرعی
مطابق با فقه ائمه
عظام علیهم السلام
جله شان

قصدوا

قَصَدُوا سَمْتَهُمْ وَخَرُّوا وَجْهَتَهُمْ وَمَضَوْا

قصه کردند طرف خود را و طلسمند جهت خود را و گذشتند

عَلَى شَاكِلَتِهِمْ لَمْ يَنْتَهِهِمْ رَبِّي بِصِيَرَتِهِمْ

بر مثال خود بر نگردانید ایشان را شکسته در بینا ایشان را

وَلَمْ يَخْلُجْهُمْ شَكٌّ فِي قَفْوَانِهِمْ وَالْإِيْتِمَامِ

و داخل نشد ایشان را شک در سر و نشانها ایشان را و اقتدا کردند

بِهِدَايَةِ مَنْ أَرَاهُمْ مَكَانِفِينَ وَمُؤَاظِرِينَ لَهُمْ

براه راست هدایت ایشان را پناه گزیدگانند و هم یشت شدگانند بر ایشان

يَذِينُونَ بِدِينِهِمْ وَيَهْتَدُونَ بِهَدْيِهِمْ

دین دارند و ایمان بدین ایشان را راه یافته اند براه نمودن ایشان را

يَتَفَقَّهُونَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَتَمَوَّنُهُمْ فِيمَا آدَوْا

متفق شده اند بر حکم ایشان را و متمم نکردند ایشان را در آنچه رسانیدند

إِلَيْهِمُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى الثَّابِعِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

بایشان را بار خدایا صلوات ده بر تا بعاز از این روز

هَذَا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى

تا روز قیامت و بر زبان ایشان را و بر

وَعَلَى

نه تا بین در روان
یعنی خود را

درین میان
و در میان

یعنی خبر از این
در حالت خجسته اند

علی و اطاعتی که
یعنی روایت نقل کرده
صحیح است و درست است
انها را راست و درست است
و صحیح است و درست است
که ایشان را در دفع است
با تقصیر داده بودند

در یاتهم
و علی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

مَنْ اطَاعَكَ مِنْهُمْ صَلَوَةً تَقْصِيهِمْ بِهَا

کے کہ فرمان بردار از ایشان صلواتی کہ نگاه دار ایشان از ایشان

مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَتَقْصِيهِ لَكُمْ فِي رِاضِ جَنَّتِكَ

از نافرمانی و تو و بکشای برای ایشان در بوستان بهشت

وَمَنْعَهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ وَتَعِينِهِمْ

و بازدار ایشان از مکر شیطان و یاری ایشان را

بِهَا عَلَى مَا اسْتَعَاذُوكَ عَلَيْهِ مِنْ بَرٍّ وَتَقِيهِمْ

باز بر آنچه یار طلبید ترا بر آن از نیکوتر و نگه دار ایشان را

بِهَا طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ الْإِطَارِقًا

باز از حادثه ها فردا و روز مکر فردا و آینده

يُطْرُقُ خَيْرٍ وَتَبْعَهُمْ بِهَا عَلَى اعْتِقَادِ حُسْنِ

که فردا و آید ب نیکوتر و برانگیزان ایشان باز بر اعتقاد نیکوتر

الرَّجَاءِ لَكَ وَالطَّمَعِ فِيمَا عِنْدَكَ وَتَرَكْتَ

امید بتو و طمع در آنچه نزد توست و ترک

الْتِمَاسَهُ فِيمَا تَحْتَوِيهِ أَيْدِي الْعِبَادِ لِتُرَدَّهُمْ

تمت در آنچه و آید ب باز دستهای بنده باز کرد و ایشان را

إِلَى الرِّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَزَهْدَهُمْ نَبْرًا
بسور رغبت کردن بتو و رشتن آرزو و ترس از تو و بر رغبت گردانی ایشان

دینا و دوست گردانی بسویش از کردار برابر اخوت

و آماده شدن بر آنجی بعد از مرگ است و آسان گردان

برایش از که اندوهر که فرود اید برایش از روز پرویز آمدن

نفسها از بدنها را ایشان وعافیت مهر ایشان را از انجم و انجم

بآن فتنه و بلا از آنجه از آن خدر باید کرد و افتادند در آتش

و در از جا وید بودن در آن و بگردان ایشانرا بمکانی اخر

از خاکگاه و بود از دعاء آنحضرت علیه السلام پرمیز کاران

لِنَفْسِهِ أَهْلًا وَلَا يَتِمُّ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

بر آن نفس خود و اهل ولایت خود از آنکه فانی نشود

عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِبُنَا

عجبها از بزرگوار و درود فرست بر محمد و آل او و باز از مارا

تَعْنِي الْإِحَادِ فِي عَظَمَتِكَ وَيَأْمُرُ لَانْتِهَائِي

از گردید و فکر شدند در برزگ تو و از آن کسی که بنهایت رسیده

مُلْكِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتَقِرْ قَابِلَنَا

پادشاه را درود فرست محمد و آل محمد و ازاد کن کردنها را

مِنْ نِقْمَتِكَ يَا مَنْ لَا تَقْنِي خُرَائِرُ رَحْمَتِهِ

از عذاب خود و از آن کسی که فانی نشود خرنهار رحمت او

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا فِي

درود فرست بر محمد و آل او و بکدام از برادر ما مهره از

رَحْمَتِكَ وَنَامَ لَا تَنْقُطُ دُونَ رُؤُوسِهِ

رحمتك ويا من لا تقطع دون رقيب

رحمت خود و از آنجایی که بریده نشود نزد دیدن او

الْآيَةُ الْاُخْرَىٰ عَلَامَةُ الْاِيمَانِ

الابصار حاصل علی محمد و آلہ و ادینا
دیدگار درود گزشت بر محمد و آل او و نزدیک کن مارا

三

يُخَاطَبُ فِي الدَّعَاءِ لِنَفْسِهِ وَاهْلٍ وَآلِيَةٍ

إِلَى قُرْبِكَ وَيَا مَنْ تَصَغَّرُ عِنْدَ خَطَرِهِ الْأَخْطَا

بنزدیک خود و از آنکس که خورد است بنزد بزرگرا و بزرگها

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَرِّمْنَا عَلَيْكَ وَيَا مَنْ

درود فرست بر محمد و آل محمد و بزرگ گردان ما را بر خود و از انکس که

تَظْهَرُ عِنْدَهُ بَوَاطِنُ الْأَخْيَارِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ظاهر است نزد او پنهان نماند

وَالِدٍ وَلَا تَقْضِنَا لَدَيْكَ اللَّهُمَّ اغْنِنَا عَنْ

والا ورسوا مکنه مارا نزد خود بار خدا یا بر نیاز کنه مارا از

هَبْهُ الْوَاضِعِينَ بِهَبَّتِكَ وَكُنَّا وَحْشَةً

بخش بخشدگان به بخش خودت و کفایت ما را از تنها

الْقَاطِعِ بِصِلَتِكَ حَتَّى لَا تُرَغِبَ إِلَى أَحَدٍ

سزگار هم بویست که خود تا رعت نکند کسم با بخش

مَعِ ذَٰلِكَ وَلَٰئِن تَرَوْهُ كَفَرًا فَسُيُفَسِّحْ لَهُ نَصْرًا مِّنَ اللَّهِ

مع بدلت و ه ستر حیس من احد مع

وَوَحَّتْ نَجِيمَ ^{ازنجيد} ^{يا} فَضَّلَ الْاَلَهُ صَاعًا عَلٰى مِثْرًا وَلَدُنَّا

فصلك اللهم صل على محمد وآل محمد
فضيلة بار خالداً ورازقاً ورازقاً ورازقاً ورازقاً

فصل نو بار حایا در وقت برآمدن اول اولید

بنواری البی ککله

...مستأمنه ...

دعوات وزیریم بر خطا و فساد بیاید بر این نحو بگذرد که ما احرار

_____

_____

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَلَا تَكْذِبْ عَلَيْنَا وَامْكُرْ لَنَا وَلَا تَمْكُرْ

وکید مکن برضما و مکر مکن بر ما و مکر مکن

بِنَا وَادِلْنَا وَلَا تَدِلْ مِنَّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

بارخدا یا صلوات بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَنَامُنْكَ وَاحْفَظْنَا بِكَ

بر محمد و آل او و نگه دار ما را از جانب خود و محافظت کن ما را بخود

وَاهْدِنَا إِلَيْكَ وَلَا تُبَاعِدْنَا عَنْكَ إِنَّا

و راهی ما را بسو خود و دور مکن ما را از خود بدستی

مَنْ تَقَى يَسْكُنْ وَمَنْ تَهْدِ يَعْلَمْ وَمَنْ

که هر که بگردد از سالم ماند و هر که راه غمنا برسد بداند و هر که را

تُقَرِّبُهُ إِلَيْكَ يَغْنَمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

نزدیک کن از خود با غنیمت شود بارخدا یا درود و رحمت بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنَا حَدَّ نَوَائِبِ الزَّمَانِ

بر محمد و آل محمد و کفا کن ما را تنگناهای زمان را

وَشَرِّ مَصَائِدِ الشَّيْطَانِ وَمرارة صَوْلَةٍ

و بدترین صید کرده شده شیطان و تندی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
و بارخدا یا صلوات بر
محمد و آل محمد و تندرستی
ما را از بدستی خود و دور
مکن ما را از خود بدستی

و تقربه

و کفایت کند ما را از

السلطان

که نمیکنید
سعی کنید کاری کنید
معیار فضل و قوت

السُّلْطَانِ اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَكْتَفِي الْمُكْتَفُونَ

سلطان بار خدایا اینست این خدا کفایت میکند کفایت کندگان

بِفَضْلِ قُوَّتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِنَّمَا

بزیادتر قوت تو پس درود فرست بر محمد و آل او و جز این نیست

يُعْطَى الْمُعْطُونَ مِنْ فَضْلِ جَدِّكَ فَصَلِّ

که عطا میکند عطا کنندگان را از فضل خود خود پس درود فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْطِنَا وَإِنَّمَا يَهْتَدِي

بر محمد و آل او و بده ما را و جز این نیست که راه مرعاید

الْمُهْتَدُونَ بِنُورِ وَجْهِكَ فَصَلِّ عَلَى

راه یافتگان را بنور ذات تو پس صلوات بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّ

محمد و آل او و بنما بر ما هدایت بار خدایا بدرستی که مکرر

وَالَيْتَ لَمْ يَضُرُّهُ خِذْلُ الْأُلْخَاذِلِينَ

دولت داد و ضرر نگیرد از او را خرد داشتن فرو گذاشتگان

وَمَنْ أَعْطَيْتَ لَمْ يَنْقُصْهُ مَنَعَ الْمَانِعِينَ

و کسی را که اعطا کردی کم نمیکند او را منع منع کنندگان

وَمَنْ هَدَيْتَ لَمْ يَغْوِهْ اَضْلَالُ الْمُضِلِّينَ

و کسیر که راه نمودر کمره نکرد اند اورا کمره گردانید، کمره کنندگان

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَعْنَا بَعْرَكَ

پس صلوات بر محمد و آل محمد و منع کن ما را بعزت خودت

عَمْرُ عِبَادِكَ وَامْنَعْنَا عَنْ غَيْرِكَ يَا رَفِادِكَ

از بندگان خودت و بر نیاز کن ما را از غیر خودت یا عظمه خودت

وَأَسْأَلُكَ يَا سَبِيلَ الْحَقِّ بِإِشَادِكَ اللَّهُمَّ

و در اور ما را براه حق براه نمودن خودت یا رخدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ سَلَامَةً قُلُوبِنَا

صلوات فرست بر محمد و آل او و بگردان سلامتی دلها را ما را

فِي ذِكْرِ عَظَمَتِكَ وَفَرَاغِ أَيْدَانِنَا فِي شُكْرِ

در یاد کردن بزرگی خودت و فراغت بدنها را ما را در شکر گذاری

تَعْمِكَ وَأَنْظِلْ لَنَا السَّنْتَ فِي وَصْفِ مَنِّكَ

نعمت خود و روان شدن زبانها را ما را در وصف منت خودت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ

بار خدایا درود بر محمد و آل او و بگردان ما را از

دعائت

باب السادس
في الدعاء عند الصبح والمساء

دُعَاؤُكَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ وَهَذَا نِكَ الدَّلِيلِ ^{سنت}

خوانندگان خود که خوانند بسورت تو و بگردان مار از راه یافتگان خود

عَلَيْكَ وَمِنْ خَاصَّتِكَ الْخَاصِّينَ لَدَيْكَ يَا أَرْحَمَ

بر تو و از خاصانت که خاص باشند نزد تو ارحم کننده

وَكَانَ مِنْ دُعَائِ الرَّاحِمِينَ السَّلَامُ عِنْدَ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ

و بود از دعا ارحم کنندگان سلام نزد صبح و شام

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

شکر خدا را که آفرید است شب را و روز را

بِقُوَّتِهِ وَمَيَّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ وَجَعَلَ لِكُلِّ

توانا خود و اختیار داد میان شب و روز بقدرت خود و گردانید بر هر یک

وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدًّا مُحَدَّدًا وَأَمَدًا مَحْدُودًا

از شب و روز حد معین و مدت کشیده شده

يُوجِبُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِي صَاحِبِهِ وَيُوجِبُ

در هر آورده یک از آنها را در آن دیگر و در هر آورد

صَاحِبَهُ فِيهِ بِتَقْدِيرِ مَنْهُ لِلْعِبَادِ فِيمَا

ان دیگر را در او باندازه کرده از آن بر آفریننده کار در آنچه

است از برای بر آفریننده

*جدا
یعنی هر یک را از دیگری جدا
کرده بجهت آنها و علامت
۱۳
در روز نشسته و روز در
بیمید و آوردن هر یک
در عقب دیگری خاستن
در عقبی نشسته و دیگری
از پیش و زودن بر دیگری
باعتبار از پشت و گواه
شدن شب و روز ۱۴*

يَغْذُّهُمْ بِهِ وَيَنْشِئُهُمْ عَلَيْهِ فَخَلَقَ

غذا داد ایشانرا بآنچه واقفید ایشانرا بران پس فرید

لَهُمُ اللَّيْلُ لِيَسْكُنُوا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ

برایشان می شد تا آرام گیرند در او از حرکتها

التَّعَبُ وَنَهَضَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَهُ لِبَاسًا

تغییر رخ و راست استادن بر رخ و گردانند از یوشتمی

لِيَلْبَسُوا مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ فَيَكُونُوا

تا بپوشند از راحت شب و خواب آن یس باشد

ذَلِكَ جَمَاءً أَفْوَاقًا وَلِيُنَاوِئَهُ لَذَّةَ النَّاسِ وَلِيُفِيَهُمْ رِيَاغَهُمْ

ان جمع کردن و توانا خواستن با همه بلدت و آرزو

وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ رَبِّضًا لِيَبْتَغُوا فِيهِ مِنَ

و آفرید بر ایشان روز را روشن بر تائید کنند در آن روز

فَضْلِهِ وَلِيَتَّبِعُوا إِلَىٰ رِزْقِهِ وَيَكْرِهُوا إِلَىٰ رِزْقِهِ

فضل او و تاسی شوند بر فرزندان و برون در زمین او

طَلَبًا فِيهِ نَسْلُ الْعَاجِلِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَدَرَكُ

بجهت طلب مرا بخیر که در و مسید شمع بهار و دیار ایشان رسید بانه

مانند طلبه نفع او طلبه در او است طلبه از نفع

بسم الله الرحمن الرحيم

الْأَجَلِ فِي آخِرِهِمْ بِكُلِّ ذَلِكِ يَصْلَحُ شَأْنُهُمْ

مناجی از حق تعالی در آخرت ایشان بهیچ اینها صلاح داده میشود کار ایشان

وَيَلْوُوا أَخْبَارَهُمْ وَيَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ فِي أَوْقَاتِ

و مر از مایه خیر ایشان را و نظر میکند که چه گونه اند ایشان در وقت

طَاعَتِهِ وَمَنَازِلَ فُرُوضِ مَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ

بر ادب او و منزلها را و فرائضها را و مواضع وقوع حکمها را

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ

تا جزا دهد انانرا که بد کردند باینچه کردند و جزا دهد انانرا که

أَحْسَنُوا يَا حَسَنَى اللَّهُمَّ فَلْتَ الْحَمْدُ عَلَيَّ

نیکی و کردند جزا را نیکی یا خدا یا پس تراست شکر بر اینچه

فَلَقْتُ لَنَا مِنَ الْإِصْبَاحِ وَمَتَّعْتَنَا مِنْ ضَوْءِ

کشود بر ما از نور صبح و متمتع کرد ایند را با بار از روشنایی

النَّهَارِ وَبَصَّرْتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ

روز و بینا کرد ایند را از مواضع طلب قوتها

وَقَيَّتَنَا فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْأَفَاتِ أَصْبَحْنَا

و نگه داشتند ما را در آن از فرود آیدها را صبح کردیم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الاجل في آخرتهم
بكل ذلك يصلح شأنهم

بغیر از مایه خیر ایشان را
را که منکشان میدهند و طهارت
حالات ایشان میکنند از حوائج
و بدیها که راست است یا
دروغ است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الاجل في آخرتهم
بكل ذلك يصلح شأنهم

اینهاست که در کتب قدسیه آمده است

وَأَصْبَحَتْ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِجَمَلِهَا لِلَّهِ

صبح کرد چیزها همه آن و جلد آن مرتراست

سَمَاوُهَا وَآرْضُهَا وَمَا بَثَّتْ كُلُّ وَاحِدٍ

آسمان آن و زمین آن و آنچه پراکنده در هر یک

مِنْهُمَا سَاكِنٌ وَمُتَحَرِّكٌ وَمُقِيمٌ وَشَاخِصٌ

از آن ساکن و متحرک و ایستاده و رونده آن

وَمَا عَلَا فِي الْهَوَاءِ وَمَا كُنْتَ تَحْتَ الثَّرَى

و آنچه بلند برآمده در هوا و پوشیده در زیر خاک

أَصْبَحْنَا فِي قَبْضِكَ يَحْيَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ

صبح کردیم در قبضه اقدار تو احاطه میکند بادشاه تو و سلطنت تو

وَتَضُمُّنَا مَشِيَّتِكَ وَتَنْصَرِفُ عَنْ أَمْرِكَ

و بهم بگمت مارا اراده تو و میکردیم از کار تو

وَنَتَّقِلُكَ فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْآفْرِ

و باز میکردیم در تدبیر تو نیست مارا از انکار

الْأَمَّا قَضَيْتَ وَلَا مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا مَا عَطَيْتَ

مگر آنچه حکم کردی و نه از نیکی مگر آنچه دهم

وَمَا كُنَّا نَسْتَعِذُّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا بِمَا عَزَمْتَ

و ما نبودیم از تو پناه میجویم مگر به آنچه عزم کردی

وَمَا كُنَّا نَسْتَعِذُّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا بِمَا عَزَمْتَ

و ما نبودیم از تو پناه میجویم مگر به آنچه عزم کردی

فیه
در این کتب قدسیه آمده است

اینهاست که در کتب قدسیه آمده است

بند

تمام روز را حمد و سترگو کنیم و در
تمام روز تو احوال و ثواب
و ایچه ذخیره اوقات
و فضایل و حسنات ما از آن
درمانی هر آ

وَشُكْرًا وَاجْرًا وَذُخْرًا وَفَضْلًا وَاجْسَانًا

و شکر و مزد و ذخیره و فضل و نیکوئی

اللَّهُمَّ يَسِّرْ عَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ مَوْنَنَا

بار خدا یا اسامی کی فروشتگان پندیده

وَأَمْلَأْنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا صَحَابَيْنَا وَلَا تَخْزِنَا

دیرکنے برابر ما از نیگوہا رما صحیفہا رعل مارا اور سوا مکتبہ مارا

عِنْدَهُمْ بِسُوءِ أَعْمَالِنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا

نزدادش از سدر کردار ما بار خدا ما کدو از سدر

فِي كُلِّ سَاعَةٍ مَرْسَا عِيَا تَهْ خَطًّا مَرْعَا ذَنْكَ

عَدَّةُ اِنْقِاطِ اَمَامِ

وَقَضَّيَا مِثْلَهُ شُكْرًا لَهُمْ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن قَبْلُ

وَسَا هِدْ صِدِّ

و نصیب از شکر تو و گواه را

مِنْ مَلِكِيَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

از فرشتگان تو بار خدایا در قدرت بر محمد و آله

وَأَحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيْنَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَنَحْنُ

و نگاه دار ما از مشرب و ازب

در صورتی که از روزی که پس از

1578

یمنی

باب السادس

اَيُّمَانِنَا وَعَزَّ شَأْنُنَا وَمِنْ جَمِيعِ تَوَاجِينَا

راست ما و از چپ ما و از همه جهتها ما

حِفْظًا غَاصِمًا مِنْ مَقْصِيَّتِكَ هَادِيًا إِلَى

نگهداشتن بازدارنده از گناه تو راه نماینده بفرمان

طَاعَتِكَ مُسْتَعِلاً لِمَحَبَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

بردار تو بکار دارنده مرد و ستر ترا بار خدایا در وقت

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَفِّقْنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا وَلِيْلَتِنَا

محمد و آل او و توفیق ده ما را در این روز ما و این شبها

هَذِهِ وَفِي جَمِيعِ أَيَّامِنَا وَلَيَّالِينَا لِاسْتِعْمَالِ

و در همه روزها ما و شبها ما برابر کارهای

الْخَيْرِ وَهَجْرَانِ الشَّرِّ وَشُكْرِ النِّعَمِ وَاتِّبَاعِ

نیکو و دوری از بد و شکر گذارن نعمتها و پیروی

السَّائِنِ وَمُجَانِبَةِ الْبِدْعِ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ

سائنها و دوری از بدعتها و فرمودن نیکو

وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَحَيَاةِ الْإِسْلَامِ

و باز داشتن از ناپایست و نگاه داشتن اسلام

حفظ از کار فرمودن
مراد از کار فرمودن
برای دوست خدا ظاهر
است که آدمی خود را کار
انت را در این محبت
و باید از آنچه بجهت
خداست حیف کار فرمودن
محمود کویا کار فرمود
حفظ است و احتیاط است
نیست و بعضی
تعملاً بکسب روم
معنی کار خواننده بنابرین
مغنی هر روز ۲۴

فَانْتِقَاضِ الْبَاطِلِ وَاِذْلَالِهِ وَنُصْرَةِ الْحَقِّ

و شکستن باطل و خاک کردن نیکو و یار دادن حق

وَأَعِزَّنَا وَارْشَادِ الضَّالِّ وَمُعَاوَنَةِ

و ار محمد گردانید و راه راست بخود نگمراه و یار کرد

الضَّعِيفُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ

عاجز باز خدا یا درود فرست بر محمد و آل او و بگردان

اِيْمَنَ يَوْمَ عَهْدِنَاهُ وَافْضَلُ صَاحِبِ حَبْنَاهُ

معاذ اللہ! روزگار کہ عہد کر دے گا، ہمت پر بیٹے کہ مصاحبت کر دے گا اور

وَحَيْرَ وَقْتٍ ظَلَلْنَا فِيهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ

وَنَكَلُوهَا وَقْتًا مَّكِينًا
وَكَلَّاهَا مَكِينًا مَّا رَاضَتْ

م. قَعَا بِاللَّسَا وَالذَّوَا مِنْ جَاهِ خَلْقِكَ

من عز عليهِ الليل لها ومن جملة حلف

نسی که گذشت برو شب و روز از همه افریدگان

أَشْكُرُهُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ مِنْ نِعَمِكَ وَأَقُومُهُمْ

شاكر ترين پادشاه منرا بخير را كه داد مرا از نعمتها در استاده مير

بِمَا شَرَعْتَ مِنْ شَرَائِعِكَ وَأَوْقَفَهُمْ عَنَّا

ایشان را با بجه نهاده از شرعیات خود و ایستاده تری ایشان

[illegible]

باب السادس

حَدَّثَتْ مِنْ نَهْيِكَ اللَّهُمَّ إِلَى شَهِيدِكَ
برسانه از نه خود بار خدایا بدرستی که من گواه میگیرم ترا

وَكُفَيْتُكَ شَهِيدًا وَاشْهَدُ سَمَاءَكَ وَ
و کافیت بنو گواه من و گواه میگیرم آسمان ترا و

أَرْضَكَ وَمَنْ أَسْكَنْتَهُمَا مِنْ مَلِكِكَ
زمین ترا و هر کرا ساکن کرد این دران از فرشتگان تو

وَسَائِرِ خَلْقِكَ فِي يَوْمٍ هَذَا وَسَاعَتِي
و باقی آفریدگار تو درین روز من و درین ساعت من

هَذِهِ وَلَيْلَتِي هَذِهِ وَمَسْتُ قَرَىٰ هَذَا الْيَوْمِ
و این شب من و درین قرارگاه من بدرستی

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمٌ
که من گواه میدهم که تو سر خدا و نیست خدا سر مگر تو ایستاده

بِالْقِسْطِ عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ
بعدل و داد در حکم کردن مهربانی با بندگان

مَالِكُ الْمُلْكِ حَيٌّ بِالْخَلْقِ وَأَنْتَ مُحَمَّدٌ
پادشاه همه ملکر مهربانی با خلق و بدرستی که محمد

محمود است در حق تو و پادشاه همه ملکر است در حق تو

الدی ۳

خلاتی
یست در حق تو ایستاده
از از راق و آجال و تو ایستاده
و غیر آن حور و غیر آن

عَدُّكَ وَرُسُولُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ

بنده تو و رسول تو و بهترین تو از آفریده تو

حَمَلَتْهُ رِسَالَتُكَ فَأَدَّاهَا وَأَمَّتْهُ بِالنَّصِيحِ

بار کرد در او را بر سالت خود پس داد آنرا و امر کرد او را بنصیحت

لَا مَتَّهِ فَصَحَّ لَهَا اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بر او ایستاد و او را تصحیح کرد ای خداوند درود بفرست بر محمد و آل او

الْكَثْرَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَآتِهِ

بیشتر آن صلوات دادی بر یکی از آفریده تو و بده او را

عَنَّا أَفْضَلَ مَا أَتَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ وَأَخْرَجَ

از ما بهترین آنچه دادی بر یکی از بندگان تو و بیرون آوردی

عَنَّا أَفْضَلَ وَأكْرَمَ حَزَنَتِ أَحَدًا مِنْ أَنْبِيَائِكَ

از ما بهترین و گرامترین آنچه یاد داشتی از پیغمبران خود

عَنْ أُمَّتِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْجَسَمِ الْغَافِرِ

از امت او بدستی که تو نعمت دهی به بنده بزرگ او را

لِلْعَظِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ فَصَلِّ عَلَى

بزرگ را که تو مهربانترین از همه رحمت کننده گان هستی و درود بفرست

ترجمه این دعا

ما م
ترجمه این دعا

باب السابع في دعائهم في المهملات

وَمَا يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ
مَعْنَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ

مُحَمَّدُ وَآلُهُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ نَعِيكَ

محمد و آل او که پاکیزه و پاکند بهترین و بزرگترین

وَكَاثِمِينَ عَامِلِي الْأَنْجَبِينَ السَّلَا إِذَا عَرَضَتْ لَهُ

و بود اندام عار الخف و برگزیده همانند هرگاه عارض میشد او را

مُهْمَّةٌ أَوْ تَرَكْتَ بِهِ مِلَّةً وَعِنْدَ الْكَرْبِ

امر عظیم یا نازل شود بر او کار سعی و نزد اندوه

يَا مَنْ تَحَلَّى بِعَقْدِ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يَفْتَاهُ

ای آنکه که کشوده میشود با و کرده مکرده و آنکه که شکسته شود و

حَدَّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ

بترس سختها و آنکه که طلب کرده میشود از او محل و خروج

إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّغَارُ

براحت و فرج خوار گشت بر اثر توانایی تو دشوارها

وَتَسَبَّحْتَ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَجَرَى

و سبب یافت بلطف تو سببها و روان شد

بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ

توانایی تو قضا و گذشت بر ارادت تو

بمفعول
که سببها را تو سبب کردی

الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ

چیزها پس بر ما بخواست تو نه گفت بر تو چاره

مُؤْتَمِرَةٌ وَإِذَا رَأَدْتِكَ دُونَ نَهْيِكَ

فرمان بردارند و بخواسته تو نه به باز داشتن تو

أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمَهْمَاتِ وَأَنْتَ الْمَفْرَعُ

تو سپهر خوانده شده برای کارها ضرور و تویی موضع گردن کار

فِي الْمَهْمَاتِ لَا يَنْدِفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ

بزرگ دفع نمیکند از آن مگر آنچه دفعی کنی تو

وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَقَدْ تَرَكِ

و باز نشود از آن مگر آنچه باز داشتی تو و تحقیق فرود آمدی

يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقَلُهُ وَالْمَلِي مَا قَدْ

ای پروردگار آنچه برنج آورد مرا کرازان و فرود آمد بمنزله آنچه

بَهَطَنِي حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَنِي عَلَى

کرازان مرا برداشتن آن و بتوانا من خودت آورد مرا بر این

وَسُلْطَانِكَ وَجَهْتَهُ إِلَى فَلَا مُصْدِرَ

و تسلطت خودت متوجه کردی مرا بمنزله پس هیچ بازگرداننده نیست

و حجت بر تو است که تو را در حق دانسته اند
و منبر بر تو است که تو را در حق دانسته اند
و منبر بر تو است که تو را در حق دانسته اند
و منبر بر تو است که تو را در حق دانسته اند

باب السابع

لَمَّا أوردت ولا صارف لَمَّا وجهت ولا

مرا بخیزد که آورد و نه بازدارنده مرا بخیزد که فرستاد و نه

فاتح لَمَّا أغلقت ولا مغلق لَمَّا فتحت ولا

کشایند بر آن بخیزد که بستی تو و نه بند کننده بر آن بخیزد که شود و نه

میسر لَمَّا عسرت ولا معسر لَمَّا يسرت ولا

اسان کننده بر آن بخیزد که دشوار ساخت و نه دشوار کننده مرا بخیزد که اسان ساخت و نه

ناصر لَمَّا خذلت فصل على محمد وآله و افتح لي

یار کننده مرا بخیزد که فرو گذاشتی پس رود دست بر محمد و آل او و بگشاید بر من

يَا رَبِّ يَا الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَالْكَسْرِ عَنِّي

ای پروردگار من در فرج را به بخشش خودت و بشکن از من

سُلْطَانَ الْهَمِّ بِجَوْلِكَ وَأَنْتَ لِي حَسَنُ النَّظَرِ

کنین و رب بخیزد که
تعالی است احسان
خیر نیکی این را در ایام کار

علیکه همراواند و با بقوه خودت و برسان بمنزله نگوید نظر

فِيهَا شَكْوَتْ وَ أَذَقَنِي حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيهَا

در آنجا شکایت میکردم و بچشان مرا شیرین کردار در آنجا

سَأَلْتُ وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجًا

سوال کردم و به بخشش مرا از نزد خودت فرج بفرما و نه

لَوْ كُنْتُ مِمَّنْ يَسْأَلُكَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ يَسْأَلُكَ
لَوْ كُنْتُ مِمَّنْ يَسْأَلُكَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ يَسْأَلُكَ
لَوْ كُنْتُ مِمَّنْ يَسْأَلُكَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ يَسْأَلُكَ

وَحَيَّام

وَدَعَاكَ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ
وَدَعَاكَ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ
وَدَعَاكَ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ

هَبْنِيَّ وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَلَا

و کتایش کوانده و بگردان بران از تو تو بیرون اندر رود

تَشْغَلْنِي بِالْأَهْتِمَاءِ مِنْ عَزَّتِكَ هُدًى وَرُضِيكَ

و مشغول گردان بر ابراهیم از تعهد و اجبر کار خودت

وَاسْتَعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضَعُفْتُ لِأَنْزَالِي

و کار فرمودن سنت خودت پس تحقیق که تنگ شدم مرا بخیر بر آنکه نازل شد

يَا رَبِّ ذُرْعًا وَامْتَلَأْتُ بِحِمْلِ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ

ای پروردگار من بدو و پر شدم بر برداشتن آنچه حادث شد بر من

هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ

از اندوه و تو توانایی بر برداشتن آنچه مبتلا شدم بآن

وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَأَفْعَلْ لِي ذَلِكَ وَإِنْ

و دفع آنچه افتادم در آن پس کن بر من این را و اگر چه

لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

منز او ایستم بآن از تو ای صاحب عرش بزرگ

وَكُنْ مَرْدُ عَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْإِسْتِعَاذَةِ الْمَكَامِرَةِ

و بود از دعا علی حضرت عم در پناه گرفتن از مکر و هت

اللهم

باب الثامن

وَسَيِّئُ الْإِخْلَاقِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ وَمَذَامِرِ الْأَفْعَالِ

وَبَدْر خَلْقها بار خدا یا نه بپناه میبرم و بدر کردارها

بِكَ مِنْ هَيْجَانِ الْحِرْصِ وَسُورَةِ الْغَضَبِ

بتو از برآینجتن حرص و جوشیدن غضب

غَلَبَةِ الْحَسَدِ وَضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ

و غلبگی حسد و ضعف سبکیار و کم رقتا عت

وَشَكَاةِ الْخُلُقِ وَالْحَاجِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَ

و بدر خلق و مبالغه ارزو و رسوخ نفس

لِلْحَيَّةِ وَمُتَابَعَةِ الْهَوَىٰ وَمُخَالَفَةِ الْهَدَىٰ

جامهت و پیروی و ارزو و مخالفت راه راست

وَسِنَّةِ الْغَفْلَةِ وَتَغَاطِيِ الْكُلْفَةِ وَإِثَارِ

و خوابیدن خبر و پیروی مشقت و اختیار کردن

الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ وَالْإِصْرِ عَلَى الْمَأْثِمِ

باطل بر حق و مصر شدن بر گناه و

اسْتِصْفَارِ الْمَعْصِيَةِ وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ

خوردن معصیت و بسیار داشتن طاعت

اینکه عظمی که خود را بیدار دارد
و این که بیدار می کند و این که بیدار می کند

تست از اینکه کسی
دارد حدیثی که دیگر
خواهد که بگوید
از این شود ۳۳

چیزی که در عبادت
از خیر و از شر
باید که بداند
و این که بیدار
از خوابیدن
از خوابیدن ۳۳

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَمُبَاهَاةِ الْمُكْثَرِينَ وَالْأَزْرَاءِ بِالْمَقْلِينَ

و مغارت کردن با توانگران و عیب کردن بردارانش

وَسُوءِ الْوِلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ أَيْدِينَا وَتَرَكِ

و بدرفتاری حکومت هر کسی که زیر دستها راست و ترک

الشُّكْرِ لِمَنْ أَصْطَنَعَ الْعَارِفَةُ عِنْدَنَا أَوْ

شکر بر آن کسی که کرد احسان نزد ما یا آنکه

نَعَضَ ظَالِمًا أَوْ نَحْذِلْ مُلْهُوفاً أَوْ نَرُو

یا زدیم ستمکار را یا فرو گذاریم مظلومی را یا قصد کنیم

مَالِيسَ لَنَا بِحَقِّ أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ بِغَيْرِ

انجمنیت ما را حفر تا بگوئیم در علم بی

عِلْمٍ وَنَعُوذُ بِكَ أَنْ نَنْطَوِيَ عَلَى غِشٍّ

دانشی و پناه بتو که در دل او ریم برستم کرر

أَحَدٍ وَإِنْ نَعْجِبَ بِأَعْمَالِنَا وَنَمْدَّ فِي أَمَانِنَا

یکی را و آنکه متعجب شویم بکردار ما خود و کشید در ارز و ما خود

وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ السَّيْرِ وَاحْتِقَارِ

و پناه میکنیم بتو از بدرفتاری پنهانی و حقیر داشتن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
و مغارت کردن با توانگران
و عیب کردن بردارانش
و بدرفتاری حکومت
هر کسی که زیر دستها
راست و ترک
شکر بر آن کسی که کرد
احسان نزد ما یا آنکه
یا زدیم ستمکار را
یا فرو گذاریم مظلومی
را یا قصد کنیم
مَالِيسَ لَنَا بِحَقِّ
أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ
بِغَيْرِ
انجمنیت ما را حفر
تا بگوئیم در علم بی
عِلْمٍ وَنَعُوذُ بِكَ
أَنْ نَنْطَوِيَ عَلَى
غِشٍّ
دانشی و پناه بتو
که در دل او ریم
برستم کرر
أَحَدٍ وَإِنْ نَعْجِبُ
بِأَعْمَالِنَا وَنَمْدَّ
فِي أَمَانِنَا
یکی را و آنکه
متعجب شویم بکردار
ما خود و کشید در
ارز و ما خود
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
سُوءِ السَّيْرِ
وَاحْتِقَارِ
و پناه میکنیم
بتو از بدرفتاری
پنهانی و حقیر
داشتن

الصَّغِيرَةِ

باب الثامن

الصَّغِيرَةِ وَإِنْ يَسْتَحْوَذَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ

کناه کوچک و آنکه غلبه کند بر ما شیطان و
اَوْ يَنْكِبَنَا الزَّمَانُ وَيَتَهَضَّمَنَا السُّلْطَانُ

يَا نَكِيتُ سَانِدِجَا رُوزْكَارِ يَادِرْهَمْ شَكَنْدَ مَارَا سُلْطَانِ
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْاِسْرَافِ وَمِنْ

ویناه میگیرم بتو از فرا گرفتن آنچه از حد شرع در گذشتن است و از

فَقْدَانِ الْكَفَافِ وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ شِمَاتِهِ

در نیافتن کفایت و پناه مگیرم بتو از شاد در
الْأَعْدَاءِ وَمِنَ الْفَقْرِ إِلَى الْإِكْفَاءِ وَمِنْ

دشمنان و از احتیاج به سران
و از زندگان

مَعِيشَةٍ فِي شَكٍّ وَمَوْتَةٍ عَلَى غَيْرِ عِلَّةٍ وَ

دَلَّ عَلَى دَرْجَتِهِ وَمَرَدُّهُ بِرَغْبَتِ زَرَاهُ وَفِي
نَعُوذُكَ مِنَ الْحَسْرَةِ الْعُظْمَى وَالْمُصِيبَةِ

بناه میگیرم بتو از حسرت بزرگ و بلیه

عظیم از آن بدبخت ترین بدبخت و بدبخت مرجع و محروم

۱۵۷
از بزم
۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

الثَّوَابِ وَحُلُولِ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ثواب و فرود آمدن عقوبت بار خدایا صلوات فرست بر محمد

وَالِهِ وَاعْذِبْ مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَجَمِيعِ

وال او و پناه گیر مرا از همه اینها بر رحمت خودت و همه

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤمنان را و زنان مؤمنه را ار رحم کننده ترین رحم کنندگان

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ

و بود از دعا را حضرت عم در از و مندر

إِلَى طَلَبِ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مِنَ اللَّهِ جَلًّا

بطلب آمرزش بار خدایا در روز و مرت محمد از خدا که بزرگتر کرد او

وَالِدِ وَصَيَّرْنَا إِلَى مَحَبَّتِكَ مِنَ التَّوْبَةِ

وال و و بگردان ما را با آنچه مراد توست از توبه

وَأَزِلْنَا عَنْ مَكْرُوهِكَ مِنَ الْأَصْدَاءِ اللَّهُمَّ

و زایل گردان ما را از آنچه کرامت دار تو از خصم شدن با برکنه بار خدایا

وَمَتَّى وَقَفْنَا بَيْنَ نَقْصَيْنِ دِينٍ أَوْ دُنْيَا

و هرگاه ایستادیم میان دو نقص دین یا دنیا

بسم الله الرحمن الرحیم
و بعد از این دعا را هرگاه که در میان دو نقص ایستادیم یا در میان دین و دنیا

قصیر

بسم الله الرحمن الرحیم
و بعد از این دعا را هرگاه که در میان دو نقص ایستادیم یا در میان دین و دنیا

والتقصير
والتقصير
والتقصير

فَأَوْقِعِ النِّقْصَ بِأَسْرَعِهِمَا فَنَاءً وَاجْعَلِ

بسر اقع کردن و نقصان را سریع ترین آنها بقا و نیست شدن

التَّوْبَةَ فِي أَطْوَلِهِمَا بَقَاءً وَإِذَا هَمَمْنَا

و بگردان بازگشت را در درازترین آنها با اعتبار با بودیم و هرگاه قصد

بِهَمَّيْنِ رُضِيكَ أَحَدُهُمَا عَنَّا وَيُخْطِئُكَ

دو چیز که را ضرر کردند ترا یکی از آن دو چیز از ما و خشنما کرد

الْآخِرُ عَلَيْنَا فَلْيُنَا إِلَى مَا يُرْضِيكَ عَنَّا

ان دیگر بر ما پس بماند ما را بسوی آنچه خوشد کردند ترا از ما

وَأَوْهِنُ قُوَّتَنَا عَمَّا يُخْطِئُكَ عَلَيْنَا وَلَا

و سست گردان توانایی ما از آنچه بخشم آورد ترا بر ما و و

تُخْلِفُ فِي ذَلِكَ بَيْنَ نَفْسِنَا وَاخْتِيَارِهَا

مگذار در این میان نفس ما و خواهش و

فَإِنَّهَا مُخْتَارَةٌ لِلْبَاطِلِ الْآمَّا وَقَفَّتْ

پس بدتر که او اختیار کننده امر باطل را مگر آنچه توفیق دهد تو

أَمَّا سَعَى السُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتَ اللَّهُمَّ وَأَنَّكَ

و بسیار امر گشته است بدتر مگر آنچه رحم کنی تو یا خدا یا بدتر که تو

نقصان هر دو در
اینکه یکی ازین و
قصد شد با شیم و
این ظاهر است

مِنَ الضَّعْفِ خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ بَنَيْتَنَا

از ضعف و ناتوانی آفرید ما را و بر سستی بنا را فریدن ما کردی

وَمِنْ مَاءٍ مَّهِينٍ ابْتَدَأْتَنَا فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا

و از آب سست آغاز کردی ما را نیست هیچ کس بر ما مگر

بِقُوْنِكَ وَلَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ فَاتِّدْنَا

بستوانای تو و نیست توانایی بر ما مگر بپای تو پس قوت ده ما را

بِتَوْفِيقِكَ وَسَدِّدْنَا بِتَسْدِيدِكَ وَاعْمُرْ

ببیتوفیق خود و ثابت دار ما را بر راه صواب خودت و کور گردان

ابْصَارَ قُلُوبِنَا عَمَّا خَالَفَ مَحَبَّتَكَ وَلَا تَجْعَلْ

دیدن ما را و لهار ما را از آنچه خلاف دوستی باشد و مگردان

لِشَيْءٍ مِنْ جَوَارِحِنَا نَفُودًا فِي مَعْصِيَتِكَ

بر چیزی از اعضا ما فرو رفتن در نافرمانی تو

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَسَاتِ

بار خدایا پس درود فرست بر محمد و آل محمد و بگردان آرزو ما را

قُلُوبِنَا وَحَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا وَلِحَالَاتِ أَعْيُنِنَا

دلها را و حرکات اعضا ما را و بهمزون چشمها را

و حیات ما را

و حیات ما را

و حیات ما را

وَلَهْجَاتِ السِّنِّينَا فِي مَوْجِبَاتِ تَوَابِكَ حَتَّى²

و عبارت زبانها را در واجب کرد و اینها را توبه است

لَا تَقُوتُنَا حَسَنَةً نَسْتَحِقُّ بِهَا جَزَاءَكَ وَلَا

قوت نشود از ما نیکی که سزاوار شویم بان پادشاه ترا و باقی نماند

لَنَا سَيِّئَةٌ نَسْتَوْجِبُ بِهَا عِقَابَكَ

ما را بدی که سزاوار شویم بان عذاب ترا

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْخِجَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

و بود از دعای حضرت در پناه گرفتن بخدا تعالی

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَعَفُّعًا فَبِفَضْلِكَ وَانْ تَشَاءَ

بار خدا یا اگر خواهی که در گذر از گناه ما پس بفضل تو است و اگر خواهی

تُعَذِّبْنَا فَبِعَذْلِكَ فَسَهِّلْ لَنَا عَفْوَكَ

که عذاب کن ما را پس بعدل تو است پس آسان کن برای ما امرش خود را

بِمَنِّكَ وَاجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ

بگفت خودت و امان ده از عذاب خود بگذشتن خود

فَإِنَّهُ لَا طَاقَةَ لَنَا بِعَذْلِكَ وَلَا نَجَاةَ

پس بدی که هیچ طاقت نیست برای ما بعد تو و نه رستگاری

لَا حَدَّ مِتَادُونَ عَفْوِكَ يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ

برای احدی از ما غیر از من نیست تو از نیازترین سربازان

نَحْنُ عِبَادُكَ بِرُزْدِكَ وَأَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ

اینها بنده من تو بیش تو و من محتاج ترین محتاجانم

إِلَيْكَ فَاجْبُرْنَا قَتْنَا بَوْسِعِكَ وَلَا تَقْطَعْ

بتو رسیدار کنه احتیاج ما را بفرما خیر نیت خود و قطع مکنه امید

رَجَاءَنَا بِمَنْعِكَ فَتَكُونَ قَدْ أَشَقَيْتَ مَنْ

بمنع خودت پسین شر که به تحقیق بد بخت کرده باشی کسی را

اسْتَسْعَدَيْكَ وَحَرَمْتَ مِنْ اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ

که طلب نیکوتر کرده بتو و محروم کرده باشی کسی را که طلب عطا کرده باشی

فَالِي مَرْجِيئِ مَنْ قَلْبُنَا عَنْكَ وَالْإِيْنِ

پس سوای که در منزهت کام باز کردیم ما از تو و بکجا باشد

مَذْهَبُنَا عَزَابَكَ سُجَّانَكَ نَحْنُ الْمُضْطَرُّونَ

رفتن ما از در تو یا که تو ما عاجزان مضطربیم

الَّذِينَ أَوْجَبْتَ اجَابَتَهُمْ وَأَهْلُ السُّوءِ الَّذِينَ

که واجب کرده اجابت کرده ایشان را و اهل بدی که

بما از او و از تو و از ایشان و از اهل بدی و عذر

اینکه بنده من تو بیش تو و من محتاج ترین محتاجانم

وَعَدْتَ الْكَشْفَ عَنْهُمْ وَاشْبَهُ الْأَشْيَاءِ

وعدہ داده دفع بدر از ایشان و شبیه ترین چیزها بار داده تو

بِمَشِيَّتِكَ وَأُولَى الْأُمُورِ بِكَ فِي عَظَمَتِكَ

و سزاوارترین چیزها بار داده تو در بزرگسرتو

رَحْمَةً مِّنْ أَسْتَرْحَمَكَ وَغَوَيْتُ مَنَاسِكَاتَكَ

بر رحمت آنکه گفتمت که طلب رحمت کن از تو و بفریاد کسی که طلب فریاد کردند

بِكَ فَأَرْحَمُ تَضَرُّعَنَا إِلَيْكَ وَأَعْنَانَا إِذْ

بتو پس رحمت کنم بزار ما بسورتو و سر نیاز کن ما را وقتی

طَرَحْنَا أَنْفُسَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ اللَّهُمَّ إِنَّا

که بیندازیم نفسها خود را نزد تو بار خدا یا

الشَّيْطَانُ قَدْ شِمِتَ بِنَا إِذْ شَايَعَنَا عَلَى

شیطان از شتمت و خوشحال میکند بجا هرگاه پرو کردیم او را بر

مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَشْمِتْهُ

نا فرمانی تو و خوشحال مگردان

بِنَا بَعْدَ تَرْكِنَا إِيَّاهُ لَكَ وَرَغْبَتُنَا عَنْهُ

شیطان را بجا بعد از ترک کردن ما را از تو و رغبت کردن ما از او

اَعْتِنَا 2

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِجَوَائِزِ الْخَيْرِ

و بود

بعافیت بخیر

يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ

ایست که یاد او بزرگواریست بر اوست و گفتگان و از آنکه شکر

شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ طَاعَتُهُ

او رستگاریست بر اوست و از آنکه فرمان برداری او

نَجَاةٌ لِلطَّائِعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغُلْ

رستگاریست بر اوست و از آنکه فرمان برداری او و مشغول کن

قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَالسَّنْبَاتِ

دلها را با یاد خودت از هر یاد کردن و مشغول کردن باینها

بِشُكْرِكَ عَنْ كُلِّ شُكْرٍ وَجَوَائِزِ خَائِبَتِكَ

بشکر کردن از همه شکرها و اعضای سر ما را بباطل تو

عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ فَإِنْ قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغًا

از همه طاعتها پس اگر تقدیر کرده از برای ما فراغ بود

مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا سَلَامَةً لَا تُذِيرُكُنَا

از مشغولی پس بگردان آنرا از شغلی باسلامتی که در نیاید بد ما را

فِيهِ تَبَعَةٌ وَلَا تَلْحَقْنَا فِيهِ سَامَةٌ حَتَّى

دران بدر و نرسد بها دران ملائز تا بگرداند

يَنْصَرِفُ عَنَّا كُتَابُ السَّيِّئَاتِ بِصِحْفَةٍ

ازما نویسندها بدیها بنامه

خَالِيَةٍ مِنْ ذِكْرِ سَيِّئَاتِنَا وَتَوَلَّى كُتَابُ

خالس از یاد کردن بدیها را و برگشتند نویسندها

الْحَسَنَاتِ عَنَّا مَسْرُورِينَ بِمَا كُتِبُوا مِنْ

نیکیها ازما خوشحال شدند که آنچه نوشته شد از

حَسَنَاتِنَا وَإِذَا انْقَضَتْ أَيَّامُ حَيَاتِنَا وَ

نیکیهای ما و چون آخر شود روزگار اندک ما و

تَصَرَّيْمَتْ مَدَدُ أَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرْتَنَا

بریده شود مدت عمر ما و حاضر شود ما را

دَعَاكَ الَّتِي لَا يَدَّ مِنْهَا وَمِنْ أَجَابَتِهَا

خواند تو که ناجایست ازان و از اجابت کردن

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ خَتَامَ مَا تُخْصِ

و پس بگردان از آخر آنچه میفرستی

کند
حضور ما
میراد است
خواهد بود تو ۱۲

مرا در حضور مرا است ۳۲

شکر تو که مرا از بندگی خود رها کردی و مرا به بندگی خود برگزیدی
 و مرا از بندگی خود رها کردی و مرا به بندگی خود برگزیدی
 و مرا از بندگی خود رها کردی و مرا به بندگی خود برگزیدی

عَلَيْنَا كَثَّةُ أَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً لَا تَوْفِقُنَا

بر ما نویسنده کارهای ما را توبه پذیرفته شده و بازدارنده

بَعْدَهَا عَلَى ذَنْبِ اجْتِرَاحِهَا وَلَا مَعْصِيَةٍ

بعد از آن بر گناه که گناییم ما را و نه نافرمانی

اَقْتَرَفْنَاهَا وَلَا تَكْشِفُ عَنْنَا سِتْرَ سِتْرَتِهَا

که کردیم آنرا و بر مدار از ما پرده که پوشیده آنرا

عَلَى مَرَأُوسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَبْلُو الْأَخْبَارَ

بر سر تاس حاضران روزی که ظاهر کنی چیزها را

عِبَادِكَ وَمُسْتَجِيبٌ لِمَنْ نَادَاكَ وَكَانَ

بندگان خودت و اجاب کننده کسی را که ندا کند ترا

مُرْدَعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْأَعْتِرِ وَطَلَبِ التَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ

در اعتراف و طلب بازگشت بخدا

اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَحْبِبُنِي عَنْ مَسْئَلَتِكَ خِلَالَ

یا خدا ای پادشاهی که محبوب میسازد مرا از سؤال کردن تو فصلت

ثَلَاثٌ وَتَحْدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ

و میراند مرا بر سؤال کردن یک فصلت

این دعا را در هر روز بخواند که حاجت او روا شود
 و اگر در روزی که حاجت او روا شود بخواند که حاجت او روا شود
 و اگر در روزی که حاجت او روا شود بخواند که حاجت او روا شود

بجانی

باز مسدود مرا امر که فرمود باین پس ایستاد از آنه و نهی که

باز داشته مرا پس سرعت کردم بآن و نعمت که انعام کرد

بانه بر من پس تقصیر کردم در شکر گذاران و میراندم

بر سوال کردن تو   تفضل تو بر کسی که رو ارد

رو خود بسوز تو
بکن به کمان خود دینو

که همه نیکو بی تو تفضل است زیرا که همه نعمها تو

بما است یسند من **الله** خداوند این سوره بدرگاه

عزت تو ایستادن کردن خوار و سوال شده بوم

عند المشرق

و انچه که در کتاب

کند
از خودم
بهمجنون سوال
فقیه
عیال دارا
اعترا

عَلَى الْحَيَاءِ مِنِّي سَوْأَ الْبَائِسِ الْمُعِيلِ مُقَرَّرٌ

بر شرمندگی از خودم بهمجنون سوال فقیه عیال دارا اعترا

لَكَ بَاتِي لَمْ أَسْتَسْلِمْ وَقْتُ احْسَانِكَ إِلَّا

کنده بر اثر تو بر آنکه کردن نه نهادم وقت نیکویی تو مکرر

بِالْإِقْلَاعِ عَنْ عَصِيَانِكَ وَلَمْ أَخْلُ فِي الْحَالِ إِلَّا

ببر کنیز از نافرمانی تو وفای نمودم و حالها

كُلِّهَا مِنْ أَمْتِنَاكَ فَهَلْ يَنْفَعُنِي يَا إِلَهِي

همه از نعمت دادن تو آیا نفع میدهد مرا از خدا من

أَقْرَبُ عِنْدَكَ بِسُوءٍ مَا أَكْثَبْتُ وَهَلْ

اقرار من نزد تو به بدی آنچه کسب کردم و آیا

يُخَيِّنِي مِنْكَ اعْتِرَافِي لَكَ بِقِسْمٍ مَا أَتَكَبْتُ

نجات میدهد مرا از تو اعتراف من تو را برشته آنچه کردم

أَمَا وَجَبْتُ لِي فِي مَقَامِي هَذَا سُخْطُكَ

یا واجب گردانید بر من در استادن من در این مقام خشم خود را

أَمْ لَزِمَنِي فِي وَقْتِ دُعَائِي مَقْنُكَ سُبْحَانَكَ

یا لازم شد مرا در وقت دعا کردن من دشمنی تو منزه میدارم تو را

از خودم بهمجنون سوال
فقیه
عیال دارا
اعترا

لَا اَيْسُ

لَا أَيْسَرُ ^{مِنْكَ} وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ
نوحید نمیشود از تو تحقیق که کشود بر من در توبه بخود

بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ لِلذَّلِيلِ الظَّالِمِ
بلکه میگویم گفتن بنده خوار ستمکار

لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخَفِّ بِجُرْمَةِ مِرَّةٍ الَّتِي
بر نفس خود استخفاف کننده مرتبت پروردگار خود را که

عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ فَجَلَّتْ وَادْبَرَتْ أَيَّامُهُ
بزرگست گناهای او پس دایره پشت کرد روزگار او

قَوْلَتْ حَتَّى إِذَا رَأَى مُدَّتِ الْعَمَلِ قَدْ
پس تا آنکه دید که مدت کردار تحقیق

انْقَضَتْ وَغَايَةُ الْعُمُرِ قَدْ انْتَهَتْ وَ
که گذشت و غایه زندگانی تا که به نهایت رسید و

أَيَقْنُ أَنَّهُ لَا مَحِيصَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ
یقین شد که هیچ گریز نیست او را از تو و نه گریزگاه او را

لَهُ عَنْكَ تَلَقَّاكَ بِالْإِنَانَةِ وَاخْلَصَ
از تو پیش تو آمد به بازشنخت و خالص گردید بر تو

یعنی عایت حمت الهی نکرده
معاصی او را بجای آورده است

التَّوْبَةَ فَقَامَ إِلَيْكَ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ ثُمَّ دَعَاكَ

توبه را پس ایستاد بتو بدل پاک پس خواند ترا

بصَوْتٍ حَائِلٍ خَفِيَ قَدْ تَطَا طَالَكَ فَأَنجَنِي

باواز پنهان به تحقیق فروتن گردند بر تو پستی دگر گردان

وَنَكْسَ رَأْسَهُ فَأَنْثَنِي قَدَارُ عَشْتِ خَشِيْتَهُ

و انداخت سر خود را پیش پیش داشت به تحقیق که لرزاند ترس او

رَجُلِيهِ وَغَرَّقَتْ دُمُوعُهُ خَدِيدَ دَعْوِكَ

پایه را غرق گردانید اشکم او مردوزخ او را میخواند ترا

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ أَنْتَابَهُ

اگر چه کند تر رحم کنندگان و اگر چه کند برگشته که قصد کنند با او

الْمُسْتَرْحَمُونَ وَيَا أَعْطَفَ مَنْ أَطَافَ بِهِ

رحم طلب کنندگان و از مهربان تر کسی که کردند با او

الْمُسْتَغْفِرُونَ وَيَا مَنْ عَفْوُهُ الْكَثْرُ مِنْ

اگر چه طلب کنندگان و از آن کسی که آمرزش او بزرگتر است از

نَقْمَتِهِ وَيَا مَنْ رِضَاؤُهُ أَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ

عقوبت او و از آن کسی که رضا او بیشتر است از خشم او

الجمهورية الإسلامية
مجلس الوزراء
الرياض
الملك

وَيَا مَنْ مُحَمَّدًا لَمْ يَخْلُقْهُ بِحُسْنِ التَّجَاوُزِ

وای آنکس که خود را ستوده بخلق خود بنیکو سر در گذشتن از کس

وَيَا مَنْ عَوَّدَ عِبَادَهُ قَوْلَ لَا نَابِدَ وَلَا

وای آنکس که عاده داده بندگان خود را قبول بازگشت وای آنکس

اسْتَصْلَحَ فَاسِدَهُمُ بِالتَّوْبَةِ وَيَا مَنْ رَضِيَ

که بصلاح آورده کار تباه ایشانرا بتوبه وای آنکس که راضیست

مِنْ فَعْلِهِمْ بِالْيَسِيرِ وَيَا مَنْ كَانَتْ

از کردار ایشان باندگی وای آنکس که برابر گردانید

قَلِيلُهُمُ بِالْكَثِيرِ وَيَا مَنْ ضَمِنَ لَهُمْ

اندک ایشانرا به بسیار وای آنکس که ضامن شد مرا ایشانرا

اجَابَةَ الدَّعَاءِ وَيَا مَنْ وَعَدَهُمْ عَلَى

باجابت کردن دعا وای آنکس که وعده داد ایشانرا بر

نَفْسِهِ بِتَفَضُّلِهِ حُسْنَ الْجَزَاءِ مَا أَنَا بِأَعْصَى

نفس خود بتفضل خود نیکوترین پاداش نیستم من عاصرت

مَنْ عَصَاكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَمَا أَنَا بِالْوَمِيءِ

از کس که نافرمان تو کند پس مرزید را و ایستم من ملامت کرده غده تر

آیه کریمه
اشاره است بان
براد عوفی
مجلس علم
راجا به میکنم

یغث
لکم
تیم

مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَ مِنْهُ وَمَا أَنَا

کسی که عذر خواست بتو پس قبول کردی از او و نیستی من

بِأَظْلَمَ مَنْ ثَابَ إِلَيْكَ فَعُدْتَ عَلَيْهِ أَتُوبُ

شمار از کسی که باز گشت کند بتو پس باز گشتی بامرزش بپا و باز مگردم

إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا تَوْبَتِي نَادِمٌ عَلَى مَا فَرَطَ

بتو در این مقام خود توبه پشیمانی بر آنچه پیش واقع

مِنْهُ مُشْفِقٌ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ خَالِصُ الْحَيَاءِ

از او نترسده از آنچه فراهم آمده از گناه بپا و خالص شرم

مِمَّا وَقَعَ فِيهِ عَالِمٌ بِأَنَّ الْعَفْوَ عَنِ الذَّنْبِ

از آنچه واقع شده در او و انا مانده امرزش از گناه

الْعَظِيمِ لَا يَتَغَاظُكَ وَأَنَّ التَّحَاوُنَ عَنِ

بزرگ گرانگی نیست ترا و آنکه در گذشتن از

الْإِثْمِ الْجَلِيلِ لَا يَسْتَصْعِبُكَ وَأَنَّ احْتِمَالَ

گناه بزرگ دشواری نیست ترا و آنکه برداشتن

الْجُنَائِيَّاتِ الْفَاحِشَةِ لَا يَتَكَادُكَ وَأَنَّ

گناه های فاحشه از حد در گذشته رجوع نمیزد ترا و آنکه

أَحَبَّ عِبَادِكَ إِلَيْكَ مَنْ تَرَكَ الْإِسْتِكْبَالَ

دوست ترین بندگان تو بسورتو کیست ترک کند سرکش را

عَلَيْكَ وَجَانِبَ الْأَصْرَارِ وَلِزِمِ الْإِسْتِغْفَارَ

بر تو دور شد از مصر شد بر کناره و ملازم طلب آمرزش را

وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ أَسْتَكْبِرَ وَأَعُوذُ بِكَ

و من میزارم از آنکه سرشی کنم و پناه میگیرم بتو

مِنْ أَنْ أَصِرَّ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا قَصَرْتُ

از آنکه مصر شدم بر کناره و طلب آمرزش میکنم از تو از برای آنچه تقصیر کردم

فِيهِ وَأَسْتَغْنِي بِكَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ

در این و طلب یار میکنم بتو برای آنچه عاجز شدم از آن

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ وَهَبْ لِي مَا

بار خدایا و بخش بر این را

يَحِبُّ عَلَى لَكَ وَغَا فِي مَا اسْتَوْجِبُهُ

و اجابت بر من بر آرتو و عافیت دهم از آنچه سزاوارم

مِنْكَ وَاجْرِنِي مِمَّا يَخَافُهُ أَهْلُ الْإِسَاءَةِ

از تو و رینهار ده مرا از آنچه میترسم از آن اهل بدی

عذاب و عقوبت

بیت از سرکردن طاعت و عبادت

فَإِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْعَفْوِ مَرْجُوٌّ لِلْمَغْفِرَةِ مَعْرُوفٌ

یعنی ستر که تویی استوار بر امرش امید داشته شده بر امرش مشهور

بِالتَّجَاوُزِ لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاكَ

بگذشتن نیست برای حاجتی من غیر طلب غیر تو

وَلَا لِذَنْبِي غَافِرٌ غَيْرُكَ حَاشَاكَ وَلَا أَخَاكَ

و نه گناه را ابرزنده غیر تو و نمیترسم

عَلَى نَفْسِي إِلَّا أَيَّاكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى

بر نفس خود مگر از تو بدستی که تو اهل رستگاری

وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و اهل امرش

وَأَقْضِ حَاجَتِي وَاجْزِ طَلِبَتِي وَاعْفِرْ ذَنْبِي

برار حاجت مرا و روا کن مرطلب مرا و بیا مرز گناه مرا

وَأَمِنْ خَوْفَ نَفْسِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

و ایمن گردانم ترس مرا بدستی که تو بر همه چیز بسیار

قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

توانایی و آینه بر تو است چنین باد پروردگار عالمیان

مطالعہ معنی محل طلب ہے
مستند اور معین ہے یہی
محل طلب ہے ضمیمہ
۱۲

وكان من دعائنا عليه السلام في طلب الحوائج الى الله تعالى

در طلب حاجتها بخدا یرتعالی

اللَّهُمَّ يَا مُنْهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ وَيَا مَنْ

بار خدایا استنہاتہ طلب کاہ حاجتہا و اگر انکسے کہ

عِنْدَهُ نَيْلُ الطَّلِبَاتِ وَيَأْمَنُ لَابِيعُ نِعْمَةٍ

نزد او است رسیدن مطالب و از آنکه که نیمه و شد نعتیار خود

بِالْأَثْمَانِ وَيَا مَنْ لَا يَكْدِرُ عَطَايَاهُ بِالْإِ

به بهای و امر آنکس که مکر نمیکنند دادنها او بمقت

مُتَّانٍ وَيَا مَنْ يُسْتَعْنَى عَنْهُ وَيَا مَنْ يُرْعَبُ

نهادن و انگسی که مستغنی اند با و و این که راغب اند

وَاللَّهُ لَا يَرْغُبُ عَنْهُ وَيَأْمَنُ لَا تُفْنِي خَلْقَهُ

باب و رخت نمیکند اندازد و اگر کسی که فانی نیست از خیرها

2 الْمَسْأَلُ وَامَّا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتُهُ الْوَسَائِلُ

طلبیدہا و انکسی کہ مبدل میسازد حکمت اور او شیہا

وَيَا مَنْ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَاجُ الْمُحْتَاجِينَ

و انکس که منقطع شود

ابو حنیفہ جبار اور طرف غنیمت مرید انکے رفیق و
کہر عیار در آنکے رفیق و

تجلیه آ
کشته شد
خاک و خرم
درد خندها را
اما اندر
طایفه
م دعا و دعوی
و طریقی
الهی

فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحُرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ

پس تحقیق که متعرض نومید را و سزاوار شد از نزد تو

فَوْتَ الْإِحْسَانِ اللَّهُمَّ وَلِيَّ إِلَيْكَ حَاجَةٌ

فوت نیکو یی بار خدایا مراست بتو حاجت که

قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا

کوتاهست از آن جد و جهد من و بریده است نزد آن

حِيلِي وَسَوَّلِي لِي نَفْسِي رَفْعَهَا إِلَى مَنْ

حیلها من و آراسته بر من رد اشق از ایا نگی که

يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِي فِي

بر میدارد حاجتها خود را بتو و بی نیاز نیست در

طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ

مطالب خود از تو و آن مطالب لغزیدت از لغزیدن

الْخَاطِئِينَ وَعَشْرَةٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ

خطا کاران و بس در آمدت از بس در آمدنها گناه کاران

ثُمَّ أَنْتَبَهْتُ بِتَذْكِيرِكَ لِي مِنْ غَفْلَتِي

پس آگاه شدم ب یاد دادن تو مرا از بختی من

الخطا عین

وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زِلَافِي وَنَكَصْتُ

و برخواستم بتوفیق تو از لغزیدن خود و باز گشتم

بِشِدِيدِكَ عَنْ عَشْرَةِ وَاقِلْتُ سُبْحَانَكَ

باستوار ساختن تو از سر در آمدن خود و گفتم یا کتب

مَنْ كَيْفَ يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا وَإِنِّي

بروردگار من چگونه سوال میکند محتاجی محتاجی و بکنی

رَغِبَ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ فَقَصَدْتُكَ

نیرغبت و س

رغبت کند درویشی بدرویش پس قصد کردم

يَا إِلَهِي بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَأَوْفَدْتُ

ارضا را من بر رغبت کردن به تو و فرستم

عَلَيْكَ رَجَائِي بِالثِّقَةِ بِكَ وَعَلِمْتُ أَنَّ

بر تو امید خود را با اعتماد کردن به تو و دانستم آنکه

كَثِيرًا مَا اسْتَلَكْتَ يَسِيرًا فِي وَجْدِكَ وَإِنِّي

بسیار آنچه مستطعم از تو اندک در عطار تو و آنکه

خَطِيرًا مَا اسْتَوْهَيْتُ حَقِيرًا فِي وَسْعِكَ

بزرگ آنچه طلب بخشش میکنم از تو خورده است در فراز نعمت تو

وَأَنَّ

و انکہ کرم تو تنگ نمیشود از طلبید، یکے

و آنکه دشت قدرت تو بدادند بلندتر از همه دشت است

بار خدا را و بارکنی مرا بکرم خود

بر تفضل و عمل مکن مرا بعد از خود بر

سزاوار شدن بحرا ایں قسم باو رغبت کنند که رغبت کنند

بقیہ شدہ ہشتر اور او ستر اور شد بمنع عطا و نہ

اول سوال کننده که سوال کند ترا پس احسان کرده باشم بر او

مستوجب نا امید باشد بار خدایا

وَكُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا

و باش مرد عا مرا احا کینده و از خواندن من نزدیک

وَلِتَضَرَّ عَمِّي رَاحِمًا وَلِصَوْتِي سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ

و مر زار کردن مرا رحم کننده و مرا د از مرا شنونده و قطع مکن

رَجَائِي عَنْكَ وَلَا تَبْتَ سَبِي مَنِكَ وَلَا

و امید مرا از خودت و مبر و سبلم مرا از خود و متوجه

تَوَجَّهْنِي فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَغَيْرِهَا إِلَى

مکردان مرا و حاجت من این حاجت و غیر آن بغیر

سِوَاكَ وَتَوَلَّنِي بِحُجَّتِ طَلِبَتِي وَ قَضَاءِ حَاجَتِي

خود و دوستی کن با من بروا کردن طلب من و بر آوردن حاجت من

وَيُنِلْ سُؤْلِي قَبْلَ نَزْوَالِي عَنْ مَوْقِفِي هَذَا

و رسیدن طلب من پیش از رفتن من از این موضع

بِتَيْسِيرِكَ إِلَى الْعَسِيرِ وَحَسَنَ تَقْدِيرِكَ إِلَى

باسان کردن تو دشوار را و نیکوئی تقدیر تو

فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً

در همه امرا و درود کن بر محمد و آل او درود

دائمة

دَائِمَةً نَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِبَدِّهَا وَلَا مَتْنَى

دایم که نموکنده باشد بریدنی نباشد مرا خسرانها را و نه نهایت

لِأَمْدِهَا وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا

مردت آنرا و بگردان این را یار برار من و سبب بزرداشتن

لِنَجَاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي

مطلوب من بدرستی که تو واسع کریم و از حاجت من

يَا رَبِّ كَذَا وَكَذَا وَتَذَكُّرُ حَاجَتِكَ ثُمَّ تَسْجُدُ

ای پروردگار من اینست و یاد کن حاجت خود را پس سجده کن

وَتَقُولُ فِي سَجُودِكَ فَضْلُكَ وَإِحْسَانُكَ

و بگو در سجده کردن خود فضل تو و مونس شدن و نیکو تو

دَلِّئِي فَأَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُكَ

راه شود مرا سوال میکنم ترا بحق تو و بحق محمد و آل او صلوات تو

عَلَيْهِمْ أَنْ لَا تُرَدَّنِي خَائِبًا يَا رَحِيمُ إِنَّكَ

برایش آن که رد مکن مرا نا امید ای بسیار رحم کننده بدو شکر که تو

وَكُنْ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مِمَّنْ دُعَاؤُهُمْ

شونده دعائو و نزدیک و خوار کننده

فقر
اولی
یعنی تو آنکس
واسع
بیب و رختش

السنی ۴

اِذَا عْتَدَى عَلَيَّ وَمَا مِنْ الظَّالِمِينَ مَا لَاجِبُ

هرگاهستم میشد براو یا میدادستم کار را از آنجمله دوست نمیداشت

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الْمُتَظَلِّينَ وَيَا مَنْ لَا

ایرانگر پنهان نیست براو جز ماستم رسیدگان و از آن کسی که

يَحْتَاجُ فِي قَصَصِهِمْ إِلَى شَهَادَاتِ الشَّا

محتاج نمیشود در قصص ایشان به گواهیها

هِدِينَ وَيَا مَنْ قَرِبَتْ نَصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ

و یمندها را و از آنکه نزدیکیست یار او ازستم کشیدگان

وَيَا مَنْ بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ عَلِمْتَ

و از آنکه دور است یار او ازستم کنندگان تحقیق دانست

يَا إِلَهِي مَا نَالَكَ مِنْ فُلَانٍ ابْنِ فُلَانٍ حِمَا

ای خدا از آنجمله رسیدم از فلان پسر فلان از آنجمله

حَظَرْتَ وَأَنْتَ هَكَه مَتَى مِمَّا حَجَزْتَ عَلَيْهِ بَطَرًا

ممنوع کردی مرا که دیدم و درید از من از آنجمله و پیش روی بران بجهت

فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَاغْتَرَا رَأْيَ كِبَرِكَ عَلَيْهِ

در نعمت تو نزد او و مغرور شده

این دعا را در هر وقت که از دشمنان خود بترسید یا از دشمنان خود بگریزید بخوانید

اللهم

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَخُذْ ظَالِمِي

بارخدايا

وبکیرستم کننده مرا

مرا ازستم کردن
یعنی اورا ازستم کردن
یعنی باز دارم

عَدُوِّي عَنْ ظُلْمِي بِقُوَّتِكَ وَأَفْلَحُ حَسَدِي

دشمن مرا ازستم کردن بر من بتوانا سر خودت و ننگد کسی تیر مرا

عَنِّي بِقُدْرَتِكَ وَأَجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا

از من بتقدیرت خودت و بگردان بر او مشغول در آنچه

يَكِيهِ وَعَجْزًا عَمَّا يَنَاقِيهِ اللَّهُمَّ وَصِّلْ

بر او است و ناتوانا سر از آنچه در نیت دارد بارخدايا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَلَا تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمِي وَاحْسِنُ

و گوارنده مکن مرا و راستم من و نیلگو کردن

عَلَيْهِ عَوْنِي وَأَعْظِمْنِي مِنْ مِثْلِ أَعْمَالِي وَلَا

بر او یار مرا و نکهدار مرا از مثل کرده مرا و

تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ حَالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

مکرد از من در مثل حال او بارخدايا

وَإِلَيْهِ وَاعْدِنِي عَلَيْهِ عَدُوِّي حَاضِرَةً تَكُونُ

و یارنده مرا بر او یار نمایان که بوده باشد

محققی نماید که طلب حضرت مبتلا نشدن خرد را بنویسد و مبتلا
 نشدن ظالم را یا حق از عقوبت غض از آن امنیت که خدا یا محسنین
 مکن که ستم بر مزبید واقع شود یا مراد از اول یا جستن از نویسد
 که آن عظیم تر از ستم است و از ثانی رحمتی باشد بر حال ظالم که بیدار
 من از عقوبت گرفتار نشود و هر دو هم مراد میتواند باشد

این دعا را هر روز بخواند
 و در وقت حاجت بخواند
 و در وقت غم بخواند
 و در وقت غصه بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند

مِنْ غَيْظِي بِهِ شِفَاءٌ وَمِنْ حَنْقِي عَلَيْهِ وَفَاءٌ

از چشم من با او شفا و از غضب من بر او وفاء

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَوِّضْنِي مِنْ

بار خدا یا بر محمد و آل او و عوض ده مرا از براو

ظَلَمِي لِي عَفْوِكَ وَأَبْدِلْهُ بِسُوءِ صَنِيعِهِ بِي

ستم او بر من امزش خود را و بدل کن به بد کردار او بمن

رَحْمَتِكَ فَكُلْ مَكْرُوهَ جَلَدٍ دُونَ سَخَطِكَ

رحمت خود را پس هر مکر و هر کجاست نزد خشم تو

وَكُلْ مَرْزِيَّةً سَوَاءً مَعَ مُوجِدَتِكَ اللَّهُمَّ

و هر بسلیتی برابر است با عطا تو بار خدا یا

فَكَأَكْرَهْتُ إِلَى أَنْ أَظْلِمَ فَقِيْرًا مِنْ أَنْ

همچنانکه گراهم داشته بسوزم آنکه ستم رسیده شوم پس نگاه دار از آنکه

أَظْلِمَ اللَّهُمَّ لَا أَشْكُوا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَلَا

ستم کنم بار خدا یا شکایت نمیکم یکی خبر تو و بار

أَسْتَعِينُ بِمَا كَرِهْتَ غَيْرَكَ حَاشَاكَ فَصَلِّ

مخدو اتم بخاکم که نخواستی غیر تو چنین است که بار منم تو

عَلَى

مَغْفِرَتِكَ س

این دعا را هر روز بخواند
 و در وقت حاجت بخواند
 و در وقت غم بخواند
 و در وقت غصه بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند
 و در وقت غمخواری بخواند

بر محمد وال او و پیوسته گردانند و عا^{مه} را با جایت

و نزدیک در ان شکایت مرا بگردانیدن بار خدا یا در قسمه خدا

یہ نامہ لکھنے کے بعد تو

بایمن از عذاب تو پس اصرار کند برستم گردنم

و محاصره کند بحق خضر و بنیاسان ^{او را} از آنکه ^{از آن} آن

و عده داده ستم کارانرا و بشناسان و عده داده

در احوال دعا و محاکمات

و توفیق ده مرا از برادر بزرگوارم علی محمد که ده بار از تو مرز و مستوفی

بِمَا أَخَذْتَ لِي وَمِنِّي وَأَهْدِي لَلَّتِي هِيَ

بآنچه گرفته بر از من و از من مرا بده که آن

أَقُومُ وَأَسْتَعْلِي بِمَا هُوَ أَسْلَمُ اللَّهُمَّ

راستای من و منتهای کار فرمای مرا یا آنکه ان سالم تر هست یا پر خدایا

وَأِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرٍ

و اگر باشد خیر من نزد تو در تأخیر

الْأَخْذِ لِي وَتَرَكِ الْإِنْتِقَامَ مِنِّي ظَلَمَنِي

گرفتن بر از من و ترک انتقام کشیدن از کسی که ستم کرده من

إِلَى يَوْمِ الْفَصْلِ وَجَمَعَ الْخَصْمَ بِالْحُكْمِ

تا روز جدایی و روز جمع میان حق و باطل بعد

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَيِّدْ مِنْكَ بِنَيْتِهِ

و قوه ده مرا از خود بقصد

صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ وَأَعِذْ بِي مِنْ سُوءِ

و شکایای دایم و پناه گیر مرا از بدی

الرَّغْبَةِ وَهَلِجِ الْحَرَصَ وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي

و رغبت و زیاده می صبر امل حرص و مصور گردان در دل من

این دعا را در روز قیامت بخواند و در روز جزا بر او صد بار عفو فرماید

اهل

مثال

مِثَالِ مَا ادَّخَرْتَ لِي مِنْ ثَوَابِكَ وَاعْدَدْتَ

مثل آنچه ذخیره کرده برای من از ثواب خود و آماده کرده

لِخَصْمِي مِنْ جَزَائِكَ وَعِقَابِكَ وَاجْعَلْ

برای دشمن من از جزا و عقاب خود و بگردان

ذَلِكَ سَبَبًا لِقِنَاعَتِي بِمَا قَضَيْتَ وَثَقَّتِي

این را سببی برای غنای من بآنچه حکم کردی و اعتماد من

بِمَا تَخَيَّرْتَ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ

بآنچه اختیار کردی چنین بادر پروردگار عالمیان بدستی

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

که تو صاحب فضل بزرگ هستی و تو بر هر چیزی توانایی

وَمَا رَغَاكَ عَلَيْكَ إِذَا مَرَضَ وَتَرَى بِكَ بَلِيَّةً

چون بیمار شد برایتان زل شد بر او اندوه و بلا

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَصَرَّفُ

بار خدا یا مهربانتر است حمد بر آنچه همیشه تصرف میکنم

فِيهِ مِنْ سَلَامَةِ بَدَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا

در او از سلامتی بدن خودم و مهربانتر است حمد بر آنچه

ظَهَرِي مِنَ الْخَطِيَا تِ وَتَطْهِيْرَ الْمَا انْفَسَتْ

پشت من از گناه پاک شد و ایندن مرا بخیر برآورد که فرو فرستاد

فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَتَنْبِيْهَا لِتَنَاوُلِ التَّوْبَةِ

در آن از بدیها و آگاه گردانده شد مرا اگر رفتن تو بر

وَتَذْكِرِ الْمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيْمِ النِّعْمَةِ وَفِي

و یاد بود برار محو گناهان بقدیم نعمت

خِلَالِ ذَلِكَ مَا كَتَبَ لِي الْكَاتِبَانِ مِنْ نَزَائِلِ

اشناس این آنچه نوشتید بر من و فرشته نویسنده از پاکیزگی

الْأَعْمَالِ بِالْأَقْلَبُ فِكْرٍ فِيهِ وَلَا لِسَانُ

کردارها آنچه بهیچ دلی فکر نکرد در او و نه زبانی

نَطْقُ بَدَنٍ وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلِّفَتْهُ بَلْ أَفْضَالًا

که ناطق بدنه و نه اعضا سر و رخ کشیده است بلکه فضل کردیت

مِنْكَ عَلَى وَاحِسَانًا مِنْ صَنِيعِكَ اَللّٰهُمَّ

از تو بر من و نیکو یه کردی از کردار تو بخشن

فَصِّلْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَبِيْبِيْكَ اَللّٰهُمَّ

و دوست خود را از بسوختن آنچه پسند برآورد

وَيَسِّرْ لِي مَا أَحَلَّكَ بِي وَطَهِّرْ لِي مَزْدَنِي

وایسان کن آنچه فرو داد در بمن و پاکیزه گردان مرا از هر کس

مَا اسْلَفْتُ وَأَمْحُ عَنِّي شَرَّ مَا قَدَّمْتُ

آنچه از پیش کردم و محو کن از من بد را آنچه از پیش گذاشته ام

وَأَوْجِدْ لِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ وَأَذِقْنِي

و عطا کن بمن شیرین عافیت و بچشای مرا

بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عِلَّتِي

سکون سلامت و بگردان محل برون انداز علت

إِلَى الْعَفْوِكَ وَمُخَوِّلِي عَنْ صُرْعَتِي إِلَى

به آمرزش خودت و محل گردش من از افتادن من بسوی

تَجَاوُزِكَ وَخَلَّاصِي مِنْ كَرْبِ الرُّوحِ

در گذشتن تو و خلاص شدن من از اندوه خودم براحه تو

وَسَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ الشَّدَةِ إِلَى فَرْجِكَ

و سلامتی من از این سختی بگشایش

أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ الْمَطْوِلُ بِالْإِمْتِنَانِ

تو تفضل کننده با احسان و بخت نهادن

الوهاب

از آفاق افتاده
باز آید

از جان بدست
بهرش دمانی مگر

سکن است که از جلال صفت
فرمود بشود و از اکرام
صفت رحمت ۱۲

الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بسیار بخش بزرگوار خداوند بزرگ و کرامت

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اسْتَقَالَ مِنْ دُؤْبِهِ
هرگاه طلب آقام میگردد از کناه

أَوْ تَضَرَّعَ فِي طَلَبِ الْغَفْوِ عَنْ عِيُوبِهِ
تضرع میکرد در طلب آمرزش از عیبهای خود

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهِ يَسْتَعِثُّ الْمَذْنُوبُونَ
بار خدا یا آنکه بر رحمت او فریاد خواهند کناه کاران

وَيَا مَنْ إِلَى ذِكْرٍ أَحْسَنَ يَفْرَعُ الْمُضْطَرُونَ
وای آنکه بیاورد نیکوتر او میگرفتند بیچارگان

وَيَا مَنْ لِحَيْفَتِهِ يَنْتَحِ الْخَاطِئُونَ يَا أَنْسَ كُلِّ
وای آنکه از ترس او منالند خطاکاران یا آنیس هر

مُسْتَوْحِشٍ غَرِيبٍ يَا فَرَجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَيْبٍ
رهنده غریب وافر فرج هر آند و مکیین عکس

وَيَا غَوْثَ كُلِّ مَحْذُولٍ فَرِيدٍ وَيَا عَصَدَ
وای فریادرس هر فرو گذاشته تنها وای یاور

كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ أَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ لِكُلِّ

هر حاجتمند رزده شده تویی انکسر کرد اینده برای هر

مَخْلُوقٍ فِي نِعْمِكَ سَهْمًا وَأَنْتَ الَّذِي

آفریده در نعمتت خود نصیبی و تویی انکس که

عَفَوْتَ أَعْلَى مِنْ عِقَابِهِ وَأَنْتَ الَّذِي تَسْفِي

امرش او بلندتر از عقاب او و تویی انکسر که میسازد

رَحْمَتَهُ أَمَامَ غَضَبِهِ وَأَنْتَ الَّذِي عَطَاؤُهُ

رحمت او پیش از غضب او و تویی انکس که دادن او

أَكْثَرُ مِنْ مَنَعِهِ وَأَنْتَ الَّذِي تَسْعُ الْخَلَائِقُ

بیشتر از منع او و تویی انکس که وسعت هسته آفریده

كُلَّهُمْ فِي وَسْعِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَرْغَبُ فِي

همه در وسعت تو نکرند و تویی انکسر که رغبت نمیکند در

خِرَاءٍ مِنْ أَعْطَاهُ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يُفْزُطُ فِي

یادش هر که عطا کرد او را و تویی انکس که افراط نمیکند در

عِقَابٍ مِنْ عَصَاهُ وَأَنَا يَا أَلْهَى عَبْدُكَ الَّذِي

عذاب کسی نافرمانی او کند و قسم از خدا مرز بنده تو که

انکه بخیرش داری هر چیز را از روی حمد و علم و تو
تویی انکس که میسازد

تویی انکس که میسازد

افرنده

امرتہ بالدعاء فقال لبيك وسعديك
فرمود اؤرا بدعا كردن پس گفت بخودتقوا اينكه ده ام ميكنم نزد

اینکه من از سرور دکار خرافاده ام پیش تو منم

انکہ ا بار کردہ گناہان یشت اورا ومنم انکہ فانی کردہ

کتابت از عم اورا و منہ انکہ سنادانی خودنا فرمانی کردہ ام

ولم يكن اهلامه لذكاء

رَاحِمٍ مِّنْ دَعَاكَ فَايْلُغِ فِي الدَّعَاءِ اَمَامَكَ

غَافِرٌ لِّمَن يَّكُفِّرُكَ فَاَسِرْ عِ فِي الْمَبْعُوءِ اَمَّا اَنْتَ

مُتَّاعًا وَعَبَّعَهُ بِالْحَقِّ دَعَاهُ وَيَذْكُرُ الْآيَاتِ

در گذراننده از آنکه در حال پید بر او بود از او سر میجو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعلنا من خلقه
مؤمنين بآياته وبرحمته
ويعلم ما كنا نجهل
ويعلم ما كنا نكفر

مُغْنٍ مَنْ شَكَى إِلَيْكَ فَقَرَّهُ تَوَكَّلًا إِلَهِي مِنْ
بسیاری کننده سیرا که شکایت کرد بسورتو درویش خود را از روی توکی و اعتماد از خدا

لَا تُخَيِّبْ مَنْ لَا يَجِدُ مُعْطِيًا غَيْرَكَ وَلَا

نومید مگردان هرگز اغریا بد عطا کننده غیر تو و رسوا

تَخْذُلُ مَنْ لَا يَسْتَغْنِي عَنْكَ بِأَحَدٍ وَنَكَ

مکن کسی را دستغنی نیست از تو و بیکی غیر تو

إِلَهِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَعْرِضْ عَنِّي وَقَدْ

ای خدا من رو مگردان از من و تحقیق

أَقْبَلْتُ إِلَيْكَ وَلَا تَحْرِمْنِي وَقَدْ رَغَبْتُ إِلَيْكَ

رو آورده ام بتو و محروم مگردان مرا و تحقیق که رغبت کرده ام

وَلَا تَجْهِنِي بِالرَّدِّ وَقَدْ انْتَصَبْتُ بِتَرْيَدِكَ

و باز مرا از مرا به برگردانیدن و تحقیق که راست استاده ام نزد تو

أَنْتَ الَّذِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِالرَّحْمَةِ فَصَلِّ

تو سر و وصف کردی خود را برحمت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْنِي وَأَنْتَ الَّذِي سَمَّيْتَ

درحم کن مرا و تویی آنکه نام نهاده

نفسك

نَفْسَكَ بِالْعَفْوَ فَاَعْفُ عَنِّي قَدَّرَ يَا اِلٰهِي
ذات خود را با مژ زنده پس عفو کنه از من بمقتضی پیوسته از خدا من

فِيضَ دَمْعِي مِنْ خِيفَتِكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ

ریزان شدن از بیم از ترس تو و کوبیدن دل من از

خَشْيَتِكَ وَانْتِقَاضَ جَوَارِحِي مِنْ هَيْبَتِكَ

خسیت تو و لرزیدن اعضا من از ترس تو

كُلِّ ذٰلِكَ حَيَاءٌ مِنِّي بِسُوءِ عَمَلِي وَلِذٰلِكَ

همه اینها بجهت شرم منست به بدکردار من و از بخت

خَدَّ صَوْتِي عَنِ الْجَارِ إِلَيْكَ وَكُلِّ لِسَانِي

فرو مرده است از من از زار کردن بسو تو و کند شده از زبان من

عَزْمُنَا حَانِكَ يَا اِلٰهِي فَلَكَ الْحَمْدُ فَاَكْمُرْ مِنْ

از مناجات سرکش ای خدا من پس مزار شکر پس بسیار از

عَائِبَةٍ سَتَرْتُهَا عَلَيَّ فَلَمْ تَقْضِ عَنِّي وَكَمْ

عیبها که پوشیدم آنرا بر من پس اسوان خیر مرا و بکنای

مِنْ ذَنْبٍ غَطَّيْتُهُ عَلَيَّ فَلَمْ تَشْهَرْ فِي وَكَمْ

که پوشانیدم آنرا بر من پس شهرت نداد مرا و بسا

۲۴
من حاجه از گفتن است

مِنْ شَائِبَةِ الْمَمْتِ بِهَا فَلَمْ تَهْنِكُ عَيْنِي

از عیبها که مر و آمده ام بان پس بدید بر من

سِرَّهَا وَلَمْ تُقْلِدْ فِي مَكْرُوهٍ شَارِهَا

پرده انرا و در کرد من نکرد بدید عیب ان

وَلَمْ تُبْدِ سَوَاتِهَا لِمَنْ يَلْتَمِسُ مَعَايِبِي

و ظاهر نکرد بدید انرا برا کسی که جوید عیبها مرا

مِنْ حَيْرَةٍ وَحَسَدٍ لَا نِعْمَتِكَ عِنْدِي

از همبها من و حاسدان نعمت تو نزد من

ثُمَّ لَمْ يَنْهَنِي ذَلِكَ عَنْ أَنْ جَرَيْتُ إِلَى

پس باز نداشت مرا آن از آنکه راندم بهر

سُوءٍ مَا عَهَدْتُ مِنْ فَنٍّ أَجْهَلُ مِنِّي يَا

بدید آنچه عهد کردم از من پس گیت نادان تر از من ایا

الْهَى بِي شَدِيدٌ وَمَنْ غَفَلَ مِنْ عَنِ حَظِّهِ

خدا مرا بر شد خود و گیت غافل تر از من از بهره خود

وَمَنْ أَبْعَدُ مِنِّي مِنْ إِسْتِصْلَاحٍ نَفْسُهُ

و گیت دور تر از من از صلاح جتن نفس خود

اینکه در عهد کرده ام
از من پس بدید بر من
و ظاهر نکرد بدید انرا
برا کسی که جوید عیبها
مرا و حاسدان نعمت تو
نزد من و حاسدان نعمت تو
نزد من و حاسدان نعمت تو
نزد من و حاسدان نعمت تو

حِينَ انْفَقُوا مَا اجْرَيْتَ عَلَىٰ مَنْ رَزَقْتَ

انگاه که نفقه کردم آنچه روان کرد بر من از روز خود

فِيمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَمَرَابَعْدُ

در آنچه نهی کرد مرا از آن از نافرمانی خودت و کیست دور تر از تو

غَوْرًا فِي الْبَاطِلِ وَأَشَدُّ اقْدَامًا عَلَى السُّوءِ

فرورفتن در باطل و سخت تر از تو اقدام بر بدی

مَتَىٰ حِينَ أَقِفُ بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ

از من هنگامی که ایستاده ام نزد خودن تو و خود

الشَّيْطَانِ فَاتَّبِعْ دَعْوَتَهُ عَلَىٰ غَيْرِ عَمِّي مَنِي

دیو پس و منم خود را و از غیر ائمه نورانی منم

فِي مَعْرِفَةِ بِهِ وَلَا نِسْيَانٍ مِنْ حِفْظِي لَدَوَانَا

در شناخت با او و نه فراموشی از حفظ من او را

حِينَئِذٍ مَوْقِنٌ بِأَنَّ مِنْهُ هُدًى دَعْوَتِكَ إِلَىٰ

و من آن هنگام یقین آورده ام بآنکه نهایت خواندن تو بسوی

الْحَنَّةِ وَمِنْهُ هُدًى دَعْوَتِهِ إِلَى النَّارِ سُبْحَانَكَ

بهشت و نهایت خود دیو بد و زحمتی منزه میدار ترا

الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مَا اعْجَبَ مَا اشْهَدُ بِهِ عَلَى نَفْسِي وَاَعْدَدُوا

چه عجبست آنچه گواهم میدهم بآن بر نفس خود و می شمرم آنرا

مِنْ مَكْتُومٍ اَمْرِي وَاَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ اَنَّكَ

از پوشیده کار من و عجب تر از اینست مدار از تو

عَنِّي وَاِبْطَاؤُكَ عَنِ مُعَاجَلَتِي وَلَيْسَ

از من و کوراندن توست از شتاب برودن من و نیست

ذَلِكَ مِنْ كَرَمِي عَلَيْكَ بَلْ تَانِيَا مِنْكَ لِي

این از کرامی بود من بر تو بلکه مدار اگر دست از تو بر من

وَتَفَضُّلًا مِنْكَ عَلَيَّ لِأَنِّي ارْتَدَّ عَنِ

و تفضلی از تو بر من بجهت آنکه باز ایتم از

مَعْصِيَتِكَ الْمُسَخَّطَةِ وَاَقْلَعُ عَرْسِيَاةَ

نا فرمائی تو که ششم آورنده است و برکنده شوم از بدبها سر خود

الْمَخْلِقَةِ وَلَإِنِّي عَفُوكَ عَنِّي أَحْسَنُ إِلَيْكَ

گفته کردانده من و بجهت آنکه عفو تو از من دوست تر از من است

مِنْ عُقُوبَتِي بَلْ اَنَا يَا اِلَهِيَ اَكْثَرُ ذُنُوبًا

از عقوبت من بلکه من ای خدا من بیشترم از تو در گناه

و ارجح

یا ایله ای خدا من بیشترم از تو در گناه
و ارجح

وَأَقْبَحُ اثَارًا وَاشْنَعُ أَفْعَالًا وَاشَدُّ فِي

وزشت ترم از روی و شنیع تر از روی و کداریا و سخت تر در

الْبَاطِلِ تَهْوَرًا وَاضْعَفُ عِنْدَ طَاعِنِكَ

باطل از روی افتادن بی اندیشه و سست تر نزد فرمان بردار تو

تَقِظًا وَاقِلْ لَوَعِيدِكَ انْتِبَاهًا وَاتَّقَابًا

از روی بیدار و کمتر مروعه تا تر تو را از روی آگاهی و هشتم

مِنْ أَنْ أَحْصِيَ لَكَ عُيُوبِي أَوْ قَدِرَ عَلَيَّ

از آنکه شمرده شود برایت تو عیوب مرا یا توانا تر بر

ذِكْرُ ذُنُوبِي وَإِنَّمَا أُوْنِخُ بِهَذَا نَفْسِي طَمَعًا

یاد گناه من خودم بخاطر این نیست من عرض میکنم بانه نفس خود را از روی طمع

فِي رَأْفَتِكَ الَّتِي بِهَا صَلاَحُ أَمْرِ الْمَذْنِبِينَ

در مهربانی تو که بابت صلاح کار گناه کاران است

وَمَرْجَاءُ لِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا فَكَارُكَ بِرَقَابِ

و بجهت امیدوار من محبت تو را که بابت ازاد کردن بنهار

الْخَاطِئِينَ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ رَقَبَتِي قَدْ آتَتْهَا

گناه کاران بار خدا را اینست گردن من است که در بند آورده است

و عید و وعده بکنجید
بدین ۲۳

الذُّنُوبِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتِقُهَا

اورا کنان بر محمد و آل او و ازاد گردان مارا

بِعَفْوِكَ وَهَذَا ظَهَرِي قَدْ أَثْقَلَتْهُ

بامرزش خود و این پشنت منست که راں بار کردانیده است

الْخَطَا يَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَفِّفْ عَنْهُ

اورا کنان بر محمد و آل او و سبک گردان از او

بِمَنِّكَ يَا إِلَهِي لَوْ بَكَيتُ لَيْكَ حَتَّى تَسْقُطَ

بمنت خودت از خدا من اگر گریه کنم بسوی تو تا آنکه بیفتد

أَشْفَارُ عَيْنِي وَأَنْتَ حَتَّى يَنْقُطَ صَوْتِي

مژگان چشم من و بنالم تا آنکه منقطع شود آواز من

وَمَتَّ لَكَ حَتَّى تَنْتَشِرَ قَدَمَايُ وَكَعْتُ

و باز ایتم برابر تو تا خشک شود قدمهای من و رکوع کنم

لَكَ حَتَّى يَخْلَعَ صُلْبِي وَسَجَدْتُ لَكَ

برابر تو تا از هم جدا شود مهر پشنت من و سجده کنم ترا

حَتَّى تَتَفَقَّأَ حَقَائِي وَأَكَلْتُ تُرَابَ الْأَرْضِ

تا برآید مرد و صدقه من و بخورم خاک زمین را

عَوْلُ

طُولَ عُمُرِي وَشَرِبْتُ مَاءَ الرِّمَادِ اخِرَ

در مدت عمر خود و بیا شامم آب خاکستر را آخر

دَهْرِي وَذَكَرْتُكَ فِي خِلَالِ ذَلِكَ حَتَّى

روزگار خود و یاد کنم ترا در اثنا آن تا

يَكِلَ لِسَانِي ثُمَّ لَمْ أَرْفَعْ طَرْفِي إِلَى آفَاقِ

مانده شود زبان من پس برندارم چشم خود را بسوی طرف دیگر

السَّمَاءِ اسْتَحْيَاءً مِنْكَ مَا اسْتَوْجِبْتُ

آسمان بجهت شرمندگی تو سزاوار شوم

بِذَلِكَ فَخَوَسِيَّةٍ وَاحِدَةٍ مِنْ سَيِّئَاتِي

باین سزدن یکباره از بدیهار خود

وَإِنْ كُنْتُ تَغْفِرُ لِي حِينَ اسْتَوْجِبُ

و اگر بایستی که بیامرز مرا هنگامی که سزاوار باشم

مَغْفِرَتِكَ وَتَعْفُو عَنِّي حِينَ اسْتَحِقُّ

آمرزش ترا و در گذر از من آن هنگام که سزاوار شوم

عَفْوِكَ فَإِنَّ ذَلِكَ غَيْرُ وَاجِبٍ لِي

بعفو تو پس بدیستی که این واجب نیست مرا

شکر که مرا بیا
سزاوار این است که مستوجب
مرز در وقتی که مستوجب
آمرزش باشم باین مهم
استحقاق نیست و غرض
است در عدم استحقاق
آمرزش که اگر لایق در حال حق
باشد که باز از حیثیت استحقاق
نیست و اسد علم

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْتِحْقَاقٍ وَلَا أَنَا أَهْلُ لَهُ بِاسْتِجَابِ

بسم او ارس و نه من اهل ام از ا بوا جبه

إِذْ كَانَ جَزَاءُ مِنْكَ فِي أَوَّلِ عَصِيَّتِكَ

جونه بود ياد آتش من از تو در اول آنچه نافرمانی کردم ترا

النَّارَ فَإِنْ تُعَذِّبُنِي فَأَنْتَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِي

آتش پس اگر عذاب کنی مرا پس نيتی ستم کننده مرا

إِلَهِي فَإِذَا تَعَمَّدْتُ نِي بَسْرَتِكَ فَلَمْ تَقْضِ عَنِّي

خدا من پس جونه پوشيد مرا بپرده خود پس رسوا كن مرا

وَتَأْتِيَنِي بِكَرَمِكَ فَلَمْ تُعَاجِلْنِي وَحَلَمْتَ

و مدارا كرد مرا بكنه بكرم خود پس نكرد مرا شتاب بانه و بردبار كرد

عَنِّي بِتَفَضُّلِكَ فَلَمْ تُغَيِّرْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ

از من بفضل خود پس تغير نداد نعمت خود را بر من

وَلَمْ تُكَلِّمْ مَعْرُوفَكَ عِنْدِي فَأَرْحَمُ

و تيره نكرد مرا نيكو بدي خود را نرف من پس رحم كن

طُولَ تَضَرُّعِي وَ شِدَّةَ مَسْكِنَتِي وَ سُوءَ

دراز زار مرا و سختي درويش مرا و بد

موفق

مَوْقِفِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِنِي

و نگاه دار مرا

ایستاد نگاه مرا

مِنَ الْمَعَاصِي وَاسْتَعِلْنِي بِالطَّاعَةِ وَامْرِئِي

از گناه ها بمنج و کار فرما مرا بفرمان بردار و روز رده مرا

از گناه ها بمنج و کار فرما مرا بفرمان بردار و روز رده مرا

حُسْنَ الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْنِي بِالتَّوْبَةِ وَأَيِّدْنِي

نیکی های باز گردیدن بتوبه و پاک گردان مرا بتوبه و قوت ده مرا

نیکی های باز گردیدن بتوبه و پاک گردان مرا بتوبه و قوت ده مرا

بِالْعِصْمَةِ وَاسْتَصْلِحْنِي بِالْعَافِيَةِ وَادِقْنِي

بنگهداشت خود و اصلاح آور مرا بپسرا انجام خوبی و بخت ده مرا

حِلَاوَةَ الْمَغْفِرَةِ وَاجْعَلْنِي طَلِيقَ عَفْوِكَ

شربت آمرزش و بگردان مرا را گرد عفو خود

وَعَتِّقْ رَحْمَتَكَ وَالْكُتُبِ أَمَانًا مِنْ

و ازا کرده رحمت خود و بنویس بر ارضی امان از

سُخْطِكَ وَبَشِّرْنِي بِذَلِكَ فِي الْعَاجِلِ

خشم خود و بش رت ده مرا باین در دنیا

دُونَ الْآجِلِ بَشْرًا أَعْرِفُهَا وَعَرَفْنِي

نه در آخرت بش رتی که بشناسم و بشناسان مرا

بغیر دنیا نه در آخرت
باز و دفعه قیامت

در آن نشانه که به بینم از بدستی که این تنک

فِيهِ عَلَامَةٌ اتَّبَعْنَاهَا إِنَّ ذَلِكَ لَا

يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وَسْعِكَ وَلَا تَكَادُكَ

فِي قُدْرَتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ إِذَا ذَكَرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَكَرَّ وَهُوَ
وَبِهِ دُعَاءُ الْخَفِيِّ چون یاد میکرد شیطان را پیش پناه میکرد و از او میگریزید

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَعَاتِ

الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ وَكَثْرَةِ وَمَكَائِدِهِ

وَمِنْ الثَّقَةِ بِأَمَانِيهِ وَمَوَاعِيدِهِ وَ

غُرُورِهِ وَمَصَائِدِهِ وَأَنْ يُطِيعَ نَفْسَهُ

و

فِي ضَلَالِنَا عِزُّكَ وَامْتِنَانُ

در کمراه کردن ما از فرمان بردار سر تو و خوار شدن ما

بِعِصِيَّتِكَ أَوْ أَنْ يَحْسُنَ عِنْدَنَا مَا

بنا فرمانی تو یا آنکه نیکو باشد نزد ما آنچه

حَسَرْنَا أَوْ أَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَا كَرِهَ الْبَنَاءُ

نیکیم گردانید بر ما یا آنکه گران شود بر ما آنچه گران داشت بنسبت

اللَّهُمَّ احْسَا عَنَّا بَعَادَتِكَ وَالْكِبْرِيَاءَ

بار خدا یا دور گردان از ما و از ما به پیش کردن تو را و بزرگواری

بِدُونِنَا فِي مَحَبَّتِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ

در دوستی خودت و بگردان میان ما و میان او

سِتْرًا لَا يَهْتِكُهُ وَرَدِّ مَا مُصِيتًا لَا يَفْتِكُهُ

پرده که نذر از او به بند سخت که نشکافد از او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغَلْهُ

و باز دار او را

عَنَّا بِبَعْضِ أَعْدَائِكَ وَاعْصِمْنَا مِنْهُ

از ما به بعض دشمنان خود و نگاه دار ما از او

علاء الدین محمد بن محمد

مَحْسِنِ رِغَايِنِكَ وَاكْفِنَا خَرَّةً وَوَلِيًّا

به نیکویی رعایت خودت و کفایت کن ما را از عذرا و بگردان از ما

ظَهْرَهُ وَاقْطَعْ عَنَّا اِثْرَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی

پشت او و قطع کن از ما ر و س را و را

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْتِنْعَا مِنْ اَلْهَلَكَةِ بِمِثْلِ

و ممتنع ساز ما را از هلاکت مانند

ضَلَالَتِهِ وَنَزِقِدُنَا مِنْ التَّقْوٰی ضِدًّا

کرامت او و توشه ما را از پرهیزکاری ضد

غَوَايَتِهِ وَاسْلُكْ بِنَا مِنَ التَّقٰی خِلَافَ

سیرا و او و به بر ما را از پرهیزکاری بخلاف

سَبِيلِهِ مِنَ الرَّدٰی اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ لَهُ

راه او از هلاکت بار خدایا مگردان مرا و را

فِي قُلُوْبِنَا مَدْخَلًا وَلَا تُؤْطِنَنَّ لَهُ فِيمَا

در دلها ترا محل دخول و جا رده او را و ترا

لَدُنَّا مَنْزِلًا اَللّٰهُمَّ وَمَا سَوَّلَ لَنَا مِنْ

نزد ماست محل نزول بار خدایا آنچه بیاراید بر ما از باطل

علاء الدین محمد بن محمد
صالح و شایسته و
مستحق و شایسته و
مستحق و شایسته و

علاء الدین محمد بن محمد
صالح و شایسته و
مستحق و شایسته و
مستحق و شایسته و

علاء الدین محمد بن محمد
صالح و شایسته و
مستحق و شایسته و
مستحق و شایسته و

موفقنا

فَعَرَّفْنَاهُ وَإِذَا عَرَّفْتَنَا فَقِنَاهُ وَبَصَرْنَا مَا

پیشتر ساز ما را و چون شنا سدید ما را پس نگاه دار ما را و بینا گردان ما را

زُكَايَا بِهِ وَالْهَمْنَا مَا نَعُدُّ لَهُ وَ

با آنچه کید کنیم با آن و ملهم گردان ما را با آنچه می شمرم انرا برادر دفع

أَيُّقِظُنَا عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالْكَوْنِ إِلَيْهِ

و بیدار گردان ما را از خواب غفلت با اعتماد گردان ما را با او

و أَحْسِنُ بِتَوْفِيقِكَ عَوْنَنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ

و نیکو ی کن به توفیق خودت و یار گردان ما را بر او بار خدایا

و أَشْرِبْ قُلُوبَنَا انْكَارَ عَمَلِهِ وَالطُّفْ

و بیاشامان دلها ما را انکار گردان گردار او و لطف کن

لَنَا فِي نَقْضِ حِيلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بر ما در شکستن حیلها را او

وَالِهِ وَحَوْلُ سُلْطَانِهِ عَنَّا وَاقْطَعْ

و بگردان تسلط او را از ما و قطع کن

مَرْجَاءَ لَا مِثْلًا وَادْرَأْهُ عَنِ الْوُلُوعِ بِنَا

امید او را از ما و منع کن او را از حریق شدن به ما

بغض انکار کرده او در تمام دل
جا کند چنانکه از همه اعضا
بیرون آید

وَعَادَا لَكَ بِحَقِيقَةِ الْعُبُودِيَّةِ وَاسْتَظْهَرَ

دشمن کرد با و برابر تو بسزاوار بر رسیدن و بار خواست

بِكَ عَلَيْهِ فِي مَعْرِفَةِ الْعُلُومِ الرَّائِيَةِ

بقی بر او در شناخت علمها ربانی

اللَّهُمَّ احْلُلْ مَا عَقَّدَ وَافْتُقْ مَا رَتَّقَ

بار خدایا بکش آنچه بست و بدر آنچه در وقت

وَأَفْسَحْ مَا دَبَّرَ وَثَبِّطْهُ إِذَا عَزَمَ وَانْقُضْ

و از هم بدر آنچه تدبیر کرد و باز نشان او را هرگاه قصد و بشکن

مَا أَتْرَمَ اللَّهُمَّ وَأَهْرَمْ حِنْدَهُ وَأَبْطِلْ

آنچه محکم کرده بار خدایا در هم شکن شکر او را و باطل کن

كَيْدَهُ وَأَهْدِمْ كَهْفَهُ وَارْغِمْ أَنْفَهُ

مکر او را و خراب کن پناه او را و بجاک مال بینی او را

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي نَظْمِ أَعْدَائِهِ وَأَعِزَّنَا

بار خدایا بگردان ما را در پیوستگی دشمنان او و دور کن ما را

عَزَّ عَدَاوِلِيَّائِهِ لَا نَطِيعُ لَهُ إِذَا اسْتَهْوَانَا

از شماره و دستشان و ما فرمان نبریم او را چون گشته کند ما را

میث ناری خوشه است
بنو در باب تحصیل این
علوم یعنی ماری و گن و
شیطان را از دفع
تا تواند تحصیل این علوم
یا در ادبیت کر این
علوم را تحصیل کنند
رفع شیطان بکنند ۲۲

نظم شک و شسته است که
جز در او می کشند
از درواری و غیر آن
۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين وآله

وَلَا نَسْتَجِيبُ لَهُ إِذَا دَعَانَا مُرْمِنًا وَاتِهِ
و اجابت نکم اورا چون خواند ما را فرمایم بخالفت او
مَنْ أَطَاعَ أَمْرًا وَنَعِظَ عَزْمًا بَعَثَهُ
هر که فرمان برد امر ما را و پند دیم از پی روی او
مَنْ اتَّبَعَ زَجْرًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
کسی که متابعت کند راندن ما را بار خدایا درود فرست بر محمد
وَأَلِهِ خَاتِمَ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
و آل او که خاتم پیغمبران و بهترین فرستادگان است
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
و بر اهل بیت او که پاکیزگانند و پاکانند
وَأَعِزَّنَا وَآهَالَيْنَا وَآخَوَانَنَا وَجَمِيعَ
و در پناه گیر ما و کسان ما و برادران ما و همه
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِمَّا اسْتَعْذَرْنَا
مردان و زنان که روند از آنچه پناه می طلبیم ما
مِنْهُ وَاجْرِنَا مِمَّا اسْتَجَرْنَا بِكَ مِنْ خَوْفِهِ
از آن و زینهار ده ما را از آنچه خواستیم از تو زینهار
بنیاد از تو و اسمع

وَاسْمَعْ لَنَا مَا دَعَوْنَا بِهِ وَاعْظِنَا مَا

و بشنو برابر ما آنچه خواندیم ترا باین و بده مارا آنچه

أَغْفِلْنَا لَهُ وَاحْفَظْ لَنَا مَا نَسِينَاهُ وَ

گذاشتیم از ما و نگهدار برابر ما آنچه فراموش کردیم ما را و

صَيِّرْنَا بِذَلِكَ فِي دَرَجاتِ الصَّالِحِينَ

و بگردان ما را باین در درجات شایستگان

وَقَرَاتِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و مرتبه مؤمنان چنین باد ای سرور کار عالمیان

وَكَانَ عَاقِبَةُ السَّلَامِ إِذَا رَفَعَ غَمًّا يَجُذِرُ أَوْ عَجَلًا مُطْلَبُهُ

و بود چو زد دفع میشد از او آنچه میرسد یا میرسد با و آنچه میخوا

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ

بار خدایا مرا است شکر بر نیگوی حکم تو

وَبِمَا صَرَفْتَ عَنِّي مِنْ بَلَاءِكَ فَلَا

و با آنچه گردانید از من بلا خودت پس

تَحِلُّ حَظِّي مِنْ رَحْمَتِكَ مَا عَجَلْتُ لِي

مگردان بهره مرا از رحمت خود آنچه بشتاب داد بر اثر

یعنی آنچه را فراموش کرده ایم
و بخوانیم از تو را از سر
حفظ کن یعنی توانا
باش که ما عطا کنی
یعنی رسیدن از آن
تو خواهیم

عاقبت
چو زدن دفع میشد
خدا مرا داد اینست که
از بلا در دنیا بگذرد
رفت بسبب این امر
که آن عاقبت است
چند که عاقبت دنیا نیست
که آن رفت بهره
نیکی نیست پس
اکنون ما خوش مدارم که از
این دنیا ست

دِرْزَةُ وَابِلٍ سَرِيعٍ عَاجِلٍ تُحْيِي فِيهِ

ریزان شدن آن بار از سختی پند بشتاب؟ زنده کنی با و

مَاقَدِمَاتٍ وَتَرْدُّ بِهِ مَاقَدِفَاتٍ وَ

انچه مرده شده و باز کردنی با و انچه فوت شده باشد

تُخْرِجُ بِهِ مَا هَوَاتٍ وَتُوسِعُ بِهِ فِي الْأَ

و پروین اور ربانہ انجہ ایندہ است و فراخ کرد انہی بان انجہ در

قَوَاتٍ سَحَابًا مُتَرَاكِمًا هَبِيئًا مَرِيئًا طَبَقًا

قوتهاست ابر برهم نشسته کوارنده خوش کوار

مُجَلَّلاً غَيْرَ مِلَّتٍ وَذُقْهُ اللَّهُمَّ

باصوت نه دايمير بارانزاو بار خدايا

أَسْفِنَا غَيْثًا مَغِيثًا عَرَبِيًّا مُرْعَا عَرَبِيًّا

بدو مارا بارانے بغیر نادر سیدہ کہ سب سے آخر سال باشد و روایتندہ

وَاسِعًا غَزِيرًا تَرُدُّ بِهِ النَّهْيُ وَتَجْبِرُ

و پهن و فراخ و بسیار کم رود کنز باد و راست شدن گیاه و خیزان

باو گپاہ کستہ را یا ر خدا یا بدہ بارانر کہ روانہ کردانی

۱۱۰

باز بگویند که اینها
را بنیاد است و هر کس
در این پایه ایستاده
باشد بر او نور الهی
تابانند

را
بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْهُ الطُّرَابَ وَتَمْلَأُ مِنْهُ الْحَبَابَ

از آن زمینها مرتفع و شکلهای بزرگ و پرکنز از آن ^{حیاه}

و تَفْجُرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَتَنْتَبِذُ الْأَشْجَارَ

و روان کنز با و ^{جور} و برویانی با و درخت مارا

و تُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارَ فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ

و از آن کنز با و ^{در همه} ^{شهر} ^{مارا} ^{منزخ}

و تَنْعَشُرُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْخَلْقُ وَتَحْمِلُ

و بلند مرتبه ساز با و ^{و خلقا نرا و کامل کردانی}

لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا

برای ما با و پاکیزه ^{روزیرا} ^{و برویانی برابر}

بِهِ الزَّرْعَ وَتُدَبِّرُ بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُنَا

با و ^{کشت} ^{و ریزانی کنز با و} ^{بستانرا} ^{و زیاده کنی مارا}

بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ

با و ^{توانایی} ^{بالای} ^{توانایی} ^{بار خدایا} ^{مکردان}

ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا

سایه از بر ما ^{باد کرم پراشش} ^{و مکردان} ^{خنکرا نرا} ^{بر ما}

یہ کتاب میری تحریر ہے

حُسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رِجُومًا

پیا چے و مکردانہ ریزان انرا برما سنکباران

وَلَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا اِحْجَااَ لِلْهَمِّ

و مکردان اب آنرا بر ما تلخ بار خدا پا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِهِ

وروزی ده مارا از برکتها

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آسمانها و زمین بدرستی که تو بر همه چیز توانا سی

وكان مريدًا على السليم في مكارم الاخلاق ومرضاه لافعال

و بود از دعا **الحفرت علیکم** در خلقها **و سکو** و کردارها پسندیده

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِأَمَانَتِنَا

بار خدا یا درود فرست بر محمد و آل او و برسان ایمان مرا

أَتَمَّلَ الْإِيمَانَ وَاجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ الْيَقِينِ

بکامل تر کرایمانی و بکردار یقین مرا بهت و تمام تر یقین

وَأَنْتَ بِنْتِي إِلَى أَحْسَنِ النَّسَبِ وَبِعَمَلِي إِلَى

و برسان نیت مرا به نیکوترین نیت ها و کردار مرا

[illegible]

حَسَنِ الْأَعْمَالِ اللَّهُمَّ وَفَرِّ بِطُفِكَ

به نیکوترین کردار ما بار خدایا تمام کن به لطیف خود

نَبِيِّ وَصَحِّ بِمَا عِنْدَكَ يَقِينِي وَاسْتَصْلِحْ

پیغمبر مرا و صحیح گردان به آنچه نزد توست یقین مرا و با صلاح آور

بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

بقدرت خود آنچه تباه بود از منم

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الْاهْتِمَامُ

و کفایت کن مرا آنچه مشغول میکند مرا اندیشه

بِهِ وَاسْتَعْلِنِي بِمَا تَسْأَلُنِي غَدًا عَنْهُ

بان و کار فرما مرا با آنچه بازرسی مرا فردا از آن

وَاسْتَفْرِغْ أَتْيَامِي فِيمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَاعْنَتِي

و دایر داز روزگار مرا در آنچه آفریدی مرا از آن و بی نیاز کن مرا

وَإَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَقْتِنِي بِالنَّظَرِ

و فراخ کن بر من در روز خود و در قسنته میفکن مرا اینگونه

وَاعِزَّنِي وَلَا تَتَّبِلْنِي بِالْكِبَرِ وَعَبِّدْنِي لَكَ

و عزیز کن مرا و مبتلا مگردان مرا بکبر و بعبده گردان مرا برای خود

و عزیز کن مرا و مبتلا مگردان مرا بکبر و بعبده گردان مرا برای خود

یعنی یقین مرا که باینکه نزدست
از ثواب و اجر در حق تو باشد
ان در استحقاق حق تو یقین
را چه نزدست و حجت یقین
درست کن که

سبب دنیا کردن
بغیرت بوال و اولاد از نظر
و چشمش یا مرد از نظر
و چشمش یا مرد از نظر
انتظار است بعبده
مانند انتظار روزی شنیده که

وَلَا تُفْسِدْ عِبَادَ اتِي بِالْعُجْبِ وَاجْرُ لِلنَّاسِ

وتباه مکنه بندگی ما را ^{بمعجب در طاعت و جبار کنه برابر مردم}
عَلَى يَدَيِ الْخَيْرِ وَلَا تَحْقُقْهُ بِالْمَزْوَهِ
بر دست من ^{خیر و خوبی را} و نیت مکن انرا بجهت نهاده و نه خوشنم

مَعَالِي الْأَخْلَاقِ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْفَخْرِ
بزرگ ^{خوشتا را} و نگهدار مرا ^{از فخر کردن}
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي

^{ببر مدار مرا}

فِي الثَّانِي رَجَّةً إِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ

نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا تُخْذِلْنِي عِزًّا ظَاهِرًا
در میان مردم ^{درجه} مگر فروتنی ^{نزد}

إِلَّا أَحْدَثْتُ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي
نفس مانند انرا ^{واحدات مکنه برابر من از چند ظاهر}

بِقَدْرِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
مگر احداث کن بر من ^{خوار بر باطنی} ^{نزد} نفس من
بِقَدْرِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
^{بقدر آن}

و مستغفر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
منازل ودرجات ودرج
و در میان مردم درجه
و نیت مکن انرا بجهت
نهاده و نه خوشنم

وَمَتَّعَنِي بِهُدًى صَالِحٍ لَا اسْتَبْدِلُ بِهِ

و ممنوع ساز مرا بهدایت شایسته بدل بخوم بان

وَطَرِيقَةٍ حَقٍّ لَا أَزِيعُ عَنْهَا وَنِيَّةٍ مُرَشِدٍ

وراه حق که بنکردم از آن و قصد ثواب

لَا أَشْكُ فِيهَا وَعَمْرٍ فِي مَكَانٍ عُمُرِي

که شک نکنم در آن و عمره مرا مادامی که باشد عمر من

بَذَلَةٌ فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمُرِي مَرْتَعًا

بکار داشته در طاعت تو پس هرگاه باشد عمر من چراگاه

لِلشَّيْطَانِ فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ

دیو پس فراگیر مرا بسور خود پیش از آنکه پیش افتد

مَقْنَتَكَ إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ

دشمن تو بمن یا محکم گردد خشم تو بر من یا بخدا

لَا تَدْعُ خَصْلَةً تُغَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتُهَا

نگهدار خصلتی که عیب باشد از من مگر باصلاح او را

وَلَا عَائِثَةً أَوْتُبُ بِهَا إِلَّا حَسَنْتُهَا وَلَا

و نه عیبی سرزنش کرده شوم بآن مگر نیکو کنی آنرا

اَكْرَمَةٌ فَنَاقِصَةٌ اِلَّا اَتَمَّتْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰ

و نه بزرگ در کمر مکر تمام کنه انرا

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْدِلْنِي مِنْ بَغْضَةِ اَهْلِ

الْاَنْثَانِ الْمَحَبَّةَ وَمِنْ حَسَدِ اَهْلِ الْبَغْيِ

و بدل بده مرا از دشمن اهل

الْمَوَدَّةَ وَمِنْ ظَنَّةِ اَهْلِ الصَّلَاحِ الثِّقَةَ

عداوة دوسترا و از حسد اهل

وَمِنْ عَدَاوَةِ الْاَدْنِيِّينَ الْوِلَايَةَ وَمِنْ

دوسترا و از همت اهل صلاح استوارا

عُقُوقِ ذَوِي الْاَرْحَامِ الْمُبَرَّةَ وَمِنْ خُذْلَانِ

نافرمانی خویشاوندان مهربانی را و از ضایع گذاشتن

الْاَقْرَبِينَ النَّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَاهِنِينَ

نزدیکان یاریرا و از دوستی و فریبندگان

تَصْحِيحِ الْمَقَّةِ وَمِنْ رَدِّ الْمَلَاسِيْنِ كَرَمًا

درست دشمن و از فروتنی آنانکه کار بر مردمان پویند بر شکو

العشرة

غدا بر یاران بد و از دوستی و فریبندگان

عشیرت را و از تلخی ترس ستمکارانه
کرده و از تلخی ترس ستمکارانه
کرده و از تلخی ترس ستمکارانه

العِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ

عشیرت را و از تلخی ترس ستمکارانه
حَلَاوَةِ الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

شیرین ایمن را
وَأَجْعَلْ لِي يَدًا عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِسَانًا عَلَيَّ

و بگردانم بر آنکه قدرت بر آنکه ستم کرد بر من و زبانم بر آنکه
مِنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا بِمَنْ عَانَدَنِي وَهَبْ لِي

مخاصمت کرد بمن و فروریز با کسی که عناد کرد مرا و به بخشش برائی
مَكْرًا عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً عَلَى مَنْ

مکری بر آنکه کید کرد مرا و توانایی بر آنکه
اضْطَهَدَنِي وَتَكْذِيبًا لِمَنْ قَصَبَنِي وَسَلَامَةً

درهم شکست مرا و دروغ دوستی مرا هر که عیب کرد مرا و سلامتی
مِمَّنْ تَوَعَّدَنِي وَوَقْفَنِي لِمَنْ طَاعَهُ مَرْبِّي وَتَوَقَّفَنِي

از آنکس که ترسانید مرا و توقیف مرا از برای فرمان بردار من
وَمُتَابَعَةً مَنْ ارْشَدَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و پیرو کسی که ارشاد کرد مرا

وَسَدَّدْنِي لِأَنْ أَعَارِضَ مَنْ غَشَّيَنِي

و بر است کردن از برابر آنکه فرایم انکسیرا که

بِالنُّصْحِ وَاجْزَى مَنْ هَجَرَنِي بِالْبَرِّ وَاثِبَ

بنصیحت و پاداش دهد آن کسی که برید از من به نیکویی و پاداش

مَنْ حَرَمَنِي بِالْبُذْلِ وَكَافَى مَنْ قَطَعَنِي

هر که مرا محروم سازد از بختش و مکافاتی کنم هر که مرا برید از من

بِالصَّلَةِ وَاخَالَفَ مَنْ اغْتَابَنِي الْحَسَنَ

به نیوشتگی و مخالفت کنم با هر که بدگوئی کرد مرا بسوی نیکویی

الذِّكْرِ وَأَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأَغْضَى

یاد کردن و آنکه شکر کنم نیکویی را و چشم بزم نهم

عَزِ السَّيِّئَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

از بد

حَلَنِي بِجَلِيلَةِ الصَّالِحِينَ وَالْبُسْنَى زَيْنَةَ

در یورده مرا بزینور صالحان و به پوشش مرا زینت

الْمُتَّقِينَ فِي بَسْطِ الْعَدْلِ وَكُظْمِ الْغَيْظِ

بر مین کاران در گسترده عدل و فرو خوردن خشم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين
الطاهرين
البراهين
الغياثين
المرسلين
الاجلاء
المنجيين
الغياثين
المرسلين
الاجلاء
المنجيين

واطفاء

و فروغ نمایند آتش و پیوسته و با هم آوردن اهل برکنده

وَفَرَسَانِدُ افش وپوسته دبانم اور درم پهل
وَإِصْلَاحٌ ذَاتِ الْبَيْنِ وَافْشَاءُ الْعَاثِرَةِ
واشکار کردن نیکویی

وَبِاصْلَاحِ اُورْدُو زَبَانِ مُرَدَمَانِ
وَسْتَرِ الْعَائِيَّةِ وَلِيْنِ الْعَرِيكَهٖ وَخَفْضِ

وَيُوشِدْنَ عِيَهَا وَرَمَى وَفَرَوِي بَيْتَهُ
الْجَنَاحَ وَحُسْنَ السَّيْرِ وَسَكُونِ الرِّيحِ
وَأَمْسَكَ يَادُهَا

وَالْمُحَافَظَةُ وَالسَّبْقُ إِلَى الْفَضِيلَةِ

و خوش خوی مخالفت و پیکر لرزان

وَ اِشَارَ التَّفَضُّلِ وَ تَرَكِ التَّعْيِيرِ الْاِفْضَالِ

وَبِرَّكَزَيْنِ نَيْكُوِيَّ كَرْدَنِ وَتَرْكَ سَرْزِش كَرْدَنِ وَنَيْكُوِيَّ

بر غیر مستحق و سخن گفتن بحق و اگر چه در

و استغفار و انجیر و انار و زرد آلو و کدو و
و کم داشتند نیکوتر و اگر چه بسیار باشد از کفایت
و با اینها و با اینها و با اینها و با اینها

تو بنام خداوند

اللهم اغفر لي

وَفِعَلِي وَاسْتِكْثَارِ الشَّرِّ وَإِنْ قَلَّ مِنْ قَوْلِي

وکردار من و بسیار خواستن بد و اگر چه اندک باشد

وَفِعَلِي وَ الْكُلِّ ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ

از کردار من و تمام کن این را بر من بدوام فرمان بردار

وَلَزُومِ الْجَمَاعَةِ وَ رَفْضِ أَهْلِ الْبِدْعِ

و ملازم شدن جماعت و ترک اهل بدعت

وَمُسْتَعِيلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرِعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

و بکار دارندگان را بر نوید کرده شده

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ

و بگردان فراخ تر رزق خود را بر من

إِذَا كَبُرْتُ وَأَقْوَى قُوَّتِكَ فِيَّ إِذَا نَصَبْتُ

چون بزرگ شوم و قوی تر قوت خود را در من چنانچه افتم

وَلَا تَبْتَلِيَنِي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا

و مبتلا مکن مرا بکاهلی از پرستش خود و نه

الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ وَلَا بِالْتَّعَرُّضِ لِلْخِلَافِ

مکور از راه خود و نه و آپش آمدن برخلاف

اللهم اغفر لي

اللهم اغفر لي

مجتهد

مَحَبَّتِكَ وَلَا مُجَامَعَتٍ مَنْ تَفَرَّقَ عَنْكَ
دوسترتو و نه مجتمع شدن بانکه پراکنده است از تو
وَلَا مُفَارِقَةٍ مَنْ اجْتَمَعَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ
و نه جدا ای از آنکه مجتمع شده بسورتو بار خدا یا
اجْعَلْنِي أَصُولُكَ بَكَ عِنْدَ الضَّرِّ وَرَاحَةٍ
بگردان مرا که حمله آورم بحاجت تو نزد ضرورت
وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَاتَضَرَّعُ إِلَيْكَ
و سؤال کنم ترا نزد حاجت و تضرع کنم بتو
عِنْدَ الْمُسْكِنَةِ وَلَا تَقْتِنِي بِالْإِسْتِعَانَةِ
در درویشی و در رفتن مینداز مرا بیار طلبیدن
بَغِيرِكَ إِذَا اضْطَرَرْتُ وَلَا يَا خَضُوعٍ
بغیر تو هرگاه پیچاره شوم و نه بفروتنی
سُؤَالَ غَيْرِكَ إِذَا اقْتَرَفْتُ وَلَا يَا تَضَرُّعٍ
سؤال کردن غیر ترا چون محتاج شوم و نه بزار کردن
إِلَى مَزْدُونِكَ إِذَا رَهَبْتُ فَاسْتَخْوَيْكَ بِذَلِكَ
بکسی که غیر توست چون بترسم پس سزاوار شو باین

وَإِغْرَاقًا فِي الشَّاءِ عَلَيْكَ وَذَهَابًا فِي

و فرورفتن در شنا کردن بر تو و رفتن در

تَجْدِيدِكَ وَشُكْرًا لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرَافًا

بزرگه تو و شکر مر نعمت ترا و اقرار کردن

بِإِحْسَانِكَ وَإِحْصَاءَ لِمَنِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

به نیکوئی تو و شمر دین نعمت ترا تو ممکن است که این فقره بعنوان عبادت یا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا أَظْلَمَ وَأَنْتَ مُطِيقٌ

باید که بیدار کرده نشوم و حال آنکه تو توانایی

لِلدَّفْعِ عَنِّي وَلَا أَظْلَمَ وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى

بر دفع کردن از من و باید که ستم نکنم و حال آنکه تو توانایی بر

الْقَبْضِ مِنِّي وَلَا أَضِلُّنَّ وَقَدْ أَمَكَّنَكَ

گرفتن از من و باید که گمراه نشوم و حال آنکه دست ترا

هَذَا بِي وَلَا أَفْتَقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وَسِعَ

هدایت من و باید که درویش نشوم و حال آنکه نزد توست تو انکرم من

وَلَا أَطْغَيْنَ وَمِنْ عِنْدِكَ وَجُدِي اللَّهُمَّ

باید که طاغیر نشوم و حال آنکه از نزد توست تو انای من بار خدایا

إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَقَدَرْتُ وَإِلَى عَفْوِكَ قَصَدْتُ
بسور امرزش تو آمده ام و بسور عفو تو قصد کرده ام

وَإِلَى نَجَاؤِكَ اسْتَقْتُ وَبِقُضْلِكَ وَثِقْتُ
و بسور در گذشتن تو از زومند شده ام و بفضل تو اعتماد کرده ام

وَلَيْسَ عِنْدِي مَا يُوجِبُ مَغْفِرَتَكَ وَلَا فِي
و نیست نزد من آنچه واجب کند عفو تو را و نه در
عَمَلِي مَا اسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَكَ وَمَا لِي بَعْدَ
مکه دارم آنچه سزاوارم باین عفو ترا و نیست مرا پس از آنکه
أَنَّ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي الْإِفْضَالَ فَصَلِّ عَلَيَّ
حکم کردم بر نفس خودم مگر فضل تو

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَضَّلْ عَلَيَّ اللَّهُمَّ وَأَنْطِقْ
و تقاضا کن بر من یا خدا یا بسخند او را

بِالْهُدَى وَالْهَمِي التَّقْوَى وَفِيقِي لِلسَّيِّئَاتِ
بهدایت و ملهم کن مرا به پرهیزگاری و توفیق ده مرا بطریقه
هِيَ أَزْكَى وَأَسْتَعْلَنِي بِهَا هُوَ أَرْضَى اللَّهُمَّ
که آن پاکیزه تر باشد و کار فرما مرا با آنچه آن پسندیده تر است یا خدا یا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أمتك
المسلمة
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك على أمتك
المسلمة

اللهم انت عذبي ان حُرمت وانت
بار خدایا تو سازگار من اگر انده کین بشوم و تو بی

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَذْبِي أَنْ حُرِمْتُ وَأَنْتَ

مُنْتَجَعِي أَنْ حُرِمْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَةٌ
خیر جتن من اگر محروم بشوم و بتو است فریاد خواستن من

إِنْ كَرِهْتُ وَعِنْدَكَ مِثَاقَاتُ

اگر بسیار غم کین بشوم و نزد تو است از آنچه فریت شد
خَلْفٌ وَلِمَا فَسَدَ صَلاَحٌ وَفِيمَا انْكَرَتْ

عوض باز پس مانده و مرا آن چیز را که فاسد شده صلاح و در آنچه انکار کرد در
تَغْيِيرٌ فَأَمِنُ عَلَى قَبْلِ الْبَلَاءِ بِالْعَافِيَةِ

تغییر داد پس منت نه بر من پیش از بلا . بعافیت
وَقَبْلِ الطَّلَبِ بِالْحِدَّةِ وَقَبْلِ الضَّلَالِ

و پیش از طلب بیافتن و پیش از گمراهی
بِالرَّشَادِ وَالْكَفَى مُؤْنَةً مَعَرَّتِ الْعِبَادِ

براه راست و کفایت کن مرا برنج سزانش بندگان
وَهَبْ لِي مِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَأَمْنًا مِنْ حَسَنِ

و بخش مرا ایمنی روز قیامت و بره مرا نیکویی
الارشاد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم أنت عذبي
ان حُرمت وانت
منتجعي ان حُرمت
وبك استغاثت
ان كرهت
وعندك ميثاقات
اگر بسیار غم کین
بشوم و نزد تو است
از آنچه فریت شد
خلف و لما فسد صلاح
وفیما انكرت
عوض باز پس مانده
و مرا آن چیز را که
فاسد شده صلاح و در
آنچه انکار کرد در
تغییر فامین
على قبل البلاء
بالعافية
و قبل الطلب
بالحدة و قبل
الضلال
و پیش از طلب
بیافتن و پیش از
گمراهی
بالرشاد و الكفی
مؤنة معرت
العباد
و هب لی من
يوم المعاد و امنًا
من حسن
و بخش مرا ایمنی
روز قیامت و بره
مرا نیکویی

يُرْشَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادْرُءْ

ورفع کن

سوابق است

تَنِي بِلُطْفِكَ وَاغْذُ فِي بِنِعْمَتِكَ وَأَصْلِحْ

زمن با لطف خود و غذاده مرا بنعمت خود و با صلاح او مرا

در سایه پندار ز من در سایه پندار خود

كِرْمِكَ وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ وَأَظِلَّنِي

بکریم خود و در مان کن مرا به نیکویی خود و بپوشان مرا

فِي ذِرَاكَ وَجَلِّلْنِي بِرِضَاكَ وَوَفِّقْنِي إِذَا

در سایه پناه و بپوشان مرا بخوش نوری خود و توفیق ده مرا چون

اشْتَكَتُ عَلَى الْأُمُورِ لَا هُدًى لَهَا وَإِذَا

مشکل شود بر من کارها بر راه راستی آن قضت

تَشَابَهَتْ الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتْ

مانند شود عملها بهترین کارها و چون متناقض شود

الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ملتها پسندیده ترین آنها

وَتَوَجِّعْنِي بِالْكَفَايَةِ وَسُمِّنِي حَسَنَ الْوَلَايَةِ

و بنه بر سر من تا کفایت را و نشان من را نیکویی دوستی را

و لایق بکبر و او بکبر است و تصدق در امور بود است و نفع دار و دوست و ماری کردن

و لایق بکبر و او بکبر است و تصدق در امور بود است و نفع دار و دوست و ماری کردن

و لایق بکبر و او بکبر است و تصدق در امور بود است و نفع دار و دوست و ماری کردن

و به بخش مرا راستی هدایت و در فتنه مینداز مرا

بفراختر و بدہ مارا نیکیوے اسایش و مکدا

عیش مرا برنج و تقب و رد مکن دعا مرا

بر من رو کردنی پس بدستی که من نمیکردم مرا ضد

بمخوام باتو بہتایے بار خدایا

و باز دار مرا از حسد در گذشتی و نگاه دار در روز مرا

و تمام کرد از ملک مرا به برکت دران

برسان مرا   برآه   هدایت برانگوست در آنجی اتفاق کنم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفِّنِي

از زمین جمع
و خیز کن
نیشم ۷۸

مَوْنَةُ الْاِكْتِسَابِ وَارْتُقَى مِنْ غَيْرِ
 رَجَحْ كَسْبِ كَرْدَنِ و روزمرده مرا از غیر

رَجِ سَبَّ نَمُودَن و رَوَ نَمُودَن
 احْتِسَابِ فَلَا اَشْتَغِلْ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ
 حَسَبِ وَمَا بَازِيسِ نَدَارْدَ اَزِ پَرَسْتِيدَن تَوَ بِطَلَبِيدَن
 وَلَا اَحْتَمِلْ اِصْرَ تَبِعَاتِ الْمَكْسَبِ اللَّهُمَّ
 اَنْزَكِرْ كَسْبَ بَارِ خُدَا

و برندارم بارکران تبعاً آنچه طلب کند
فَاَطْلِبْنِي بِقُدْرَتِكَ مَا اَطْلُبُ وَاَجِرْنِي
پس رواکن بتوان خود آنچه طلب میکنم و امان مرا
بِعِزَّتِكَ مِمَّا ارْهَبُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

عماد داراب و روی
بنفشه
مراد

بِعِزَّتِ خُودَت و از انچه میترسم
وَصْنُ وَجْهِهِ بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَذِرْ حَبَاهُ
و نگاه دار و مرا بتوانگر و خوار مکنه جا به مرا بنده و سر
بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ
پس روز خواهم از اهل رزق تو

وَسَاءَ دَارِ رُوحٍ رَاحِلٍ
بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ
پس روز خواهم از اهل روز تو

وَأَسْتَغْفِرُكَ شَرَّ مَا خَلَقْتَ فَأَقْتَرِنَ بِحَمْدِكَ

و عطا جویم از بدترین خلق تو پس رفته افتم بتائیش

مَنْ أَعْطَانِي وَأَبْتَلِي بِذِمَّتِكَ مِنْ مَنَعْنِي وَأَنْتَ

که عطا کرد مرا و مبتلی شوم به بدگفتن کسی که منع کند از او

مِنْ دُونِهِمْ وَلِي الْأَعْطَاءِ وَالْمَنْعِ اللَّهُمَّ

و تو از بجز ایشان خداوند دادن و باز گرفتن

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً فِي

و روز بروز مرا صحت در

عِبَادَةٍ وَفِرَاقًا فِي زَهَادَةٍ وَعِلْمًا فِي

پرستیدن و فارق در ترک دنیا و دانش در

اِسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِي اِحْمَالٍ اَللّهُمَّ اَخْتِمْ

عمل کردن و پارسایی در نیکو سرکردن بار خدایا ختم کن

بِعَفْوِكَ اَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَاءِ مَرْحَمَتِكَ

با مژش خود مدت عمر مرا و درست کن در امیدوار رحمت خودت

اُمْلِي وَسَهِّلْ لِي بُلُوغَ رِضَاكَ سُبُلِي

از دور مرا و آسان کن رسیدن رضا سر تو راه مان مرا

وَحَسِّنْ

وَمَا تَزَالُ بِظَلْمَاتٍ فِي أَنْفُسِكُمْ فَاصْبِرْ لَهَا إِنَّهَا بِبَصَرِكَ عَلَيْهَا وَكَأَنَّمَا تَرَاهَا فِي نَفْسِكَ وَكَأَنَّمَا تَرَاهَا فِي نَفْسِكَ

حَسَنٌ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِ عَمَلِي اللَّهُمَّ صَلِّ

نیکوئی کرد از در همه احوال من کردار مرا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَنِّهْنِي لِذِكْرِكَ فِي أَوَّاتٍ

و بیدار کنم مرا ب یاد کردن خود در وقتها

شعبه از هیئت ۱۳

لِطَهْلَةٍ وَانْهَجْ لِي إِلَى مُحَبَّتِكَ سَبِيلًا

راه من را به سوی دوستی خودت

سَهْلَةً أَكْمِلُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

آسان تمام کنم مرا با نیکی دنیا و آخرت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَأَفْضَلِ مَا

بار خدا یا درودت بر محمد و آل او بهجوبترین آنکه

صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ قَبْلَهُ وَأَنْتَ

صلوات فرستاد بر یکی از بندگان خود پیش او و تو

مُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ وَاتِّبَا فِي الدُّنْيَا

صلوات بفرستاده بر یکی پس از او و بده مارا در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي

نیکوئی و در آخرت نیکوئی و نگهدار مرا

لَا تُجِيرُ إِلَّا إِلَهِي الْأَدَبُ عَلَى مَرْبُوبٍ وَلَا يَوْمٌ مِنْ

زینهارند از خدا منی مکر و رنده بر سرورده شده و ایمنی نشود

الْأَغَالِبُ عَلَى مَغْلُوبٍ لَا يَعِينُ الْإِطَالِبُ

مکر غلبه کننده بر غلبه کرده شده و یا بر ندهد مکر طلب کننده

عَلَى مَطْلُوبٍ بِبَيْدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ

بر طلب کرده شده و بدست قدرت از خدا منعم این

السَّبَبُ إِلَيْكَ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ

سَبِّهِ وَبِسْمِ ثَوَاتِ جَابِرِ بْنِ وَهَّابٍ
مُحَمَّدٌ وَاللهُ وَأَجْرُهُمْ وَأَنْتَ مَطْلَبِي اللَّهُ

محمد و آله و اجر هر چه است
وزنه کرده گریختن مرا و مرا کنه مطلب را بار خدا

إِنَّكَ إِن صَرَفْتَ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ

بدرست که تو اگر بگردانی از من روبرو بزرگوار خود

اَوْ مَنَعْتَنِي فَضْلَكَ الْجَسِيمَ اَوْ حَضَرْتَ عَمِي

یا منع کنے مرا از فضل بزرگ خود یا حرام ہے

وَمِنْ قُلُوبٍ وَقَطَعَتْ عَمَّا سَبَّحُوهُمْ بِحَمْدِهِمْ
رُوزِ خُودِ يَاقَطْعُ كُنْ اَزْمَنْ سَبِّ خُودِ نِيَاهُ بَمِ

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

إِلَى شَيْءٍ مِنْ أَمَلِي غَيْرِكَ وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا

بجیر از ارز و مرغ و غیره و قاف در نهم بر این

عِنْدَكَ بِمَعُونَةِ سِوَاكَ فَإِنِّي عَبْدُكَ

نزد دوست بیار غیر تو پس بگو مگر که من بیده توام

وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي يَدِكَ لَا امْرَأَ

و در قبضه قدرت تو مور شاخ من و بدست تو نیست امر مرا

سَمِعَ أَمْرَكَ مَا ضَرَفِي فَحُكْمَكَ عَدَلٌ فِي

با فرمان تو رواست درمن حکم تو عدلت درمن

تَضَاوُكَ وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ

قضاوت و بیج قوتے نیس ما بر بروخ رفتن از سلطانیتو

لَا اسْتَطَعُ مُخَاوَزَةَ قَوْلِكَ وَلَا اسْتَعِ

نمی توانم در گذشته از قوت و استقامت نموده

فَاللَّهُ وَالْآبَاءُ وَالْأُمَّهَاتُ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

وَأَكْثَرُ مَا يَبْلُغُ رِضَاكَ وَلَا أَنَا مَا عِنْدَكَ

و اگر بر او میترسم بخوشنودرتو و میترسم با بچه نزد تو

دِبْطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِ رَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَبِّحْ

و بفضل و رحمت تو خدایا جمیع مردم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عبدالمجید بن عبدالمجید

والله اعلم

وَأَمْسَيْتُ عَبْدًا ذَا خِرَالِكَ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي

و شام کردم بنده قلیل مرترا نمیتوانم بر این نفس خود

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا بِكَ أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى

نفع رسانیدن و نه ضرر رسانیدن مگر بتو کواهی میدهم بآن بر

نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي

نفس خود و اعتراف میکنم بنا توانی خود و کمی حیل خود

فَأَجْزَيْتَنِي مَا وَعَدْتَنِي وَتَمَّمْتَ لِي مَا اتَّيْتَنِي فَأَنْتَ

پس دادی مرا آنچه وعده کردی مرا و تمام کنی بر من آنچه دادی مرا پس سر

عَبْدُكَ الْمُسْكِينُ الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ الْذَلِيلُ

که من بنده توام مسکین ناتوان زیان رسیده

الْحَقِيرُ الْمُهِينُ الْفَقِيرُ الْخَائِفُ الْمُسْتَجِيرُ اللَّهُمَّ

کوچک و خوار و درویش و ترسان و زنیار خواهانده

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلَنِي نَاسِيًا لَذِكْرِكَ

و مکرر از مرا فراموش کار بر یاد کردنتو

فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا غَافِلًا لِأِحْسَانِكَ فِيمَا

در آنچه دادی مرا و نه بیخبر به نیکی توئی تو در آنچه

المُسْكِينُ

ایمان دارم که تو
مرا در هر حال
موفق کنی

یا خداوند منم

أَبْلَيْتَنِي وَلَا أَيْسًا مِنْ جَانِبِكَ وَأَزَابْتَ

مبتلا کرد مرا و نه نوسید از جانب تو مرا و اگر دیگر کرد

عَنِّي فَمَسْرَاءَ كُنْتُ أَوْ ضَرَاءَ أَوْ شِدَّةَ

از من در سر تا سر بودم یا زیان یا سختی

أَوْ رَخَاءَ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ بُؤْسٍ

یا آسانی یا عافیت یا بلا یا درویشی

أَوْ نِعْمَاءٍ أَوْ حَلَةٍ أَوْ لَا وَاءٍ أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنًى

یا نعمت یا توانگری یا سختی یا درویشی یا توانگری

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ ثَنَائِي

و بگردانم ثنای مرا

عَلَيْكَ وَمَدْحِي آثَاكَ وَحَمْدِي لَكَ فِي كُلِّ

بر خود و مدح و ثنا و شکر من ترا در همه

حَالٍ أَلَتِي حَتَّى لَا أَفْرَحَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا

حالتها منم تا فرح نیابم با آنچه داد مرا از دنیا

وَلَا أَحْزَنَ عَلَيَّ مَا مَنَعْتَنِي فِيهَا وَأَشْعُرُ قَلْبِي

و اندوه نخورم بر آنچه منع کن مرا در آن و در سینه بدلم

این دعا را در هر وقت که بخوانی
موفق خواهی شد
و از هر دشواری نجات خواهی یافت
و خداوند تو را در هر حال
موفق کند

نقود

عنه
بسم الله الرحمن الرحيم

تَقْوَاكَ وَاسْتَعْلِ بَدَنِي فِيمَا تَقْبَلُهُ مِنِّي

ترس خود را و کار فرما تن مرا در آنچه قبول کنی انرا از من

وَاشْغَلْ بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ مَا

و مشغول ساز بطاعت نفس مرا از همه آنچه

يُرِيدُ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَحِبَّ شَيْئًا مِنْ سَخَطِكَ

وارد شود بر من تا آنکه دوست ندارم چیزی را از آنچه دشمن دارم

وَلَا أَسْخَطُ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

و دشمن ندارم چیزی را از رضای تو

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ قَلْبِي لِحُبِّكَ وَاشْغَلْهُ

و فارغ کن دل مرا بدوستی خود و مشغول ساز از

بِذِكْرِكَ وَانْعَشْهُ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ

بیاد خود و بدار انرا بترس خود و بترس از خود

مِنْكَ وَقْوًا بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَآمِلُهُ

و قور کن مرا بر غبت بسورتو و میل ده او را

إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْرِبْهُ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ

بطاعت خود و جارب کنش باو در دوست ترین راه ها

بسم الله الرحمن الرحيم
ترس خود را و کار فرما تن مرا در آنچه قبول کنی انرا از من
و مشغول ساز بطاعت نفس مرا از همه آنچه
وارد شود بر من تا آنکه دوست ندارم چیزی را از آنچه دشمن دارم
و دشمن ندارم چیزی را از رضای تو
و فارغ کن دل مرا بدوستی خود و مشغول ساز از
و بدار انرا بترس خود و بترس از خود
و قور کن مرا بر غبت بسورتو و میل ده او را
بطاعت خود و جارب کنش باو در دوست ترین راه ها

إِلَيْكَ وَذَلِّلَهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ

بتو ورام کنی و او را بر غبت در آنچه نزد توست

أَيَّامَ حَيَاتِي كُلَّهَا وَاجْعَلْ تَقْوَاكَ مِنْ

در روزگار زندگانی من همان و بگردان من رسیدن تو

الدُّنْيَا زَادِي إِلَى رَحْمَتِكَ رِحْلَتِي فِي

دنیا تو شدم و بسو رحمت خود فرود آمدم و در

مَرْضَانِكَ مَدْخُلِي وَاجْعَلْ فِي جَنَّتِكَ

محل خوشنودی تو در آمدن من و بگردان در بهشت خود

مَثْوَايَ وَهَبْ لِي قُوَّةَ احْتِمَالِهَا جَمِيعَ

ارامگاه من و بخش مرا قوتی که بردارم بآن همه

مَرْضَانِكَ وَاجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ وَرَغْبَتِي

خوشنودی ترا و بگردان من گریختن مرا بخودت و رغبت من

فِيمَا عِنْدَكَ وَالْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ

در آنچه نزد توست و بیوشان دل مرا رسیدن از

شَرِّ أَرْخَلَقْتَ وَهَبْ لِي الْإِنْسَ بِلَيْتِ

بدان خلق خود و بخش مرا آرامش بخودت

وَبِأَوَّلِيكَ

وَبِأَوْلِيَّائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ

و دوستان خود و اهل طاعت خود و مکر دان

لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ عَلَى مَنَّةٍ وَلَا لَدُنِّي

برای بدکار و نه ناکر ویده بر من منتهی و نه او را بر من

يَدٍ وَلَا لِي إِلَيْهِمْ حَاجَةٌ بَلْ جَعَلْتُكَ

دست و نه مرا بایشان احتیاجی بلکه بگردانم ارامش

قَلْبِي وَالنَّاسَ نَفْسِي وَاسْتِغْنَانِي وَكَفَايَتِي

دل من و الناس نفس من و بی نیان من و کفایت من

بِكَ وَجِئًا رَخَلْتُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي لَهُمْ قَرِينًا وَاجْعَلْ

مجتوب و بکنیزدگان خلق تو و بگردان مرا برای ایشان پیوسته و بگردان مرا

لَهُمْ نَصِيرًا وَآمِنٌ عَلَى بِشَوِّكَ وَالْيَمِينِ

بر ایشان یار کننده و مبتدیان بر من بارز و مندرست و بتو

وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِنَّكَ عَلَى

و بعمل کردن بر ما آنچه دوست داری و به پسند برداری که تو

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

بر همه چیز توانایی و این بر تو آسانست

وَكَانَ مَزْدَعًا عَلَيَّ السَّلَامُ عِنْدَ الشَّدَّةِ وَالْجَمْدِ تَعَسَّرَ الْأُمُورُ

و بود نزد سختی و مشقت و دشواری امرها

اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَلَّفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ

بار خدایا بدستی که تو تکلیف کردی مرا از نفس من آنچه تو

أَمَلْتُ بِهِ مِنِّي وَقَدَّرْتَكَ عَلَيْهِ وَعَلَى

توانا تر بر آنچه از من و توانایی تو بران و بر من

أَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِي فَأَعْطِنِي مِنْ نَفْسِي

غالب تر است از قدرت من و بده مارا از نفس من

مَا يَرْضِيكَ عَنِّي وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا

آنچه خوشنود سازد ترا از من و بگیر برار نفس خود خوشنودی را

مِنْ نَفْسِي فِي عَافِيَةِ اللَّهِ لَا طَاقَةَ لِي

از نفس من در عافیت بار خدایا هیچ طاقت نیست مرا

بِالْحَمْدِ وَلَا صَبْرًا عَلَى الْبَلَاءِ وَلَا قُوَّةَ لِي

بشختی و نیست صبر مرا بر بلا و نه توانایی

و در هر حال که تو خواهی
و در هر حال که تو خواهی
و در هر حال که تو خواهی

چون که از نفس من رضایت
چون که از نفس من رضایت
چون که از نفس من رضایت

عَلَى

عَلَى الْفَقْرِ فَلَا تَحْطُرْ عَلَى رِزْقِي وَلَا تَكْلُنِي

بر درویشی پس حرام مکنه بر من روز من و واکذار

إِلَى الْخَلْقِكَ بَلْ تَفَرِّدْ بِحَاجَتِي وَتَوَلَّ كِفَايَتِي

بخلق خود بلکه تنها ب حاجت من و خود به پریر کفایت مرا

وَانْظُرْ إِلَيَّ وَانْظُرْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي

و درنگر بسوی من در همه امرهای من

فَإِنَّكَ إِنِ كَلَّتَنِي إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ عَنْهَا

پس بدستگر که تو اگر واکذار مرا بنفس من عاجز شوم از آن

وَلَمْ أَقْدِرْ مَا فِيهِ مَصْلَحَتُهَا وَإِنْ وَكَلَّتَنِي

و بیارند از من آنچه در است مصلحت او و اگر واکذار مرا بتو

إِلَى الْخَلْقِكَ تَجْهَمُونِي وَإِنْ الْجَاءَتَنِي الْقِسْرَا

بخلق خود ترش رو گردانند به من و اگر مجا سازم مرا بختان من

حَرَمُونِي وَإِنْ أَعْطُوا أَعْطُوا قَلِيلًا نَكِدًا

محروم سازند مرا و اگر بدهند بدهند اندکی سختی

وَمَنُوا عَلَى طَوِيلٍ وَذَمُّوا كَثِيرًا فَفَضَّلْتُ

و عفت نمودم بر من زمانه دوز و مذمت کنند بسیار پس بفضل خود

اللَّهُمَّ فَأَغْنِنِي بِعَظَمَتِكَ فَأُنْعِشْنِي وَ

خدایا بے نیاز کن مرا و بزرگساز خود پس بردار مرا و

بَسْعَتِكَ فَأَبْسُطْ يَدِي بِمَا عِنْدَكَ فَأَكْفِنِي

بفراخی رزق خود بکسرازی دست مرا و با آنچه نزد توست پس کفا کن مرا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِي مِنَ

و پاکیزه گردان مرا از

لِلْحَسَدِ وَاحْصُرْنِي عَنِ الذُّنُوبِ وَوَرِّعْنِي

حسد و بازدار مرا از گناه ها و پرمیز کار کن مرا

عَنِ الْمَحَارِمِ وَلَا تُجَرِّئْنِي عَلَى الْمَعَاصِي وَاجْعَلْ

از حرام و دلیر مکن مرا بر معصیت و بگردان

هَوَايَ عِنْدَكَ وَبِرِضَائِي فِيمَا يَرُدُّ عَلَى

خواهش مرا نزد خودت و خوشنود مرا در آنچه وارد شود بر من

مِنْكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَفِيمَا

از تو و برکت ده مرا در آنچه روز مرا دادی و در آنچه

خَوَّلْتَنِي وَفِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاجْعَلْ لِي

گردانید مرا و در آنچه نعمت دادی بر من و بگردان

كُلِّ جَالًا لِي مَحْفُوظًا مَكْلُوءًا مَسْتُورًا

در حالتها من نگاه داشته شده پاینده پوشیده

مَمْنُوعًا مُعَاذًا جُحَارًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

پاداشته شده پناه گرفته شده زنده دار داده

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ عَنِّي كُلَّ مَا أَلْزَمْتَنِيهِ

و بگذار از من همه آنچه الزام کردم را بان

وَقَرَضْتُهُ عَلَى لَكَ فِي وَجْهِ مِنْ وَجْهِ

و فرض کرده انرا بر من برابر خود در وجه از وجه

طَاعَتِكَ أَوْ لِحَلْقٍ مِنْ خَلْقِكَ وَإِنْ ضَعِفَ

طاعت خود یا برابر آفریده از خلق تو و اگر چه ضعیف

عَزُذُكَ بِكَ فِي وَهْنٍ عَنْهُ قَوْلِي

از این بد من و ست است از آن توانا من

وَلَمْ تَنْلَهُ مَقْدُورَتِي وَلَمْ يَسَعُهُ مَالِي

و نرسیده است از امان من و فرا نگیرد آنرا آنچه دارم

وَلَا ذَاتُ يَدِي ذَكَرْتُهُ أَوْ نَسِيتُهُ هُوَ

و نه آنچه در دست منت یاد کردم آنرا فراموش کردم آنرا

يَا رَبِّ مِمَّا قَدْ أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ وَأَغْفَلْتَهُ

از پروردگار من آنچه شمرده انرا بر من و غافل شده ام از ان

أَنَا مِنْ نَفْسِي فَادِّهِ عَنِّي مِنْ جَزِيلٍ عَطِيتِكَ

من از نفس خودم پس بده انرا از من از غامی عطا بر خودت

وَكَبِيرٍ مَا عِنْدَكَ فَانْتَكَ وَأَسِعْ كَرِيمٍ

و بزرگاری آنچه نزد توست پس بدرتر که تو بسیار کرم کننده

حَتَّى لَا يَبْقَى عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْهُ تَزِيدَانِ

تا باقی نماند بر من چیزی از ان خواهی که

تُقَاسِنِي بِهِ مِنْ حَسَنَاتِي أَوْ تُضَاعِفُ

قصاص کن مرا با ان از نیکوییها بر من یا دو چندان کنی

بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي يَوْمَ الْقِيَامِ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ

یا آن از بدیها بر من روز که برسم بتو از پروردگار من بخواب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَرْزُقْنِي الرِّغْبَةَ

درود فرست بر محمد و آل او و روزم ده مرا رغبت

فِي الْعَمَلِ لَكَ لِأَخْرَجَنِي حَتَّى أَعْرِفَ صِدْقَ

در کار بر آن تو بر آنرا خزان خودم تا بشناسم راستی

ذَلِكَ

ذَلِكَ مِنْ قَلْبِي وَحَتَّى يَكُونَ الْغَالِبُ عَلَى

این را از دل خود و تا باشد غالب بر من

الزُّهْدِ فِي دُنْيَايَ وَحَتَّى أَعْمَلَ الْحَسَنَاتِ

در رغبتی در دنیا خود و تا بکنم نیکیو

شَوْقًا وَأَمِنْ مِنَ السَّيِّئَاتِ فِرَقًا وَخَوْفًا

آرزو و ایمنی شوم از بدیها آرزو و ترسیدن

وَهَبْ لِي نُورًا أَشْهِدُ بِهِ فِي النَّاسِ أَهْتَدِي

و بخش مرا روشنی که کردم بآنها در میان مردم و راه یابم

بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ وَأَسْتَضِيءُ بِهِ مِنَ الشَّكِّ

بان در تاریکی و روشنایی یابم بآنها از شک

وَالشُّبُهَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و شبهه ها و درود تو ای خداوند بر محمد و آل او

وَارْزُقْنِي خَوْفَ غَمِّ الْوَعْدِ وَشَوْقَ

و روزی مرا ترس اندوه بیم کننده و آرزو

ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى أَجِدَ لَذَّةَ مَا أَدْعُوكَ

ثواب وعده کرده شده تا بیا بم نذرت بخواهم ترا برابر

نخست
۲۲
بغض از دل خود بیا بکنم که
صادق دارم بکردن آنچه
رضای تو در آنست از برای
آخرت ۳۳
بیزنیهاست را بکنم از ترس
و خوف ۳۴

۳۵
خدا مرا در از نور علمت و مراد
از مردم یا مردم یا غیر علمت
علمای زمان یا غیر علمت
مرا که در میان علمایان علم راه
روم بطلق مردم است یعنی
علمیده که مصداق دینوی خود را
دائم و بان توانم در میان مردم ای
کرد و مراد تبارکیها را بلیها
ان نش است یا تبارکیها

هر دو ۳۶
یعنی شوق و ترس در
بیم که لذته
پنجان عشق
دام دالم ای
از غیر نعم و بیا
۳۷

واندوه انچه زینهار میجوایم بتو از ان بار خدایا بتحقیق

میدانرا بجهت صلاح مندر است از کار دنیا بمن و آخرت بمن

بسببش بجای آنها منم مهرانم

و روز مرا حق نژاد تقصیر من در شکر گذار

برای تو ای انعام کردی روزی

وَالْحَيِّهِ وَالسَّمِحِ حَيٍّ عَرَفَ مِنْهُ

وَحَرِّ الرِّضَا، وَطَهَارَتِهِ النَّفْسِ مِنْ

أَمَّا الْيَوْمَ فَالْأَمْرُ فِي الْأُلُوفِ

نجه واجبست مرتزا در آنچه حادث شود در حال تنفس

والله

وَالْأَمْنُ وَالرِّضَا وَالسُّخْطُ وَالضَّرُّ وَالنَّفْعُ

وایمن خوشنودر و خشم و ضرر و نفع
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْقُ قِيَسَلَامَةً

و روز باده مرا سلامتی
الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ حَتَّى لَا أَحْسَدَ أَحَدًا

سینه از حسد تا
مِنْ خَلْقِكَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِكَ وَحَتَّى

از خلق تو بر چیزی از فضل تو و تا
لَا أَرَى نِعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ عَلَى الْعَبْدِ مِنْ

نه بینم نعمت از نعمت تو بر یکی
خَلْقِكَ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ تَقْوَى

خلق تو در دین یا دنیا یا عافیت یا پرهیزکار
أَوْ سَعَةٍ أَوْ رَخَاءٍ أَوْ أَرْجَوْتُ لِنَفْسِي أَفْضَلَ

یا فراختر یا آسانی مکر امیدوار باشم بر امر خود بهترین
ذَلِكَ بِكَ وَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

اینست شب تو و از تو تنهاست شریک مرا

کند مومن است
ای خداوند یکتای این عالم
که کسی در دوزخ نماند
تا آنکه از آن بگریزد
نماید و آنحضرت علیه السلام
که نعمتی که بینم تمنای این عالم
از آن در آن شسته بشوم
از این آن را نماند شود

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي

التَّحَفُّظَ مِنَ الْخَطَايَا وَالْإِحْتِرَاسَ مِنَ الزَّلَلِ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي حَالِ الرِّضَاءِ وَالْغَضَبِ

حَتَّى الْكُونِ بِمَا يَرُدُّ عَلَى مِنْهُمَا بِمَنْزِلَةِ سَوَاءٍ

عَامِلًا وَبِطَاءً عَنْكَ مُوْثِرًا لِرِضَاكَ عَلَى مَا

سِوَاهُمَا فِي الْأَوْلِيَاءِ وَالْأَعْدَاءِ حَتَّى يَأْمَنَ

عَدُوِّي مِنْ ظُلْمِي وَجَوْرِي يَا لَيْسَ وَلِيِّي

مِنْ مَيْلِي وَالْخَطَا طَهَوَّايْ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ

يُدْعُونَكَ

بیت و کلمات
در این وقت بخوانند

يَدْعُوكَ مُخْلِصًا فِي الرَّخَاءِ دُعَاءَ الْمُخْلِصِينَ

بخوانند تراد حال در مخلص در آسای همچون خوانند مخلصان

الْمُضْطَرِّينَ لَكَ فِي الدُّعَاءِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

بجایگان مرترا در خواندن بدستی و توسیای حمد کرده شده

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا صَلَّى اللَّهُ عَافِيَةً وَشُكْرًا

و بود از دعا برگاه سوال کردند از خدا عافیت و شکرا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْبُسْرَى فَيْتِكَ

بار خدا یا صلوات ده بر محمد و آل او و بپوشان مرا عافیت خود

وَجَلِّلْنِي عَافِيَتِكَ وَحَصِّنِي بِعَافِيَتِكَ وَأَكْرِمْنِي بِعَافِيَتِكَ

و در من پوشان عافیت خود و نگه دار مرا بعافیت خود

وَاعْزِزْنِي بِعَافِيَتِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَافِيَتِكَ

و بر نیاز گردان مرا بعافیت خود و تصدق کن بر من بعافیت خود

وَهَبْ لِي عَافِيَتَكَ وَأَفْرِشْ لِي عَافِيَتَكَ وَأَصْلِحْ لِي

و به بخش مرا عافیت خود و بکستران برای من عافیت خود را و باصلاح

عَافِيَتَكَ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَافِيَتِكَ

عافیت خود را و جدا مکن من را از میان من و میان عافیت خود

سوال سیکند از
بیت و کلمات
خدا را

در این وقت بخوانند
بیت و کلمات
در این وقت بخوانند
بیت و کلمات
در این وقت بخوانند

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در دنیا و آخرت

وَالِهِ وَعَافِنِي عَافِيَةً كَافِيَةً شَافِيَةً عَافِيَةً

و عافیت ده مرا عافیت پسندیده شفا دهنده

لِيَّةَ نَامِيَةً عَافِيَةً تُؤَلِّدُنِي بِدُخْرِ الْعَافِيَةِ

بزرگ قدر افزاینده عافیتی که متولد سازد در بدن من عافیت را

عَافِيَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَمِّنْ عَلَيَّ بِالصَّحَّةِ

که عافیت دنیا و آخرت است و مستند بر من بصحت

وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامَةِ فِي دِينِي وَبَدَنِي وَالْبَصِيرَةِ

و امنیت و سلامت در دین من و بدن من و بینائی

فِي قَلْبِي وَالتَّقَادُّ فِي مُوَرِّئِ الْحَشِيَّةِ لَكَ

در دل من و روان شدن در کار من و ترس مرتزا

وَالْخَوْفِ مِنْكَ وَالْقُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

و ترس از تو و توانایی بر آنچه فرمود مرا با آن

مِنْ طَاعَتِكَ وَالْاجْتِنَابَ لِمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ

از طاعت خودت و دور شدن مرا آن چیز را که نهی کرد مرا از آن

مِنْ مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ وَآمِنْ عَلَى يَا لَحَجَّ

از نافرمانی تو بار خدایا منت نه بر من پنج

وَالْعُمْرَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ

و عمره و زیاره قبر رسول تو صلوات تو

عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ

بر او و رحمت تو و برکتها بر تو بر او و بر آل او

وَالرَّسُولِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَبَدًا مَا

و ال رسول تو برای آنها باد سلام همیشه مادامی روزی که مراجع و زیارت
همیشه یا آنکه
یعنی درود بر ایشان باد
مادامی روزی که مراجع و زیارت

أَبْقَيْتَنِي فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاجْعَلْ

که باقی گذاشته مرا در این سال و در هر سال و بگردان
همیشه ۲۸

ذَلِكَ مَقْبُولًا مَشْكُورًا مَذْكُورًا لَدَيْكَ

این را بپذیرد و تحسین کند و یاد کرده شده نزد تو
این را بپذیرد و تحسین کند و یاد کرده شده نزد تو

مَذْخُورًا عِنْدَكَ وَأَنْطِقْ بِحَمْدِكَ وَشُكْرِكَ

و ذخیره کرده شده نزد تو و گویا کن بحمد خود و شکر خود

وَذِكْرِكَ وَحُسْنَ الشَّأْنِ عَلَيْكَ لَسْنَا وَاشْرَحْ

و یاد خود و نیکی و مدح بر تو زبانهای ما و فراخ کن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لِمَ أَشِدَّ دِينِكَ قَلْبِي وَأَعِزَّنِي وَذُرِّيَّتِي مِنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سور استغفار درین خود دل مرا و پناه گیر مرا و ذریه مرا از

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ شَرِّ اللَّامَةِ وَ

شیطان رنده شده و از شر جانوران زبرد دار و

الْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ وَمِنْ شَرِّ

جنبندگان و بهمه ارسیدگان و فرود آیدگان و از شر

كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ

هر دیو سرکش و از شر هر سلطان

عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُتْرَفٍ حَفِيدٍ وَمِنْ شَرِّ

سینه کننده و از بدسر هر منتقم گینه کش و از بدسر

كُلِّ ضَعِيفٍ شَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَرِيفٍ

هر ناتوان و سختی و از بدسر هر بزرگ

وَوَضِيعٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَمِنْ

و از بدسر هر کوچک و بزرگ و از

شَرِّ كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ

بدسر هر نزدیک و دور و از بدسر هر که بر پا کرده

بسم الله الرحمن الرحيم
سور استغفار درین خود دل مرا و پناه گیر مرا و ذریه مرا از
شیطان رنده شده و از شر جانوران زبرد دار و
جنبندگان و بهمه ارسیدگان و فرود آیدگان و از شر
هر دیو سرکش و از شر هر سلطان
سینه کننده و از بدسر هر منتقم گینه کش و از بدسر
هر ناتوان و سختی و از بدسر هر بزرگ
و از بدسر هر کوچک و بزرگ و از
بدسر هر نزدیک و دور و از بدسر هر که بر پا کرده

بسم الله الرحمن الرحيم
سور استغفار درین خود دل مرا و پناه گیر مرا و ذریه مرا از
شیطان رنده شده و از شر جانوران زبرد دار و
جنبندگان و بهمه ارسیدگان و فرود آیدگان و از شر
هر دیو سرکش و از شر هر سلطان
سینه کننده و از بدسر هر منتقم گینه کش و از بدسر
هر ناتوان و سختی و از بدسر هر بزرگ
و از بدسر هر کوچک و بزرگ و از
بدسر هر نزدیک و دور و از بدسر هر که بر پا کرده

لر سولک

لِرَسُولِكَ وَلَا هَلْ بَيْتِهِ خَرَّبًا مِنَ الْجِنِّ

برابر رسول تو و برابر اهل بیت او کارزار را از جن

وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَاتٍ أَنْتَ آخِذٌ

و انس و از بدتر هر جنبنده که تو گیرنده

بِنَاصِيئِهَا أَنْتَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ

همایون
موسی شافی او را بدرستی که تو بر راه راستی
کسی که اراده کند مرا بیدار
شتم کننده ۲۵

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ

فَأَصْرِفْهُ عَنِّي وَادْحَرْ عَنِّي مَكْرَهُ وَادْرَأْ

پس بگردان او را از من و دور کن از من مکر او را و بازدار

عَنِّي شَرَّهُ وَرُدِّ كَيْدَهُ فِي خَيْرِهِ وَاجْعَلْ

از من بدتر او را و بازگردان از من مکر او را در سینه او و بگردان

بَيْنَ يَدَيْهِ سَدًّا حَتَّى تَعْمِيَ عَنِّي بَصَرُهُ

میان دستها او بندر تا کور گردد از دیدن من چشم او

وَتَصْمَعْ عَنْ ذِكْرِي سَمْعَهُ وَتَقْفِلَ دُونَ

و کر گردد از یاد کردن من گوش او و غافل گردد نزد

خاطر منہ دل او شکنک کرد از من زبان او و بگوید

سر او را و خواهر کن از جند او را و شکنی بزرگ او را و
ذیل کرد از گردن او را و باز کشد بزرگ او را و ایمن کرد از پی او را
همه ضرر او و بد را و دشوار و بد گوید او و طعن او
و حسد او و دشمنی او و دامها بر مگرد و صید نماید
و راجله و خیل او را و آنک عزیز و قدر
و پیاده او و سوار او و بدستی که تو عزیز و توانایی
و کان مزد غائب علیه السلام بویہ علیہما السلام
و بود از دعا از حضرت علیہ السلام برابر در و مادر خود برایش
اللہم صل علی محمد عبدک و رسولک
بار خدایا درود ده بر محمد که بنده تو است و رسول تو

اِخْطَارِي قَلْبَهُ وَتَحْرِيسَ عَنِّي لِسَانَهُ وَتَقْمَعِ
رَأْسَهُ وَتُذِلَّ عِزَّهُ وَتَكْسِرَ جَبْرُوتَهُ وَ
تُذِلَّ رَقَبَتَهُ وَتَقْطَعَ كِبْرَهُ وَتُؤْمِنَنِي مِنْ
جَمِيعِ ضَرَرِهِ وَشَرِّهِ وَغَمِّهِ وَهَمِّهِ وَلَمَزِهِ
وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ وَحَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِهِ
وَرَجُلِهِ وَخَيْلِهِ إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ
وَكَانَ مِزْدُ غَائِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَوِيَّهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَأَهْلِ

وَأَهْلِ

مِنْ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ

از دانشش تا که فوت نشود از من کار فرمودن چیزی را که

عَلَّمْتَنِيهِ وَلَا تَثْقُلْ رُكَاكُنِي عَنِ الْخُفُوفِ

آموزانید مرا و گران نباشد اعضا من از سبک

فِيهِمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

در آنچه در دل من انداخته بار خدایا صلوات ده بر محمد و آل او

كَاشَفَتْ غَائِبَهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

همچنانکه بزرگوار ختی مرا با او و صلوات ده بر محمد و آل او همچنانکه

أَوْجَبَتْ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبِّهِ اللَّهُمَّ

واجب گردانید بر ما حق بر خلق بسب او بار خدایا

اجْعَلْنِي هَاهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعُصُوفِ

بگردان مرا که برتر شوم پدر در همچنانکه میسرند از سلطان جابر میدارد

وَابْرَهُمَا بِرَّ الْأُمِّ الرَّؤُوفِ اجْعَلْ طَاعَتِي

و نیکویی کنم بایشان هم چون مهربانی مادر مهربان و بگردان مرا

لِوَالِدَتِي وَرَبِّي بِهِمَا أَقْرَبَ عَيْنِي مِنْ رِقْدَةٍ

بر مادر و پدرم و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

و نیکوای گردان من این را خوشتر از خوابم از خواب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

لَوْ سَنَّانٍ وَأَنْتَ لَصَدْرِي مِنْ شُبْرَةِ الظَّنِّ
کرا نه و خنکتر بر ابر سیننه من از آتش میدنه تشنه

حَتَّى أُشْرِ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا وَأُقَدِّمَ عَلَى
تا اختیار کنم بر آرزو و سر خود آرزو ایشان را و مقدم دارم بر

رِضَايَ رِضَاهُمَا وَأَسْتَكْثِرَ بِرَّهُمَا
خود را بر خود خوشنود ایشان را و بسیار آید نیکوئی کردن ایشان و بمن

وَأَنْ قَلَّ وَأَسْتَقِلَّ بِرِّي بِهِمَا وَأَنْ كَثُرَ
اگر چه اندک باشد و کم یابم نیکوئی خود را بایشان اگر چه بسیار باشد

اللَّهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِي وَأَطِمْ لَهُمَا كَلَامِي
بار خدا یا فرو د آور بر ایشان آواز مرا و خوش گردان بر ایشان کلام مرا

وَأَلِنْ لَهُمَا عَرِيَّتِي وَأَعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِي
و نرم گردان بر ایشان و مهذب گردان بر ایشان دل مرا

وَصَيِّرْ لِي بِهِمَا رَفِيقًا وَعَلَيْهِمَا شَفِيقًا
و بگردان از من ایشان رفیق و برایشان باشفقت

اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَّتِي وَأَنْتَهُمَا عَلَيَّ
بار خدا یا شکر کنم ایشان را ب تربیت ایشان مرا و بده جواب ایشان را بر

الحمد لله الذي جعلنا من خلقه
والمؤمنين من عباده
والمؤمنات من عباده
والمؤمنات من عباده
والمؤمنات من عباده

تَكْرِمَتِي وَاحْفَظْ لِهَمَّا مَا حَفِظْتَ لِي فِي

گرامی داشتن و نگاه دار برایشان آنچه نگاه داشته اند از برای من در

صَغَرِي اللَّهُمَّ وَمَا مَسَّهَا مِنِّي مِنْ أَذَى

در خود من یا خدایا آنچه رسیده به ایشان از من از آزار

أَوْ خَلَصَ إِلَيْهِمَا عَنِّي مِنْ مَكْرُوهٍ أَوْ ضَاعَ

بسواش از من از گرامیست یا ضایع شد

قَبْلِي لَهَا مِنْ حَقٍّ فَأَجْعَلْهُ حِطَّةً لِدُنُوبِهِمَا

از جهت من برایشان از حق پس بگردان آنرا فرو نهادن گناهان ایشان را

وَعُلُوقًا فِي دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةً فِي حَسَنَاتِهِمَا

و بند در درجه هایشان و زیاده در نیکی های ایشان

يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافٍهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ

ای مبدل کننده بدیها بدو چندان از نیکی های

اللَّهُمَّ وَمَا تَعَدَّيَا عَلَى فِيهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ سِرٍّ

یا خدایا و آنچه از حد در گذرانده من در آن از گفتار یا از حد

عَلَى فِيهِ مِنْ فِعْلٍ أَوْ ضَعِيفَةٍ أَوْ لِي مِنْ حَقٍّ

بر من در آن از کردار یا ضعیف گردانده اند از برای من از حق

او قصص

اینکه از این کتاب
در این باب

وَقَصَّايَ عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتَهُ لَهَا
یا تقصیر کردند از آن واجب پس تحقیق بخشیدم آنرا از ایشان

وَجَدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فِي
و دادم آنرا بایشان و رغبت کردم بتو در

وَضَعْتُ بَعْدَهُ عَنْهُمَا فَإِنِّي لَا أَهْتُمُّ بِمَا عَلَى
نهادن بار خوشتی از ایشان پس بدتر که من متهم بخدا دارم ایشانرا
نَفْسِي وَلَا أَسْتَطِيعُ مَا فِي بَرِيٍّ وَلَا أَلَا كَرِهَ

خود و نه دیر ایستادم در کار ایشان بپهرمانی مکرده ندارم
مَا تَوَلَّيَا مِنْ أَمْرِ يَا رَبِّ فَمَا أَوْجَحًا
آنچه ایشان از من خواستند از کار من پروردگار من ایشانرا واجب است حق
عَلَى وَأَقْدَمُ أَحْسَانًا إِلَى وَأَعْظَمُ مَنَّةً

بر من و پیشتر است از تو و سرنیکویی بر من و بزرگتر است از تو و است
لَدَيَّ مِنْ أَقْصَاهُمَا بَعْدًا وَاجَازِيَهُمَا
نزد من از آنکه قصاص ایشان بعدل یا پاداش هم ایشانرا

عَلَى مِثْلَئِنَّ إِذَا يَا إِلَهِي طَوَّلَ شُغْلُهُمَا بَتَرِيَّةً
بر مانند آنکه ایشانرا کرده اند از خود من دراز شغل ایشانرا به پروردگار من

است که اگر بالفرض جبرای زشتی از ایشان نیست بجز صادر
شده پیشتر من خواهم که تلافی کنم یا مراد آنست که حق ایشان را
پایده از آنست که عوض ایشانرا نمی دارم و بسوی آن

۲ غیر از برای غیبت بوی تو
۳ رضای تو و مال آن را
از ایشان انداختم یا
اینکه توجیه کنایه تو کردم
از برای طلب انداختن آن
و مال از ایشان
بعین همان ایشان منمیرم که
بدی کرده باشند
عذر تلافی تقصیر کسی
بافوض صادره بکنه مکرده
مشوق از همه حقایق دارند
رند و از همه حقایق غرض
ریت که اگر خواهم عوض
شده از همه مزای ایشان
اینهمه حقها و در برابر آنها چه
توانم کرد

وَأَيُّ شَيْءٍ تَعْبِهَمَا فِي حَرَّاسَتِي وَأَيْتِ

و کجا بود سختی رنج ایشان در نگاه داشتن من و کجا باشد

اِقْتَارُهُمَا عَلَى أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوَسُّعَةِ عَلَى

تنگ گرفتن ایشان بر خودشان بسبب فانی روزی بر من

هَيْهَاتَ مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّي حَقَّهُمَا وَلَا

چه دور است آنچه تمام کردند حق خود را

أَدْرَاكَ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَهَا وَلَا أَنَا بِقَاضٍ

و در نیافتم آنچه واجبست بر من برایشان و نه منم گذارنده ام -

وَضَيْفَةٌ خَدْمَتِهِمَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وظیفه خدمت ایشان را بر محمد و آل او

وَأَعِنِّي يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَعِينُ بِهِ وَوَفِّقْنِي

و یارنده مرا ای بهترین آنکس که یار میجوایم با و و توفیق ده

يَا أَهْدِي مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِي

آراده نماینده نیز آنکس که رغبت کننده بر او و مگردان مرا در

أَهْلَ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ يَوْمَ تَحْجَرُ

کسانی که نافرمانند پدران را و مادران را روزی که خواران

و این شئی که تعبیهما فی حرّاستی و آیت و کجا بود سختی رنج ایشان در نگاه داشتن من و کجا باشد

و این شئی که تعبیهما فی حرّاستی و آیت و کجا بود سختی رنج ایشان در نگاه داشتن من و کجا باشد

کلی

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

همه نفسی را آنچه کسب کرد و ایشانرا ستم دیده نشوند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

بارخدا یا درود ده بر محمد و آل او و فرزندان او

وَاخْصُصْ أَبَوَيَّ بِأَفْضَلِ مَا خَصَّصْتَ

و خاص گردانید پدر و مادر مرا به بهترین آنچه خاص گردانید

بِهِ آبَاءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ

بان پدران بندگان خود را که گرویدند کاندید و مادران ایشانرا

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُشْنِ فِي كَرَاهِيئِهِ

یا ارحم ترین رحمت کننده بارخدا یا فراموشی مگردان مرا از یاد کرد

فِي ذَبَابٍ صَلَوَاتِي وَفِي كُلِّ إِنَاءٍ

در عقب نماز خودم و در هر وقتی از وقتها

لَيْلِي وَفِي سَاعَةِ مِرْسَاغَاتِ نَهَايَرِي

شب و در ساعتی از ساعتها روز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِي

بارخدا یا درود ده بر محمد و آل او و بیامرز مرا

يُدْعَا لِيْ لَهْمَا وَاغْفِرْ لَهْمَا بِرَّهْمَا بِمَغْفِرَتِكَ

بدعا کردن من از ایشان و بپای مرز ایشان را به نیکویی ایشان آمرزش

حَتْمًا وَارْضَ عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِيْ لَهْمَا رِضًا

واجب و خشنود باش از ایشان بخ شفاعت من مرایش را خشنود در

عِزِّمَا وَبَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ

جزم و برسان ایشان را بکرامت بمواضع سلامت

اللَّهُمَّ وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لَهَا فَشَفِّعْهُ

بار خدایا و اگر سبقت گرفته آمرزش تو مرا را از ایشان بپای

فِيْ وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِيْ فَشَفِّعْنِيْ فِيْهِمَا

در من و اگر سبقت گرفته آمرزش تو مرا را از ایشان بپای شفاعت ده مرا در

حَتَّى نَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِكَ فِي دَارِ كَرَامَتِكَ وَمَحَلِّ

تا جمع شویم بمهربانی تو در سر ارکرمات تو و محل

مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ

آمرزش تو و رحمت تو بدرستی که تو خداوند فضل

الْعَظِيمِ وَالْمَنَّ الْقَدِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

بزرگ و منت قدیم و تو بی رحیم ترین رحیم کنندگان

وَمَنْتَ قَدِيمٌ وَتَوَيْ رَحِيمٌ تَرِيْنُ رَحْمَ كُنْدُكَ

وکار

كَانَ مِنْ غَايَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْلَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

بود از دعا حضرت علیه السلام برابر فرزندان خود

اللَّهُمَّ وَمَنْ عَلَى بَقَاءِ وَلَدِي بِإِصْلَاحِهِمْ

خدایا و منت نه بر من به بقا فرزندان من و بصلاح آوردن

بِأَمْتَانِي بِهِمُ الْهِمَامُ دُلِّي فِي أَعْمَارِهِمْ

به بر خود از من بایشان خدایا در از کنه بر من در عمره بایشان

زَدُلِّي فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَرَبِّ صَغِيرِهِمْ

زیاده کن بر من در جاهلیت من به پروردگار من کوچک ایشان را و

تَوَلَّ ضَعِيفَهُمْ وَأَصْحَى لِي أَبْدَانَهُمْ وَأَدْيَانَهُمْ

توجه ده بر من ضعیف ایشان را و صبح کرد از بر من بدنها ایشان را و دینها ایشان را

وَأَخْلَاقَهُمْ وَعَاظَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي جَوَاهِرِهِمْ

و خلقها ایشان را و عاظت ایشان را در نفسها ایشان را و در اعضا ایشان را

وَفِي كُلِّ مَا عُنِيتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ وَأَدَبِهِمْ

و در هر چه خواستم بان از کار ایشان و فرود بران ایشان

وَعَلَى يَدِي أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ أَتْرَابًا أَتَقِيَاءَ

و بر دست من روزیها ایشان را و بگردان ایشان را نیکوکاران بر من

بمعنی متناهی حیات
رتبه ۱۲

بَصْرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَكَ وَلَا وَلِيَاءَكَ

بینایان شنوندگان فرمان بران مرتزا و مردوستان تر

مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ وَلِجَمِيعِ اَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ

دوستان نصیحت کنندگان و مرهم دشمنان ترا دشمنان

وَبُغْضِينَ اَمِيْنِ اللّٰهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ

و خشم گیرندگان چنین باد بارخدا یا حکم کن بایشان

عَضْدِيْ وَاَقِمْ لَهُمْ اَوْدِيْ وَاكْثِرْ بِهِمْ عَدُوْ

بازو مرا و راست بایشان بجای مرا و بسیار گردان بایشان

وَزِيْنٍ بِهِمْ مُحَضَّرِيْ وَاَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِيْ

و زینت ده بایشان مجلس مرا و زنده گردان بایشان یاد مرا

وَ اَكْفِنِيْ بِهِمْ فِيْ غَيْبَتِيْ وَاَعِزَّنِيْ بِهِمْ عَلٰى حَاجَتِيْ

و کفایت کن مرا بایشان در حال غایب و یار ده مرا بایشان بر حاجت من

وَ اجْعَلْهُمْ لِيْ مُّحِبِّينَ وَاَعِزَّنِيْ عَلَيْهِمْ مَّقْبِلِينَ

و بگردان بایشان را بر من دوستان و بر من

مُسْتَقِيْمِيْنَ لِيْ مُّطِيعِيْنَ غَيْرَ عَاصِيْنَ وَلَا

راست ایستادگان را بر من فرمان برداران نه نافرمانان و نه

عَاقِبَتِيْ

عَاقِبِينَ وَلَا مَخْلُوفِينَ وَلَا خَاطِبِينَ وَاعْنِ

ایستادگان و نه مخالفان و نه خطا کنندگان و یاردها

عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ وَتَأْدِيبِهِمْ وَبِرَّهِمْ وَهَبْ لِي

بر پرورش ایشان و ادب کردن ایشان و نیکو کردن ایشان به بخشش مرا

مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَادًا ذُكُورًا وَاجْعَلْ

از نزد خود با ایشان فرزندان نرینه و بگردان

ذَلِكَ خَيْرًا لِي وَاجْعَلْهُمْ لِي عَوْنًا عَلَى مَا

انرا بهتر بر من و بگردان ایشان را بر من یار بر آنچه

سَأَلْتُكَ وَاعِظْنِي وَذَرِّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ

سؤل کردم ترا و در پناه گیر مرا و فرزندان مرا از دیورنده

الرَّحِيمِ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا وَأَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا وَ

شده ایستگرت که تو آفرید مرا و امر کرد مرا و نهی کرد مرا و

رَغَبْتَنَا فِي ثَوَابِ أَمْرِنَا وَرَهَبْتَنَا عِقَابَهُ

راغب کردم مرا در ثواب آنچه فرمود مرا و ترسانید مرا از عقاب او

وَجَعَلْتَ لَنَا عَدُوًّا كَيْدُنَا سَلْطَتَهُ مِنَّا

و گردانید بر ما را دشمنی که کید کند با ما مسلط گردانید و را از ما

یعنی فرزندانی که نیکو ازین
سرشته فرمائی و بگردان ایشان را
یار برای من بر آن نحوی که سوال
کردم در باب فرزندان نرینه
که ایشان را یار و مددگار من کن
یا مراد اینست که این فرزندان
یار می دهند کن از برای من
بر آنچه سوال کردم از تو یعنی بر آنچه
سوال کردم که این فرزندان
همینند یاری دهنده فرمایند
بر آن
یا از عقاب او ترسانید مرا
از آن دشمنی که کید کند با ما

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسة للعباد ودار
الهدى والرشاد
والله اعلم
بما يشاء

بغير کلام

عَلَيْمًا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ اسْكَنْتَهُ صُدْرًا

بر آنچه مسلط ساختی ما را بر آن از او و ساکن کردی او را در سینه

وَأَجْرَتُهُ فَجَارِي دِمَائِنَا لَا يَغْفُلُ أَنْ غَفَلْنَا

و روان کردی او را در مواضع او آن خون ما اگر غافل شویم اگر غافل شد

وَلَا يَنْتَبِهُ زَنْبِنَا يُؤْمِنُنَا عِقَابَكَ وَيُخَوِّفُنَا

و فراموش نمیکند اگر فراموش کنیم ما این که کردی ما را از عذاب تو و ترسانید ما

بَغَيْرِكَ أَزْهَمْنَا بِفَاحِشَةٍ شَجَعْنَا عَلَيْهَا

بغیر تو اگر قصد کردیم ببد دیگر کرد ایند ما را بر آن

وَأَنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ صَالِحٍ ثَبَطْنَا عَنْهُ تَعَرَّضْنَا

و اگر قصد کنیم بکار شایسته کاهل کرد اند و باز دار ما را از آن

لَنَا بِالشَّهَوَاتِ وَتَنْصِبُ لَنَا بِالشُّبُهَاتِ

ما را بر ارزوها و برپا میکند بر امراض شبهه ما اگر

وَعَدْنَا كَذِبًا وَأَزْمَنَّا أَخْلَفْنَا وَلَا تَصْرِفُ

و عه داد ما را دروغ گفتی اگر در ازو افکند ما را مخالفت کردی با ما و اگر نکردی

عَنَّا كَدُّهُ يَضِلُّنَا وَالْإِثْقَالُ خَالَهُ يَسْتَرْكِنُ

از ما مکر او را کمراه گرداند ما را اگر نگاه ندارد ما را از امهاریو تنفر اند ما را

اللَّهُمَّ

و در هر وقت که دعا کنی
این دعا را بخوان
بسیار سودمند است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
یا سلطان اور یا
یا علی

اللَّهُمَّ فَاقْهَرِ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ
بارخدا یا پس مقهور از سلطنت او را از ما تسلطت خودت

حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنَّا بِكَثْرَةِ الدُّعَاءِ لَكَ فَتُصْبِحَ
تا که باز دار او را از ما به بسیار دعا مرترا پس کردیم

مُرْكِبُهُ فِي الْمَعْصُومِينَ بِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي
از مکر او در کمند شده کائناتو بارخدا یا بده مرا

كُلَّ سُوءٍ لِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي وَلَا تَمْنَعْنِي
هر چه مطلوب است بکند بر من حاجتها مرا و منع کن مرا

یعنی آنکه فرموده است
ادعونی استجب لکم ۱۲

الْإِجَابَةَ وَقَدْ ضَمِنْتُهَا لِي وَلَا تَحْجُبْ دُعَائِي
از اجابت دعا و تحقیق ضامن شد از اجابت من و دور مدار دعا مرا

عَنْكَ وَقَدْ امَرْتَنِي بِهِ وَأَمِنُ عَلَى بَكْلِ
از خود و تحقیق امر کرد مرا باین و منت نه بر من بهر چه

مَا يُصْلِحُنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي مَا ذَكَرْتُ
صلاح آورد مرا در دنیا من و آخرت من آنچه یاد کردم

مِنْهُ وَمَا نَسِيتُ أَوْ أَظْهَرْتُ أَوْ أَخْفَيْتُ
سازان من و آنچه فراموش نکردم یا ظاهر نکردم یا پوشیدم

در این دعا
چهار مرتبه بخواند

این دعا را هر روز بخواند

أَوَّعَلَنْتُ وَأَسْرَرْتُ وَاجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ

یا علانیه کردم یا پنهان کردم و بگردان مرا در همه

ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ بِسُؤَالِي أَتَاكَ

اینکه از صلاح آورندگان بسؤال گردانم ترا از

الْمُنْجِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ غَيْرِ الْمَسْئُوعِينَ

ترساندگان بطلب به سوی تو نه مسعوسان

بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ الْمُعَوِّذِينَ بِالتَّعَوُّدِ بِكَ

بستوکل بر تو در پناه گرفته شدگان بسبب پناه گرفتن

الرَّابِحِينَ فِي التَّجَارَةِ عَلَيْكَ الْمَجَارِينَ

و سود کنندگان در سوداگری بر تو زینهار یافتگان

بِعِزَّتِكَ الْمُوسِعَ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَلَالَ

بارجندرتو فراخ کرده برایشان روزی حلال

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

از فضل وسیع تو بعطای تو و کرم تو

الْمُعَزِّينَ مِنَ الذُّلِّ إِلَيْكَ وَالْمَجَارِينَ

عزیزان از خواری بتو و زینهار یافتگان

این

این دعا را هر روز بخواند

این دعا را هر روز بخواند

این دعا را هر روز بخواند

مِنَ الظُّلْمِ بَعْدَكَ وَالْمُعَافَيْنِ مِنَ الْبَلَاءِ
ازستم بعدل تو و عافیت یافتگان از بلا

بِرَحْمَتِكَ وَالْمُغْنِينَ مِنَ الْفَقْرِ بِنِعْمَتِكَ وَ
برحمت تو و توانگر گشتگان از درویشی ببنو کنه تو

الْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ وَالذَّلَّ وَالْخَطَا
و نگاه داشتگان از گناهان و لغویدگی و خطا

بِتَقْوَيْكَ وَالْمُوفِّقِينَ لِلْخَيْرِ وَالرُّشْدِ وَ
به بر میز کار تو و توفیق یافته شدگان به نیکی و راه راست و

الصَّوَابِ بِطَاعَتِكَ وَالْمَحَالِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
صواب بطاعت تو و گردانیده شد میان ایشان و میان

الذُّنُوبِ بِقُدْرَتِكَ الْتَارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَةٍ
گناهان به بقدرت تو قرار می دهند گناهان را هر مهربان فراموشی ترا

السَّائِكِينَ فِي جَوَارِكَ اللَّهُمَّ اعْطِنَا
قرار گیرندگان در همایکی تو بار خدایا بده ما را

جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَاعْزِزْنَا
همه اینها به توفیق تو و رحمت تو و در پناه گیر ما را

از برای تو
یا سبب بر مهربان گشتن

مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَاعْطِ جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ

از عذاب سوزنده و بده همه مردان مسلمانی

وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مَثَلًا

و زنان مسلمات را و مردان گرویده و زنان گرویده را مثلاً

الَّذِي سَأَلْتُكَ لِنَفْسِي وَلَوْلَدِي فِي

آنچه سؤال کردم از تو برای خود و برای فرزند من خود در

عَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ إِنَّكَ قَرِيبٌ

زود برآمدن دنیا و آمدن آخرت بدستی که تو نزدیک

مَجِيبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ عَفُوٌّ غَفُورٌ رَؤُوفٌ

و اجابت کننده و شنونده و دانای و درگذرنده آمرزنده مهربان

رَحِيمٌ وَاتَّقِ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

بخشنده و بده مآرا در دنیا نیکویی و در آخرت

حَسَنَةً وَقْنَا عَذَابَ النَّارِ وَكَانَ

نیکویی و نگاه دار ما را از عذاب آتش و بود

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِحُرَّانِهِ وَأَوْلِيَائِهِ إِذَا ذَكَرَهُ

از دعا بر آنحضرت عم برای برده های خود و دوستان خود چون یاد کرد

لَهُمْ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوَلَّيْنِي

بار خدایا صلوات بر محمد و آل و دوست که دانه مرا بدین

حِیرَانِی وَمَوَالِی الْعَارِفِیْنَ بِحَقِّنَا وَالْمُنَا

همایه ما روزه و کسان من که شناسانید بحق ما و افکنده اند

لَاعْدَائِنَا بِأَفْضَلِ وَلَا یُنِکَ وَوَفَّقَهُمْ

مرد دشمنان ما را به بهترین و لاییت تو و توفیق ده ایشان را

لِإِقَامَةِ سُنَّتِكَ وَالْأَخْذِ بِمَا سِزَا دَبَّكَ

براست گردانیدن سنت تو و فرا گرفتن نیکی و به ما ادب تو

فِي إِرْفَاقٍ ضَعِیفِهِمْ وَسَدِّ خَلْنِهِمْ وَ

در مدارا کردن با ضعیف ایشان و بازداشتن و راز ایشان

عِيَادَةِ مَرِیضِهِمْ وَهِدَايَةِ مُسْتَرْشِدِهِمْ

و پرورش بیمار ایشان و راه نما راه جواریشان

وَمُنَاصَحَةِ مُسْتَشِيرِهِمْ وَتَعْمُدِ قَادِمِهِمْ

و نصیحت ره جواریشان و تعهد کردن آمده ایشان

وَكِتْمَانِ أَسْرَارِهِمْ وَسِتْرِ عَوْرَاتِهِمْ

و پنهان داشتن رازهای ایشان و پوشیدن عورتهای ایشان

محقق نماید که مناسب مقام است
که حسن باشد که توفیق ده مرا
لیکن نسخها تمام مابین بخواب
و اسد اعلم و حکمی تواند نهاد
فی ارفاق مع خلق باشد
و لایک و مان توئی و این اگر چه
احسن لغو و درست اما
محبب بهتر است ۱۲
و از برای سزاوارتر و بود ۱۲

عورت خیر است که بپوشد
از پیشها و مانند آن ۱۲

وَنُصْرَةٍ مِّنْ مَّظْلُومِيهِمْ وَحُسْنِ مُّوَاَسَاةٍ لَهُمْ

و بار دادن ستم رسیده ایشان و نیکوئی مدارا کردن ایشان

بِالْمَاعُونِ وَالْعُودِ عَلَيْهِمُ بِالْحَدِّ وَالْإِفْضَالِ

بفروتن که با آن احتیاج بازگشتن برایش نه نیگوید و احسان

وَأَعْطَاءَ مَا يَحِبُّ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ أَجَعَلْنَا

و دادن آنکه واجب باشد بر ایشان از خواہش و بگردان مرا

اللَّهُمَّ اجْزِ بِالْإِحْسَانِ مُسِيئَتَهُمْ وَأَعِزِّ

بار خدا یا که پاداش دهم به نیکو یی بدان ایش نرا و اعراض که

بِالتَّجَاوُزِ عَنْ ظُلْمِهِمْ وَاسْتَعْمِلْ حَسَنَ

بدرگذشتن از متمکار ایشان و بکار دارم را نیکو

الظن في كافهم واتوا بالبرعائهم

کمان در ہمایش و تو لکن بہ نیکوچے بہم ایشاہ

وَأَغْضُ بَصَرِي عَنْهُمْ عَفْوَ وَالَيْنُ جَا

و فرو پوشم دیده خود را از ایشان از دوری و نرم گردانم جانب

هم تواضعاً وارِقاً على أهل البلاد منهم
 برایشان از روی تواضع و تشکر از ایشان

در اینجا برادر و خواهر مستدل بایم بر اهل بلا ارایه

رسالة

باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده

رَحْمَةً وَاسْتَرْهَمُوا بِالْغَيْبِ مَوَدَّةً وَاحِبٌ
از روستا و در دل دارم در غیبت از روستا دوستی و دوست دارم

بَقَاءَ النِّعْمَةِ عِنْدَهُمْ نَصْحًا وَأَوْحِبُ
بقا نعمت نزد ایشان از روستا نصیحت و واجب گردانم

لَهُمْ مَا أُوجِبُ لِحَاثَتِي وَارْعَى لَهُمْ مَا ارْعَى
برایشان آنچه واجب گردانم بر اخوی ایشان خود و رعایت کنم برایشان

لِحَاثَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي
خاصان خود بار خدایا بر محمد و آل او و روز رزقه مرا

مِثْلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ وَاجْعَلْ لِي أَوْفَى الْخُطُوبِ
مانند این از ایشان و بگردان بر من تمام تر خطها

فِيمَا عِنْدَهُمْ وَزِدْهُمْ بِصِيرَةٍ فِي حَقِّ وَمَعْرِفَةٍ
در آنچه نزد ایشان است و زیاده کن از اینها در حق من و شناختن

بِفَضْلِي حَتَّى يَسْعَدُوا بِي وَأَسْعِدْهُمْ بِمِثْلِي
بفضل من تا که نیکیست شوند بمن و نیکیست بشوم بایشان بخاین

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَاهِلِ الثَّغُورِ
پروردگار عالمیان و هست از دعای حضرت بر او باد بر اهل کفار

باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده

باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده

باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده

باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده
باز داشت که نهان شده

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَصِّنْ

بار خدا یا

ونگاه دار

تُغُورَ الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ وَآيِدْ حِمَائِلَهُمْ

شهر بار مسلمانان را با رجند خود و قوه ده حمایت کننده ایشان

بِقُوَّتِكَ وَاسْبِغْ عَطَايَاهُمْ مِنْ جَدْنِكَ

بقوه خود و تمام کن عطا یا ایشان را از توانگری خود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَثِّرْ عِدَّتَهُمْ

و بسیار کن شماره ایشان

وَاشْحَذْ أَسْلِحَتَهُمْ وَاحْرُسْ حَوَائِثَهُمْ

و تیز کن سلاحها ایشان را و نگاه دار ناحیه ایشان را

وَأَمْنَعْ حَوَائِثَهُمْ وَالْفُجْجِعَهُمْ وَدَبِّرْ

و منع کن نگاه از مواضع کارزار و الفت جمعیت ایشان را و تدبیر کن

أَمْرَهُمْ وَاتْرِبْ بَيْنَ مِيرِهِمْ وَتَوَحَّدْ بِكِفَايَةِ

امرا ایشان را و پیوسته دار میان توشه ایشان و تنها بایست بکفایت ایشان

مُؤْنِهِمْ وَاعْضُدْهُمْ بِالنَّصْرِ وَاعْنُهُمْ

و یار ده ایشان را بخیار دادن و یار ده ایشان را

اللهم صل على محمد وآل محمد
و كن لهم نصيرا و مددنا
و كن لهم نصيرا و مددنا

بالصبر

الصَّبْرَ وَالطُّفْلَهُمْ فِي الْمَكْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ

بصبر و لطف کنسے مرا ایشا نزا در مکر کردن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَرَفَهُمْ مَا يَجْمَلُونَ وَ

و بشناسان ایشا نزا انچه نمیدانند

عَلَيْهِمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ وَبَصِّرْهُمُ الْإِصْرُونَ

ایاموز ایشا نزا انچه نمیدانند و بینا گردان ایشا نزا انچه نمی بینند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْسِمْ عِنْدَ

و از یاد ایشان به بر نرزد

لِقَائِهِمُ الْعَدُوَّ وَذَكَرْ دُنْيَاهُمْ لِحَدَاةِ

رسیدن ایشان بدشمن و یاد ده ایشا نزا که فریبنده است

الْغُرُورِ وَامْحُ عَن قُلُوبِهِمْ خَطَرَ الْمَالِ

و غرور نمیزد و محو کن از دلها ایشا نزا در خطر در آید مال

الْفِتُونِ وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ نَصَبَ أَعْيُنِهِمْ

در فتنه اندازنده و بگردان بهشت را برابر چشمها ایشا نزا

وَلَوْحٍ مِنْهَا لِابْصَارِهِمْ مَا أَعْدَدَتْ

و روش کنسے از آن برای چشمها ایشا نزا انچه آماده کرده

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
آله وصحبه
والمؤمنين
الطاهرين

يَتَيْنَ أَزْوَاجَهُمْ وَحَيْرُهُمْ فِي سُبُلِهِمْ وَ

میان نژادها را با ایشان و سرکردان ایشان را راه نجات ایشان

سَلِّ اللَّهُمَّ عَنْ وَجْهِهِمْ وَاقْطَعْ عَنْهُمْ الْمَدَدَ

مکرمه گردان ایشان را از آنجا که رو آورده اند و به برایتان مدد را

وَانْقُصْ مِنْهُمْ الْعَدَدَ وَأَمْلَأْ أَفْئِدَتَهُمْ

و کم گردان ایشان را عدد شکرتان و پر کن دلها را با نیتان

لِرُغْبٍ وَاقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسِطِ وَأَخْرِجْهُمْ

از ترس و بگیر دستهای ایشان را از گسترانیدن و کنکری

لَسِنَتِهِمْ عَنِ النَّطْقِ وَشَرِّ دِيهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ

زبانهای ایشان را از گویایی و بر زبان ایشان را که از پس ایشان

وَنُكِّلْ بِهِمْ مِنْ وِرَاءَهُمْ وَاقْطَعْ بَخْرِيَهُمْ

و عقوبت کن ایشان را که از عقب ایشان است و قطع کن بر سوایشان

طَمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ اللَّهُمَّ عَقِّمِ أَرْحَامَ

معمایان را که بعد از ایشان است بار خدایا عقیم کن رحمها را

نِسَائِهِمْ وَيَتَسَّ صَلَاتِ خَالِهِمْ وَاقْطَعْ

زنهای ایشان را و خشک گردان پشت مردان ایشان را و به بر

وَقَطِّعْ

و قطع کن

و قطع کن

و قطع کن

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام

على سيدنا محمد

آله وصحبه

والمؤمنين

الطاهرين

در کتب معتبره

تَسْلُ دَوَابِّهِمْ وَأَنْعَامِهِمْ لَا تَأْذُرُ لِسَاءَهُمْ

نسل چهار پایا ایشانرا و انعام ایشانرا دستوریده مرا آسمان ایشانرا

فِي قَطْرٍ وَلَا لِأَرْضِهِمْ فِي نَبَاتٍ اللَّهُمَّ وَقَوِّ

در بریدن قطرات و نه زمین ایشانرا در رویانیدن بار خدایا و قوه

بِذَلِكَ تَحَالِ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَحَصِّنْ بِهِ

باینه محله را اهل اسلام را و نگاه دار با آن

دِيَارَهُمْ وَثَمَرِيهِ أَمْوَالَهُمْ وَفَرِّغْهُمْ عَنْ

دیاری ایشانرا و برادر با آن مالها ایشانرا و فارگ کن ایشانرا از

مُحَارِبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مُنَابَذَتِهِمْ

کارزار کردن برابر پرستش تو و از جنگ کردن ایشان

لِلْخَلْوَةِ بِكَ حَتَّى لَا يُعْبِدَكَ فِي بَقَاعِ الْأَرْضِ

برای خلوة کردن با تو تا پرستند در جایها را زمین

غَيْرُكَ وَلَا تُعْفِرْ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ جَهَنَّمَ دُونَكَ

غیر از تو و نه خاک الود برار یکی از ایشانرا بهشتی غیر تو

اللَّهُمَّ اغْزُ بِكُلِّ نَاحِيَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى

بار خدایا غز کن بهر ناحیه از مسلمانان بر آنکه

در کتب معتبره

در کتب معتبره

بفرستگان از نزد خود تا از پی هم اینده گانه تا برانند ایشانرا

مَنْ بِإِزَائِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَأَمْدُهُمْ

برای ایشانند از شرک آورندگان و مدد ده ایشانرا

بِمَلَكَةٍ مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ حَتَّى يَكْشِفُوهُمْ

بفرستگان از نزد خود تا از پی هم اینده گانه تا برانند ایشانرا

إِلَى مُنْقَطَعِ الثُّرَابِ قَتْلًا فِي أَرْضِكَ وَأَسْرًا

تا محل بریدن خاک خشتن در زمین تو و اسیر کردن

أَوْ يُقِرُّوْا بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

یا اقرار کنند بآنکه تو خداست که نیست خدا دیگر تو

وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ وَأَعْمَسِرْهُمْ

که تنها سر و بیج شریکت نیست ترا بار خدا یا و برسان

بِذَلِكَ أَعْدَاءَكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنْ

باین دشمنان خود را در ناحیه ها بلاد از

الْهِنْدِ وَالرُّومِ وَالثُّرَكِ وَالْخَزَرِ وَالْحَبَشِ

هندیان و رومیان و ترکانه و خزریان و حبشیان

وَالنُّوبَةِ وَالزَّيْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالذِّيَالِمَةِ

و نوبیان و زنجیان و اهل ثقبان و دیلمیان

و النُّوبَةِ وَالزَّيْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالذِّيَالِمَةِ

و نوبیان و زنجیان و اهل ثقبان و دیلمیان

و النُّوبَةِ وَالزَّيْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالذِّيَالِمَةِ

و نوبیان و زنجیان و اهل ثقبان و دیلمیان

و النُّوبَةِ وَالزَّيْجِ وَالسَّقَالِبَةِ وَالذِّيَالِمَةِ

و نوبیان و زنجیان و اهل ثقبان و دیلمیان

وَسَائِرِ أُمَّةِ الشِّرْكِ الَّذِينَ تَخْفَى أَسْمَاءُهُمْ

وهم گروه ها شرک که پنهانست نامها ایشان

وَصِفَاتُهُمْ وَقَدْ أَحْصَيْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَ

وصفها ایشان را و بتحقیق شمرده ایشان را بشناخت تو

أَشْرَفْتَ عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ اشْغَلْ

و مطلع شد برایشان بقدرت تو بار خدایا مشغول ساز

بِالشِّرْكِ عَزَّتْ أُولَاطِرَافِ الْمُسْلِمِينَ وَ

بمشرکان از فرا گرفتن حدود مسلمانان

خَذَهُمُ بِالنَّقْصِ عَنْ تَقْصِيهِمْ وَتَبْطِئُهُمْ

و بکسر ایشان را بکم کردن یعنی کفارا از کمایشان یعنی

بِالْفُرْقَةِ عَنِ الْإِحْتِشَادِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ اخْلُ

بپراکنده از گرد آمدن برایشان یعنی مسلمانان بار خدایا خالی گردان

قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمْنَةِ وَأَبْذَانَهُمْ مِنَ الْقُوَّةِ

دلها را از امنیت و بدنهای ایشان را از قوت

وَاذْهَلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الْإِحْتِيَالِ وَأَوْهِنْ

و غافل ساز دلها را از احتیال و سست گردان

و سست گردان

اَمْ كَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ جَبْنَهُمْ

رکنهای ایشانرا از مواضع نزول مردمان و دورداری ایشانرا

عَنْ مُقَابَرَةٍ الْاَبْطَالِ وَابْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا

از کوبیدن دیران و برانگیزد ایشانرا لشکریرا

مِنْ مَلَائِكَتِكَ بِبَاسٍ مِنْ بَاسِكَ كَفَعْلِكَ

از فرشتگان برتری از ترسهای تو همچون کردن تو

يَوْمَ مَبْدَرٍ تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ وَتَحْصِدُ بِهِ

روز بدر بهر بان پشتهای ایشانرا و بشکن بان

شَوْكَنَهُمْ وَتُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمُ اللَّهُمَّ

بیشوکت ایشانرا و پراکنده کنی بان عدد ایشانرا بار خدایا

وَأَمْزِجْ مِیَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَأَطْعِمْتَهُمُ بِالْأَدْوَاءِ

بیا میز آبهای ایشانرا بوبا و طعامهای ایشانرا بدردها

وَأَرْمِلْ بِلَادَهُمُ بِالْخُسُوفِ وَكُلَّ عَلِيَهَا بِالْقَذْوِ

وینداز بشهرهای ایشانرا بفرو رفتن و سختی کنی برایشان بسنگ انداختن

وَأَفْرِغْهَا بِالْمَحُولِ اجْعَلْ مِیْرَهُمْ فِي أَحْصَ

و بکوب ایشانرا بفحط و بگردانی تو شهرهای ایشانرا در چیز ترسیم

در روز بدر و در روز پشتهای

صلی الله علیه و آله با کفار و کفر و در بدر که موضعیت میان کفار و مدینه حکم کردند و در روز بدر خداوند تعالی ستم را بر کفار حضرت فستاد و جمع

ابر حمله و غلبه و شیب و مجرمانه در آنجا گشته شد خف بر زمین فرو رفتن است نیز بلاد ایشانرا بر زمین فرو بردن

القذو فی غزایا و این کلمات را در بلاد ایشانرا

و بگردانی تو شهرهای ایشانرا در چیز ترسیم و بکوب ایشانرا بفحط و بگردانی تو شهرهای ایشانرا در چیز ترسیم

اینها را بخوان
و در هر روز
بگو

این دعا را بخوان
و در هر روز
بگو

ارْضِكَ وَأَبْعِدْهَا عَنْهُمْ وَأَمْنِ حَصُونَهَا

زمین خود و دورترین آن از ایشان و استوارترین محصورها

مِنْهُمْ أَصْبَهُم بِالْجُوعِ الْمُقِيمِ وَالسُّقْمِ الْأَلِيمِ

از ایشان کمترین آن گرسنگی را برسان و بیمار را در دناگر

اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا غَازٍ غَزَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ

بار خدا یا هر کدام غزا کننده که غزا کنند باین از اهل ملت تو

أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ أَتْبَاعِ سُنَّتِكَ

یا جهاد کننده که کارزار کنند باین از پیروان سنت تو

لِيَكُونَ دِينُكَ الْأَعْلَى وَحِزْبُكَ الْأَقْوَى

تا باشد دین تو بلندتر و کرد تو قویتر

حَقُّكَ الْأَوْفَى فَلَقِهِ الْيُسْرَى وَهَيَّ لَهُ

و حفظ تو تمام تر پس پیش او آسانی را و مهیا ساز بر او

الْأَمْرَ وَتَوَلَّهِ بِالْخَيْرِ وَتَخَيَّرْ لَهُ الْأَصْحَابَ

کار و با خودش گیر برداشت از کار و بکر بر او اصحاب را

وَاسْتَقُولَهُ الظَّهْرَ وَأَسْبِغْ عَلَيْهِ فِي النِّفْقَةِ

و قور کس پشت او را و فراخ کن بر او در نفقه

این دعا را بخوان
و در هر روز
بگو

این دعا را بخوان
و در هر روز
بگو

در نفقه
بگوید
و مستعد

شوق عال و اهل
بسم الله الرحمن الرحيم
وین ۳۳

وَمَتِّعُهُ بِالنَّشَاطِ وَأَطْفِئْ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّقِّ

و بر خوردار ساز او را بنشاط و بمیران از او گرمی آرزو

وَأَجِرْهُ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَةِ وَأَنْشِئْهُ ذِكْرَ

و زینهار ده او را از غم و فراموش کن یاد کردن

الْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَأَثِّرْ لَهُ حُسْنَ النِّيَّةِ وَقَوْلَهُ

اهل و ولد و نشان کن بر او و نیکویی نیت را و با خودش

بِالْعَافِيَةِ وَأَصْحِبْهُ السَّلَامَةَ وَأَعْفِهِ

ب عافیت و بمشغول کن او را سلامت و نگاه دار او را

مِنَ الْجُبْنِ وَالْهَمِّ الْجُرْأَةَ وَارْزُقْهُ الشِّدَّةَ

از ترسیدن و در دل افکندن او را دلیری و روز ده او را سختی

وَأَيِّدْهُ بِالنُّصْرَةِ وَعَلِّمْهُ السِّيْرَ وَالسَّنْوَ سِدَّةَ

و قوه ده او را بپار و تعلیم ده او را سیرتها و سنت ها و در

فِي الْحُكْمِ وَأَعِزِّلْ عَنْهُ الرِّيَاءَ وَخَلِّصْهُ مِنْ

در حکم و دور کن از او ریا و خلاص کن او را از

السَّمْعَةِ وَاجْعَلْ فِكْرَهُ وَذِكْرَهُ وَظَعْنَهُ

شنیدن و بگردان فکرا و ذکر او را و رحلت کردن او را

بسم الله الرحمن الرحيم
۳۳
شع ۳۳
ریا آنت که کسی کار می کند
برای اینکه مردم ببینند
سمعه آنت که کاری که
از برای اینکه مردم بشنود
۳۳

وَاقَامَتُهُ فَيْلَتَ وَلَكَ فَادَا صَافٍ
 در ارتش شد ز او را در تو و برابر تو پس چون مصاف کند
 عَدُوَّكَ وَعَدُوَّكَ فَقَلَّلَهُمْ فِي عَيْنِهِ
 دشمن تو و دشمن او پس کرد از ایشان را در چشم او
 وَصَغَّرَ شَأْنَهُمْ فِي قَلْبِهِ وَأَدْلَّ لَهُ مِنْهُمْ
 و کوچک کرد از ایشان را در دل او و دولت او را از ایشان را
 وَلَا تَدْلُهُمْ مِنْهُ فَإِنْ خَمَّتْ لَهُ بِالسَّعَادَةِ
 و دولت ندهد ایشان را از او پس اگر ختم کرده گشتی او را بسعادت
 وَقَضَيْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ فَبَعْدَ أَنْ يَحْتَاجَ
 و حکم کرده باشم او را بشهادت پس بعد از آنکه راکنده شود دشمن تو
 عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ وَبَعْدَ أَنْ يَجْمَعَ دِيْنَهُمْ الْأَسْرَ
 بکشتن و بعد از آنکه در ریج اندازد ایشان را کسیر کردن
 وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافُ الْمُسْلِمِينَ وَبَعْدَ
 و پس از آنکه ایمن شوند جایها مسلمانان و پس از آنکه
 أَنْ يُؤَلَّى عَدُوَّكَ مُدِيرِينَ اللَّهُمَّ وَآيَاتُهَا
 بر گردید دشمنان تو پشت گشوده بار خدایا امر کدام

می

مرابط است که می رود
بهر حد عالم از برای
مخفی فطرت کردن سرحد
و خبر گرفتن از احوال
کفار و خبر دادن به ایمان

مسئله خلف غازیاً او مرابطاً فی دایره
از مسلمانان که بگذار دغرا کنند

اَوْ تَعْهَدْ خَالِفِيهِ فِي غَيْبَتِهِ اَوْ اَعَانَهُ
 یا تعهد کند نر که از او مانده در غیبت او یا یار و مدد او را
 بَطَائِفَهُ مِنْ مَالِهِ اَوْ اَمَدَهُ بِعِتَادِ اَوْ شَحْذِهِ
 یا بطایف او را از مال او یا امداد او را بعتاد او یا شحذ او را

به یارہ از مال او یاد دہد اور باز راہ یافتہ شد
 عَلَى جِهَادٍ وَاتَّبَعَهُ فِي وَجْهِهِ دَعْوَةٌ
 بر کارزار یاد پس او در آورد در رو او دعا

اَوْ رَعِيَ لَهُ مِنْ وِرَائِهِ حَرَمَةً فَاَجْرُهُ
 يَكْفِيهِ ^{یعنی رعایت و حرمت از حرم پس از او} ^{یا نگاه دار برابر او}

مانند مزد او هم سنگ هم سنگ و مانند بمانند
وَعَوَّضَهُ مِنْ فِعْلِهِ عَوَضًا حَاضِرًا
و عوضه او را از کردار او عوض حاضر

يَتَجَلَّوْا بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ وَسُرُورًا أَتَى بِهِ
 کم زود بیاید باو نفع آنچه پیش داشته و سرور آنچه آید

[illegible]

۱۹۹۹

إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ بِهِ الْوَقْتُ إِلَى مَا أَجَرْتَهُ لَهُ

تا آنکه آنکه بنهایت برسد وقت تا بانچه رانده او را

مِنْ فَضْلِكَ وَأَعَدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ

از فضل خود و شمردی بر او از کرامت خود

اللَّهُمَّ وَإِيَّاكَ سَلِّمْ أَهْلَهُ أَمْرَ الْإِسْلَامِ

بار خدایا و هر کدام از مسلمانان که در غم دارد او را کار اسلام

وَأَحْزَنَهُ تَحْزُبُ أَهْلِ الشِّرْكِ عَلَيْهِمْ

و اندوه کین او را اهل شرک برایشان

فَتَوَى غَزَا وَأَوْهَمَ جِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ

پس قصد کرد غزای را با قصد کرد بجایزار پس سبب آن با او

ضَعْفٌ وَأَبْطَاتٌ بِهِ فَاقَّةً أَوْ آخِرَةً

ضعیف یا انداخت او را در دشواری یا متاخر ساخت او را

عَنْهُ حَادِثٌ أَوْ عَرَضٌ لَهُ دُونَ إِرَادَتِهِ

از آن حادثه یا عارض او را نزد اراده او

مَانِعٌ فَالْكَتُبِ اسْمُهُ فِي الْعَابِدِينَ وَأَوْجِبَ لَهُ

مانع پس بنویس نام او را در پرستندگان و واجب کرد آن بر او

و در هر دو مورد

و

ثَوَابِ الْمُجَاهِدِينَ وَاجْعَلْهُ فِي نِظَامِ

ثواب کارزار کنندگان و بگردان او را در سبک

الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ

شهبان و صالحان را بخدایا صلوات ده

عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد که بنده توست و فرستاده توست و بر آل محمد

صَلَوَةٌ عَالِيَةٌ عَلَى الصَّلَوَاتِ مُشْرِفَةٌ

صلوة بلند مرتبه بر صلوة ابدیه و رفته

فَوْقَ التَّحِيَّاتِ صَلَوَةٌ لَا يَنْتَهِي أَمْدُهَا

بالا از تحیات صلوة که بنهایت نرسد غایت آن

وَلَا يَنْقُطُ عَدَدُهَا كَأَنَّهَا مَضَى مِنْ

و بریده نشود عدد آن مانند تمام ترا آنچه گذشته از

صَلَوَاتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِنَّكَ

صلوة تو بر یکی از دوستان تو بدستی که تو

الْمَنَازِلُ الْحَمِيدُ الْمُدِيُّ الْمُعِيدُ الْفَعَالُ

منت نمنده و شتود و ابتدا کننده و اعاده کننده و مجزیرا

اللهم

لِمَا تُرِيدُ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ مُتَقَرِّعًا إِلَى اللَّهِ

خوابی هست از دعا محضت عم در حالتی که خود را فارغ

عَزَّوَجَلَّ اللَّهُمَّ أَخْلَصْتُ بِانْقِطَاعِ

بجدا از تعالی بار خدا یا بدتر که من خالص گردانیده ام بریدن از خلق

إِلَيْكَ وَأَقْبَلْتُ بِكُلِّ عَمَلٍ وَصَرَفْتُ

بسوی تو و رو آوردم بهم بر تو یمن را و گردانیدم

وَجْهِي عَمَّنْ يَحْتَاجُ إِلَى مِرْفَدِكَ وَقَلْبْتُ

رو خود را از آنچه محتاج باشد به عطا سر تو و منقلب ساختم

مَسْأَلَتِي عَمَّنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ فَضْلِكَ

سؤال خود را از آنکس که بی نیاز نیست از فضل تو

وَرَأَيْتُ أَنَّ طَلِبَ الْمُحْتَاجِ إِلَى الْمُحْتَاجِ

بود انتم که طلب حاجت مند بجا جت مند

سَفَهُ مِنْ رَأْيِهِ وَضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهِ فَكَمْ

سفاہیت از عقل و کما هم از عقل او پس بسیار

قَدْ رَأَيْتُ يَا إِلَهِي مِنْ أَنْ نَاسٍ طَلَبُوا الْعِزَّ

که دیدم از خدا سر من از مردمان که طلب کردند عزت را

بغیر

ای من

عز از بندگان تو بستم

بَغِيرِكَ فَذَلُّوا وَارْمُوا الثَّرْوَةَ مِنْ سِوَاكَ

بغیر تو پس دلیل شدند و طلب کردند توانگری را در غیر تو

فَافْتَقَرُوا وَاحْأَوْ لَوْ الْأَمْرُ تَقَاعَ فَاَتَضَعُوا

پس درویش شدند و طلب کردند بندگان را پس بست شدند

فَصَحَّ بِمُعَايَنَةِ امْتِثَالِهِمْ حَازِمٌ وَفَّقَهُ

پس صحیح با مشاهده امثال ایشان شد و توفیق داد او را

اعْتِبَارُهُ وَارْشَدَهُ إِلَى طَرِيقِ صَوَابِهِ

نگریستن او و راه نمودن او را به راه صواب او

اخْتِيَارُهُ فَانْتَ يَا مَوْلَايَ دُونَ كُلِّ

آزمودن او پس تو را مولای من نزد هر

مَسْئُولٍ مَوْضِعٍ مَسْئَلَتِي دُونَ كُلِّ

سوال کرده شده جاسر خواستن من و نزد هر

مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ وَلِي حَاجَتِي أَنْتَ الْمَخْصُوصُ

طلب کرده شده بسوی او خداوند حاجت من تویی خاص کرده

قُلْ كُلٌّ مَدْعُوٌّ دَعْوَتِي لَا يَشْرِكُكَ

پس از هر یک خواسته بخواستن من انباز نشود ترا

همیشه در این کتاب
در بیان این که
بغیر تو پس دلیل شدند
و طلب کردند توانگری را
در غیر تو پس بست شدند
و توفیق داد او را
نگریستن او و راه نمودن او را
به راه صواب او
آزمودن او پس تو را مولای من
نزد هر سوال کرده شده
جاسر خواستن من و نزد هر
طلب کرده شده بسوی او
خداوند حاجت من تویی
خاص کرده قُلْ كُلٌّ
مَدْعُوٌّ دَعْوَتِي لَا يَشْرِكُكَ
پس از هر یک خواسته
بخواستن من انباز نشود ترا

پس از هر یک خواسته
بخواستن من انباز نشود ترا

أَحَدٌ فِي رَجَائِي وَلَا يَفِقُ أَحَدٌ مَعَكَ

یک در امید من و موافق نشود یکر *باتو*

فِي دُعَائِي وَلَا يَنْظُمُهُ وَإِيَّاكَ نَدَائِي

در دعا من و مستظم خود سازد و خواند *بسم اعظم از تو دارم*

لَكَ يَا إِلَهِي وَحُدَانِيَّةُ الْعَدَدِ وَمَلَكَه

تراست ای خدا من یگانگی *عدد* و پادشاهی

الْقُدْرَةِ الصَّمَدِ وَفَضِيلَةُ الْحَوْلِ

قدرت بنیاز و احتیاج و فضیلت *کردید نه قدرت*

الْقُوَّةِ وَدَرَجَةُ الْعُلُوِّ وَالرَّفْعَةِ وَمِنْ

و قوه و درجه بلند *و برداشتر و بر که*

سِوَاكَ مَرْحُومٌ فِي عُمْرِهِ مَغْلُوبٌ وَعَلَى

غیر توست رحمت کرده است در عمرش غلبه کرده شده است *در*

أَمْرِهِ مَقْهُورٌ عَلَى شَأْنِهِ مُخْتَلِفٌ لِحَالِهِ

امرش قهر کرده شده بر شأنش *مختلف است حالاتش*

مُنْقَلِبٌ فِي الصِّفَاتِ قَتَّعْتُ عَنْ

و گردیده شده در صفها *پس بلندتر از*

الْأَشْيَاءِ

این در این
بسم اعظم از تو دارم
در دعا من و مستظم خود سازد و خواند
تراست ای خدا من یگانگی عدد و پادشاهی
قدرت بنیاز و احتیاج و فضیلت کردید نه قدرت
و قوه و درجه بلند و برداشتر و بر که
غیر توست رحمت کرده است در عمرش غلبه کرده شده است در
امرش قهر کرده شده بر شأنش مختلف است حالاتش
گردیده شده در صفها پس بلندتر از
الاشیاء

بسم اعظم از تو دارم
در دعا من و مستظم خود سازد و خواند
تراست ای خدا من یگانگی عدد و پادشاهی
قدرت بنیاز و احتیاج و فضیلت کردید نه قدرت
و قوه و درجه بلند و برداشتر و بر که
غیر توست رحمت کرده است در عمرش غلبه کرده شده است در
امرش قهر کرده شده بر شأنش مختلف است حالاتش
گردیده شده در صفها پس بلندتر از
الاشیاء

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

لَا شَيْءَ وَالْأَضْدَادُ وَتَكَبَّرَتْ عَنْ

مانند
ضد
بزرگ
از
عظمتی از آنکه شل شوند
بسته بودند هم
و نگذاشتند

لَا مِثَالَ وَلَا نَدَا فُجَّانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مثلاً و همتای من پس منزه میدارم ترا نیست هیچ خدائی مگر تو

كَانَ حَزْنُ دُعَاءِ عَلِيٍّ إِذَا اقْتَرَعَ عَلَيْهِ الرِّزْقُ

هست از دعا را حضرت علی چون تنگ گرفته شد بر او روزی

اللَّهُمَّ أَنْتَ ابْتَلَيْتَنَا فِي سِرِّهِ قَابِلِ سَوْءِ

خدایا بدرستی که تو مبتلا کردی ما را در روزهای ما بدر

الظَّنِّ وَفِي جَانِبِنَا بِطَوْلِ الْأَمَلِ حَتَّى

کمانه و در اجلبها ما بدر از امید تنگ

الْتِمَسْنَا أَرْزَاقَكَ مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِينَ

طلب کنیم روزهای ترا از نزد روز داده شده

وَطَبِعْنَا بِأَمَالِنَا فِي أَعْمَارِ الْمُعَمَّرِينَ فَصَلِّ

و طبع کنیم بارزوها خود در عمرها عمر یافتگان پس صلوات

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لَنَا يَقِينًا صَادِقًا

بر محمد و آل او و بخش ما را یقینی راست

آنکه اگر کسی که بگوید با خدا تعالی و اعتماد تمام
بروزه دادن او داشته باشد طلب روزی
از مخلوق نخواهد کرد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

قَسَمْتُ الْاَبْرَ الْاَوْنَ فِي وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ

سوگند خوردم تورات است و نیکو و تمام تر در آسمانست روز شما

وَمَا تُوْعَدُونَ ثُمَّ قُلْتُ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ

و آنچه وعده داده شده اید پس گفت که بحق پروردگار آسمان

وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا اَنْتُمْ تُنْطِقُونَ

و زمین که آن حقیقت مانند آنچه شما گویا میشوید

وَكَانَ عَزْزُ عَائِهِ فِي الْمَعُونَةِ عَلَى قِضَاءِ الدِّينِ

و هست از دعا و خفرت در یاری بر گذاردن قرض

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ

بار خدایا بر محمد و آل او صلوات بفرست و بخش مرا عافیت

مِنْ دَيْنٍ تُخَلِّقُ بِهَا وَجْهِي وَيَجَارُفِيهِ دِهْنِي

در قرض و گهنة گردید باین روز من و حیران شد در از دهن من

وَيَتَشَعَّبُ لَهُ فِكْرِي وَيَطُولُ بِمَسَارِسَتِهِ

و پراکنده گردید مرا و افکرم و دراز شود بهیشت بکار دشمنان

شُغْلِي وَاعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدِّينِ

مشغول من و پناه میگیرم بتو از پروردگار من از غم قرض

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

این آیه که میفرمودی
که حضرت زهرا
آدمی واقع شده است

یعنی چنانچه خوفزدن شما بام
واقعیت و شک در آن ندارید که
خوف میزنید اینهم که اونی
در آسمانست چنانست و باید که
شکست اینهم نداشته باشید

وَفِكْرِهِ وَشُغْلِ الدِّينِ وَسَهْمِهِ فَصَلِّ

و فکر کردن آن و مشغولت قرض و به خواب آن

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِذْ فِي مَنِّهِ وَاسْتَخِيرْ بِكَ

و در پناه کبریا از آن و زینهار میخواهم بتو

يَا رَبِّ مِنْ ذِلَّتِهِ فِي الْحَيَاةِ وَمِنْ تَبَعَتِ

ای سرور و در کار من از خوار آن در زندگانی و از عقبوت آن

بَعْدَ الْوَفَاةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِرْ

پس از وفات و امان

مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاصِلٍ وَكَفَافٍ وَاصِلٍ اللَّهُ

از آن ب فراخی زاید با کفایت پیوسته

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْجِبْنِي عَنِ الشَّرَفِ

و در پرده دار مرا از اسراف

وَالْإِزْدِيَادِ وَقَوْمِي بِالْبَذْكِ وَالْإِقْصَا

و زیاده و راست گردان مرا ب بخشش و میانه روی

وَعَلَّمَنِي حُسْنَ التَّقْدِيرِ وَاقْبُضْنِي بِلُطْفِكَ

و تعلیم ده مرا نیکویی تقدیر و بگیر مرا بلطف خود

عن

در روزهای جمعه

در روزهای جمعه

التَّائِبِينَ وَالْمُتَّوِّبِينَ سُبُلَ الْبِرِّ إِلَى الْبِرِّ

وَرَوَاهُ عَنْهُ فِي سَبَابِ حَلَالِ رُزْمَا

وَجَّهَ فِي أَبْوَابِ الْبِرِّ انْفَاقِي وَازْوَغِي مِنْ

مَتَوَّيْنِ سَازِ دَرِ دَرِ بَرِ نِگَوِي نَفَقَرِ كَرْدَنِ مَرِا و دَرِ دَرِ اَزِ مَرِا

لِالْمَالِ مَا يُحْدِثُ لِي مَحِيلَةً أَوْ تَادِيًا إِلَى

مَالِ اِيْجِهْ اَحْدَاثِ كَنْدَرِ مَرِا مَكْرِ بَاقِا دَرِ مَرِا

بَعْنِي أَوْ مَا اتَّعَقَبَ مِنْهُ طُفْيَانًا اللَّهُمَّ

و تَعَدَّرِ بَا اِيْجِهْ دَرِ عَقَبِ دَرِ اَوْرَدِ مَرِا اَزِ اَنْ سَرِشِ بَارِ خَدَا يَا

حَبِّبْ إِلَى صُحْبَةِ الْفُقَرَاءِ وَاعْنِي عَلَى

دَوَسْتِ كَرْدَنِ بَسُوْرِ مَصَاحِبِ دُرُوْشِ نَزِ و يَارِ دَرِ مَرِا

صُحْبَتِهِمْ بِحَسَنِ الصَّبْرِ وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي

صَحْبَتِ اِيْشِ نَزِ بَرِ نِگَوِي صَبَرِ و اِيْجِهْ بَا زِدَارِ سَرِ اَزِ مَرِا

مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْفَانِيَةِ فَادْخُلْهُ

اَزِ مَطَاعِ دُنْيَا فَا نِيْ بَسْ خِيَرِهْ كَنْدَنِ اِيْزِ اَبَرِا

فِي خَزَائِنِكَ الْبَاقِيَةِ وَاجْعَلْ مَا خَوَّلْتَنِي

دَرِ خَزِيْنَهَارِ تُو كِهْ بَا قِيْتِ و بَكْرِدَنِ اِيْجِهْ بَرِ نِعْمَتِ كَرْدَنِ مَرِا

بَعْنِي اَقْدَارِ مَالِ كِهْ عَمَلِ تَكْبَرِ
تَعَدَّرِ و اَزِ حَدِ بَرِ نَفَقَتِ شُودِ اَزِ
بَا زِدَارِ و مَرِا اَزِ اِنْفِاقِ مَرِا

عَدِ مَحَبَرَاتِ كَنْدَنِ مَرِا
نَفَقَتِ اِيْشِ نَزِ

بَعْنِي اَزِ دُنْيَا نِيْمِهْ نِنْدَا دِهْ اَنْ
بَعْنِي اِيْشِ نَزِ اَزِ رَايِ مَرِا
بَعْنِي اَزِ دُنْيَا نِيْمِهْ نِنْدَا دِهْ اَنْ
بَعْنِي اِيْشِ نَزِ اَزِ رَايِ مَرِا

مِنْ حُطَايَهَا وَتَجَلَّتْ لِي مِنْ مَشَاعِهَا

از متاع و شتاب کرد مرا از متاع آن که

بُلُغَةً إِلَى جَوَارِكَ وَوَصْلَةً إِلَى قُرْبِكَ

برسم بهمای تو و اینجی برسم بنزدیک تو

وَذَرِيعَةً إِلَى جَنَّتِكَ أَنْتَ ذُو الْفَضْلِ

وسیلہ بہ بہشت بدست که تو صاحب فضل

الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ وَكَانَ

بزرگتر از تو بخشنده کریم و بہشت

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِهَا

از دعا و آنحضرت علیہ السلام در یاد کردن توبہ و طلب آن

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ

بار خدایا ای آنکس که وصف نیکو را وصف کننده کار

وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ وَ

وای آنکس که در نیکی زد از او امید امیدواران و

يَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ

ای آنکس که ضایع نشود نزد او مزد نیکو کاران

و یا من

برای

بَصَرُ الْهُدَى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابٌ

نظر هدایت و باز شد از او پرد ما

الْعَمَى احْصَى مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَرَ

کور از بستر آنچه ستم کرد با بنده با خود و فکر کرد

فِيهَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأَى كَبِيرَ عَصِيَانِهِ

در انجمن مخالف کرد بانه پروردگار خود پس مید بسیار نافرمانی او

كثِيرًا وَجَلِيلٌ مُّحَاكَفَتُهُ جَلِيلًا فَأَقْبِلْ

بہار و بزرگے فحاشی لفت آن بزرگ پس و آورد

نُحَوِّكُ مُؤَمِّلًا لَكَ مُسْتَحْيَا مِنْكَ

کانت تو امیدارنده بتو شرمنده از تو

وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ إِلَيْكَ ثِقَةً بِلَا

و متوجه ساخت رخت خود را بتو اعتماد بتو

فَأَمَّاكَ بِطِمَعِهِ يَقِينًا وَقَصْدَكَ

قصه کرد ترا بظن خود از روی یقین و قصد کرد ترا

نَحْوُ فَهْ اخْلَاصًا قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كَم

بنزس خود از روبرا خلاص تحقیق فاشدا و از بر طمع

مطروح

مَطْمُوعٌ فِيهِ غَيْرُكَ وَافْرَحَ رَوْعُهُ

داشته در آنکه غیر تو است و وقت ترس

مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ فَمَثَلُ

از هر محذور از آن غیر تو پس استاده

بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا وَغَمَضَ بَصَرَهُ

در پیش زار گشته و در افکند دیده خود را

إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعًا وَطَاطَأَ رَأْسَهُ

بر زمین ترسیده و انداخت سر خود را

لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا وَابْتَكَمَ مِنْ سِرِّهِ

بجسته عزت تو ذلیل خار و اشکارا کرد با تو از سر خود

مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا وَعَدَدَ

آنچه تو دانا تر باشی از فروتنی و بارشمارد

مِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا

از گناهان او آنچه تو شمارنده تر بر او

خُشُوعًا وَاسْتِغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ

از رو فروتنی و فریاد خواست بزرگی

بزرگ بار خدایا پس نیک من آمده ام بنو
مطهر

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲

مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ

فرمان بردار مرتزا در آنچه فرمودی بآنکه از دعا

مُتَجَنِّبًا وَعُذَّتْ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنْ

روان کرده و عده تو در آنچه وعده دادی بآنکه از

الْإِجَابَةِ إِذْ تَقُولُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

اجابت او چون گفتی بخوانید مرا تا اجابت کنم بر شما

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقَبِي

بار خدایا و بر سائین

بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقِيتُكَ بِإِقْرَارِي

امرش خود را همچنانکه رسانیدم بتو باقرار خود

وَأَرْفَعُنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ كَمَا

و بردار مرا از افتادن ها کما مانم

وَضَعْتُ لَكَ نَفْسِي وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ

نهادم برار تو نفس خود را و بپوشان مرا بپوشش خود

كَمَا تَأَنَّنَيْتَنِي عَنِ الْإِنْتِقَامِ مِنَ اللَّهِ

همچنانکه مدارا کردی از انتقام من از خدا

اللَّهُمَّ

درین آیت هم بر بدست
و هم وعده اجابت

اقرار بخوانی تو و مراد آنست که
ملاقات کنی بآنکه در حالی که
مدت پیش باشی با من زیرین حجابی
مراد آنست که مرا در حجابی
که مدت پیش بودم باقرار بخوانی
تو با مراد آنست که ملاقات
بفرما مرا ببعثت خود
سندم من ببقوا اقرار خود را
یعنی آنرا که با من که انداخته اند
مراد کنان ۴۴

وَتَبَّتْ فِي طَاعَتِكَ نِيَّتِي وَأَحْكَمَ فِي عِبَادَتِكَ

و ثابت گشته در طاعت خود و محکم گشته در بندگی خود

بَصِيرَتِي وَوَفَّقَنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا

بینائی مرا و توفیق ده مرا از عملها

تَقِيلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّي وَتُوفِّي

که بشویرد با من جرگه خطاها را از من و بپردازد

عَلَيَّ مِلَّتِكَ وَمِلَّةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

برگیش خود و گیش پیغمبر خود محمد را و پادشاه

إِذَا تَوَفَّيْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ

چون بمیرانم را بار خدا یا من - توبه کردم بتو

فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ كَبَائِرِ ذُنُوبِي وَصَغَائِرِهَا

در این مقام از بزرگ و گناهان بزرگ خودم و گناهان کوچک

وَبَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرِهَا وَسَوَالِفِهَا

و باطنها کنهها من و ظاهرها را و گذشتهها

ذَلَّاتِي وَحَوَادِثِهَا تَوْبَةً مِّنْ لَا يَحْدِثُ

کنهها من و نوها را توبه هر که نکوید

این دعا را در هر وقت بخواند

نفس

نَفْسُهُ بِمَعْصِيَةٍ وَلَا يَضْمُرُ أَنْ يَعُودَ فِي

با خویش بنافرمانی و پنهان نکند در خاطرندشته باشد که عود کند در

خَطِيئَةٍ وَقَدْ قُلْتَ يَا إِلَهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ

خطای و بتحقیق که گفت از خدا من در محکم کتاب خود

إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو

بدانست که تو قبول میکنی توبه را از بندگانی خود و در میگذری

عَنِ السَّيِّئَاتِ وَنَحْبُ التَّوَّابِينَ فَأَقْبَلْ تَوْبَتِي

از بدیها و دوست میدار توبه کننده گان را پس قبول کن توبه مرا

كَمَا وَعَدْتَ وَاعْفُ عَنِ السَّيِّئَاتِ كَمَا

همچنانکه وعده داده و در گذر از بدیها من همچنانکه

ضَمِنْتَ وَأَوْجِبُ مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ

ضامن شد و واجب گردانم بر من محبت خود را همچنانکه شرط کرده

وَلَكَّ يَا رَبِّ شَرْطِي إِلَّا أَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ

و مرا تراست پروردگار من شرط من که عود نکنم در مکروه تو

وَضَمَانِي إِلَّا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ وَعَهْدِي

و ضمان من است که رجوع کنم در مذموم تو و عهد من است

صل
این قبول خداست
قول است

بمعنی دوست دارم چنانچه فرموده که خدای تعالی دوست
میدارد توبه کنندگان را

۱۱

این شرط و این ضمان
نفس من است
و این عهد با تو میکنم
تو آن شرطها و عهدها فرموده

۱۲

اِنَّ اَهْجُرْ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ اَللّٰهُمَّ

که بجزرت بکنم از همه کن یا سز بار خدایا

اِنَّكَ اَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتُ

بدانست که تو دانای تر از من باشی پس بیا مرا آنچه دانستی

وَاَصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ اِلَىٰ مَا اَحْبَبْتَ

و بگردان من را بقدرت خود به آنچه دوست داری

اَللّٰهُمَّ وَعَلَىٰ تَبِعَاتٍ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ

بار خدایا بر من است تبعها پس که حفظ کرده ام از

وَتَبِعَاتٍ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلَّهِنَّ بِعَيْنِكَ

و تبعها پس و فراموش کرده ام و همه آنها بنظر تو

الَّتِي لَا تَنَامُ وَعَلَيْكَ الَّذِي لَا يَنَسِي

و بخواند و بدانش تو که فراموش نشود

فَعَوِّضْ مِنِّي اَهْلَهَا وَاَحْطُطْ عَنِّي وَنَزِرْ

پس عوض کن از اهل آن و بستر از من کناه آن

وَاَخَفِّ عَنِّي ثِقَلَهَا وَاَعِصْمْنِي مِنْ

و سبک گردان از من گرانی آنرا و نگاه دار مرا از آن

اَقَادِرْ

أَقَارِفَ مِثْلَهَا اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي

کسب کنم مانند آن بار خدا یا بدتر که نیت وفا کرد زیرا

بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ لِي نَيْتِي وَأَعْمَلِي يَوْمَئِذٍ

بتوبه مگر نیکه داشت تو و نیت متمسک شدن بمن

عَزَّ الْخَطَايَا إِلَّا عَزَّ قُوَّتَكَ فَقُوَّتِي بِقُوَّةِ

از کن مانم مگر از قوت تو پس قوه دم مرا قوت

كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةٍ مَا نِعَةٍ اللَّهُمَّ

تمام و متول بش مرا بعصمت بازدارنده بار خدا یا

أَيُّمَا عَبْدٍ ثَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ

کدام بنده که بازگشت بتو و او در علم

الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسْخُ لَتَوْبَتِهِ وَعَائِدُ

غیب نزد تو فسخ کننده بود مر توبه خود را و عود کننده

فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ

در گناه خود و خطاهای خود پس بحقیق که من پناه میگیرم که

أَكُونَ كَذَلِكَ فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً

بوده باشم همچنین پس بگردانم توبه مرا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

چشم من و حکایتها سر زبان من توبه که سلامت

از این کتاب و در این کتاب

كُلُّ جَارِحَةٍ عَلَى حَيَالِهَا مِنْ تَبَعَانِكَ

هر عضو برابر است از عقوبت

وَتَأْمَنُ مِمَّا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنَ الْيَمِّ

و این می شود از آنچه ترسیده اند در گذرندگان از ستم

سَطَوَانِكَ اللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحْدَتِي بَيْنَ

در دنیا کی محله است تو بار خدایا پس رحم تنهایی مرا به پیش

يَدَيْكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ

خودت و تشویش دل مرا از ترس تو

وَاضْطِرَابِ أَزْكَانِي مِنْ هَيْبَتِكَ فَقَدْ

و لرزش اندامها مرا از هیبت تو پس تحقیق

أَقَامْتَنِي يَا رَبِّ ذُنُوبِي مَقَامَ الْخِزْيِ

بداشتم مرا از پروردگار من کنایه آن مرا در مقام رسوائی

بِفَنَائِكَ فَإِنْ سَكَتُ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ

نزدیک تو پس اگر خاموش شوم گویا نشود از من هیچ کس

وَأِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ اللَّهُمَّ

و اگر شفاعت کنم پس نیستم از اهل شفاعت بار خدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَشَفِّعْ فِي خَطَايَايَ

بر محمد و آل او و شفیع ساز در خطایا من

كَرَمِكَ وَعُدْ عَلَيَّ سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ وَ

کرم خود را و باز بر بدیها من ب عفو خودت

تَجَزَّيْ جَزَائِي مِنْ عِقُوبَتِكَ وَأَبْسُطْ عَنِّي

و جزا ده مرا از عقوبت خود و بکستران بر

طَوْلِكَ وَجَلِّلْنِي بِسُتْرِكَ وَافْعَلْ بِي فِعْلَ

نعمت خود را و فرو پوشان مرا به پرده خودت و بکن به منی که

عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ وَفَرَحِمٍ

عزیز که زار کند بسو را و بنده خوار پس رحم کن

أَوْغْنِي تَعَرَّضَ لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَتَعَشَّ

یا تو آنکر که فرایش آید مرا و را بنده خوار پس رحم کن

اللَّهُمَّ لَا خَفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفِرْ عَنِّي

بار خدایا ز نهاد من نیست مرا از تو پس باید ز نهاد من

وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشَفِّعْ لِي فَضْلَهُ

و نیست شفاعت کننده مرا بسو تو پس باید که شفاعت کند مرا فضل

قَدْ أَوَجَلْتَنِي خَطَايَايَ فليؤمني عَفْوُكَ

تحقیق که ترسانیده است خطایا مرا من پس باید که ایمنی گردانم و عفو تو

فَمَا كُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلِ مَنِي بِسُوءِ

نیت من چه گفته ام آنرا هر از نادانی از من بیدر

ثَرِيٍّ وَلَا نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمٍ فَعَلِ

عمل من و نه فراموشی بآنچه گذشته از بدی اگر دارم

لِكُنْ لِتَسْمَعَ سَمَاءُكَ وَمَنْ فِيهَا وَأَرْضُكَ

لیکن بشنود آسمان و کس که دروست و زمین تو

مَنْ عَلَيْهَا مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ

کسی که بروست آنچه ظاهر کردم مر ترا از پشیمانی

لَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ التَّوْبَةِ فَلَعَلَّ

پناه تو آوردم در آن از توبه پس شاید که

غَضَبُكَ بِرَحْمَتِكَ يَرْحَمَنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي

غضبی از ایشان بر رحمت تو بخشا بد مرا بد ایستادن من

وَتَذِيرُكَ الرِّقَّةَ عَلَى لِسُوءِ حَالِي فَيُنَالَنِي

در یاد آوراد لیسو بر من بجهت بدی حال من پس برسد مرا

مَنْ يَأْتِيهِ مِنَ السُّوءِ بِرَأْسِهِ

کسی که آید او را از شکستی یاد دهنده

صَوْنًا لِمَنْ تَوَدُّهُ

حفظ ساختن آن که نزد تو دوست دارد

چنانچه ندیدم که در فقره سابق
پایان خیریه که اشکار کرده
بغیر این شود که توبه که پناه آورده
ام بوی تو در آن بغیر
ام در باب آنکه توفیق آن بدی
مانند او را از شکستی یاد دهنده
پناه آورده ام بآنکه آن را پناه
حفظ ساختن آن که نزد تو دوست دارد

مِنْهُ بِدَعْوَةٍ هِيَ أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِهِ

از او بدعا را آنکه شنوای از من پیش تو از دعا و من

أَوْ شَفَاعَةٍ أَوْ كَدَّ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَةِ عَبْدٍ

یا شفاعتی که استوار باشد نزد تو از شفاعت من

تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزِي

که باشد بآن استکار من از خشم تو و رسیدن من

بِرِضَاكَ اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنِ التَّائِبُ تَوْبَةً

بخشود در تو بار خدا یا اگر پشیمانی توبه است

إِلَيْكَ فَإِنَّا أُنْدَمُ التَّائِبِينَ وَإِنْ يَكُنِ

بسور تو پس من پشیمان ترین پشیمانانم و اگر باشد

التَّارِكُ لِمَعْصِيَتِكَ إِنَابَةً فَإِنَّا أَوَّلُ

ترک معصیت تو بازگشتن پس من اول

الْمُنِيبِينَ وَإِنْ يَكُنِ الْاسْتِغْفَارُ حِطًّا

بازگشتگانم و اگر باشد آمرزش خوشتن فرو نهادن

لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ اللَّهُ

کن مانده پس بدرستی که من مررترا از آمرزش خواهم کرد کانم بار

فلا

فَكَمَا أَمَرْتُ بِالتَّوْبَةِ وَضَمَنْتَ الْقَبُولَ

همچنانکه فرمودی بتوبه و ضمانت پذیر بقبول

وَحَثَّتْ عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدَتْ الْإِجَابَةَ

و حریص ساختی بر دعا و وعده دادی بر اجابت را

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَلَا

و به پذیر تو ب مرا و باز

تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ إِنَّكَ

مگردان مرا بمحل بازگشت نا امید از رحمت تو بدرستی که

أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ وَالرَّحِيمُ

تو پذیرنده توبه بر گناه کاران و مهربان

لِلخَاطِئِينَ الْمُنِيبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بر خطا کاران منوب بار گردند کارنا

وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَاهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

همچنانکه رسانیدی ما را با و

كَمَا اسْتَقْدَسْتَنَاهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

همچنانکه بیدار گردیدی ما را با و و صلوة ده بر محمد و آل او

از لغوی از عذاب

صَلَوَةٌ تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ

صلوة که شفاعت کند ما را روز قیامت و روز درویشی

إِلَيْكَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ

بتو بدرستی که تو بر همه چیز توانائی و آن

عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَكَانَ مَزْدُغَاءَهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ بَعْدَ

بر تو آسانست و هست از دعاء الحفوت علیه السلام بعد از

الْفَرَاغِ مِنْ صَلَوَةِ اللَّيْلِ لِنَفْسِهِ الْإِعْرَافُ بِالذِّ

فراغ از نماز شب بر او خود را اعتراف بکنایه

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَابِدِ بِالْخُلُودِ وَ

بار خدایا ارحم الراحمین یا دایم بر جا وید بودی

السُّلْطَانِ الْمُتَنَبِّعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ

و ارحم او را و سلطنت پابنده به شکر یار و بی یاوران

وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ وَخَوَالِي

و ارحم او را بر ما بر گذشتن روزگار ما و کرد بدینها

الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَالْآيَاتِ عَزَّ

سالها و گذشتنها بر زمانها و روزگار ما عزیز

سُلْطَانِ

مُوبِقَةٍ وَكَانُوا أَعْمَالُ مُرْدِيَةٍ حَتَّى

بلاک کنند و کردارنا بکیره عملها بپلاک سازند تا

إِذَا قَارَفْتُ مَعْصِيَتَكَ وَاسْتَوْجَبْتُ

چون مرتکب کردم معصیت تو و مستوجب شدم

بِسُوءِ سَعْيِي سَخَطَتَكَ فَقُلْ عَنِّي عَذَارَ

ببدر کوشش خود خشم ترا عذر از من عذر گفتی

غَدِيرَةٍ وَتَلَقَّانِي بِكَلِمَةٍ كَفَرَةٍ وَتَوَكَّلْ

مکرا و انداخت مرا بسخن کفر خود و متوکل شو

الْبَرَاءَةَ مِنِّي وَادْبِرْ مُوَلِّيًّا عَنِّي فَاصْحَرْ

بیزاری را از من و برگشت پشت برگزیده از من پس مرا بید

لِغَضَبِكَ فَرِيدًا وَآخِرَ جَنِّي إِلَى فَنَاءِ

بپلاکت آورد تنها و بیرون کرد مرا تا بگوید اگر

نَقَمَتِكَ طَرِيدًا لَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ وَلَا

خشم تو رنده شده هیچ شفیع نیست که شفاعت کند مرا بسور

خَفِيرٌ يُؤْمِنُنِي عَلَيْكَ وَلَا حِصْنٌ

امان دهنده که ایمن کند مرا بر تو و نه حصار

وَلَا حِصْنٌ

و نه حصار

و نه حصار

یشفع

بجایی

يَجْبِي عَنْكَ وَلَا مَلَاذُ الْجَاءُ إِلَيْهِ مِنْكَ

پوشاندم از تو و نه پناهگاه مرا که ملتی شوم باز از تو

هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ وَمَحَلُّ الْمُعْتَرِفِ

پس این مقام پناه گیرنده است و محل اعتراف کننده

لَكَ فَلَا يَضِيقُنْ عَنِّي فَضْلُكَ وَلَا يَقْصُرُكَ

مر ترا پس باید که تنگ نشود از من فضل تو و کوتاه نشود

دُونِي عَفْوُكَ وَلَا أَكُنْ أَخِيْبَ عِبَادِكَ

از نزد من عفو تو و نباشم به بهره ترین بندگان تو

الْثَّائِبِينَ وَلَا أَقْنَطَ وَفُودِكَ الْأَمِلِينَ

که باز گردندگانند و نه نومیدترین آیندگان تو که امیدوارانند

وَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ

و بیا مرز مرا بدرستی که تو بهترین آمرزندگان بار خدا یا

إِنَّكَ أَمَرْتَنِي فَتَرَكْتُ وَهَيَّيْتَنِي فَرَكِبْتُ

بدرستی که تو فرمود مرا پس ترک کردم و نهی کرد مرا پس مرکب شدم

وَسَوَّلَ لِي الْخَطَا مَخَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَطْتُ

و آراست برای من خطاها بذرات خیر و خطا آورده پس تقصیر کردم

وَلَا اسْتَشْهِدْ عَلَى صِيَامِي نَهَارًا وَلَا اسْتَجِيرُ
 وَكُوه غِيْطَلِم بِرُوزِهِ خُود رُوزِ مَرَا وَزَنَهَارِ خُودِ اسْتَم
 سَبَّحْ جُدِّي لَيْلًا وَلَا تُنْثِي عَلَيَّ بِأَحْيَائِهَا
 بِشَبْرِ خُودِ اسْتَم خُودِ مَرْدُ شَرِّ شَاكَرْدَه نَبَشُودِ مَرْدُ بِأَحْيَا شَرِّ
 سَنَه حَاشَا فَرُوضِكَ الَّتِي مِنْ ضِيْعَهَا
 اَز رُوسْتِ اَلَا اَنَكُم فَرِيضَهَا سَرِّ تَرَا هَرَكُم ضَايِعُ كَرْدِ مَلَاكَش
 هَلَكْتَ وَلَسْتُ اَتُوسَّلُ اِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ
 مَلَاكَ شَدَّ وَنَيْتَمُ كَمُتَوَّلِ شُومِ بَسُورِ تُو بَزِيَادَتَرِ نَافِلَةٍ
 مَعَ كَثِيرٍ مَا اَنْغَفَلْتُ مِنْ وَظَائِفِ فَرُوضِكَ
 بَا سِيَارِ كَمُ غَافِلُ شَدَمِ اَز وَضَفَهَا سَرِّ فَرِيضَه مَرَا تُو
 وَتَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حُدُودِكَ اِلَى
 وَدَر كُنْدِ شَتَمِ اَز مَقَامَهَا سَرِّ حُدُودِ تُو
 حُرْمَاتِ اسْتَهْلَكْتُهَا وَكَبَائِرُ ذُنُوبِ اجْتَرَحْتُهَا
 بِحُرْمَاتِ كَمُ دَرِيْدِمِ اَنَزَا وَبَزَرَكُهَا سَرِّ كُنْ مَافِي كَمُ سَبْ كَرْدَمِ
 كَانَتْ عَافِيَتُكَ لِي مِنْ فَضَائِلِهَا سَرِّ
 بُوْد عَاقِبَتِ تُو مَرَا اَز رُسُوَايَهَا سَرِّ يَوْشَنِي

مَدَامَنْتَ كَرَا اَزَا عَزَا بِيُو خِيَرِ بِيَا نِيَا وَرَدَم
 كَمُ فَرِيضَهَا سَرِّ تُو تُو

وَهَذَا مَقَامٌ مِّنْ اسْتَحْيَىٰ لِنَفْسِهِ مِنْكَ

واین مقام کسی که شرمند باشد بر نفس خود از تو

وَسَخَطَ عَلَيْهَا وَرَضِيَ عَنْكَ فَتَلَقَّاكَ

وخشم بر آن و راضی شد از تو پس رسید بتو

بِنَفْسٍ خَاشِعَةٍ وَرَقَبَةٍ خَاضِعَةٍ وَظَهَرِ

بنفس ترسیده و گردن در پیش افتاده و پشت

مُثْقَلٍ مِنَ الْخَطَايَا وَاقِفًا بَيْنَ الرَّغْبَةِ

کمرنگ بار از گناهان ایستاده میان رغبت کردن

إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَأَنْتَ أَوْلَىٰ مِنْ

بسورتو و ترسیدن از تو و تو سزاوارتر از هر کس

مَرْجَاهُ وَاحِقٌ مِنْ خَشْيِهِ وَاتِّقَاهُ فَاَعْطِنِي

که با و امیدوار باشم و احقر از کسی که ترسند از او و پرهیزند از او پس بده مرا

يَا رَبِّ مَا رَجَوْتُ مَا حَذَرْتُ وَقَعْدُ عَلَىٰ

ایمروردگار آنچه امیدوارم از آنچه میترسم و باز کرد بر من

بِعَائِدَةِ رَحْمَتِكَ أَنْتَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ

به بار کردن رحمت خود بدستگرتو که یریم ترین درخواست شده گاه

وَأَمِينِي

وایمنه کردن مرا

نُطْفَةٍ ثُمَّ عَلَقَةً ثُمَّ مُضْغَةً ثُمَّ عِظَامًا
که نطفه پس خون بسته پس گوشت خاییده پس استخوان
ثُمَّ كَسُوتَ الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْتَنِي
پس پوشانید استخوان را گوشت پس آفرید مرا
خَلْقًا آخَرَ كَمَا شِئْتَ حَتَّى إِذَا أَجْتَبْتَنِي
آفریده دیگر همچنانکه تا چون محتاج شدم
بِرِزْقِكَ وَلَمْ أَسْتَغْنِ عَنْ غِيَاثِ فَضْلِكَ
بروز رزق تو و مستغنی شدم از فریاد رسیدن فضل تو
جَعَلْتَ لِي قُوَّةً مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابٍ
کردانیدی برای من قوه از زیاده طعام و شراب
أَجْرِيَّتُهُ لِأَمْنِكَ الَّتِي اسْكَنْتَنِي جَوْفَهَا
جایگاه کردانیدی مرا که ساکنه کردانیدی مرا در اندرون او
وَأَوْدَعْتَنِي قَرَارَ رَحِمِهَا وَلَوْ تَكَلَّنِي يَا رَبِّ
و بودیعه نهادی در رحم او و اگر میکشیدی مرا از بیرون او
فِي ذَلِكَ الْحَالَاتِ إِلَى جَوْفِي أَوْ تَضَطَّرُّ
در این سه حالت تا بقوت من یا بچاره کردانیدی مرا

نَت
لَقُوْتِي لَكَ اَنْ لِّحَوْلُ عَنِي مُعْتَزَلًا وَلَكَا

توانا می من برای من قوت من از من کناره گرفته و برای من

قُوَّةً مِّنِّي بَعِيدَةً فَعَذَوْتَنِي بِفَضْلِكَ

از من دور پس غذا داد مرا بفضل خود

ذَاءَ الْبَرِّ اللَّطِيفِ تَفْعَلُ ذَلِكَ تَطَوُّلاً

نوز غذا نیکو کار از لطیف می کنی این را با من برای نعمت دادی

لِي إِلَى غَايَتِي هَذِهِ لَا أَعْدَمُ بَرَكَتَ وَلَا

من تا این غایت معدوم نمیدام نیکوی ترا و در

بَطْئِي فِي حُسْنِ صَنِيعِكَ وَلَا تَتَاكَدُ مَعِ

را کند بمن نیکوی نعمت تو و تاکید مکنی

ذَلِكَ ثِقَتِي فَاتَفَرَّغْ لِيَا هُوَ أَحْظَى لِي

با این اعتماد من پس فارغ میشوم مرا بخیر را که آن بهره مند است

عِنْدَكَ قَدْ مَلَكَ الشَّيْطَانُ عِنَانِي فِي

نزد تو بتحقیق که مالک شده است دیو

سُوءِ الظَّنِّ وَضَعُفِ الْيَقِينِ فَأَنَا أَشْكُوا

در سر کمان و سستی یقین پس من شکایت میکنم

سُوءُ حُجَا وَرَتِيهِ لِي وَطَاعَتَهُ نَفْسِي لَهُ

از بدر همه یکسر او مرا و فرمانبرداری نفس من او را

وَأَسْتَعِصُمُكَ مِنْ مَلَكْتِهِ وَأَتَضَرَّعُ

وطلب عصمت میکنم از تسلط او و زاری میکنم

إِلَيْكَ فِي أَنْ تَسْهَلَ إِلَيَّ رِزْقِي سَبِيلًا

بسورتو در آنکه آسان گردد ایند بر من روزی را

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْتِدَائِكَ بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ

پس مرتزاست حمد بر ابتدا کردن تو بنعمت عظام بزرگ

وَالْهَامِيكَ الشُّكْرُ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِنْعَامِ

و در خاطر افکندن تو شکر را بر احسان کردن و نعمت دادن

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِي

پس درود بر محمد و آل او و آسان گردان بر من روزی را

وَأَنْ تُقْنِعَنِي بِتَقْدِيرِكَ لِي وَأَنْ تُرْضِيَ

و آنکه قانع گردانی مرا بتقدیر خود مرا و آنکه خشنود گردانی

بِحِصَّتِي فَمَا قَسَمْتُ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ

به بهره من در آنچه قسمت کردی بر من و آنکه گردانید مرا آنچه رفته است

بِهِ بِرُؤْمِنِي دَرِ النَّجْدِ قَسَمْتُ كَرَامَتِي وَأَنْتَ كَرَامَتِي رَفَعْتَ كَسَمْتُ

مرا و تو کرامت مرا رفعتی و من کرامت مرا رفعتی

مِنْ حَيْثُ

در آنکه آسان گردد ایند بر من روزی را

این دعا را هر روز بخواند
بهر روز در طاعت و نماز
و در هر وقت که بخواهد
از آتش و عذاب نجات یابد
و از آتش و عذاب نجات یابد
و از آتش و عذاب نجات یابد

مِنْ جَسْمِي وَعُمُرِي فِي سَبِيلِ طَاعَتِكَ إِنَّكَ

از تن من و عمر من در راه طاعت تو بدرستی که

خَيْرُ الرَّاغِبِينَ اللَّهُمَّ ارِنِي عَوْدُكَ مِنْ نَارِ

تو بهترین روز دهنندگان را خدا یا بدرستی که من پناه میگیرم بتو از آتش

تَغَلَّظَتْ بِهَا عَلَى مَعْصَاكَ وَتَوَعَّدَتْ

با نجه غلیظ گردانید بر آن هر که نافرمانی کند ترا و ترسانید بر

بِهَا مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ وَمِنْ نَارِ

بآن هر که اعراض کند از خوشنودرتو و از آتشی که

نُورُهَا ظِلْمَةٌ وَهَيْبَتُهَا أَلِيمٌ وَبَعِيدُهَا

روشنی او تاریکست و عذاب آن در ذاکست و دور آن

قَرِيبٌ وَمِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضٌ وَيَصُولُ نَيْتِ

نزدیکست و از آتشی که خورد بعضی آنرا بعضی و حمله آورد

بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ وَمِنْ نَارٍ تَذَرُ الْعِظَامَ

بعضی آنرا بر بعضی و از آتشی که بکند از استخوانها را

رَمِيمًا وَتَسْقِي أَهْلَهَا حَيْمًا وَمِنْ نَارٍ لَا تَقِي

چرک و ریم و آب دهد اهل آنرا و از آتشی که باقی نگذارد

بر هر که زار کند بسوزد و رحمت نکند هر که

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

خَشَعَهَا وَاسْتَسْلَمَ إِلَيْهَا تَلْقَى سُكَّانَهَا

که فروتن کند او را و کرد ز نه مندر بسوی او رساند ساکنان آنرا

بکرہ ترنہ الخ نزد اوت از در دنا کے عذاب و سختی

وبال و نیاہ میکرمتو از عقر ہمار گشایند

دینهار خود را و مار مار زنده به نیشهار خود

و شرا بهار ان چنانکه باره باره کند و دایره و دایره

ساکنان را و برگرداند دلها را ایشانرا و طلب بدایت

لِيَا بَاعِدْ مِنْهَا وَآخِرُ عَنْهَا اللَّهُمَّ صَلِّ

مرا بخیز را که دور است از آن و بتاخر از آن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْرِنِي مِنْهَا بِفَضْلِ

و زنهاده مرا از آن بفضل

رَحْمَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَاتِي بِحُسْنِ إِقَالَتِكَ

رحمت خود و برهان مرا به نیکویی زمانیدن خودت

وَلَا تَحْذُلْنِي يَا خَيْرَ الْمُجِيرِينَ إِنَّكَ تَقِي

و رسوا نکن مرا از بهترینان دهنده گان بدرستی که تو نگه میدار

الْكَرْبَهَةَ وَتُعْطِي الْحَسَنَةَ وَتَفْعَلُ مَا

از گزافت و میدهم نیکویی و میکنی آنچه

تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

میخواهم و تو بر هر چیزی توانایی

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ

بر محمد و آل او چون یاد کرده شوند نیکوکاران

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مَا اخْتَلَفَ اللَّيْلُ

مادامکه مرا آید و میرود شب

وَالنَّهَارُ صَلَوةً لَا يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا وَلَا

و روز صلوة که بریده نشود کشیدن آن

يُحْصَى عَدَدُهَا صَلَوةً تَشْحَنُ الْهَوَاءَ

و شمرده نشود عدد آن صلوة که پر کند هوای را

وَتَمَلَّا الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ صَلَّى اللَّهُ

و پر کند زمین و آسمان را صلوات دهد خدا

عَلَيْهِ حَتَّى يَرْضَى وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

بر او تا راضی شود و صلوات دهد خدا بر او و آل او

بَعْدَ الرِّضَا صَلَوةً لِأَحَدٍ لَهَا وَلَا مُنْتَهَى

بعد از رضا صلوة که هیچ طرفی نیست و نه انتهای

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَانَ هِزْبُ عَائِدٍ عَلَيْهِ سَلَمٌ

ا ارحم کننده ترین رحم کنندگان

فِي الْأِسْتِخَارَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ

در استخاره یا خدا یا بدرستی که من میطلبم خیر را از تو

بِعِلْمِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ لِي

بدانش تو پس درود ده بر محمد و آل او و حکم کن بر امر من

بالحیث

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بِالْخَيْرِ وَالْهَمْنَا مَعْرِفَةَ الْإِخْتِيَارِ وَاجْعَلْ

به نیکویی و در خاطر ما افکن شناختن آنچه مختار است و بگردان

ذَلِكَ ذَهْرِيَّةً إِلَى الرِّضَا بِمَا قَضَيْتَ

اینرا و صیلة بسور خوشنودر یا آنچه حکم کردی

لَنَا وَالتَّسْلِيمَ لِمَا حَكَمْتَ فَأَنْزِلْ عَنَّا

برای ما و گردن نهادن را آنچه حکم کردی تو پس اینرا بکن از ما

رَبِّ الْأَمْرِيَّاتِ وَأَيَّدْنَا بِبِقِيْنِ الْمَخْلُصِيْنَ

شک در کمان انداختن و قوه ده مرا بیقین مخلصان

وَلَا تَسْمُنَا عَجْزًا الْمَعْرِفَةِ عَمَّا تَخَيَّرْتَ

و نشان مکن ما را ناتوانی شناختن از آنچه برگزیدی

فَتَغِطْ قَدْرَكَ وَتَكْزِلْ مَوْضِعَ رِضَاكَ

پس نازل شوم بقدر تو و کزلی ازیم جای رضایت را

وَتَجَنَّحْ إِلَى الَّتِي هِيَ أَبْعَدُ مِنْ حَسَنِ

و میل کنیم بطریقه که آن دورتر است از نیکویی

الْعَافِيَةِ وَأَقْرَبُ إِلَى ضِدِّ الْعَافِيَةِ

عافیت و نزدیک است به ضد عافیت

مرا دارت شد آنست که بسبب
شک در حکمت و مصلحت
حق تعالی است و بقدرت
آن شتم زد کرد قضای خدا
تعالی را باینکه عاذا الله خوب
نیت و بر وفق حکمت نیت

بیز آنچه تو او را پسندیده داری
چه آنچه پسندیده است مکتب
محل رضایت بغیر رضایان
سحق گرفته است

حَبِيبِ الْيَنَامَا نَا نَكْرَهُ مِنْ قَضَائِكَ وَسَمَلْ

عَلَّمَنَا مَا نَسْتَضَعِبُ مِنْ حُكْمِكَ وَاهْمِنَا

الانقياد لما أوردت علينا من مشيتك

حَتَّى لَا يَخْبِتَ تَأْخِيرًا مَّا عَجَلَتْ وَلَا تَعْجِلَ

مَا آخَرْتُمْ وَلَا نَكَّرْتُمْ مَا أَحْبَبْتُ وَلَا

نُخَيِّرُ مَا كَرِهْتَ وَاخْتِمْ لَنَا بِالَّتِي هِيَ

و اختیار کردیم که اینجکه گرامیت داشتی و ختم کنی بر ما بانجه ان

أَخَذُ عَاقِبَةً وَأَكْرَمُ مَصِيرًا إِنَّكَ تَفِيدُ

ستوده تری از رو غافیت و کرامر از رو سراز گشت پیوسته که توفا

الْكَرِيمَةَ وَتُعْطِي الْحَسِيمَةَ وَتَفْعَلُ مَا

۳۲

A large, stylized, abstract drawing in dark ink on a light background, resembling a calligraphic signature or a decorative flourish. The drawing consists of several thick, sweeping strokes and numerous small dots, creating a dynamic and expressive composition. The overall shape is elongated and somewhat irregular, with a sense of movement and energy. The ink is dark and the background is a light, neutral color, making the drawing stand out prominently.

تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَانَ مِنْ
اراده کنز و تو بر همه چیز توانایی بود از

دُعَاءُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتَلَى أَوْ رَأَى مُبْتَلًا بِفَضِيحَةٍ يَدْعُو
دعای آنحضرت علیه السلام چون از مودده شد یا دید مبتلا را بر سوائی گناه

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى سِتْرِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
بار خدایا مرتبت حمد بر پوشش تو پس از دانش تو

وَمُعَا فَانِكَ بَعْدَ خُبْرِكَ فَكُنَّا قَدِ اقْتَرَفْنَا
و عافیت دادستی تو پس از مایش تو پس همه ما کسب کرده

الْعَائِبَةَ فَلَمْ تَشْهَرْهُ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ
عایب ما پس تو آشکار نکردی او را و مرتکب شد کار بد را

فَلَمْ تَقْضِهَا وَتَسْتَرَّ بِالْمَسَاوِي فَلَمْ
پس روان کردی او را و پوشیده شدیم به بدیها پس تو

تَدُلُّ عَلَيْهِ كَمْ هُنَّ لَكَ قَدْ اتَيْنَا
دلالت نکردی بر او چه بسیار نهی مرتز که اتیان کردیم بانه

وَأَمْرٌ قَدْ وَقَفْنَا عَلَيْهِ فَتَعَدَّيْنَا
و امری که توفیق دادی بر آنست پس در گذشتیم از آن

وَسَيِّئَةُ الْكُتُبِنَا مَا وَخَطِيئَةُ ارْتَكَبْنَاهَا

و بدست گرس کردیم آنرا و خطاها که مرتکب شدیم آنرا

كُنْتَ الْمُطَّلِعَ عَلَيْهَا دُونَ الشَّاطِرِينَ وَالْقَادِرَ

بود بر دیده بران غیر نظر کننده و توانای

عَلَى اَعْلَانِهَا فَوْقَ الْقَادِرِينَ كَانَتْ عَافِيَتُكَ

بر آشکار شدن آن بر همه توانا یا نه بود عافیت تو ما را

لَنَا حِجَابًا دُونَ ابْصَارِهِمْ وَمَرْدًا دُونَ

پرده نزد چشمهای ایشان و بدست نزد

اَسْمَاءِ عِيْمِهِمْ فَاجْعَلْ مَا سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَةِ

کوشهای ایشان پس بگردان آنرا آنچه پوشید از عورت

وَاخْفَيْتَ مِنَ الدَّخِيلَةِ وَاَعْظَا لَنَا وَفَرَجًا

و پنهان کرد از درون آنرا پس دهنده ما و بازدارنده

عَنْ سُوءِ الْخُلُقِ وَاقْتِرَافِ الْخَطِيئَةِ وَسَعْيًا

از بدش خلق و گرس کردن خطا و شتاب کردن

اِلَى التَّوْبَةِ الْمَاجِيَةِ وَالطَّرِيقِ الْمَحْمُودَةِ

بتوبه محمکنده و راه مستوده

از دست گرس کردیم آنرا و خطاها که مرتکب شدیم آنرا

موقوفہ شاہجہانپور
تربہ و راہ بہار
ریزہ کے دارالخلافہ

وَقَرِيبَ الْوَقْتِ فِيهِ وَلَا تَسْمُنَا الْغَفْلَةُ عَنْكَ

و نزدیک گردان وقت آمدن و نشان مکنه مراب بهر خبر از تو

إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَمِنَ الذُّنُوبِ تَائِبُونَ

بدرستی که ما بتو رغبت کشد کاینم و از کن ما نه تو به کشد کان

فَوَصَّلْ عَلَى خَيْرِنَا اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ

پس صلوة ده بر بهترین تو بار خدایا از خلقان تو که محمد

وَعَثَرَتْهُ الصَّفْوَةُ مِنْ بَرِّكَ الطَّاهِرِينَ

و در زیر او که بر کزید کا شد از خلقان تو که پاکا شد

وَاجْعَلْنَا لَهُمْ سَامِعِينَ وَمُطِيعِينَ كَمَا أَمَرْتَ

و بگردان برایشان شوندگان و فرمان بر دکان جناب فرمود

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ النَّبَا

در رضا چو سز نکا. میکرد با مصحات دنیا

الحمد لله رضا محكم الله شهدت ان الله

شکر مر خدا را است بخوشنودر حکم خدا کواهر میدهم که خدا

قَسَمَ مَا لَمْ يَشَأْ اَدْلَا اَلْمَا اِيْوَ اَنْزَعْلَا

قسمت کرد معیشتها بر بندگان خود بخدالت و کلافت بر همه

دلت ۱۲ حیات این نوعی و زندگی

جميع خلقه بالفضل اللهم صل على محمد

همه خلقا به بجزید نعمت

والله ولا تقنني بما اعطيتهم ولا تقنني

ودر فتنه مینداز ما را با آنچه دادی ایشانرا و در فتنه مینداز

بما منعني فاحسد خلقك واعظم حُكْمَكَ

با آنچه منع کرد مرا پس حسد ببرم خلقی ترا و ناسپاس بکنم حکم ترا

اللهم صل على محمد و آلِهِ و طَيْبْ بِقَضَائِكَ

بار خدایا درود ده بر محمد و او و طیب شود کنه بقضای خود

نَفْسِي وَ وَسِّعْ بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِي

نفس مرا و فراخ گردان بمواقیع حکم خود سینه مرا

وَهَبْ لِي الْثِقَةَ لِأَقْرِمَ مَعَهَا يَا قَضَاءَكَ

و بخش مرا اعتماد در تا اقرار کنم بآنکه بقضای تو

لَمْ يَجِدْ إِلَّا بِالْخَيْرَةِ وَاجْعَلْ شُكْرِي لَكَ

جار نمیشود مگر به نیکویی و بگردان شکر مرا برادر خود

عَلَى مَا زَوَيْتَ عَنِّي وَ فَرَمِ شُكْرِي إِيَّاكَ

بر آنچه بازداشتی از من تمام تر از شکر من ترا

علی

عَلَى مَا خَوَّلْتَنِي وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَظُنَّ

بر آنچه دادی مرا و نگهدار مرا از آنکه گمان

بِذِي عَدَمِ خَسَاسَةٍ أَوْ أَظُنَّ بِصَاحِبِ

بخداوند نیستی خست یا گمان برم بخداوند

ثَرْوَةٍ فَضْلًا فَإِنَّ الشَّرِيفَ مَنْ شَرَفَتْهُ

تو نکر بر مزید نعمتی پس بزرگوار است که بزرگ گردانید

طَاعَتُكَ وَالْعَزِيزَ مَنْ أَعَزَّتْهُ عِبَادَتُكَ

فرمان بردار تو و عزیز آنکه عزیز گردانید او عبادت تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْتَعِنَا بِثَرْوَةٍ لَا تَنْفَدُ

و بر خوردار گردان ما را بتوان نگر که فانی نشود

وَأَيُّدُنَا بِعِزٍّ لَا يَفْقَدُ وَاسْرَحْنَا فِي مُلْكٍ

و قوه ده ما را بابر جندی که مفقود نشود و رها کن ما را در پادشاهی

الْأَبَدِ إِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي

و ایمنز بزرگوار تو یکتای و ذات صفات بی نیاز که

لَمْ تَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ

ترا بیدر و زاییده نشد و نیت ترا همتای یک

فمما

فِيهَا يَافَةُ وَلَا تُرْسِلْ عَلَيَّ مَعَايِشَنَا غَاهَةً

دران افتر و فرو مفرست بر معیشتها را نکبت

اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ بَعَثْتَ نِقْمَةً وَأَمْرَسَلْتَهَا

بار خدا یا و اگر بفرستی که بر انگیخته از ما بر او عقوبت فرستاده از ما

سَخَطَةً فَإِنَّا نَسْتَجِيرُكَ مِنْ غَضَبِكَ وَنَبْتَهِلُ

بر اخشم پس بدرستی که ما از تو میجوئیم تو از غضب تو و زاری میکنیم

إِلَيْكَ فِي سُؤَالِ عَفْوِكَ فَمَلِّ بِالْغَضَبِ إِلَى

بتو در طلب آمرزش تو پس میل کن بخشم

الْمُشْرِكِينَ وَادِرْ رَحْمَتَكَ عَلَى الْمَلْحَدِينَ

بمشرکان و بگردان آسیا عقوبت بر ملحدان

اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَمَلِ بِلَادِنَا بِسُقْيَاكَ وَأَخْرِجْ

بار خدا یا بهر قحطی شهر ما را باده تو و پروان

وَحَرِّصْ دُورَنَا بِرِزْقِكَ وَلَا تَشْغَلْنَا عَنْكَ

خشم سینه ما را بر روزی تو و مشغول ما را از خود

بِفَيْدَتِكَ وَلَا تَقْطَعْ عَنْ كَائِنَاتِنَا مَادَّةَ بَرَكَاتِكَ

بغیر خود و قطع مکن از همه ما ماده نیگویی خود را

اللهم انزلنا من السماء ماء فاشربوا منه

اللهم انزلنا من السماء ماء فاشربوا منه

فَإِنَّ الْغَنَىٰ مَنْ أَغْنَيْتَ وَارِثَ السَّالِمِ

پس بدتر که بر نیازانک است که تو توانگر گردانم و او بدتر که بر نیازانک است که تو توانگر گردانم و او بدتر که بر نیازانک است که تو توانگر گردانم

مَنْ وَقَيْتَ مَا عِنْدَ أَحَدٍ دُونَكَ دِفَاعٌ وَلَا

که تو نگه دارم و او را نیست نزد دیگر غیر تو دفع از ما و نه

بِأَحَدٍ عَنْ سَطَوْنِكَ امْتِنَاعٌ تَحْكُمُ بِهَا

بیکر از بیت تو باز ایستاده حکم میکند بآنچه

شِئْتَ عَلَىٰ مَرُشَّتِ وَتَقْضِي بِهَا ارْدَتَ

خواهم بر هر که خواهی و حکم میفرماید بآنچه اراده کنی

فِيمَنْ ارْدَتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ مَا وَقَيْتَنَا مِنْ

در هر که اراده کنی پس مروت است شکر بر آنچه نگه داشتیم از

الْبَلَاءِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَىٰ مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ النِّعَمَاءِ

بلا و مروت است شکر بر آنچه داد مرا از نعمها

حَمْدًا يَخْلِفُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ وَرِثَةً حَمْدًا

حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند

يَمْلَأُ أَرْضَهُ وَسَمَاءَهُ إِنَّكَ الْمُبْنَىٰ بِجَسَدِهِ

زمین و آسمان را بدست که تو نعمت میده بدست

الْمُنِ

*ما که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند
حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند
حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند*

*حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند
حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند
حمد که در پس اندر آید حمد کنندگان در پس آن حمد که بر کند*

الْمِنْ الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ الْقَابِلُ

نعمتها بخشنده مبرزر که نعمت را قبول کننده

يَسِيرُ الْحَمْدُ الشَّاكِرُ قَلِيلُ الشُّكْرِ الْمُحْسِنُ الْمَجْلُ

اندر حمدا جزا دهنده اندر شکر را نیکوکار و نیکو

دَوَالِطُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَيْتُ الْمَصِيرُ

کنده خداوند نعمت نیست خداوند مکتوب و مکتوب است بارگشت

وَكَانَ مِنْ غَايَةِ فِي الاعْتِرَافِ بِالتَّقْصِيرِ تَأْدِيَةِ الشُّكْرِ

و بود از دعا و اعتراف در تقصیر از رسانیدن شکر

اللَّهُمَّ إِنِّ أَحَدًا لَا يَبْلُغُ مِنْ شُكْرِكَ

بار خدا یا بدست که هیچ یک نرسد از شکر تو

غَايَةِ الْأَحْصَالِ عَلَيْهِ مِنْ إِحْسَانِكَ

بنهایتی مگر که حاصل آید بر او از نیکویی تو

مَا يَلْزَمُهُ شُكْرًا وَلَا يَبْلُغُ مَبْلَغًا مِنْ طَاعَتِكَ

آنچه لازم کند از شکر و نرسد برسد نگاه از طاعت تو

وَأَنْ اجْتَمَعَ الْأَكْثَانُ مُقَصِّرًا دُونَ

و اگر چه سخت کوشد مگر آنکه باشد تقصیر کننده نزد

نعمت پرور حد که میسر از شکر تو
تو رحمت تو را نرسد از شکر تو
بنهایت شکر تو

بفرموده میسر از طاعت تو
نرسد در چند کوشش
مگر آنکه نسبت با تو نرسد
لکن از طاعت نسبت
که برسد کار کرده تقصیر
کرده باشد و یا فرسوده

اسْتَحَقَّا قَكَ بِفَضْلِكَ فَاشْكُرْ عِبَادَكَ

سزاوار سر تو بفضل تو پس شکر کننده ترین بندگان تو

عَاجِزُ عَنْ شُكْرِكَ وَاعْبُدْهُمْ مَقْصُرٌ

عاجز است از شکر تو و پرستنده ترین ایشان تقصیر است

عَرُطًا عَنْكَ لَا يَحِبُّ لِأَحَدٍ أَنْ تَغْفِرَ لَهُ

از طاعت تو واجب نیست مر کسی را که بیاورد او را

بِاسْتِحْقَاقِهِ وَلَا أَنْ تَرْضَى عَنْهُ بِاسْتِجَابَةٍ

باستحقاق او و نه آنکه خشنود بپشرا او بواجب بودن او

مَنْ غَفَرْتَ لَهُ فَيُطَوِّلْكَ وَمَنْ رَضِيتَ

پس کسی را که آمرزیدی او را پس بیعت نمودی و از هر که خوشنود نمودی

عَنْهُ بِفَضْلِكَ تَشْكُرُ يَسِّرَ مَا شَكَرْتَ

از او پس بفضل تست مرا شکر میکنی اندک آنچه جزا شکر کردی

وَتُثِيبُ عَلَى قَلِيلٍ مَا تُطَاعُ فِيهِ حَتَّى كَأَنَّ

و ثواب هر بر اندک آنچه طاعت کرده در آن تا که

شُكْرُ عِبَادِكَ الَّذِي وَحَبَّتْ عَلَيْهِ

شکر بندگان تو که واجب گردانیده بر او

ثَوَابُهُ

و این حدیث در بیان اینست که خداوند تعالی بندگان را بابت شکر از او پاداش میدهد و هر چه بندگان شکر از او بجا آورند خداوند پاداش بزرگتری از آن بجا میآورد و این حدیث در بیان اینست که خداوند تعالی بندگان را بابت شکر از او پاداش میدهد و هر چه بندگان شکر از او بجا آورند خداوند پاداش بزرگتری از آن بجا میآورد

وَأَعِظْتَنِي بِمَا كُنْتُ أَفْعَلُ
وَأَعِظْتَنِي بِمَا كُنْتُ أَفْعَلُ
وَأَعِظْتَنِي بِمَا كُنْتُ أَفْعَلُ

تَوَابِهِمْ وَأَعِظْتَنِي عَنْهُ جَزَائِهِمْ أَهْرَ

تو ایش ترا و بزر کرده از او جزا ایش ترا امرت

مَلِكُوا اسْتِطَاعَةَ الْإِمْتِنَاعِ مِنْهُ دُونَكَ

که مالک شده اند توانستن باریتادن از ان نزد تو

فَكَافَيْتَهُمْ أَوْ لَمْ يَكُنْ سَبَبُهُ بِيَدِكَ فَجَازَيْتَهُمْ

پس مکافا کرد ایش ترا یا نبوده است سبب ان بدست تو پس جزا ده ایش ترا

بَلْ مَلَكَتْ يَا إِلَهِي أَمْرَهُمْ قَبْلَ أَنْ يَمْلِكُوا

بلکه شده ای خدا من کار ایش ترا پیش از آنکه مالک شوند

عِبَادَتِكَ وَأَعَدَدْتَ ثَوَابَهُمْ قَبْلَ أَنْ

پرستش ترا و آماده کرده تو ایش ترا پیش از آنکه

يَفِيضُوا فِي طَاعَتِكَ وَذَلِكَ أَنْ

فرورفته اند در عبادت تو و سبب اینست که

سُنَّتَكَ الْإِفْضَالُ وَعَادَتُكَ الْإِحْسَانُ

عادت تو فضل کردن است و عادت تو نیکویی کردن است

وَسَبِيلُكَ الْعَفْوُ فَكُلُّ الْبَرِيَّةِ مُعْتَرِفَةٌ

و روش تو امرزش است پس همه از پرده گاه معترفند

بغایت تو موقوف
استحقاق نیست

بِأَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِّمَنْ عَاقَبْتَ وَشَاهِدَةٌ بِأَنَّكَ

بانکه توستم کار نیستی هرگز اعقوبت کنی و گواهند بانکه تو

مُتَفَضِّلٌ عَلَى مَنْ عَاقَبْتَ وَكُلُّ مَقَرٍّ عَلَى

تفضل کننده بر هر که عاقبت داد و هم اعتراف کننده اند بر

نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ عَمَّا اسْتَوْجَبْتَ فَلَوْلَا أَنَّ

نفس خود بتقصیر از آنچه سزاوار داشته پس اگر نه

الشَّيْطَانُ يَخْتَدِعُهُمْ عَزَّ وَجَلَّ عَنْكَ مَا عَصَاكَ

شیطان فریب دهنده ایشانرا از فرمان بردار تو عاصی شد

عَاصِرٌ لَّوَلَا أَنَّهُ صَوَّرَ لَهُمُ الْبَاطِلَ فِي مِثَالِ

معصیت کننده و اگر نه آنکه متصور گردانیده ایشانرا بباطل را در صورت

الْحَقِّ مَا ضَلَّ عَنْ طَرِيقِكَ ضَالٌّ فَسُبْحَانَكَ

حق گمراه نشد از راه تو گمراه شوند پس پاک

مَا أَيْبَنَ كَرَمَكَ فِي مُعَامَلَةٍ مِنْ أَطَاعَكَ

چه روشنتر کرم تو در معامله هر که اطاعت کرد

أَوْ عَصَاكَ تَشْكُرُ لِلطَّيْعِ مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ

یا عاصی شد جزا دهنده اطاعت کننده را یا متوکل شد

صَفْحَةُ مَوْلَانَا دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَمُلَىٰ لِلْعَاصِي فِيمَا تَمَلَّكَ مُعَاجَلَتَهُ فِيهِ

مطلب داد عاصی را در آنچه مالک شده شتاب کردن در آن

أَعْطَيْتَ كُلًّا مِنْهُمَا مَا لَمْ يَحِبُّ لَهُ وَتَفَضَّلْتَ

داده هر یک از آنها را آنچه واجب نیست مرا و او را و تفضل کردی

عَلَىٰ كُلِّ مِنْهُمَا بِمَا يَقْصُرُ عَمَلُهُ عَنْهُ وَلَوْ

بر هر یک از آنها با آنچه قاصر است عمل از او و اگر

كَانَ أَتَىٰ الْمَطِيعَ عَلَىٰ مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَا وَشَكَ

مکافات و فرمان بردار را آنچه تو متوجه شدی مرا و او را بر آینه نزدیک بود

أَنْ يَفْقِدَ ثَوَابَكَ وَأَنْ تَرْوُلَ عَنْهُ نِعْمَتُكَ

که نیاید ثواب ترا و آنکه زایل شود از او نعمت تو

وَلَكِنَّكَ بِكَرَمِكَ جَازَيْتَهُ عَلَى الْمُدَّةِ الْقَصِيرَةِ

لیکن تو بکرم خود پاداش دادی او را بر مدتی کوتاه

الْفَانِيَةِ بِالْمُدَّةِ الطَّوِيلَةِ الْخَالِدَةِ وَعَلَى

که فانیست بمدة دراز جاوید و بر

الْغَايَةِ الْقَرِيبَةِ الزَّائِلَةِ بِالْغَايَةِ الْمَدِيدَةِ

نهایت نزدیک زوال پذیرنده و بنهایت کشیده

نفس از تو مکافات است مطیع عباد
آنکه از تو هر چه مستحق ثواب
خواهد بود چه از حق و چه از
تو است و مع ذلک تو آن را
توان را کرده و بتولی آنی

نفس را عالی کرد در مدت حیات که در آن
تو بخیر کرده و فانی است و نهایت
نزدیک آنکه ابد دارد و تو خدای
مید که مدت جاوید دارد
و نهایت نزدیک آنکه ابد ندارد

[illegible]

خبر

اینکه در این مقام از خدا سر منتهی حال کسی که فرمان برده ترا

لَا مَنِي هَذَا يَا إِلَهِي خَالٍ مِنْ طَاعَتِكَ وَ

نیست تا این مقام از خدا سر منتهی حال کسی که فرمان برده ترا

سَبِيلٍ مِنْ تَعَبْدِكَ فَاَمَّا الْعَاصِي أَمَرَكَ

ولای کسی که پرستد ترا پس امانا فرمان امر تو

وَالْمُؤَاقِعُ نَهَيْكَ فَلَمْ تُعَاجِلْهُ بِنَقْمَتِكَ لَكِنِّي

وافتاده در نه تو پس شتاب نکردم بکنه خود تا که

يَسْتَبْدِلُ بِجَالِهِ فِي مَعْصِيَتِكَ خَالٍ إِلَّا نَابَهُ

برل خواهد بجال او در معصیت تو حار بار آمدن

إِلِ طَاعَتِكَ وَلَقَدْ كَانَ يَسْتَحِقُّ فِي أَوَّلِ

بسور فرمان تو و بتحقیق که بود سزاوار در اول

مَا هَمَّ بِعِصْيَانِكَ كُلِّ مَا أَعْدَدْتُ لِلْجَمِيعِ

آنچه قصد کرده بنا فرمانی تو بر آنچه شمرده بر همه

خَلَقْتَ مِنْ عِقُوبَتِكَ فَجَمِيعُ مَا أَخْرَجْتَ

خلقان تو از عقوبت تو پس همه آنچه تاخیر کردی

عَنْهُ مِنَ الْعَذَابِ أَبْطَأْتُ بِهِ عَلَيْهِ

از آن از عذاب باختم به او

باینکه در این مقام از خدا سر منتهی حال کسی که فرمان برده ترا

三

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي أَمَلِي وَزِدْ لِي مِنْ

و به بخشش بر من از تو و من را زیاده کن بر من

هَذَا مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى التَّوْفِيقِ فِي

هدایت خود انجامه رسیده شوربان بسور توفیق در

عَمَلِي إِنَّكَ مَنَّانٌ كَرِيمٌ وَكَانَ مِنْ عَمَلِي سَلَامٌ

کردار من بدستی که تو نعم دهنده و بگرمی و هست از دعا را حضرت

فِي الْاِعْتِذَارِ مِنْ تَبَعَاتِ الْعِبَادِ وَمِنْ التَّقْصِيرِ

در عذر گفتن باز خواست بندگانه و از تقصیر

فِي حُقُوقِهِمْ وَفِي فَكَالَتْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ

در حقوق ایشان و در ازاد کردن از آتش

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ مَظْلُومٍ

بار خدا یا بدستی که من عذر میگویم بسورتو ازستم رسیده

ظَلَمَ مَحْضَرَتِي فَلَمْ أَنْصُرْهُ وَمَنْ مَعْرُوفٍ

که من کرده باشم در حضور من پس یار نکردم بهم او را و از نیکوئی که

أُسْدَى إِلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْهُ وَمِنْ مُسِيئَةٍ

داده شد بمن پس من شکر نکردم بهم او را و از بدکرداری که

14
وَأَجْعَلْ نَدَامَتِي عَلَى مَا وَقَعْتُ فِيهِ مِنْ

و بکردار من پشیمانم را بر آنچه افتادم در آن از

الزَّلَّاتِ وَعَزُمِي عَلَى تَرْكِ مَا يَعْزُضُ لِي

لغزیدنمها و قصد من بر ترک آنچه عارض شود مرا

مِنَ السَّيِّئَاتِ تَوْبَةً تَوْجِبُ لِي مَحَبَّتَكَ

از بدیها توبه که واجب گرداند بر من محبت تو

يَا حَبِيبَ الثَّوَابِينَ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

ای دوست توبه کننده گانم و بود از دعای آنحضرت علیه السلام

فِي طَلَبِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در طلب عفو و رحمت یا خدایا صلوة ده بر محمد

وَالْحَمْدُ وَكَثِيرَ شَهْوَةٍ عَنْ كُلِّ حَرَمٍ

والحمد و بشکستن آرزو مرا از همه حرامی

وَأَزْوَاجٍ عَنِ كُلِّ مَأْثَمٍ وَأَمْنَعْنِي

و دوزخ را از هر گزند و بازدار مرا

عَنْ أَذَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ وَمُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ

از آزار هر کس که مؤمن و مؤمنه و مسلمان و مسلمانی

اللَّهُمَّ وَإِيْمًا عَبْدًا لِي مَا حَظَرْتَ

بارخدايا وهر بنده که برسد از من آنچه حرام کرده

عَلَيْهِ وَانْتَهَكَ لِي مَا حَجَرْتَ عَلَيْهِ

بر او ودریده از من آنچه در بسته بر او

نَضَى بِظُلَامَتِي مَيِّتًا أَوْ حُصْلَتِي قَبْلَهُ

پس گذشت به بیداد من مرده یا حاصل آمد مرا زنده

حَيًّا فَأَغْفِرْ لَهُ مَا أَلْزَمَهُ مِنِّي وَاعْفُ لَهُ

زنده پس بپامر مرا آنچه فرو آمده با و از من و در گذر مرا و

عَمَّا أَذْرِبُهُ عَنِّي وَلَا تَقِفْهُ عَلَى مَا

از آنچه پشت کرده از من و در بیاورا بر آنچه

أَوْتَكَبَ فِي وَلَا تَكْشِفْهُ عَمَّا اكْتَسَبَ

مركب شده در من و آشکارا مکنه آنرا از آنچه کسب کرده باشد

وَأَجْعَلْ مَا سَمَحْتُ بِهِ مِنَ الْعَفْوِ عَنِّي وَتَهَيَّ

و بگردان آنچه بخشیدم آنرا از عفو کردن از این

بِهِ مِنَ الصَّدَقَةِ عَلَيْهِمْ أَنْزِلْ كَصَدَقَاتِ

آنرا از صدقه برایشان پاکیزه ترینه صدقه ها

وَأَنْزِلْ كَصَدَقَاتِ

و بگردان

و بگردان

و بگردان

و بگردان

و بگردان

و بگردان

و بگردان

المقصد

الحمد لله

والله اعلم

وَأَرْضِيهِ عَنِّي مِنْ وَجْدِكَ وَأَوْفِهِ حَقَّهُ

در ارض کن مرا از من از غنا سر خودت و تمام بده او را حق او

مِنْ عِنْدِكَ ثُمَّ قِنِي مَا يُوجِبُ لِي حُكْمَكَ

از نزد خودت پس نگهدار مرا آنچه واجب کرد او را حکم تو

وَخَلِّصْنِي مِمَّا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ فَإِنِّي

و پاکیزه کن مرا از آنچه حکم کند باو عدل تو پس بدرست که

قُوَّةً لَا تَسْتَقِلُّ بِنِقْمِكَ وَإِنَّ طَائِفَةً

قوت من توانا نباشد بخود خود بخشم تو و بدرست که طایفه

لَا تَهْضُنُ بِسُخْطِكَ فَإِنَّكَ إِن تَكَا فَنِي

بغضب تو پس بدرست که تو اگر مکافات کن مرا

بِالْحَقِّ تَهْلِكُنِي وَالْأَتَمُّ دُنِي بِرَحْمَتِكَ

بحق هلاک کن مرا و اگر بپوشی مرا بر رحمت خود

تُؤَيِّقُنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْهِبُكَ يَا إِلَهِي

باقی دار مرا یا خدا یا بدستی که من میطلبم از تو ای خدا

مَا لَا يَنْقُصُكَ بِذَلِكَ وَأَسْتَخِيْلُكَ مَا لَا

آنچه کم نکند ترا دادن آن میخوانم از تو آنچه

سوره ابرهه
در اورد از غنا
از غنا سر خودت
در ارض کن مرا
از غنا سر خودت
و تمام بده او را حق او
مِنْ عِنْدِكَ
ثُمَّ قِنِي
مَا يُوجِبُ
لِي حُكْمَكَ
از نزد خودت
پس نگهدار مرا
آنچه واجب کرد او را حکم تو
و خَلِّصْنِي
مِمَّا يَحْكُمُ
بِهِ عَدْلُكَ
فَإِنِّي
و پاکیزه کن مرا
از آنچه حکم کند باو
عدل تو پس بدرست که
قُوَّةً
لَا تَسْتَقِلُّ
بِنِقْمِكَ
وَإِنَّ
طَائِفَةً
قوت من توانا
نباشد بخود خود
بخشم تو و بدرست که
طایفه
لَا تَهْضُنُ
بِسُخْطِكَ
فَإِنَّكَ
إِن تَكَا
فَنِي
بغضب تو پس بدرست که
تو اگر مکافات کن مرا
بِالْحَقِّ
تَهْلِكُنِي
وَالْأَتَمُّ
دُنِي
بِرَحْمَتِكَ
بحق هلاک کن مرا
و اگر بپوشی مرا
بر رحمت خود
تُؤَيِّقُنِي
اللَّهُمَّ
إِنِّي
أَسْتَوْهِبُكَ
يَا إِلَهِي
باقی دار مرا
یا خدا یا بدستی که
من میطلبم از تو
ای خدا
مَا لَا
يَنْقُصُكَ
بِذَلِكَ
وَأَسْتَخِيْلُكَ
مَا لَا
آنچه کم نکند ترا
دادن آن میخوانم
از تو آنچه

بمقتل

بسیار و بیست و نه تواند سید ۱۲

يَهْضُكَ حَمْلُهُ اسْتَوْهَبَكَ يَا اِلٰهِي نَفْسِي

مکین من از در برداشتن آن میخواهم از تو ای خدا من نفس مرا

الَّتِي لَمْ تَخْلُقْهَا لِمَتْنَعِ بِهَا مِنْ سُوءٍ

که نیافریدم آنرا تا باز ایستد بخود از بدی

اَوْ لِيَطَّرِقَ بِهَا اِلَى نَفْعٍ وَلٰكِنْ اَنْشَأَتْهَا

یا راه یابد بآن سودی ولیکن آفریدم آنرا

اِثْبَاتًا لِقُدْرَتِكَ عَلَى مِثْلِهَا وَاحْتِجَاجًا

بر اثبات کردن قدرت خود را بر مانند آن و حجت گرفتن

بِهَا عَلَى شَكْلِهَا وَاسْتَحْبَلْتُكَ مِنْ ذُنُوبِي

بآن بر مانند آن و میخواهم و برگزیدم از گناهان من

مَا قَدْ هَطَّنِي حَمْلُهُ وَاسْتَعِينُ بِكَ عَلَى

آنچه سنگین کرده مرا برداشتن آن و یار میطلبم بتو بر

مَا قَدْ فَدَحَنِي ثِقَلُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

آنچه گران کرده مرا گرانای آن و نماز کن بر محمد و آل او

وَهَبْ لِنَفْسِي عَلَى ظُلْمِهَا نَفْسِي وَوَكِّلْ

و بخش نفس مرا بر ستم کردن آن و واگذار

یوسف غرض از آفریدن نفس خود دفع
ضرری و رسیدن به نفع است
عده غرض اظهار قدرت خود است
بر آفریدن اسم و مانند این
در استدلال کردن بر آفریدن
او بر امکان آفریدن آن مثال

ان ۱۲

رَحْمَتِكَ بِاحْتِمَالِ أَصْرِي فَكَمْ قَدْ لَحِقَتْ

رحمت خود را به برداشتن بار گران من پس با که در سینه است

رَحْمَتِكَ بِالْمُسِيئِينَ وَكَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُكَ

رحمت تو بر بدکاران و با که گرفته عفو تو

الظَّالِمِينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي

ستمکاران را و بگردان مرا

أُسْوَةً مَنْ قَدْ أَنْهَضَتْهُ بِتَجَاوُزِكَ عَنْ

قدوه من که بر پا کرده انرا بدر گذشتن تو از

مَصَارِعِ الْخَاطِئِينَ وَخَلَصَتْهُ بِتَوْفِيقِكَ

افتادنها سر خطا کاران و خالص گردانیده او را بتوفیق

مِنْ وَرَطَاتِ الْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ طَلِيقَ

از ورطه سرکنه کاران پس برآزاده ازاد کرده

عَفْوِكَ مِنْ إِسَارِ سُخْطِكَ وَعَثِيقَ

عفو تو از اسیر غضب تو و ازاد شده

صُنْعِكَ مِنْ وَثَاقِ عَذْلِكَ إِنَّكَ إِنْ

نیکویی تو از بند عدل تو بدتر که تو اگر

تغفر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

فَعَلَ ذَلِكَ يَا إِلَهِي تَفَعَّلُهُ بِمَنْ لَا يَحْدُ

یکسر این را از خدا بر من میکنی بکسر که منکر نمیشود

سِتِحْقَاقَ عُقُوبَتِكَ وَلَا يَبْرِي نَفْسَهُ

سزاوار شده عقوبت تو و بر نمیگرداند نفس خود را

مِنْ اسْتِجَابِ نِقْمَتِكَ تَفَعَّلَ ذَلِكَ يَا إِلَهِي

از سزاوار عقوبت تو میکنی این را خدا بر من

بِمَنْ خَوْفُهُ مِنْكَ كَثُرَ مِنْ طَمَعِهِ فِيكَ

بکسی که ترس او از تو بیشتر است از طمع او از تو

وَبِمَنْ يَأْسُهُ مِنَ النِّجَاةِ أَوْ كُدَّ مِنْ رَجَائِهِ

و بکسی که نومید او از رستگاری است و تراست از امید او

لِلْخَلَاصِ لَا أَنْ يَكُونَ يَأْسُهُ قَنُوطًا أَوْ

مر خلاص شدن نه رانه آنکه باشد نومید نا امید از رحمت تو یا

أَنْ يَكُونَ طَمَعُهُ اغْتِرَارًا بِإِبْلِ لِقَلَّةِ حَسَنَاتِهِ

آنکه باشد طمع او فریب خوردن بکجهت کم نیکو بیاری

بَيْنَ سَيِّئَاتِهِ وَضَعْفِ حُجَّتِهِ فِي جَمِيعِ

میان بدیهار او و ضعف جتهار او در همه

مَيِّتٌ
يَزِدُّعَانَهُ عَلَيْهِ لَمَّا ذُنِعِيَ إِلَيْهِ أَوْ ذِكْرُ الْمَيِّتِ

از دعا و انحضرت علیه السلام چون خبر داده میشد باورده یا یاد میکرد مرگ را

لِلَّهِمْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْنَا طَوْلًا

و کفایت کند ما را در از

لَا مَلَّ وَ قَصْرُهُ عَنَّا بِصِدْقِ الْعَمَلِ حَتَّى

امیدوار نگردد تمام کردن ساعتی و نه تمام روز بعد

لَا نَوْءٌ مِلَّ اسْتِثْمَامِ سَاعَةٍ وَلَا اسْتِيفَايَوْمٍ

امیدوار نگردد تمام کردن ساعتی و نه تمام روز بعد

يَوْمٍ وَلَا اِتِّصَالَ نَفْسٍ بِنَفْسٍ وَلَا لِحُوقِ

روزی و نه بشکری نفسی بنفسی و نه رسیدن

قَدَمٍ بِقَدَمٍ وَ سَلَمْنَا مِنْ غُرُورٍ وَ اَمِنَّا

قدم بر قدم و بازماندیم از فریب آینه و ایمن سازیم

مِنْ شُرُورِهِ وَ اَنْصَبِ الْمَوْتِ بَيْنَا يَدَيْنَا

از بد آینه و برآکنیم مرگ را میان دستهای ما

نَصْبًا وَلَا تَجْعَلْ ذِكْرَنَا لَهُ غِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا

برپا کردنش و مگردان یاد کردن ما و روزش و بگردان بر ما

مِنْ صَالِحِ الْأَعْمَالِ غَمَلًا نَسْتَبِطُ مَعَ الْمَصِيرِ

از عملها رستایست عمل که بشمریم باز بگشتن

إِلَيْكَ وَنَحْرُصُ لَهُ عَلَى وَشَلِكِ الْحَاقِ بِكَ

بتو و تقدیر کند مرا از تو بر سرعت ملحق شدن به تو

حَتَّى يَكُونَ الْمَوْتُ مَا نَسْنَا الَّذِي نَأْسُ

تا باشد مرگ محل آنست که آنست که

بِهِ وَمَا لَنَا الَّذِي نَشْتَاقُ إِلَيْهِ وَحَامَتَنَا

با من و محل الفتا که مشتاق هستیم با من و خویش نزدیک

الَّتِي نَحِبُّ الدُّنْيَا مِنْهَا فَإِذَا أَوْرَدَتْهُ عَلَيْنَا

دوست داشته باشیم نزدیک شدن از او پس هرگاه وارد او را

وَأَنْزَلَتْهُ بِنَا فَأَسْعِدْنَا بِهِ زَائِرًا وَإِسْنَابَهُ

و فرود آورد او را با ما پس بخت کرد آن را با ما و زیاده و اندوه مرا با او

قَادِمًا وَلَا تَشْقِنَا بِضِيَا فِتْهِ وَلَا تَحْزِنُنَا بِزِيَارَتِهِ

اینده و بد بخت کردن بهمانه او و بسوا ممکن زیارت کرد

وَأَجْعَلْهُ يَا أَبَا مَنِائِمٍ أَبَوَابَ مَغْفِرَتِكَ وَمَغْنَمًا

و بگردان او را در دروازه آمرزش خود و کفایت

وَأَجْعَلْهُ يَا أَبَا مَنِائِمٍ أَبَوَابَ مَغْفِرَتِكَ وَمَغْنَمًا

و بگردان او را در دروازه آمرزش خود و کفایت

وَأَجْعَلْهُ يَا أَبَا مَنِائِمٍ أَبَوَابَ مَغْفِرَتِكَ وَمَغْنَمًا

و بگردان او را در دروازه آمرزش خود و کفایت

وَأَجْعَلْهُ يَا أَبَا مَنِائِمٍ أَبَوَابَ مَغْفِرَتِكَ وَمَغْنَمًا

و بگردان او را در دروازه آمرزش خود و کفایت

مِنْ مَفَاتِيحِ رَحْمَتِكَ اِمْتِنَامُهُتَدِينَ غَيْرِ

از کلیدهای رحمت خود بمیراثه ما را راه یافتگان نه

ضَالِّينَ طَائِعِينَ غَيْرِ مُسْتَكْرِهَاتٍ تَائِبِينَ

گمراهان فرمانبرداران نه کراحت دارندگان بازگروندگان

غَيْرِ غَاصِبِينَ وَلَا مُصِرِّينَ يَا ضَامِنِ جَزَاءِ

نه نافرمانان و نه اصرارکنندگان ای مسئول مزد

الْحَسَنِينَ وَمُسْتَصْلِحِ عَمَلِ الْمَفْسِدِينَ

نیکوکاران و اصلاح آورنده کار بدکاران

وَكَا جَزَاءِ غَاثِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ السِّرِّ وَالْوَقَايَةِ

و هست از دعا آنحضرت در طلب پنهانی و پوشیدگی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْرِشْنِي

و بستران برابر من

مِهَادَكَ لِرَأْمِكَ وَأَوْرِدْنِي مَشَارِعَ

مهدهای کرامت خود را و درآور مرا مواضع

رَحْمَتِكَ وَأَحِلَّنِي مَجْبُوحَةَ جَنَّتِكَ

رحمت خود و فرود از ما را در میان بهشت خود

وَلَا تَسْمُنِي بِالرَّدِّ عَنْكَ وَلَا تَحْرِمْنِي

و رنج درسان مرا برو ^{نمود} و محروم مگردان مرا

بِالْحَيَّةِ مِنْكَ وَلَا تُقَاصِّصْنِي بِمَا احْتَرَجْتُ

بنو میدر از خود ^{و تخاصص مکنه} مرا با آنچه کسب کردم

وَلَا تُنَاقِشْنِي بِمَا اكْتَسَبْتُ وَلَا تُبْرِزْنِي

و مناقشه مکنه ^{با آنچه کردم} و مکنه ظاهر

مَكْتُومِي وَلَا تَكْشِفْ مَسْتُورِي وَلَا

پوشیده مرا ^{و ببرد دار} پوشش مرا

تَحْمِلْ عَلَيَّ مِيزَانَ الْإِنصَافِ عَلَيَّ وَلَا

و مننه بر ترا زور ^{عدل} گردار مرا

تُعَلِّنْ عَلَيَّ عِيُونَ الْمَلَأَ خَيْرِي أَخْفِ

^{بازندگان}

و آشکارا مکن بر چشمها ^{مردمان را} آنچه بپوشان

عَنْهُمْ مَا يَكُونُ شَرًّا عَلَيَّ عَامًّا وَاطْوِ

از ایشان ^{را} آنچه باشد ^{بر} اکنده گردنم بر من ^{عام} و در نور

عَنْهُمْ مَا يُلْحِقُنِي عِنْدَكَ شَأْنًا شَرِّفْ

از ایشان ^{را} آنچه رساند ^{نزد تو} عیب بلند گردان

در بعضی

دَرَجَتِي بِرِضْوَانِكَ وَأَكْمِلْ كِرَامَتِي

درجه مرا بخشود در خود و تمام کند کرامت مرا

بِغُفْرَانِكَ وَأَنْظِمْنِي فِي أَصْحَابِ الْيَمِينِ

با مژش خود و پیوسته کن مرا در اصحاب دست راست

وَوَجِّهْنِي فِي مَسَالِكِ الْأَمِينِ وَاجْعَلْنِي

و متوجه ساز مرا در راه راست امن شده و بگردان مرا

فِي فَوْجِ الْفَائِزِينَ وَأَعْمُرْنِي فِي حَالِيسِ

در گروه برستگاران و معمور دار مرا در مجلسها

الصَّالِحِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

شایسته گان جنین پروردگار عالمیان

وَكَانَ مِنْ دَعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْآنِ

و هست از دعا آنحضرت علیه السلام نزد ختم کردن قرآن

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعْنَتَنِي عَلَى خَتْمِ كِتَابِكَ

بار خدا ای بدرست که تو یار داد مرا بر ختم کردن کتاب خود

الَّذِي أَنْزَلْتَهُ نُورًا وَجَعَلْتَهُ مَهْمِنًا

کتابی که فرستاد در نور و کردانید از آن گواهر

عَلَى كُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْنَاهُ وَفَضَّلْنَاهُ عَلَى

بر هر کتابی که فرو فرستادیم و تفضیل دادیم بر

كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصْتَهُ وَفُرْقَانًا فَرَقْتِ

هر حدیثی را خواندیم و جدا کردیم و جدا ساختیم

بِهِ بَيْنَ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ وَقَرَأْنَاهُ

باین میان حلال تو و حرام تو و قرانی که

أَعْرَبْتَ عَنْ شَرَائِعِ أَحْكَامِكَ وَكِتَابًا

ظاهر کرده از شرعها از احکام خود و کتابی که

فَضَّلْنَاهُ لِعِبَادِكَ تَفْصِيلًا وَوَحْيًا

که تفضیل دادیم برای عبادت خود تفضیل دادیم و وحی را

أَنْزَلْنَاهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

فرو دادیم بر پیغمبر خود که محمد است صلوات تو بر او باد

وَالِهِ نَنْزِيلًا وَجَعَلْنَاهُ نُورًا فَهْتَدَى

وال او فرو دادیم و گردانیدیم بر او نور که راه یابیم

بِهِ مِنْ ظُلُمِ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ

باین از تاریکی گمراهی و نادانی

این کتاب را
بر هر کتابی که
فرو فرستادیم
و تفضیل دادیم
بر هر حدیثی که
خواندیم و جدا
کردیم و جدا
ساختیم

بالتباعد

بِاتِّبَاعِهِ وَشِفَاءٍ لِمَنْ أَنْصَتَ بِفَهْمِهِ

به پیروی کردن و شفا برای کسی که گوش فرو داشت بفهم کردن

التَّصْدِيقِ إِلَى اسْتِمَاعِهِ وَمِيزَانِ

تصدیق کرد بشنیدن آن و ترازو

قِسْطٍ لَا يَحِيفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهُ وَنُورِ

عدل که نکشت از حق زبان او و نور

هُدًى لَا يُطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِينَ

هدایت که فرو نمیرد از گواهان

بُرْهَانُهُ وَعِلْمُ نَجَاةٍ لَا يَضِلُّ مِنْ أَمْرِ

دلیل روشن و ثبوت دستکار که گمراه نمیشود کسر قصد کند

قَصْدِ سُنَّتِهِ وَلَا تَنَالُ أَيْدِي الْهَلَكَاتِ

بقصد طریق آن و نرسید دستهای هلاکت

مَنْ تَعَلَّقَ بِعُرْوَةِ عِصْمَتِهِ اللَّهُمَّ

هر که آویخت بر پستان محکم حفظ آن یا خدا یا

فَاذْأَفَدْتَنَا الْمَعُونَةَ عَلَى تِلَاوَتِهِ وَسَهَّلْتَ

پس چون فایده داد بر ما یا بر تلاوت آن و آسان گردانید

بسم الله الرحمن الرحيم

جَوَاسِي السِّنْتَا بِحُسْنِ عِبَادَتِهِ فَاجْعَلْنَا

طرفها سرزبانها را به نیکویی عبادت از پس بکردار ما را

مِمَّنْ يَرْغَاهُ حَقُّرُ عَائِيَتِهِ وَيَذِينَ لَكَ بِاعْتِقَادِ

از آن کس که رغبت کند او را به حق عایت و دین را شود بر تو با اعتقاد

التَّسْلِيمِ لِحُكْمِ آيَاتِهِ وَيَفْرَعُ إِلَى الْأَقْرَابِ مِثْلًا

کردن نهادن مرآه محکم استوار او را و بگوید با قرار کردن به آیات مشابه

وَمَوْضِحَاتِ بَيِّنَاتِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَهُ

و آیات روشن کنند باین بار خدا یا بدر شر که تو فرود فرستاد

عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَجُمَلًا

بر نبی خود محمد صلوات و خدا بر او و بر آل او در حال که جمیع

وَالْهَمَّتْهُ عِلْمَ عَجَائِبِهِ مُكَمَّلًا وَوَرَثَتْنَا

و در دل او افکند دانش عجبها را آن کامل کرده و میراث داد

عِلْمَهُ مُفَسِّرًا وَقَضَلْنَا عَلَى مَنْ جَهْلَ

علم او تفسیر کرده و تفضیل داد بر آن کسی که جاہل بود

عِلْمُهُ وَقَوَّيْنَا عَلَيْهِ لَتَرْفَعَنَا فَوْقَ مَنْ لَمْ

از علم او و قوت داد بر آن تا که برداشتم ما را از آن کس که

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

يُطِقْ حِمْلَهُ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوبَنَا لَهُ

طاقت داشت بردن آن بار خدا یا پس همچنانکه گردانیدر دلها ما را بر این

حِمْلَةً وَعَرَفْتَنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفُهُ وَفَضْلُهُ

بردارنده و شناسانیدر برحمت خود بزرگواری آن و فضل آن

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْخَطِيبِ بِهِ وَعَلَى آلِهِ الْخِرَانِ لَهُ

پس صلوات ده بر محمد که خطبه خواننده است و بر آل او که خزینه دارند

وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَرِفُ بِأَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ

و بگردان ما را از آنکه اعتراف کند بآنکه او را نزد است

حَتَّى لَا يُعَارِضَنَا الشَّكُّ فِي تَصْدِيقِهِ

تا که معارضه نکند ما را شک در تصدیق آن

وَلَا يَخْلُجْنَا الزَّيْغُ عَنْ قَصْدِ طَرِيقِهِ اللَّهُمَّ

و در خاطر نیاید ما را یکر از قصد راه آن یا از استرو میانه راه آن

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَصِمُ

و بگردان ما را از آنکه چنگ درزد

بِحَبْلِهِ وَيَأْوِي مِنَ الْمُنْشَاهَاتِ إِلَى حَبْلِهِ

بر پستان آن و جا گرفت از آیات منشاهی به پناه در پناه

آن بمنزله پناه
و در پناه پناه
و در پناه پناه
و در پناه پناه

یا خطاب کننده است آن
یا خطاب کرده شده است
بآی ۳۳

وَيَسْكُنُ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ وَيَقْتَدِي بِضَوْءِ

وارام گرفتن در سایه بال اقبال او و راه یافت بروشنایی

صَبَاحِهِ وَيَقْتَدِي بِتَلْجِ اسْفَارِهِ وَ

صبح آرزو و سرور کرد بجمعان روشنایی آن

يَسْتَضِي بِصَبَاحِهِ وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدَى فِي

وجراغ افروخت بجراغ گاه آرزو و نه طلبید هدایت را در

غَيْرِهِ اللَّهُمَّ وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّدًا عَلَمًا

غیر آن را بخدایا و همچنانکه نصب کردی در باب من محمد را نشانه

لِلذِّلَالَةِ عَلَيْكَ وَأَنْجَحْتَ بِهِ سُبُلَ الرِّضَا

برابر دلالی گردان بر تو و راه راست نمودی بر سبیل او راه خود

إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ

بتو

و بگردان قرآنرا

وَسِيلَةً لَنَا إِلَى اشْرَافِ مَنَازِلِ الْكِرَامَةِ

دست و نیز بر سر راه شریف ترین منزلها را با کرامت

وَسَلَّمَ نَعْرِجُ فِيهِ إِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ

و نزد با شرف که بالا روم در او بموضع سلامت

وسبیل

وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ فِي الْحَاجَةِ فِي عَرَصَةِ الْقِيَمَةِ

و سبیر که جزا داده شوم بآن رشتن را برادر صحرای قیمة

وَكَذَرِيعَةً نَقْدُمُهَا عَلَى نَعِيمِ دَارِ الْمَقَامَةِ

قدم من از سفر باز آمدن
و بجای شدن و فرار شدن
نشتن است ۲۴

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْطُطْ بِالْقُرْآنِ

و فروگذار بقرآن

عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ وَهَبْ لَنَا حُسْرَ شَمَائِلِ

به نشتن از بارها بریم

الْأَبْرَارِ وَاقِفُ بِنَا أَثَارَ الَّذِينَ قَامُوا لَكَ

از ما بارگزار و زره و بخش بر آن نیکو به خسته نیکو

بِهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ حَتَّى تَطْهِّرَنَا

از هر در میانها شست و کنار ما روز تا پاک گردانید ما را

مِنْ كُلِّ دَنَسٍ يَنْظُهِرُهُ وَتَقْفُو بِنَا أَثَارَ

از هر دگر گناهی پاک گردانید و پیرو گردانید ما را از اثرها

الَّذِينَ اسْتَضَاءُوا بَنُورَهُ وَلَمْ يُلْهِمْ الْأَمَلُ

انانته طلب و شمر کردند بنور آن و باز نداشت این نزار از او

عَنِ الْعَمَلِ فَيَقْطَعُهُمْ بِجُدِّعْ غُرُورِ اللَّهِ

از کردار تا قطع کنایت نرایی هرهار غروان

ظَلِمَ اللَّيَالِي مُوْنِئًا وَمِنْ نَزَعَاتِ الشَّيْطَانِ

وَحَطَرَاتِ الْوَسَاوِ سِرْخَارِسًا وَلَا قَدَامِنَا

عَنْ نَقْلِهَا إِلَى الْمَعَامِي خَائِسًا وَلَا لِسِنَانٍ

عَنِ الْخَوْضِ فِي الْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِ مَا أَفَءَ

مُخْرَسًا وَلِجَوَارِحِنَا عَنْ اقْتِرَافِ الْأَشَامِ

مَزَاجٌ أَوَّلًا طَوْتُ الْغَفْلَةِ عَنَّا مِنْ تَصَفُّحِ

عبرت کیر عم ۱۲
جبره در انما نظم کنیم
بن بدو سبب ان شود
کرده است قرآن انهارا
است در نظم و نغمان
که گفت در عم عید
عبرت را لا اعتبار
صغیر

۱۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سایبانها و پوشان باقی مارا حلقه بر امان را روز

الْفَزَاءُ الْأَكْبَرُ فِي نُسُورِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

فروع بزرگ در سرینختن ما

مُحَمَّدٌ وَآلَهُ وَاحْتَرَبُوا الْقُرْآنَ خَلَقْنَا مِنْ عَدَمٍ

و تا که کنه بقا آید دروشم را از دست

الاملاق وسوا الثنا به رَغْدَ الْعِشِ

در وقت که در کتب و آثار فاضل

وَحُصِّتْ سَعَةُ الْأَرْضِ أَقْصَىٰ وَحَتَّنَا بِهِ

وَحِطْبِ سَعْدِ الدِّمَرِيِّ وَجَبِّ ابْنِ

وارزانی فراخی روزیها و دوردار مارا باسنه
الضَّالُّ - الْكَائِبُ مُرْتَمِئًا بِالْأَمَلِ

الضرائب المدمومة ومداني الاخلاق

وَأَعِصْنَاهُ مِنْهُ هُوَ الْكُفُّ وَدَوَاعِي

وَنُكْمِدَارِ اَبَانِ ازِ پِشِهَا كُفَرِ وَخَوَانْدَانِ

النِّفَاقُ حَتَّى يَكُونَ لَنَا فِي الْقِيَمَةِ إِلَهٌ

نفاق یا باطن مارا در قیامت بسوز

رضوانند

رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ قَائِدًا وَلَنَا فِي الدُّنْيَا

خوشنود سر تو و بهشتها سر تو کشیده و ما را در دنیا

عَمَّ سَخَطُكَ وَتَعَدَّى حُدُودَكَ ذَائِدًا

از خشم تو و در گذشتن از حد تو رفع کننده

وَمَا عِنْدَكَ بِتَحْلِيلِ حَلَالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ

و ما بخیر را که نزد است بحلال کردن حلال تو و حرام کردن حرام تو

شَاهِدًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَوِّنْ

کواه و آسان

بِالْقُرْآنِ عِنْدَ الْمَوْتِ عَلَى أَنْفُسِنَا كَرِيبَ السِّيَاقِ

بقرآن نزد مرگ بر نفسها را اندوه کشیده شد

وَجَمْدَ الْآلَيْنِ وَتَرَادُفَ الْمَشَائِرِجِ إِذَا بَلَغْتَ

رفع و مشقت ناله کردن و پیای آمدن چون برسد

النَّفُوسُ الثَّرَاتِي وَقِيلَ مِنْ رَاقٍ وَتَحَلَّى

نفسها بر کفتم شود که گیسو آفروز خوانند و ظاهر

مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِهَا مِنْ حِجْبِ الْغُيُوبِ

ملک الموت برای گرفتن آن از پردۀ غیب

نیت این را تو حلال کرده
واقع و ایضا حرام کرده و آن
بر آن کواه به نیت از قرآن
و حقه آن ظاهر شود

کش
فوقی بخواند از برای
جان پاکت بالا برده
این جای ایست ملائکه
موت سوزید که گیسو
برفده این ملائکه رحمت
یا ملائکه عذاب اند

وَرَمَاهَا عَنْ قَوْسِ الْمَنَايَا بِاسْهَمِ

واندازد درج را از گمانها سر مرکب بپرتابد

وَحَشَّةِ الْفِرَاقِ وَدَنَا مِثْلًا إِلَى الْآخِرَةِ

وحشت مفارقت و نزدیک شد از ما با آخرت

رَجُلٌ وَأَنْطَلَقَ وَصَادَتْ الْأَعْمَالُ

رحلت کردند و روان شدند و کرده کردارها

تَلَايَدَ فِي الْأَعْنَاقِ وَكَانَتْ الْقُبُورُ هِيَ

قلیدها در گردنهایها و باشد قبرها

الْمَأْوَى إِلَى مِيقَاتِ يَوْمِ التَّلَاقِ اللَّهُمَّ

جای پناهنده تا روز قیامت بهر سید من

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَارِكْ لَنَا فِي حُلُولِ

بر محمد و آل او و برکت ما را در فرود آمدن

دَارِ الْبَلَى وَطُولِ الْمَقَامَةِ بَيْنَ أَطْبَاقِ

خانه گمنام شده و دراز از اقامت کردن میان طباقها

الْثَرَى وَاجْعَلِ الْقُبُورَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا

خاک و بگردانند قبرها را پس از مفارقت دنیا

خَيْرُ

خَيْرَ مَنْزِلِنَا وَافْسَحْ لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِي ضَيْقِ

بهترین منزلها را و گشاده کن برای ما بر رحمت خود در تنگی

مَلَا حِدِنَا وَلَا تَقْضِنَا فِي حَاضِرِي الْقِيَمَةِ

حد ما و رسوا مکن ما را در حاضر شدن روز قیامت

بِمُوبِقَاتِ اثَامِنَا وَارْحَمْ بِالْقُرْآنِ مَوْقِفَ

بیهلاک کننده گناه ما و رحم کن بقران در موقف

الْعَرْضِ عَلَيْكَ ذُلَّ مَقَامِنَا وَثَبَّتْ بِرِعْدٍ

عرض احوال بر تو خوار بر ایستادن ما و ثابت دار با آن تزلزل

اضْطِرَابِ جِسْرِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْمَاجَازِ عَلَيْهَا زَلَل

لرزدن پل دوزخ روز در گذشتن بر آن لغزیدن

أَقْدَامِنَا وَنَجِّنَا بِهِ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

قدمها را و برهان ما را با آن از هر اندوه روز قیامت

وَشَدَائِدِ أَهْوَالِ يَوْمِ الطَّامَةِ وَبَيِّضْ وَجُوهَنَا

و سختیها را و هولها را روز قیامت و سفید کن روهای ما

يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ الظَّالِمَةِ فِي يَوْمِ الْحَسْرَةِ

روز که سیاه گردد و روهای ستمکاران در روز حسرت

عمر روز قیامت
نیز در قیامت
بر هر مصیبتها ۷۲

وَعِظَمُ بَرَاهَانِهِ

مُحَمَّدٍ وَشَرِيفُ بُنْيَانِهِ وَثَقِيلُ مِيزَانِهِ وَتَقَبَّلُ

وبلند گردانم بنابر او را و کرانه کنه ترازو را و قبول

شَفَاعَتَهُ وَقَرِيبُ سَيْلَتِهِ وَبَيْضُ وَجْهِهِ

شفاعت او را و نزدیک گردانم وسیله او را و سفید کنه رخ او را

وَأَتَمَّ نُورَهُ وَارْفَعَ دَرَجَتَهُ وَآحْيَا عَلَى

وتمام کنه نور او را و بلند ساز درجه او را و زنده گردانم راجه

سُنَّتِهِ وَتَوَقَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَخُذْ بِنَا مِنْهَا

سنت او و بمیرانم ما را بر دین او و فراگیر ما را در راه او

وَأَسْأَلُ بِنَا سَبِيلَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ

و برسانم ما را در طریق او و بگردانم ما را از اهل

طَاعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُفْرَتِهِ وَأَوْرِثْنَا

طاعت او و وحشر کنم ما را در بکروه او و در آور ما را

حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَاسِهِ وَصَلِّ اللَّهُمَّ

در حوض او و آردم ما را بجام او و صلوات ده بار خدا را

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُكَ تَبْلُغُهُ بِهَا أَفْضَلَ

بر محمد و آل او و صلواتی که بفرستد او را بان بفاضل ترین

مَا يَأْمُلُ مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ

امید دارد از نیکی و بفضل تو و کرامت

أَنْتَ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَفَضْلٍ كَرِيمٍ

بسیارتر که تو خداوند رحمت و اسع و فضل بزرگوار

اللَّهُمَّ اجْزِءْ بِمَا بَلَغَ مِنْ رِسَالِ الْأَنْبِيَاءِ

بار خدایا جزوه او را آنچه رسانیده از پیغامها

وَأَذَى مِنْ أَيْدِي الْأَعْيَانِ وَتَصَحَّ لِعِبَادِكَ وَ

و روز کرد از آیتها بر تو و تصحیح بندگانه ترا و

جَاهِدَ فِي سَبِيلِكَ أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ أَحَدًا

کارزار کرد در راه تو بهترین آنچه جزا داده یکی

مِنْ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ

از ملائکه تو که مقرب اند و پیغمبرانش

الرُّسُلِينَ الْمُصْطَفَيْنَ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مرسل تو و برگزیده ها و سلام بر او و بر آل

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

که پاکیزه کنند و پاکانند و رحمت خدا و برکتها بر او

وَلَا

عَلَى

وَكَانَ حَزْنُهُ عَاجِلًا عَلَيْهِ سَلَامٌ إِذَا انْظُرَ إِلَى الْهَلَاكِ

و بود از دعا را حضرت علیهم السلام جعنه نگاه کرد در ماه

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمَطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمَرْقُودُ

ا را فریده شده فرمان بردار دونده شده تند

فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفِ فِي فَلَكَ التَّجْدِيدِ

در منزلها را مقدر حرف کننده در فلک تدبیر کرده

أَمَنْتُ بِمَنْ تَوَكَّلْتُكَ الظُّلْمَ وَأَوْضَحَ بِلَيْسَ

گرویدم بآنچه منور ساخت تو را یکی در روشن ساخت

أَلْبَهُمْ وَجَعَلْتَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَ

سیاه کرد و ایند ترا آیه از ایتمها را پادشاه خود

عَلَامَةً مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ وَأَمْتَهُنَكَ

و علامه از علامتها را سلطنت خود و امتها را کرد ترا

بِالزِّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ وَالطَّلُوعِ وَالْأُفُولِ

بزیاده شدن و کم شدن و برآمدن و فرو رفتن

وَالْإِنَّمَارَةِ وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ

و نور آفتاب و سیاه شدن در همه اینها نور تو مرا و را

و بود از دعا را حضرت علیهم السلام جعنه نگاه کرد در ماه
ا را فریده شده فرمان بردار دونده شده تند
در منزلها را مقدر حرف کننده در فلک تدبیر کرده
گرویدم بآنچه منور ساخت تو را یکی در روشن ساخت
سیاه کرد و ایند ترا آیه از ایتمها را پادشاه خود
و علامه از علامتها را سلطنت خود و امتها را کرد ترا
بزیاده شدن و کم شدن و برآمدن و فرو رفتن
و نور آفتاب و سیاه شدن در همه اینها نور تو مرا و را

مُطِيعٌ وَإِلَى إِزَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا

فرمان و بخواست او شتابنده یان خدا رح

أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ فِي أَمْرِكَ وَالْطَّفَ مَا صَنَعَ

عجب آنچه تدبیر کرده در امر تو و وجه لطیف است آنچه خف

فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ خَادِثٍ

در کار تو کرد انید ترا کلید ماه تو

لِأَمْرِ خَادِثٍ فَاسْئَلِ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ

بر امر تازه تو پس میطلبم از خدا که برورد کار من برورد کار

و خَالِقِي وَ خَالِقِكَ وَ مُقَدِّرِي وَ

آفریننده من و آفریننده تو و تقدیر کننده من و

مُقَدِّرِكَ وَ مُصَوِّرِي وَ مُصَوِّرِكَ

تقدیر کننده تو و نگارنده من و نگارنده تو

أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

آنکه صلوة ده بر محمد و آل محمد و آنکه

يَجْعَلَكَ هَلَالًا رَكَّةً لَا تَحْقِقُ الْآيَامُ

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

بگرداند ترا هلال برکت که نیت نکند از او روزها

فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْخَوْبَةِ

دراو برار توبه و نكهدار مارا دراو از گناه

وَاحْفَظْنَا مِنْ مُبَاشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَأَوْعِنَّا

ونكهدار مارا از كردن مستقيماني خود و الهام كن مارا

فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَالْبُخْلَ فِيهِ جُنُنَ

دراو شكر نعمت خود و بختن مارا دران سبيل

الْغَافِيَةِ وَاتِّمِّمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ

عافيت و تمام كن بر ما كامل كردن طاعت خود

فِيهِ الْمِنَّةُ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمْدُ وَصَلَّى اللَّهُ

دراو نعمت را بدستي كه تو نعمت ميدهي ستوده و صلوة خدا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

بر محمد و آل او كه پاكيتر باشند و پاكا شوند

وَكَانَ مِنْ غَائَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا دَخَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ

بود از ديار آنحضرت عليه السلام نزود داخل شد ماه رمضان

لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْحَمْدِ وَجَعَلَنَا

شكر خداي را كه راه نمود مارا بجهت خود و گردانيد مارا

از اهل بیت علیهم السلام
از اهل بیت علیهم السلام
از اهل بیت علیهم السلام

مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونُ لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ
از اهل بیت محمد تا ما شکر مر احسان او را از شکر بگویند تا
وَلِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
تا ما دیش بد را بر آن بکنیم تا ما دیش نیکو کاران را و شکر مر خدا را
الَّذِي حَبَّأَنَا بِدِينِهِ وَاخْتَصَّنا بِمِلَّتِهِ وَسَلَّلَنَا
که عطا فرمود ما را بدین خود و خواص کرد این را بملت خود و در
فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهِ إِلَى رِضْوَانِهِ
در راه نیکوین خود تا رویم انرا بمنت او بسویشود و او
حَمْدًا يَقْبَلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
حمد که پذیرد انرا از ما و بدیند انرا از ما و شکر مر خدا را
الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ
که گردانید از این راه ماه خود را ماه
رَمَضَانَ شَهْرَ الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْإِسْلَامِ
رمضان ماه روزه و ماه اسلام
وَشَهْرَ الظُّهُورِ وَشَهْرَ التَّحْيِيصِ وَشَهْرَ
و ماه پاكينرى و ماه پاك شده كتن و ماه

از اهل بیت علیهم السلام

الْقِيَامُ الَّذِي نُزِّلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
 ایستادن نماز و غیره که فرو فرستاده در او قرآن که با و هدایت
 لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
 مردمان دلیلهای روشن از هدایت و از جدا کردن حق از باطل
 فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا
 روشن کرد فضیلتش را بر همه روزهایی که با آنچه
 جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرُمَاتِ الْمَوْفُورَةِ وَالْفَضَائِلِ
 گردانید بر آن از حرمتها بر تمام و فضیلتها بر
 الْمَشْهُورَةِ فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ
 مشهوره پس حرام کرد در آن آنچه حلال کرد در غیر او
 اعْظَامًا وَ حَجَرَفِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ الْأَكْلَامَ
 بجهت بزرگداشتن و میل کردن در آن طعامها و آشامیدنها
 وَ جَعَلَ لَهُ وَقْتًا يَنْتَهِى أَلْحَاقُ جُلٍّ وَ عَزَّ
 و گردانید بر او وقت روشن اجازه نداد که بزرگوار چندی
 أَنْ يَقْدَمَ قَبْلَهُ وَلَا يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ
 که فراموش داشته شود پیش از آن و پذیرد آنکه و آتش نشود از او

ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيْلَائِهِ عَلَى

پس تفضیل داد یکشب را

از شبها را و بر

لَيْلِ الْاَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاَهَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ تَنْزَلُ

شبها را هزار ماه و نام نهاد آنرا شب قدر فرود آید

الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذِنُ رَبُّهُمْ مِنْ كُلِّ

فرشتگان و جبرئیل در او بفرمان پروردگار خود از هر

أَمْرٍ سَلَامٌ دَائِمُ الْبَرَكَةِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى

کار سلامت دایم برکت تا طلوع صبح بر

رَبِّ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ

خداوند را از بندگانش خود با آنچه حکم کرد از قضا خود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْمِنَا مَعْرِفَهُ

بار خدا یا محمد و الهام کن ما را شناختن

فَضْلَهُ وَاجْلَالِ حُرْمَتِهِ وَالتَّحَفُّظِ مَا حَظَرْتَ

فضل آن و بزرگداشتن حرمت آن و نگاه داشتن از آنچه حرام کردی

فِيهِ وَأَعِثْنَا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ الْجَوَارِحِ

در او و یارنده ما را بر روزه آن به بازداشتن اعضا

نفس و روح
نفس و روح
نفس و روح

روح نام ملکیت است

فرشتگان

اسم ازین مراد امام زمان است علیه السلام

تقریباً بای حکم الهی را
و از دنیا و دوزخ

بار خدا یا محمد

عَزَمْنَا صِيكَ وَاسْتَعْمَلَهَا فِيهِ بِهَا

تا فرمانی تو و کار فرمودن را در آنچه

رَضِيكَ حَتَّى لَا نَصْغِيَ بِأَسْمَاءِ عِنَّا إِلَهُ

خود را تا قصد شدن کنه کوشش را خود بسجده

إِلَى الْغَوْ وَلَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا إِلَى الْهَوِ

بسجده یهوده و نشاءیم بدیدها خود بسجده

وَحَتَّى لَا نَبْطِئَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُومٍ وَلَا

و تا نکسترا نیم دستها را خود را بجرام و

نَخْطُوْا بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَجْوْرٍ وَحَتَّى لَا تَعَى

و کام نهیم بقدمها را خود بمحترم و تا نکهداریم

بَطُونِنَا إِلَّا مَا أَحْلَلْتَ وَلَا تَنْطِقَ السِّنِّيْنَا

شکها را خود را مگر از آنچه ملال کرده و گویا نشود زبانها را

إِلَّا بِمَا مَثَلْتَ وَلَا تَكْلِفَ إِلَّا مَا يُدْنِي

مگر آنچه مثال ادبر و بنفسم در رنج مگر آنچه نزدیک کرد اند

مِنْ ثَوَابِكَ وَلَا تَعَاطِي إِلَّا الَّذِي يَقِي

از ثواب تو و فرا نکیر مگر آنچه انکهدارد

مِنْ

مِنْ عِقَابِكَ ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ

از عذاب تو پس خالص سازد انرا همه آن از

رِبَاءِ الْمُرَائِينَ وَشُجْعَةِ الْمُسْمِعِينَ لَا تُشْرِكْ

ریا بر ریافتن ده و شجاعتی که ششیده کان تا که انبار تکبیرم

فِيهِ أَحَدٌ دُونَكَ وَلَا يَتَّبِعِي فِيهِ مُرَادًا

و نطلبیم در آن مراد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِفْنَا فَيْدِي عَلَى

و واقف ساز ما را در آن

مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا

و قتها نماز پنجگانه بحد

الَّتِي حَدَدْتَ وَفَرَضْتَ فِيهَا الَّتِي فَرَضْتَ

که تعیین کردی و فریضها که فرض کردی

وَوَضَّائِهَا الَّتِي وَضَّغْتَ وَأَوْقَاتِهَا كَيْفَ دَرَجَتِ

و وظیفها که موظف گردانیدی و وقتها بر آن

الَّتِي وَقَّعْتَ وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِينَ

که موقت کردی و فرود آورده را در آن در منزل رسیدگان

لِمَنَازِلِهَا الْخَافِظِينَ لِأَمْرِكُمْ يَا مُؤْمِنِينَ

برای منزلت‌ها آنرا نگهدارنده‌ها را بر امر کنی ای خداوند که

لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَخَّهَ عِنْدَ لَبَنٍ

برای آنرا در اوقات‌ها بر آنچه سخته نهاد آنرا بسده بود

وَمَرْسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و فرستاد تو صلوات تو بر او و آل او در

رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا وَجَمِيعِ قَوَائِلِهَا

رکوع آن و سجود آن و همه اعمال فاصله آن

عَلَى اِتِّمَامِ الطَّهْوَرِ وَاسْبَغِهِ وَأَيِّنِ الْحُشُوعِ

بر تمام‌ترین پاکیزگی و کامل‌ترین و روشن‌ترین فروتنی

وَأَبْلَغِهِ وَوَفَّقْنَا فِيهِ لِأَنَّ نَصْلَ أَرْحَامِنَا

و بلیغ‌ترین و توفیق‌دهنده‌ها را در آن بجهت آنکه برسیم بخوشایند

بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَأَنْتَعَا هَذَا جِيرَانُنَا

به نیکویی و عطا و آنکه ملاحظه کنیم همسایه‌ها را خود را

بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَأَنْ تَخْلَصَ أَمْوَالُنَا

با عطا و عطا و آنکه خلاص گردانیم مال‌ها را

من

این فیه و در
رکوع و سجود و
در همه اعمال
فاصله آن

مِنَ التَّيْبَاتِ وَأَنْ نُّطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزُّكُوفِ

از بنوعی و آنکه پاکیزه کرد آنم از این بیرون کردن زکوة

وَأَنْ نُّزِيلَ مِنْهَا جَرْنَا وَأَنْ نُّصِيفَ مَنْ

و آنکه از آنجا که میباریم و آنکه داد بستانیم از

ظُلْمًا وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَاَنَا حَاشَا مَنْ

ستم کرد بر ما و آنکه استیقامت کنیم با هر که دشمنی کرد ما را مگر آنکه دشمن

عُودِيَ فَيْكَ وَلَكَ فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي

دشمنی باشد در راه تو پس بدستی که دشمن است که

لَا تُؤَالِيهِ وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا نُضَا فِيهِ وَأَنْ

دوستی نمیکنیم با او و خصم که صاف نمیشوم و آنکه

تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّائِكَةِ

نزدیک شویم بتو در آن از اعمال پاکیزه

بِمَا نُّطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَتَقْصِمُنَا

با آنچه پاک کند ما را باین از گناه و بکاهد ما را

فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْذِنُ مِنَ الْعُيُوبِ حَتَّى لَا يُورِدَ

در آن از آنچه از سرگرمی و آزار عیب باشد آنکه وارد نشود

و از آنکه از آنجا که میباریم و آنکه داد بستانیم از

ظُلْمًا وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَاَنَا حَاشَا مَنْ

ستم کرد بر ما و آنکه استیقامت کنیم با هر که دشمنی کرد ما را مگر آنکه دشمن

عُودِيَ فَيْكَ وَلَكَ فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي

دشمنی باشد در راه تو پس بدستی که دشمن است که

عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُوَيْتَ

بر تو یکی از فرشتگان مگر دون آنکه

مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ لَطَاعَتِكَ وَأَنْوَاعِ

ایراد کنیم از درها و انواع اطاعتت و انواع

الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ

نزدیکی بسو تو بار خدا یا بدستی که من میطلبم بحق

هَذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ

این ماه و بحق کسی که بندگی کرد مر ترا در این

أَبْتَدَأَ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلَائِكَةٍ

اول این تا وقت افریدن از فرشته که

قَرَّبَتْهُ أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ

مقرب گردانیده یا پیغمبر که فرستاده او را یا بنده شایسته که

اخْتَصَصْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مخصوص ساخته او را آنکه صلوة کنی بر محمد و آل او

وَأَهْلُ بَيْتِهِ لِمَا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ

و شایسته کنی ما را در آن مران چیز را که وعده داده دوستان خود را

این دعا را در روز عید غدیر بخواند

من

بِكْرَامَتِكَ وَأَوْجِبْ لَنَا فِيمَا أَوْجَبْتَ

ز کرامت تو و واجب کرد بر ما در آنچه واجب کرد
لَا أَهْلَ الْمُبَالَغَةِ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
بر اهل مبالغه در طاعت تو و بگردان ما را

فِي نَظَرٍ مِّنْ اسْتَحَقَّ الرَّافِعَ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ

در پیشانی کسی که سزاوارست بمرتبت
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنَّتْنَا الْإِلْحَادَ

بار خدا یا بر محمد و آل او و دوزدار ما را از گردید
فِي تَوْحِيدِكَ وَالتَّقْصِيرِ فِي تَجِيدِكَ وَ

در یگانگی تو و تقصیر در بزرگی داشتن
الشَّكِّ فِي دِينِكَ وَالْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ

و شک در دین تو و گمراهی از راه تو
و الْإِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ وَالْإِخْدَاعَ لِعَدْوِكَ

و غفلت کردیم از حرمت ترا و فریب خوردیم از دشمنی ترا
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و دیوارنده شده هست بر محمد و آل او

وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلِكَ

وهرگاه مرترا باشد در هر شب از شهرها

شَهْرِنَا هَذَا بِرِقَابٍ يُعْتَقُهَا عَقُولُكَ

ماه ما این ماه با کردند که از او کنند از امرش تو

أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ فَأَجْعَلِ بِرِقَابِنَا مِنْ

یا بخشد از او در گذشتن تو پس بگردانم گردنهای ما را از

نَلَكِ الرِّقَابِ وَأَجْعَلْنَا لَشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ

این گردنهای و بگردان ما از برابر ماه ما از بهترین

أَهْلِ وَأَصْحَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اهل و اصحابی

وَأَمْحُ ذُنُوبَنَا مَعَ امْحَاقِ هِلَالِهِ وَاسْلُخِ

و کاست کینه مان را با کاستن هلال آن و ببر

عَنَّا تَبَعَاتِنَا مَعَ اِسْلَاحِ آيَاتِهِ حَتَّى

تا از ما تبعات را با رفتن روزهای آن

يَنْقُضَ عَنَّا وَقَدْ صَفَّقْنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَةِ

آخر شود از ما و حال آنکه با کینه گردانیده در او از گناه

أَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ

وخالص ساخته باشم از این بدیها کن ما را

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَازْمِلْنَا فِيهِ فَعَدَّلْنَا

و اگر میل کنیم در این پس است کرد

وَإِنْ زُغْنَا فِيهِ فَقَوِّمْنَا وَإِنْ أَشْتَمَلَ

و اگر بگردیم در این پس است کرد آن ما را و اگر احاط کند

عَلَيْنَا عَدُوَّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَقِذْنَا

بر ما دشمن تو و شیطان است پس بر ما

مِنْهُ اللَّهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا أَيُّهَا لَكَ وَتَرَا

از او بار خدا یا پر کن این ماه را به پرستیدن ما ترا و از گناه

أَوْقَاتِهِ بِطَاعَتِنَا لَكَ وَاعِنَّا فِي نَهَارِهِ

و قضاوت او را بفرمان بردار ما مرترا و یار برده ما را در روز آن

عَلَى صِيَامِهِ وَفِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَ

بر روزه آن و در شب آن نماز

التَّضَرُّعِ إِلَيْكَ وَالْخُشُوعِ لَكَ وَالذِّلَّةِ

وزار کردن به تو و فروتنی و خوار

این فقه تا کیفیه است

رَبَّنَا يَدِّكَ حَتَّى لَا يَشْهَدُنَا رُءُوسُ عَلَيْنَا

پیش تو تا کواهی ندهد روز او بر ما

بِغَفْلَةٍ وَلَا لَيْلَةٍ بِتَقْرِيطِ اللَّهِ هُمْ وَاجْعَلْنَا

به غفلت و نه شبانه بتقصیر ما بخدا یا و بگردان ما را

فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْآيَامِ كَذَلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا

در همه ماه ها و روز ها و همچنین ما دامی که عمر داده

وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ

و بگردان ما از بندگان شایسته خود انانکه

يَرْتَوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

میراث برند بهشت فردوس را ایشانند جاوید باشند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ

و انانکه دهند آنچه داده شوند و دلباشان ترس

أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ وَمِنَ الَّذِينَ

بدست که ایشانست بخود بازگردند و از انانکه

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ هُمْ لَهَا سَابِقُونَ

مشتابند در خوبیها ایشانست از پیشی گیرندگان

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ

در هر وقت

وَكُلِّ وَاْنٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ عَدَدًا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ

وهر هنگامی و بر هر حالی بعد از هر صلوٰه

عَلَيْهِ وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلَّهُ بِالْأَضْعَافِ

بر او و زیاده از آن همه زیاده که

لَا تُحْصِيهَا غَيْرُكَ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا تُرِيدُ

نخواهند شمرد غیر تو بدرستی که تو کننده مرا بجز آنچه خواهی

وَكَانَ حَزْنُ غَائِبَةٍ عَلَيْهِ فِي وِدَاعِ شَهْرِ مَضَانَا

و برست از دعار آنحضرت علیه السلام در وداع ماه رمضان

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرُغِبُ فِي الْجَزَاءِ وَلَا

بار خدا یا ایا ارا که رغبت نکند در پاداش

يَنْدُمُ عَلَى الْعَطَاءِ وَيَا مَنْ لَا يُكَافَى

نیست عطا کند یا شکست
اورا نمیخواهد پاداش

وَشَيْءٌ فَشَوْءٌ بَرَدَادٍ

و ارا که مکافات نکند

عَمْدُهُ عَلَى السَّوَاءِ مِنْكَ أَيْتَاءٌ وَعَفْوُكَ

بنده خود را بر بدیهی از تو ساقبت و عفو تو

و تو ساقبت نیست
و تو ساقبت نیست

تَفَضُّلٌ وَعُقُوبَتُكَ عَدْلٌ وَقَضَائُكَ

تفضلات و عذاب تو عدلست و قضای تو

خَيْرَةٌ إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشِبْ عَطَاءَ الْكَافِرِينَ

خیر است اگر دادی مخلوط نمیشود دادن تو بکافران

وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنَعُكَ تَقْدِيرًا تَشْكُرُ

و اگر باز داری نباشد منع تو جوهر کردن جزا شکر داد

مَنْ شَكَرَكَ وَأَنْتَ الْهَيْبَةُ شُكْرُكَ وَ

کسی که شکر کرد ترا و حال آنکه تو بخاطر او انداختی شکر خود را

تُكَافِي مَنْ حَمَدَكَ وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ

و مکافاتی داد کسی را که حمد کرد ترا و تو تعلیم کردی او را حمد خود

لَسْتُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتُ فَضِيحَتُهُ وَتَحَوُّدُ

من و شانه بر آنکه اگر خواستی رسوا ساختی او را و مرتجعی

عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتُ مَنَعْتُهُ وَكَلَاهُمَا أَهْلُ

بر آنکه اگر خواهم منع کنز او را و هر یک از آنها سزاوارند

مِنْكَ لِلْفَضِيحَةِ وَالْمَنْعِ غَيْرَ أَنَّكَ بَنَيْتَ

از تو بر آنستوایی و منع کردی الا آنست که تو بنا کردی

افعالك

أَفْعَالِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَاجْرَيْتَ قُدْرَتِكَ

کردار خود را بر تفاضل و جابر کرد انیدر توانائی خود را

عَلَى التَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ مِنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ

بر درگذشتن ملاقات کرد کسی را که نافرمانی تو کرده بود بر دربار

وَأَمَهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ

و مهلت داد هر که را قصد کرد بر آن نفس خود بستم کار

تَسْتَنْظِرُهُمْ بِأَنَّا نِكَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَنَتْرُكُ

مهلت میدهم ایشان را بعد از آن تو به پیروی و و امیکدار

مُعَاجِلَتَهُمْ إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْ لَا يَهْلِكَ

شتا کرد ایشان را بتوبه تا بپاک شود

رَبِّكَ عَلَيْكَ هَا لِكُفُّهُمْ وَلَا يَشْقَى بِنِعْمَتِكَ

بر تو بپاک شوند ایشان را و نشود بد بختی بنعمت تو

شَقِيهِمْ إِلَّا عَنْ طَوْلِ الْأَعْذَارِ وَبَعْدَ

بد بخت ایشان مگر از دراز عذر گفتن و پس

تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ

از تکرار دین حق بر او بجهت کرم و باز عفو تو

بیش و او را که تنبیه شود و مانند

آنما

از انکه بپایان عذر گفتن

بپایان عذر گفتن و پس

نفس خود کرد دست
بیب کردن کما ۲۴

مدارا
یعنی از از روی
مهلت میدهم تا باز
و توبه کنند ۲۴

از انکه بپایان عذر گفتن
بپایان عذر گفتن و پس
بپایان عذر گفتن و پس
بپایان عذر گفتن و پس

بیش و او را که تنبیه شود و مانند
آنما
از انکه بپایان عذر گفتن
بپایان عذر گفتن و پس

يَا كَرِيمُ وَعَائِدَةً مِنْ عَطْفِكَ يَا حَلِيمُ أَنْتَ
اگر کریم و نعمت از مهربانی تو اسر بردبار توانبخش

الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ
کسی که کشود بر ابرندگان خود در راه سوزا مرزش خود
وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ لَهَا عَلَى ذَلِكَ

البَابِ دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا
و نام نهاد ای تو به و کرد اندر برای این
در دلیل از وحی خود تا گمراه نشوند

عَنْهُ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
از این پس گفت در حالتی که بزرگست نام تو توبه کنید بسو خدا
تَوْبَةَ نَصُوحًا عَسَىٰ يَكْفُرَ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
توبه درست شاید پیر و کار شما بیوشاند
از شما گناهان شما و در آورده شما را به بهشت

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْرِجُ اللَّهُ
که جاریست از زیر آنها جوسر
روز که

این خبر را از آنجا که
در این کتاب است
و در این کتاب است
و در این کتاب است

الْبَنَى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ

از تو پس گفتی و حال آنکه برگزیده و بزرگتر اسم تو و بلند است

مَرْجَاءُ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا

هر که بیاید بر نیکویی پس و راست ده برابر آن

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا

و هر که بیاید بد و بدی پس بدی او بشود مگر مانند آن

وَقُلْتَ مِثْلُ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

و گفتی مثل آنانکه نفقه میکنند مالها را خود را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمِثْلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ

در راه خدا مانند دانه است که برویاند هفت

سَنَابِلَ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ

خوش در هر خوش صد دانه و خدا

يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَرْدَا الَّذِي

مضاعف میکند بر هر که میخواهد و گفتی کیست آنکس که

يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفْ لَهُ

قرض دهد خدا را فرض نیکو پس مضاعف کند داند آنرا

مَرْدَاً

اضعافاً

در هر خوش صد دانه و خدا
مضاعف میکند بر هر که میخواهد و گفتی کیست آنکس که
قرض دهد خدا را فرض نیکو پس مضاعف کند داند آنرا
مَرْدَاً

اضْعَافًا كَثِيرَةً وَمَا أَنْزَلْتُ مِنْ نَظَائِرُ هِنِّ

ضعفها بسیار و آنچه فرو فرستد در از امثال آنها

فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعُفِ الْحَسَنَاتِ وَأَنْتَ

در قرآن از مضاعف کردن آنها بیکو بهما و تعلیم

وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ

و تو ای آنکه راه نمودی ایشانرا بگفتار خود از غیب خود

و تَرَعَيْتَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ

و رعیت تو که در او حظ ایشانست بر آنچه اگر

سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ تَدِرْ لَهُ أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ

پوشی آنرا از ایشان در نیابد آنرا دیده ایشان نه و نگاه

تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ أَوْهَامُهُمْ

ندارد از گوشهای ایشان و در نرسد آنرا و همها ایشان

فَقُلْتَ أَذْكُرُ فِي أَذْكَرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي

پس گفتی یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا

وَلَا تَكْفُرُونَ وَقُلْتُ لَنْ شَكَرْتُمْ

و ناسپاس میگردید مرا و گفتم اگر شکر کنید

غیب
می توانی آنکه گفته خود از غیب
و ترعیت کردن ایشان در آن
کردن که فایده ایشان را بر آنچه
دلیل است کرده ایشان را بر آنچه
اگر میشود نباید آنرا یافت و آن
در تو توانست شد است که فرمود
دلیل کردن آنست که فرمود
یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را

لَا يَزِيدُ تَكْمُرًا وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي

بر اینست زیاد کنم بر شما و اگر کافر شوید بدتر کند عذاب من

لَشَدِيدٌ وَقُلْتُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

سخت است و گفتی بخوانید مرا تا اجابت کنم بر شما

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

بدتر کنند مرا آنکه سرشی کردند از بندگی من

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَسَمِعَتْ

زود باشم که در آیند بدوزخ خواننده گان پس نام نهاد

دُعَاءَكَ عِبَادَةً وَتَرْكَكَ اسْتِكْبَارًا

دعا خود را عبادت و ترک انرا استکبار

وَتَوَعَّدَتْ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ

و ترسانید بر ترک آن دوزخ

دَاخِرِينَ فَذَكَرُواكَ بِمَنِّكَ وَشَكَرُواكَ

و حال آنکه خواننده پس یاد کردند ترا بنعمت تو و شکر کردند ترا

بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوا

بفضل تو و خواندند ترا بامر تو و تصدیق کردند

لَا

۵
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

لَكَ طَلَبًا لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا نَجَاتُهُمْ مِنْ

قول ترا در حالت طلب زیاد نکردند و در این است نجات ایشان از

غَضَبِكَ وَفَوْزَهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَكَ مَخْلُوقُ

خشم تو و رسیدن ایشان به بخشود سر تو و اگر دلاالت کند

مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَّتْ

بنده آفریده از نفس خود بر مانند آنکه راه نمود

عَلَيْهِ عِبَادَتِكَ مِنْكَ كَانَ لِسَانُ

بر او بندگانه خود را از تو باشد ستوده شده

فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وَجَدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبُ

پس بر ترا شکر یافت نشود در حمد تو راه

وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تَحْمَدُ بِهِ وَمَعْنَى

و باقی نماند مر حمد ترا لفظی که حمد کرده شود باین و معنی که

يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ يَأْمَنُ تَحْمَدًا إِلَى عِبَادَةِ

منتصرف با و آنکسی که ستوده به بندگانه خود

الْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَغَمَّرَهُمْ بِالْمَنِّ

به نیکویی کردن و فضل و فرو برده ایشانرا بمنت

مَوْصُوفًا بِالْإِحْسَانِ وَنُغُونًا بِالْإِمْلَاءِ عَزَّ وَجَلَّ

پس بوی پس بای پس منتصرف
نمود بوی آن مفسر

وَالطَّوْلُ مَا أَفْشَى فِينَا نِعْمَتَكَ وَأَسْبَغَ

و عطا چه ظاهر است در ما نعمت تو وجه تمام است

عَلَيْنَا مِثْلَكَ وَأَخَصَّنَا بِرِّكَ

بر ما نعمت وجه خواص کرد ایند ما به نیکو یسر تو

هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي صَطَفَيْتَ وَ

و راه نمود ما را بر این دین خود که برگزید

مِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَسَبِيلَكَ

و ملت خود که پسندید و راه خود

الَّذِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ

و آن که آسان کرد ایند روینا کرد ما را بنزدیکی بتو

وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ

و رسیدن به کرامت تو بار خدایا تو

جَعَلْتَ مِنْ صَفَائِكَ الْوُظَايِفَ

کرد ایند از برکات ایند وظیفه ها

وَخَصَّ بِصِرْثِكَ الْفُرُوضَ شَهْرَ رَمَضَانَ

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

و مخصوصه را ایند واجبها ماه رمضان

الَّذِي اخْتَصَصَتْهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ

وَتَخَيَّرَتْهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمِنَةِ وَالذُّهُورِ

وَأَثَرَتْهُ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا

أَنْزَلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ

ضَاعَفَتْ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَضَّلَتْ

فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَرَغَّبَتْ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ

وَأَحْلَلَتْ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي

خَيْرُ مِائَةِ شَهْرٍ ثُمَّ أَثَرَتْ بِهَا عَلَى

مراد از نور قرآن است ۱۲

ایمان را در این ماه کامل نموده
بسیار زیاده از عبادت است
یا مراد از زیاده ای ایمان زیاده
عبادات است ۱۳

در این روز و در وقت فرموده در آن روز برخواستن شب

و بزرگ کرد و دانید در آن از شب قدر ۱۴
انجمن است که بزرگ کرد و دانید
است آنرا در ماه رمضان
۱۵

بتر است از هزار ماه پس برگزید ما را بهشت او بر

سَائِرِ الْأُمَمِ وَأَصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ

بهمه امتها و برگزید ما را بفضل خود دُونَ

أَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ نَهَارًا وَوَقْتًا

اهل ملتها پس روزه داشتیم بامر تو روز آن و برخود آیم

بِعُونِكَ لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهِ قِيَامَهُ

بیار تو شب آن پیش آینده کان بروزه آن و قیام آن

لِمَا عَرَضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسْبِيحًا

چون آنکه عرض کردی ما را بر او از رحمت خود و تسبیحی ما را

إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ وَأَنْتَ الْمَلِكُ بِهَا

بسو آن از ثواب تو و تو ایستاده با آنچه

رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُلِّتَ

رغبت کرده شود در او بسو تو بخشد با آنچه در خواسته شوی

مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ خَاوَلَ قَبْرَكَ

از فضل تو در نزدیکی است بانکه طلب کند نزدیکی ترا

وَقَدْ أَقَامَ فِينَا هَذَا الشَّهْرَ مَقَامَ حَسَنِ

و به تحقیق در ما این ماه را مقام حماد

و محمد

وَصَحْبَنَا صُحْبَةً مَبْرُورَةً وَأَرْجَحْنَا أَفْضَلَ

و مصاحب کرد ما را صحبت برتر شده و سود داد ما را بهترین

أَرْبَاحَ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَارَقْنَا عِنْدَ

سود ما عالمیان پس بحقیق که مفارقت کرد ما را نزد

تَمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهِ وَوَفَاءِ

تمام شدن وقت آن و بریدن مدت آن و وفای

عَدَدِهِ فَخَنُّ مُوَدِّعُوهُ وَدَاعِ مَنْ عَزَّ

شماره آن پس موداع کننده ایم آنرا همچون وداع کسی که عزت او

فِرَاقُهُ عَلَيْنَا وَغَمُّنَا وَأَوْحَشَنَا انْصِرَافَهُ

فراق او بر ما خواند و کین کرد ما را و در وحشت افکند ما را و بیدار

عَنَّا وَلَزِمْنَا لَهُ الدِّمَامُ الْمَحْفُوظُ وَالْحَرَمَةُ

از ما و لازم شد ما را بر او حرمت عهد نگاه داشته شده و حرمت

الْمَرْعِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْضَى فَخَنُّ قَائِلُونَ

رعایت کرده و حق گذارده شده پس ما بنده کائنات

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرِ وَيَا عَيْدَ

سلام بر تو باد ای ماه خدا بزرگتر و ای عید

بما که عید او را
نیازم است بر ما که عید او را
تجاه داریم و حرمت او را
رعایت کنیم و حق گذاریم

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

الاعظم

أُولَئِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ مَصْحُوبٍ

دوستان را و سلام بر تو باد اکر اکر ترین صحبت کرده شده

مِنَ الْأَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرِ فِي الْأَيَّامِ وَ

از وقتها و ابرهترین ماه در روزها و

سَاعَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ قَبْلِ

ساعتها سلام بر تو باد از ماهی نزدیک

فِيهِ الْأَمْوَالُ وَنُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ السَّلَامُ

در او آرزو ها و پراکنده میشود کارها و عملها سلام

عَلَيْكَ مِنْ قَرِينِ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْحُودًا

بر تو باد از هم پشینی و بزرگ است قدر او در حالتی که موحود

وَأُتِّجِعَ فَقَدْ مَفْقُودًا وَمَرْجُو الْمَفْرَاقِ

و بدو آورده نایافتند امید داشته باش بدو آورد و مرفا

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَلْفِ أَلْفِ مَقْبِلِ الْفَسْرِ

سلام بر تو باد از الف ت گرفته شده که الف گرفته بود در او آورنده دمار

وَأَوْحَشَ مُنْقَضِيًا فَضَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

و جوش انداخت در حالتی که منقضی رسد تا سلام بر تو

موجود

مِنْ مَجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقَلَّتْ

از همسایه و تنگ شده در آن دلها و کم شد

فِيهِ الذُّنُوبُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ

در آن کنا مان سلام بر تو از یار دهنده

أَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبِ سَهْلٍ سَبِينِ

یار داد بر شیطان و صاحب آس ز کرد راه مار

الْإِحْسَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا أَكْثَرَ عِتْقَاءَ اللَّهِ

نیکویر سلام بر تو باد وجه بسیار است آزاد شده کاه

فِيكَ وَمَا اسْتَعَدَّ مِنْ رَعَى حُرْمَتِكَ بِكَ

در تو وجه نیکو نخت شد که نگاه داشت حرمت تو بتو

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اطْوَلَكَ عَلَى

سلام باد بر تو وجه بود دراز و بر

الْمُجْرِمِينَ وَاهْتَبَيْكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ

کناه کاران و جبهه بیت بود در سینها مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ لَيْثَانِ فَسَةِ الْيَامِ

سلام بر تو باد از ماه مهر بر کند او را روز

نویسنده بار دهند ۲۸۵

تیب
نویسنده تیب
نویسنده تیب

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اطْوَلَكَ عَلَى
الذُّنُوبِ وَأَسْرَأَكَ إِلَى
الْعُيُوبِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ هُوَ مِنْ كُلِّ امْرٍ

سلام بر تو باد از ماهی که از هر امری

سَلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَرِيهِ

سلامت سلام بر تو باد بدون کراهت

المُصَاحَبَةِ وَلَا ذَمِيمِ الْمَلَابَسَةِ السَّلَامُ

مصاحبت و نکو بپوشیده آیمخته باد سلام

عَلَيْكَ كَمَا وَقَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَ

بر تو باد چنانچه آند بر ما به برکتها

وَعَسَلَتْ عَنَّا دَكْسَ الْخَطِيئَاتِ كَسَلَامُ عَلَيْكَ

و شست بر ما جرک خطاها سلام بر تو باد

غَيْرَ مُودِعٍ بَرِّمَا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامُهُ

نه وداع کننده از روی سیر و نه ترک کرده روزه او را

سَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ

از روی سلام بر تو باد از طلب کرده شده که پیش

وَقْتِهِ وَخَزُونِ عَلَيْهِ قَبْلَ قَوْتِهِ السَّلَامُ

از وقت آن و از زود خورده بر او پیش از فوت او سلام

عَلَيْكَ

بر تو باد از هر امری سلام بر تو باد بدون کراهت و نکو بپوشیده آیمخته باد سلام بر ما به برکتها و شست بر ما جرک خطاها سلام بر تو باد از روی سیر و نه ترک کرده روزه او را از وقت آن و از زود خورده بر او پیش از فوت او سلام

بر تو باد از هر امری سلام بر تو باد بدون کراهت و نکو بپوشیده آیمخته باد سلام بر ما به برکتها و شست بر ما جرک خطاها سلام بر تو باد از روی سیر و نه ترک کرده روزه او را از وقت آن و از زود خورده بر او پیش از فوت او سلام

عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صُرِفَ بِكَ عَنْهَا

بر تو باد و بسیار از بدی که کرده باشی بر ما

وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ أَفِضَ بِكَ عَلَيْنَا السَّلَامُ

و بسیار از نیکی که ریخته باشی بر ما سلام

عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ

بر تو باد و بر شب قدر که آن بهتر است

مِنَ الْفِ شَهْرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ مَا كَانَتْ

از هزار ماه سلام بر تو باد چنینکه

أَحْرَصْنَا بِالْأَمْسِ عَلَيْكَ وَأَشَدَّ شَوْقَنَا غَدًا

مریض بودم دیروز بر تو و سخت شهادت از و مرا فردا

إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى فَضْلِكَ الَّذِي

بسورتو سلام بر تو باد و بر فضل تو که

حُرْمَتَاهُ وَعَلَى مَاضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ سَلْبِنَاهُ

محروم ماندم از آن و بر آنچه گذشت از برکتها بر تو ربوده شده

اللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذَا الشَّهْرِ شَرَفْتَنَاهُ

بار خدا یا پرستش ما اهل این ماهیم / مشرف ساختار ما را

الَّذِي فِيهِ

وَوَقَّعْنَا بِمَنِّكَ لَهُ حِينَ جَمَلَ الْأَشْقِيَاءُ

و توفیق دادی که منّت تو مرا در وقتی که نداشتند بد بخشانند

وَقْتَهُ وَحَرِّمُوا لَشَقَائِهِمْ فَضْلَهُ أَنْتَ

و قتان و محروم ماندند بجهت بد بختی از فضل او تو

وَلَيْ مَا أَثَرْتَنَاهُ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَهَدَيْتَنَاهُ

دوست که ما را برگزید بر این از شناخت آن و راه نمود بر ما

لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ صِيَامَهُ

بر آن از سنت آن و بجهت تو با خود گرفتیم بتوفیق تو روزه آنرا

وَقِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ وَأَدِينَا فِيهِ قَلِيلًا

و شب خواستن آن بر تقصیر و بگذاریم در آن اندک

مِنْ كَثِيرٍ اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ أَقْرَبُ بِالْإِسَاءَةِ

از بسیار بار خدا یا پس مراست حمد بر اقرار کردن به بدکاری

وَاعْتِرَافًا بِالْإِضَاعَةِ وَلَكَ مِنْ قُلُوبِنَا

و معترف شدن به ضایع کردن و مراست از دلها ما را

عَقْدُ النَّدَمِ وَمِنْ السَّنَنِ صِدْقُ الْإِعْتِزَالِ

بستن پشمانی و از زبانها صدق راستی عذر گفتن

فَلَمَّا نَزَلَ بِرَأْسِهِ

فَلَمَّا نَزَلَ بِرَأْسِهِ

و توفیق دادی که منّت تو مرا در وقتی که نداشتند بد بخشانند
و قتان و محروم ماندند بجهت بد بختی از فضل او تو
دوست که ما را برگزید بر این از شناخت آن و راه نمود بر ما
بر آن از سنت آن و بجهت تو با خود گرفتیم بتوفیق تو روزه آنرا
و شب خواستن آن بر تقصیر و بگذاریم در آن اندک
از بسیار بار خدا یا پس مراست حمد بر اقرار کردن به بدکاری
و معترف شدن به ضایع کردن و مراست از دلها ما را
بستن پشمانی و از زبانها صدق راستی عذر گفتن
فَلَمَّا نَزَلَ بِرَأْسِهِ

و توفیق دادی که منّت تو مرا در وقتی که نداشتند بد بخشانند

پس مزد دہارا براجمہ رسید مارا دران از

مزد در دریا بیم

دراو و عوض یایم بان از نوعها ز خیره

نقص کرده شده بر او و واجب گردن ز را را عذر گفتن بر

نچه تقصیر کردیم در آن از حق تو و برسانه بعمر ما را

نیم در پیش ماست از ماه رمضان که روز زنده

من صفت رسانید ما را بان پس پرد بر از تکاب آنچه نوشت

انے از پرستش و برسان مارا بقیام شب با بچہ

يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ وَاجْرَأْنَا مِنْ صَلَاحِ

سزاوار آنرا از طاعت و مزدوده ما را از شایسته

الْعَمَلِ مَا يَكُونُ دَرَكًا لِحَقِّكَ فِي الشَّهْرِ مِنْ

کار آنچه باشد رسیدن بحق تو در این دو ماه

مِنْ شَهْرِ الدَّهْرِ اللَّهُمَّ وَمَا الْمُنَابَهَ فِي

از ماهها روزگار یا خدا یا و آنچه قصد کردم بان در این

شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَرٍ وَأَثْمٍ وَأَوَاقِعَ فَيَمِنْ

از گناه که کوچک بزرگ یا واقع گردانیدم در او

خَطِيئَةٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا

خطا بر عمد از ما یا بر فراموشی دستم گردیم

فِيهِ أَنْفُسَنَا وَأَنْشَهَكُنَا بِهِ حُرْمَةً مِنْ غَيْرِنَا

در آن نفسها خود ما یا حرمتی از غیر ما

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ وَاعْفُ

و بپوشان ما با پوشش خود و درگذر

عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنٍ

از ما بعفو خود و بر پا نگذار ما را در آن برای چشمها

بما که در آن کارها را شایسته

در دو ماه و در سال و در هر روز و در هر وقت و در هر مکان و در هر حال و در هر امر و در هر کس

در این ماه و در این روزگار و در این شهر و در این زمان و در این مکان و در این حال و در این امر و در این کس

الشَّامِتِينَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ السُّنَّ

شاد کنندگان و مکتبران بر ما در او زبانها

الطَّاعِينَ وَاسْتَعْلِنَا بِمَا يَكُونُ حِطَّةً

طعن زنندگان و کار فرما مارا با آنچه هست فرو نهادن

وَكَفَّارَةً لِّمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فَيُرَافِقَكَ

و پوشانیدن مرا آنچه بر ما کبریت شتر از ما در آن پنهان خود

الَّتِي لَا تَقْدِرُ وَفَضْلِكَ الَّذِي لَا يَنْقُصُ

که فانی نشود و فضل تو که کم نشود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبِرْ مُصِيبَتَنَا بِصِيبَتِ

و تدارک کن مصیبت ما را

بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا

این ماه و برکت ده ما را در روز عید ما و روزه کشود

وَاجْعَلْهُ مِن خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا أَجْلِبِهِ

و مگردان آنرا از بهترین روزی که بر ما گذشته ان

لِعَفْوِ وَأَمْحَاءِ لَذَنْبٍ وَاعْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ

مرغفوی و محو کننده بر ما گناه را و بیامرز ما را آنچه پنهان است

مِنْ ذُنُوبِنَا وَمَا عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اسْلَخْنَا

از گناهان ما و آنچه اشکار است بار خدا یا بیرون آور ما

بِاسْلَاحِ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَايَانَا وَ

بیرون شدن ما این ماه از خطایان ما و بدر

أَخْرِجْنَا بِخُرُوجِهِ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا

آورد ما را بدر آمدن آن از بدیها ما و بگردان ما را

مِنْ أَسْعَدِ أَهْلِهِ وَاجْزِلْهُمْ قِسْمًا فِيهِ

از نیکبخت ترین اهل آن و پشترین ایشان از نصیب در آن

وَأَوْفِرْ لَهُمْ حَظًّا مِنْهُ اللَّهُمَّ وَمَنْ رَعَى

و تمام بهره از آن بار خدا یا هر که رعایت کند

حَقَّ هَذَا الشَّهْرِ حَقَّ رِعَايَتِهِ وَحِفْظِ

حق رعایت این ماه رعایت کردن آن و نگاه داشت

حُرْمَتِهِ حَقَّ حِفْظِهَا وَقَامَ بِجَدُّودِهِ

حرمت او را حق حفظ او و اقامت کرد بجدود او

حَقَّقِيَا مَهْمَا وَاتَّقِيَا ذُنُوبَهُ حَقَّقَاتِهَا

حق اقامت کردن او و پرهیز کرد از گناهان او حق پرهیز کردن او

و تقریر

أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ أَوْ جِئْتَ بِرِضَاكَ
یا نزدیک کرد بتو بقریبی و واجب گردانید رضایت خود را
لَهُ وَعَظَمْتَ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ فَهَبْ لَنَا نِصْفَ

از برابر او و مهربان شد رحمت تو بر او پس بخش ما باشد
مِثْلَهُ مِنْ وَجْدِكَ وَأَعْطِنَا أَضْعَافَهُ
مانند آن از بختش تو و بیخش ما را بیاضافه

مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيضُ
از فضل تو پس بدتر که فضل تو نمیکاهد

وَإِنَّ خَزَائِنَكَ لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ وَإِنَّ
و بدتر خزینههاست تو فانی نکرد بل ریزان کرد و بدتر

مَعَادِنَ إِحْسَانِكَ لَا تَقْنَى وَإِنَّ
و گاهها نیکوایی تو فانی نکرد و بدتر

عَطَاكَ لِلْعَطَاءِ الْمُهْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عطا کرد تو بر این عطا بیست گواونده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
و بنویس بر او و مانند نزد

تَحَاوَزَ عَنِ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَهْلِ دِينِنَا

درگذشتگان از پدران و مادران ما و اهل دین ما

جَمِيعًا مِّنْ سَلَفٍ مِنْهُمْ وَمِنْ غَيْرِ إِلَى يَوْمِ

همه هر که گذشت از ایشان و هر که آید

الْقِيَمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَآلِهِ

بار خدا یا درود ده بر محمد که پیغمبر است و آل او

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلِكِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَصَلِّ

همچنانکه

بر فرشتگان خود مقربانند

عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ

همچنانکه صلوة دادی بر پیغمبران خود که مرسلند

وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ

همچنانکه صلوة دادی بر بندگان خود

الصَّالِحِينَ وَافْضَلْ مِزْدَ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بهتر از اینست ای پروردگار عالمیان

صَلَوَةً تَبْلُغُنَا بَرَكَتَهَا وَيُنَالُنَا نَفْعُهَا

که برسد برکت آن و برسد ما را نفع آن

وَسُبْحَانَكَ

وَيَسْتَجَابُ لَهُمَا دُعَاؤُنَا إِنَّكَ أَكْرَمُ مَنْ

و اجابت کرده شود مرا نزد دعا را بدست که تو کریم ترین کسی

رُغِبَ إِلَيْهِ وَ أَكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ

رغبت کرده شود بسو او و کفایت تر کسی که باز گذاشته شود او را

وَ أَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَأَنْتَ عَلَى

و دهنده ترین کسی که درخواست شده از فضل او و تو بر

وَكَانَ هَذَا عَامَهُ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ إِذَا

و بود و هم چیز توانایی

انْصَرَفَ مِنْ صَلَوَتِهِ قَائِمًا تَمَّ اسْتِقْبَالُهُ وَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ

فارغ شود از نماز خود بر خواتیس و او بر دوش بقبله و در روز جمعه پیش

يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَيَا مَنْ

نمیکند کسی را که رحم نمیکند او را بندگان و آنکه

يَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَيَا مَنْ لَا يَحْتَقِرُ

که پذیرد شهرها و آنکه حقیر نشمرد

أَهْلَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يَخْيبُ الْمَلْجِئِينَ

اهل احتیاج و آنکه نومید نکرد اندک حاج کنندگان را

توکل بخاطر خیر خود
و اعتماد کردن بر تو
غیر ۲۴

اینکه در این دعا
از خداوند بخواهیم
که این دعا را
برای ما بخواند
و ما را از هر
بیماری و آفتی
محافظت کند
و ما را به هر
نیکی و سعادت
رساند

اینکه در این دعا
از خداوند بخواهیم
که این دعا را
برای ما بخواند
و ما را از هر
بیماری و آفتی
محافظت کند
و ما را به هر
نیکی و سعادت
رساند

عَلَيْهِ وَيَا مَنْ يُحِبُّ صَغِيرًا يُخَفِّيه

بر او و آنکه که
انچه تخفیه دهنده

و تَشْكُرُ سِيرًا يُعْمَلُ لَهُ وَيَا مَنْ يَشْكُرُ

و شکر کند اندک انچه کرده میشود
یعنی عملهای خود را هم قبول میکند

عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي بِالْجَلِيلِ وَيَا مَنْ يَدْنُو

بر اندک و جزا میدهد بزرگ

إِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ وَيَا مَنْ يَدْعُو إِلَى

نَفْسِهِ مَنْ أَذْبَرَ عَنْهُ وَيَا مَنْ لَا يَغَيِّرُ

ذات خود هرگز که پشت کرد از او و آنکه تغییر ندهد

النِّعْمَةَ وَلَا يُبَادِرُ بِالنِّقْمَةِ وَيَا مَنْ يُمِرُّ

نعمت را و پیشین نکیرد بعقوبت و آنکه بدید آورد

الْحَسَنَةَ حَتَّى يُمِيزَهَا وَيَتَجَاوَزَ عَنِ الشَّيْءِ

نیکو را تا بفرایند از او درگذرد از بد

حَتَّى يُعْفِيَهَا أَنْصَرَفَتْ أَمْالُ دُونِ مَدَى

تا بیا مرزد از او که وید ارزو را نزد غایت

که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ

کرم تو بحاجتها وپرشد بر پرش بخشش تو

أَوْعِيَّتُهُ الطَّلِبَاتِ وَتَفَسَّحَتْ دُونَ بُلُوعِ

ظرفهای خواستها وازهم سخت نزد رسیدن

نَعْنِكَ الصِّفَاتُ فَلَا الْعُلُوءَ الْأَعْلَى فَوْقَ

صفت تو صفتها پس مرتراست بلندتر بالا

كُلِّ عَالٍ وَبِالْجَلَالِ الْأَفْحَدُ فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ

هر بلند و بزرگتر بالار همه بزرگ

كُلِّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَكُلُّ شَرِيفٍ فِي

هر بزرگ نزد تو کوچک است و هر بزرگوار در

جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى

جنب بزرگوار تو حقیر است نومید شدند و از دستگان بر

غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَ

غیر تو و زیان کردند پس ایند کاسه مگر مرترا

ضَاعَ الْمُلْمُوتُونَ إِلَّا بِكَ وَاجْتَذِبَ الْمُتَجِيعُونَ

و ضایع شدند و دایند کاسه مگر تو و در قحط شدند بکی خوانان

الْأَمِنْ اِنْجَع فَضْلَكَ بِأَبْكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّ

مگر آنکه نیکی خواست از فضل تو درگاه تو گشوده از برای

غِيْنٍ وَجُودَكَ مُبَاحٌ لِلشَّائِلِينَ وَ

رفت کنندگان و بخشش تو مباح است بر اسوال کنندگان

إِغَاثَتِكَ قَرِيْبَهُ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخْفَى

و فریاد رسیدن تو نزد کمیت بفریاد طلبان تو امید نمیشود

مِنْكَ الْأَمِلُونَ وَلَا يَيْئُسُ مِنْ عَطَائِكَ

از تو امیدواران و نا امید نمیشود از عطا سر تو

الْمُعْرِضُونَ وَلَا يَشْقَى بِنِقْمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ

تعرض کنندگان و بدبخت میشوند بعقوبت تو طلب آمرزش کنندگان

رِزْقَكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ

روز سر تو گسترده است بر هر کسی عصیان کرده و حلم تو

مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ

بیش آمده است بر هر که دشمنی کرد ترا عادت تو نیکویی کردن است

إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُقْتَدِرِينَ

باید کار را برساند و سنت تو باقی گذاشتن بر هر چه گذشتگان

و فریاد رسیدن تو نزد کمیت بفریاد طلبان تو امید نمیشود

حَتَّى لَقَدْ غَرَّتَهُمْ أَنَانُكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَ

تا آنکه فریب خوردند از تو از بازگشتن

صَدَّهُمْ أَمُّهَا لَكَ عَنِ النَّزُوعِ وَإِنَّمَا

بازداشت ایشان را مصلحت داد تو از بازایستادن و جز این نیست

تَأْتَيْتَ بِهِمْ لِيَفِيُوا إِلَى أَمْرِكَ وَأَمَّهْلَنَهُمْ

که مدارا کردی با ایشان تا آنکه برگردند فرمان تو و مهلت دادی با ایشان

ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ

بجایگاه اعتماد و بدوام پادشاهی تو پس هر که هست از اهل

السَّعَادَةِ خَفِيَ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَ مِنْ

سعادت ختم کرد مرا و را با من و هر که هست از

أَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلَتْهُ لَهَا أَكْثَرُ صَارُوا

اهل بدبختی رسوا کردند مرا و مرا را بهماریش کردند و زندگان

إِلَى حُكْمِكَ وَأُمُورُهُمْ أَتَتْكَ إِلَى أَمْرِكَ

بجایگاه تو و کارهای ایشان نزد تو گردیده اند با امر تو

لَمْ يَهِنِ عَلَى طَوْلِ مَدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ

سست نبود بر دراز مدت ایشان سلطنت تو

بیخاسته کار او را سعادت کردی ۳۴

وَلَمْ يَدْحَضْ لَتَرَكَ مُعَاجِلَتَهُمْ رُهَا نَكَ

و زایل نشد بجهت ترک شتاب ایشان دلیل روشن تو

حُجَّتْ قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ سُلْطَانُكَ

حجت تو برپایستاده و سلطنت تو

ثَابِتٌ لَا يَزُولُ قَالُوا بَلِ الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَحَ

ثابت است که زایل نشود پس عذاب و ایمر مکریر است که گروید

عَنْكَ وَالْخَيْبَةُ الْخَازِلَةُ لِمَنْ خَابَ مِنْكَ

از تو و نومید سرسواسازنده مکریر است که نومید شد از تو

وَالشَّقَاءُ الْأَشْقَى لِمَنْ اغْتَرَبَكَ مَا أَكْثَرَ

و بد بخت تر بد بخت تر مکریر است که مغرور شد تو چه بسیار است

تَصَرَّفَهُ فِي عَذَابِكَ وَمَا أَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ

تصرف او در عذاب تو وجه دراز است گردش او

فِي عِقَابِكَ وَمَا أَبْعَدُ غَايَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ

در عقاب تو وجه دور است نهایت او از شادمانی

وَمَا أَقْنَطَهُ مِنْ سُهُولَةِ الْمَخْرَجِ عَذَابُكَ

وجه نومید است از آسانی بروی آمدن از رنج عذاب

اینکه بخت بدتر از بد بخت است

من

نوعی است که فکرش از طول بودن
مور و رنند عذاب و غران از روی
عدالت نه از روی جور است

مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَإِنْ صَافًا مِنْ

از حکم تو که جوزمکن در آن و داد دادن از

حُكْمِكَ لَا تَحْيِفُ عَلَيْهِ فَقَدْ ظَاهَرَتْ

حکم تو که ستم نمیکند بر او پس تحقیق که ظاهر گردید

الْحُجَّ وَأَبْلَيْتَ الْأَعْذَارَ وَقَدْ تَقَدَّمَتْ

حجت و گمنه کرده عذر را و تحقیق که پیش داشت

بِالْوَعِيدِ وَتَلَطَّفْتَ فِي التَّرْغِيبِ وَضَرَبْتَ

برسانید و لطف کردی در ترغیب کردن و زده

الْأَمْثَالَ وَأَطَلْتَ الْإِمْهَالَ وَآخَرْتَ

مثالها و دراز کردی مهلت دادن را و باز پس داشتی

وَأَنْتَ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ وَتَأَنَّنَيْتَ وَأَنْتَ

و حال آنکه توانایی مرشتاب کردن و تا فی کردن و حال آنکه توانایی

بِالْمُبَادَرَةِ لَمْ تَكُنْ أَنْ أَنْتَ عَجْزًا وَلَا

سرعت کردن نبوده است مدارا بر تو عاجز شدن

إِمْهَالُكَ وَهَذَا وَلَا إِمْسَاكَ غَفْلَةً

و مهلت دادن بر تو سستی و نه باز داشتن تو از بر خبر کردن

پس بنده عذر را را
یعنی از سکه مکرر عذر
خواسته گمنه شده است
و محض عذر خواستن خدا
در دعاء و داع و تضاد
شد

خود را از عذاب بگردان
بغیر عذر برای یا بازداشت

وَلَا انْظَارُكَ مُدَاذَاةً بَلْ لَتَكُونَتْ

و نه مهلت داد نیتو مدار کردن بلکه تابا باشد

حُجَّتْكَ اَبْلَغُ وَكَرَمُكَ اَكْمَلُ اِحْسَانِكَ

حجت تو رسیده تر و کرم تو کامل تر و احسان تر تو

اَوْفَى وَنِعْمَتُكَ اَتَمُّ كُلِّ ذَلِكْ كَانَ وَلَمْ

رسان تر و نعمت تو تمام تر همه آن بود که بود و همیشه

تَزَلْ وَهُوَ كَائِنٌ وَلَا تَزَالُ حُجَّتُكَ اَجَلُ

بود و آن هست و همیشه باشد حجت تو بزرگ تر است

مِنْ اَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَتُجَدَّكَ اَرْفَعُ

از اینکه وصف کرده شود تو به همه و بزرگ تر تو بلند تر است

مِنْ اَنْ يُجَدَّ بِكُنْهِهِ وَنِعْمَتُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ

از آنکه حد کنند بکنه آن و نعمت تو بیشتر است از آنکه

تُحْصَى بِاسْمِهَا وَاحْسَانُكَ اَكْثَرُ مِنْ

شمرده شود به نام آن و احسان تو زیاده است از

اَنْ تُشْكَرَ عَلٰى اَقْلِهِ وَقَدْ قَصَرَ السُّكُوتُ

آنکه شکر کرده شود بر کمترین آن و تحقیق که عاجز است از شکر تو

حجت تو رسیده تر و کرم تو کامل تر و احسان تر تو

تو

عَنْ تَحْمِيدِكَ وَفَقَّهِنِي أَلِمْسَاكَ عَنْ

از حمد کردن تو و در مانده کردن مرا باز ایستادن از

تَحْمِيدِكَ وَقُضَايَ الْأَقْرَارِ بِالْحُسُورِ

بزرگ داشتن تو و نهایت کار من اقرار است بدرماندگی

لَا رَغْبَةَ يَا إِلَهِي بَلْ عَجَزَافَهَا أَنَا ذَا أَوْمُكَ

نه از تو رغبت ای خدا من ببله از تو عاجز پس اینک من قصد کردم تو

بِالْوَفَادَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ

بجاست نرد تو و میطلبم از تو نیکو عطا را

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ

پس صلاه بفرست بر محمد و آل او و بشنو راز مرا

وَأَسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي

و اجابت کن دعا مرا و ختم نکن روز بنا امید

وَلَا تُجِبْهَنِي بِالرَّدِّ فِي مَسْئَلَتِي وَالْكَرَمِ

و پرت نرزن مرا بر دزدن درخواست من و کرامت کن

مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرَفِي وَالتَّكْلِ مُنْقَلَبِي

از نزد خود باز گردیدن مرا و بسوزش باز گردش من

بوسه است باز گردش من
توبه است باز گردش من
بوسه است باز گردش من
توبه است باز گردش من
بوسه است باز گردش من
توبه است باز گردش من
بوسه است باز گردش من
توبه است باز گردش من
بوسه است باز گردش من
توبه است باز گردش من

إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا غَاجِرٌ عَمَّا

بدست که تو تنگ نیستی بآنچه اراده کنی و عاجز نیستی از آنچه

تُسْأَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ

از تو طلبند و تو بر همه چیز بغایت توانایی و هیچ کس در برابر تو

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَكَانَ

و نه قوتی جز طاعت مگر بخداست بلند بزرگ و بود

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

از دعاها حضرت عیسیٰ سلم در روز عرفه شکر خدا را که

رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعِ

پروردگار عالمیان است یا خدا یا متر است سپاس ای پدید آورنده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

آسمانها و زمین خداوند بزرگس و کرامت کردن ای

رَبِّ الْأَرْبَابِ إِلَهَ كُلِّ مَالُوهٍ وَخَالِقِ

پروردگار پروردگاران و خداوند هر که برستیده شده و آفریده کار

كُلِّ مَخْلُوقٍ وَوَارِثِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ

هر آفریده شده و میراث برنده هر چیز نیست مانند او

شئی

شئی

شَيْءٌ وَلَا يَغْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ

خیزد و دور نیست از او دانستن چیز و او بهم
شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ أَنْتَ اللَّهُ
خیر احاطه کننده و او بر همه چیز بکمال است تو خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ

که نیست خدا مگر تو که یکتایی یگانه تنهائی
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَبِّرُ

و تو خدا مگر که نیست خدا مگر تو بزرگواری و باکرم
الْعَظِيمُ الْمُتَعَزِّزُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ اللَّهُ

بزرگ با عظمت بزرگ با کبریا و تو خدا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيدُ

که نیست خدا مگر تو بلند و برتر و سخت
الْحَالِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ

عقوبت و تو خدا مگر که نیست خدا مگر تو بخشنده
الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
و آمرزنده دانا و صورت و تو خدا مگر که نیست خدای

المتفرد

الْأَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْحَنِيزُ

مگر تو شنونده بینای اول نگاه

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ

و تو خدای که نیست خدا سر مگر تو که بزرگوار بزرگتر از همه

الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

دایم که دایم تراست و تویی خدای که نیست خدا سر مگر

أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ

تو اول پیش از همه احدی و آخر پس از همه

كُلِّ عَدَدٍ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

از همه عدد و تویی خدا که نیست خدا سر مگر تو که

الدَّائِمُ فِي عُلُوِّهِ وَالْعَالِي فِي دُنُوِّهِ

نزدیک در بلند خود و بلند تر در نزدیک خود

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ

و تو خدای که نیست خدا سر مگر تو خداوند شکوایی

وَالْمُحَدِّدِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْحَمْدُ وَأَنْتَ اللَّهُ

و بزرگ و کبریا و شکر و تو خدای

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و تو خدای که نیست خدا سر مگر تو خداوند شکوایی

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و تو خدای که نیست خدا سر مگر تو خداوند شکوایی

و تو خدای که نیست خدا سر مگر تو خداوند شکوایی

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ

که نیست خدا سر مگر تو در آفرید هر چیزی را

مِنْ غَيْرِ سَخٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ

از بغیر سخم و صورت داد آنچه صورت

مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدِعَاتِ

از بی مثال و پیدا کردی پیدا کرده ها

بِلاَ اخْتِذَاكِ أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ

بدون برور کردن تو سر آن خدایر تقدیر کردی

كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا وَيَسَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ

همه چیزی را تقدیر کردی و آسان کردی و هر چیزی را

تَيْسِيرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيرًا

آسان کرده شد و تدبیر کردی آنچه غیرت تدبیر کردی

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعْنِكَ عَلَى خَلْقِكَ

تویی یار بر آفریدن تو

شَرِيكَ وَلَمْ يُوَازِرْكَ فِي مَرَكٍ

انبار تر و هم پشتر نکرد ترا در امر تو

یا آفرید تو خلایق را

وَنَزِيرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيرٌ

هم پیشتر و نبود مرترا بیننده و نه مانند

أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا أَرَدْتَ

و تویی آن خدای خواستی پس بود واجب آنچه اراده کردی

وَقَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ

و حکم کردی پس بود عدل آنچه حکم کردی و حکم کردی

فَكَانَ نِصْفًا مَا حَكَمْتَ أَنْتَ الَّذِي لَا تَحْوِيكَ

پس بود با عدالت آنچه حکم کردی تویی آن خدا را فرا نگیرد ترا

مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ بِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ

مکان و قایم نشود بر سلطنت ترا سلطان

وَلَمْ يُعَيِّكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ أَنْتَ الَّذِي

و درمندی نکرد ترا برهان و نه دلیلی و تویی آن خدا را

أَخْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَأَنْتَ الَّذِي

شمردی هر چیز را شمردنی و تویی خدای

قَصُرَتْ أَوْهَامُ عَزِّذَاتِكَ وَعَجَزَتْ

نرسیده و هم تا از ذاتیت تو و عاجز شدند

وَقَدِّمْتُ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيمًا
وَجَعَلْتُ كُلَّ شَيْءٍ جَدِيدًا

الانفهام

الْأَفْهَامُ عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِ لِي

فهما از جگو نکر تو و در نیاید

الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ آيَتِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا

دیدگاه موضع کلمات تو تو ای خدایه ترا

تُحَدِّثُ فَتَكُونُ مُحَدِّدًا وَلَمْ تُثَمِّلْ فَتَكُونُ

حدیست پس بشر حد کرده شده و نه مانند پس باشی

مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُونُ مَوْلُودًا أَنْتَ

همیشه شده و ترا پیدر پس باشی زاییده شده تو

الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ فَيُعَايِنُكَ وَلَا يُعَدُّ

انخدایه نیست با تو تا غنا کند با تو و نه بهمان

مَعَكَ فَيُكَاثِرُكَ وَلَا يَنْدَلِكُ فَيُعَايِرُكَ

با تو تا با تو فخر کند و نه ندم ترا تا معارضه کند با تو

أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأَ وَاخْتَرَعَ وَاسْتَحْدَثَ

تو ای خدایه آغاز کرد و تو پدید کرد و نو بدید آورد

وَابْتَدَعَ وَاحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ

و نیکو کرد و بیکو کرد آنچه کرد پای تو

غیر تو را تعریفی نکنند
صدا از مای تو قرار دهند

مَا أَجَلَ شَأْنِكَ وَأَسْتَنْيَ فِي الْأُمَاكِ

چه بزرگست کار تو و چه بلند است در جایها سر تو

مَكَانَكَ وَأَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ

جای تو و چه ظاهر گردانید حق از فرقان تو

سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا الْطِفْكَ وَرَوْفٍ مَا

تو پاکتر از لطیف چه لطیف کرد ترا و مهربانی چه

أَرْءَاكَ وَحَكِيمٍ مَا أَعْرَفَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ

مهربانی تو و حکیم چه شناسایی تو پاک از پادشاهان

مَلِكٍ مَا أَمْتَعَكَ وَجَوَادٍ مَا أَوْسَعَكَ

پادشاهی چه منع کرد ترا و بخشنده چه توانگر

وَرَفِيعٍ مَا أَرْفَعَكَ ذُوالْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَ

و بلند چه بلند کرد ترا خداوند حسن و بزرگی و

الْكِبَرِيَاءِ وَالْحَمْدِ سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ

بزرگواری و ستایش پاک تو گسترده کردی

بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعُرْفَتِ الْهُدَايَةِ مِنْ

بنیکوییها دست قدرت خود را و شناختی هدایت از

وَأَمْرُكَ رَشِيدٌ وَأَنْتَ حَيُّ صَدُّ سُبْحَانَكَ

وامر تو صوابست و تویی زنده پاکر تو

قَوْلُكَ حُكْمٌ وَقَضَاؤُكَ حَقٌّ وَإِذَا دَنْتَ

قول تو حکمت و قضاء تو لازمست و اراده تو

عَزَمَ سُبْحَانَكَ لَا رَادَّ لِمَشِيتِكَ وَلَا يُبَدِّلُ

خرمست پاکر تو هیچ رد کننده نیست فرموش ترا و نه تبدیل کننده

لِكُلِّ لَانِكَ سُبْحَانَكَ قَاهِرَ الْأَرْبَابِ بَاهِرَ

مسخن ترا پاکر تو ظاهر کننده

الْآيَاتِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ بَارِئُ السَّمَاتِ

ایاتن بر کننده کننده آسمانهای آفریننده ادمیان

لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومٌ بِدَوَامِكَ وَلَكَ

متراست ستایش ستایشی که دایم باشد بدوام تو و متر است

الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا يَنْعَمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ

حمد حمدی جاوید باشد بنعمت تو و متر است حمد

حَمْدًا يُؤَانِزِي صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا

حمدی برابر کند با کردار تو و متر است حمد حمدی

پایند

يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مَعَ

زیاده باشد بر رضا تو و مرتراست حمد حمد

حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ وَشُكْرًا يَقْصُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ

حمد هر حمدکننده باشد و شکر قاصر است از او شکر هر

شَاكِرٍ حَمْدًا لَا يَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَلَا يَتَقَرَّبُ بِهِ

شکرکننده حمد را جز از تو نباشد مگر ترا و نزدیک شود با تو

إِلَّا إِلَيْكَ حَمْدًا يُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى

مگر بسورت تو حمد همیشه خوانند باو اول و در خوانند

بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ حَمْدًا يَتَضَاعَفُ عَلَى كُرُورِ

باز در دوام آخر را حمد دو چندا نر باشد بر گردش

الْأَزْمِنَةِ وَيَتَزَايِدُ اضْغَافًا مُتَرَادِفَةً حَمْدًا

زمانها و زاید باشد ضعفها بی در پی حمد

يَعْجُرُ عَنْ احْصَائِهِ الْحَفِظَةُ وَيَزِيدُ عَلَى مَا

عاجز باشد از شمردن آن نگاه دارنده و زیاده شود بر آنچه

اَحْصَتْهُ فِي كِتَابِكَ الْكِتَابَةُ حَمْدًا يُوَانِرُنْ

شمردند در کتاب تو نویسنده گاه از حمد موانر کند

که در سوره نوره و سوره مائده و سوره آل عمران

بهر کس که در هر یک از این سوره ها بخواند

عَرْشَكَ الْمَجِيدُ وَمَا يُعَادِلُ كُرْسِيِّكَ الرَّفِيعُ

عرش بزرگوار و آنچه برابر کند با کرسی تو که بلند است

حَمْدًا يَكْمُلُ لَدَيْكَ ثَوَابُهُ وَيَسْتَعْرِقُ كُلَّ

حمد که کامل شود نزد تو ثواب آن و غرق کند همه

جَزَاءِ جَزَائِهِ حَمْدًا ظَاهِرُهُ وَقَوْلُ بَاطِنِهِ

پادشاه را پادشاهش این حمد ظاهر آن و قول باطن آن

وَبَاطِنُهُ وَفَقْ لَصِدْقِ النِّيَّةِ فِيهِ حَمْدًا

و باطن آن و موافق باشد مر صدق نیت را در این حمد

لَمْ يَحْمَدَكَ خَلْقٌ مِثْلَهُ وَلَا يَعْرِفُ أَحَدٌ

که حمد کند ترا خلق مانند آن و نشاند یکی

سِوَاكَ فَضْلُهُ حَمْدًا يُعَانُ مِنْ اجْتِهَادِ

سوا تو فضل آنرا حمد را یاری داده شود هر که کوشش کند

فِي تَقْدِيدِهِ وَيَوْمَ عَاثِدٍ مِنْ انْغَرَقَ تَرْجَمًا

در شماره آن و وقت داده شود هر که تمام بکوشد بفر و رفتن تمام

فِي تَوْفِيقِهِ حَمْدًا يَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْحَمْدِ

بجاء آوردن آن حمد که جامع باشد آنچه آفریدی از حمد

در هر یک از این سوره ها بخواند

و مستغفر

وَيَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدِ حَمْدًا

و پیوسته شود آنچه تو آفریننده آنرا از پس حمد

لَا حَمْدَ اقْرَبُ إِلَيْكَ قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا

که حمد نباشد نزدیکتر بگفتن تو از آن

أَحْمَدُ لَكَ مِنْ تَجْمِيدِكَ بِهِ حَمْدًا يُوجِبُ

و ستاینده تر نباشد از آنکه حمد کنند ترا بان حمدی که واجب گرداند

بِكَرَمِكَ الْمَزِيدَ بِوَفُورِهِ وَتَقْصِيلَهُ

بگرم تو زیادت ترا بگسرت و برسان

بِمَزِيدٍ طَوْلًا مِنْكَ حَمْدًا يُجِبُ لِكَرَمِ

بافزونه تفضل از تو حمدی که واجبست بگرم

وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ رَبِّ صَلِّ

ذات ترا و برابر کند از عجز بزرگی تو پروردگار من

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُتَّخِذِ الْمُصْطَفَى الْمَكْرَمِ

بر محمد و آل محمد برگزیده شده اختیار کرده و گرامی گردانیده

الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَّوْا نَيْكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ

و بزرگ گردانیده شد بهترین صلو و برکت بر او

که آفریده
که ستایند
که واجبست
که گرامی گردانیده
که آفریده

بعد از

اَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ اَمْتَع

تمام ترین برکتها و رحمت کن بر او بر خوردا ازین

رَحْمَانِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةٌ

رحمتها سر خود بروردگار من صلوة که

رَاضِيَةً لَّا تَكُونُ صَلَوةٌ اِزْكَى مِنْهَا

پاکیزه و افزاینده که نبود بهتر صلوة افزاینده تر از آن

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةٌ نَامِيَةً لَّا تَكُونُ

و صلوة ده بر محمد صلوة که نموکننده باشد

صَلَوةٌ اَنْمَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةٌ

صلوة نموکننده تر از آن و صلوة بر او صلوة که

رَاضِيَةً لَّا تَكُونُ صَلَوةٌ فَوْقَهَا رَبِّ

پسندیده که نباشد هیچ صلوة بالا سر آن بروردگار من

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةٌ تَرْضِيهِ وَ

صلوة ده بر محمد و آل او صلوة که راضی گردانند او را و

تَزِيدُ عَلَى رِضَاةٍ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةٌ

زیاده کن بر رضا او و صلوة که بر او صلوة که

رضییدن

بغیر از این
اصلی است
علیه و آله

رُضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ لَهُ وَصَلِّ

خشنود گرداند ترا و زیاده کند بر رضا سر تو مرا و را و صلوة

عَلَيْهِ صَلَوةٌ لَا تُرْضِي لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا

بر او صلوة ای که راضی نکند مرا و را مگر با و و نه

تَرَى غَيْرَ لَهَا أَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بینی غیر او را بر او اهل بی پروردگار من

وَالِهِ صَلَوةٌ تَجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ

در گذرد خشنود سر تو و متصل شود

اِتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ وَلَا تَقْدُ كَمَا لَا

اتصال آن بقا سر تو و نیست شود چنانچه نیست

تَقْدُ كُلَّمَا نَكَتَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِهِ

نمیشود سخنان تو از پروردگار من صلوة بر محمد و آل او

صَلَوةٌ تَنْظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ

صلوة ای که پوخته شود بصلوة فرشتگان و

وَرُسُلِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَتَشْمَلُ

و رسل و اهل طاعت تو و مشتمل باشد

عَلَى صَلَوَاتٍ عِبَادِكَ مِنْ جَنَّتِكَ وَإِنِّكَ

بر صلوات بندگانه تو از جنیان تو و آدمیان

وَأَهْلِ جَانِبِكَ وَتَجْتَمِعُ عَلَى صَلَوةٍ كُلِّ مَنْ

و اهل اجابت تو و مجتمع شود بر صلوة هر که

ذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ

آفرید و پدید آورد از صنفا بر خلقیان تو ابرو کا

صَلَّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ صَلَوةٌ تُحِيطُ بِكُلِّ صَلَوةٍ

صلوة ده برا او و برال او صلوة که احاطه کند بهم صلوتها

سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْنَفَةٍ وَصَلَّ عَلَيْهِ وَعَلَى

گذشته و آینده و صلوة ده برا او و بر

إِلَيْهِ صَلَوةٌ مَرْضِيَّةٌ لَكَ وَلِمَنْ دُونَكَ

ال او صلوة در خستود در پیش مرتزا و مران گیر که غیر تو

وَتُنْشِئُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوةً تَضَاعِفُ

و پدید آید با این صلوة دو چندان

مَعَهَا نِصْفُكَ الصَّلَاةُ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا

با آن آید صلوة نزد آن و زیاده کن از آن

عَلَى

عَلَى كُرُورِ الْأَيَّامِ زِيَادَةً فِي نَقْصِ عَيْفٍ

بر گردش روزها زیاده در دو جند آنها

لَا يَعُدُّهَا غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى أَطَائِبِ

که نشمرد آنرا غیر تو ای پروردگار من صلوة بر پاکیزه ترین

أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِأَمْرِكَ نِعْمَ خَلْقُهُ وَأَمَّا قَدَرُ

اهل بیت او / برگزید ایشانرا بر امر تو

وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَحَفَظَةَ دِينِكَ

و گردانید ایشانرا خازن علم خود و حافظان دین تو

و خُلَفَاءَكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّكَ عَلَى

و خلیفهاست تو در زمین تو و مجتهدان تو بر

عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرَّجَسِ وَالذَّنَسِ نِعْمَ الْبَارِئُ وَصَفَتُهُ

نیک ازین جان و صفته

بندگان تو و پاکیزه گردانید ایشانرا از پلید و جمر کثیف

تَطَهَّرَ بِأَبَارِأَدْنِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ

پاک گردانید بنحو آسمش تو و گردانید ایشانرا وسیله

إِلَيْكَ وَالْمَسْلُوكَ إِلَى جَنَّتِكَ رَبِّ صَلِّ

بسور تو و راهم بهشت تو ای پروردگار من صلوة

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةٌ تَجْزِي لَهُمْ بِهَا مِنْ

بر محمد و آل او صلوة که بزرگ کرد این ترا باشد از

خَلْقِكَ وَكَرَامَتِكَ وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ

عطا تو و کرامت تو و کامل کنی بآن چیزها را

مِنْ عَطَايَاكَ وَتَوَافِيكَ وَتَوْفُرُ عَلَيْهِمُ الْحَظُّ

از عطاها تو و افزونیها بر تو و تمام گردانی برایشان نصیب

مِنْ عَوَائِدِكَ وَفَوَائِدِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ

از عطاها تو و فایدهها بر تو ای پروردگار من صلوة ده بر او

وَعَلَيْهِمْ صَلَوةٌ لَا أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا وَلَا غَايَةَ

و برایشان صلوة در نهایت نباشد در اول آن و نه غایت

لِأَمَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِآخِرِهَا رَبِّ صَلِّ

و نه نهایی که مرا خزانها را پروردگار من صلوة ده

عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُونَهُ وَمِلَأْ

برایشان برون عرش تو و آنچه در آنست و پر

سَمَوَاتِكَ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَعَدِّدْ أَرْضِيكَ

آسمانها بر تو و آنچه بالا آنست و عدد زمین تو

وَمَا

و بر او صلوة ده

وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ صَلَوَةٌ تُقَرَّبُهُمْ
نزدیکت از تو نزدیکی است و آنچه میان آنست صلوة که نزدیک گردانی ایشان را

وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ صَلَوَةٌ تُقَرَّبُهُمْ

مِنْكَ زُلْفَى وَتَكُونُ لَكَ وَلَهُمْ رِضًا وَ

از تو نزدیکی دانید و باشد مرئوس و ایشان را پسندیده و

مُتَّصِلَةٌ بِنَظَائِرِهِمْ أَبَدًا اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَعِثْتَ

پیوسته بمانند نمایان این همیشه بار خدایا بدرستی

أَيَّدْتَ دِينَكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ

که تو قوت دادی دین خود را در هر زمانه به پیشوایی که بپا کرد او را

عَلَّمَ الْعِبَادَكَ وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ بَعْدَ

نشانه برار بندگان و علامتی در شهرت خود پس از آنکه

أَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ وَجَعَلْتَهُ الذِّبْعَ

پیوسته گردانید بر سمان از بر سمان تو و گردانید آو را وسیله

إِلَى رِضْوَانِكَ وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَدَّثْتَ

بخشود در تو و فرض کردی طاعت او را و ترسانید

مَعْصِيَتَهُ وَأَمَرْتَ بِامْتِنَالِ وَأَمْرِهِ وَالْإِنْشَاءِ

از معصیت او و فرمودی بفرمان بردار امر او و باز ایستاد

عِنْدَ نَهْيِهِ وَالْأَيْتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَلَا

نزد بازداشتن او و او را پیش نه ایستاد و او را پیش ایستاده و او را

يَتَأَخَّرُ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ الْإِيْذِينَ

نزد از او پس ایستاده پس دست نگاه دارند و پناه گیرندگان

وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَغُرُفَةُ الْمُنْتَسِكِينَ

و پناه گروندگان و دست او بر جنگ در زده گاه

وَبِهَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ فَارِزِ لِيْ وَلِيَّتِكَ

و نیکوید عالمیان بار خدایا پس بگذار در دل دوست خود

شَكَرًا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَاَوْزِغْنَا مِثْلَهُ

شکر آنچه نعمت کردی بر ما و الهام ما را مانند آن

فِيْهِ وَاِيْتِهِ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

در آن و بده او را از نزد خود حجتی یار کننده

وَاَفْتَحْ لَهُ فِتْحًا يَسِيْرًا وَاَعِزَّهُ بِرُكْنِكَ

و بگشاید بر او آسان و یارنده او را بر کنه خود

الْاَعَزُّ وَاَشَدُّ اَنْزَرَهُ وَقَوَّعُضْدَهُ وِرَاعَهُ

که از جند تر است و محکم کنه پشت او را و قوه ده بازو او را و رعایت کنه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بِعَيْنِكَ وَاحِجِهِ بِحِفْظِكَ وَانْصُرْهُ

بریده خودت و حمایت کن او را بحفظ خود و یار رسیده او را

بِمَلَكَتِكَ وَامْدُدْهُ بِجُنْدِكَ الْاَغْلَبِ

بفرشتگان خود و مدد ده او را ببلشکر خود و غالب تراند

وَاقْمِ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ وَشَرَائِعَكَ

و به یار در باره کتاب خود را و حدود خود را و شرایع خود را

اللهم

وَسُنَنَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و سنتها رسول تو صلوات تو بر او و آل او

وَاحِي بِهِ مَا اَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ

و زنده کرد از نهادهای که ستمکاران از ایشان نمیدانند

دِينِكَ وَاجْلُ بِهِ صَدَاءَ الْجَوْرِ عَن

دین خود و بزداید از او صدای جور را

طَرِيقِكَ وَابْنِ بِهِ الصِّرَاطَ غَرْسِيْلِكَ

راه خود و به یاری کن به راه راست را

وَازِلْ بِهِ الشَّاكِكِينَ عَنِ صِرَاطِكَ

و از آر کن به آنکه بر گروندگان را از راه خود

نفران را که در دیده اند از راه تو
این را بسبب او راه راست
یا آنکه آنها را هلاک کن

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَفْحَقْ بِهِ بُغَاةَ قَصْدِكَ عَوَجًا وَالْإِنِّ

و پست کن به آن یا غیاث از راه راست خود بجای و نرم کن

جَانِبُهُ لِأَوْلِيَائِكَ وَأَبْسُطْ يَدَهُ عَلَى أَغْدَاكَ

جانب او را برابر دوستان خود و بکستر دست بر دشمنان خود

وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَتَقَطُّفَهُ وَنَحْسَتَهُ

و بخش ما را مهربانی او و رحمت او و عطوفت او و شفقت او

وَأَجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ وَفِي رِضَاةٍ

و بگردان ما را برابر او شنوندگان و اطاعت کنندگان و در شوق او

سَامِعِينَ وَإِلَى نَصْرَتِهِ وَالْمُدَافَعَةِ عَنْهُ

سمع کنندگان و بیار سر او و دفع کردن از او

مُكْفِينَ وَإِلَيْكَ وَإِلَى رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ

کفایت کنندگان و بتو و بسور رسول تو صلوات تو

اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ بِذَلِكَ مُتَقَرِّبِينَ اللَّهُمَّ

بار خدایا برا او و ال او باین نزدیکی جوینده کار بار خدایا

وَصَلِّ عَلَى أَوْلِيَائِهِمُ الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمْ

صلوة ده بر دوستان ایشان اعتراف کنندگان بمرتبت ایشان

و بگردان ما را برابر او شنوندگان و اطاعت کنندگان و در شوق او

بار خدایا برا او و ال او باین نزدیکی جوینده کار بار خدایا

الْمُتَّبِعِينَ

الْمُتَّبِعِينَ مِنْهُمْ الْمُقْتَفِينَ أَثَارَهُمْ

پروا کننده بر راه راست ایشان پروا اثار ایشان

الْمُسْتَسْكِينَ بَعْرَ وَتِهِمُ الْمُتَسَكِّينَ

تمسک جویندگان بر یسمان ایشان جنگ در زندگان

بَوْلَايَتِهِمُ الْمُؤْتَمِّينَ بِأَمَانَتِهِمُ الْمُسْلِمِينَ

بدو سترا ایشان اقتدا کنندگان با امانت ایشان کرویدن

لِأَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمُ الْمُشْتَغِلِينَ

مرا امر ایشان را جد و جهد نمایند در طاعت ایشان انتظار کنندگان ایشان را

أَيَّامَهُمُ الْمَادِينِ إِلَيْهِمُ اعْيُنُهُمُ الصَّلَاةُ

روزگار ایشان را بپوشش چشمهایشان به سوی صلوات

الْمُبَارَكَاتِ الزَّكَايَااتِ الثَّامِيَااتِ الْغَاثِيَااتِ

با برکات پاکیزه نمو کنند

الرَّائِحَاتِ وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ

و سلام ده بر ایشان و بر ارواح ایشان

وَاجْمَعِ عَلَى التَّقْوَىٰ أَمْرَهُمْ وَأَصْلَحْ لَهُمْ

و جمع کن بر تقوی کار ایشان و بصلاح او بر ایشان

بجزاد و نشان ایشان علیهم السلام

شُؤْنُهُمْ وَتُبْ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

کارهای ایشان را و باز کرد برایشان بدستش تو پذیرنده توبه

الرَّحِيمُ وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ

و مهربان و بهترین آمرزندگان و بگردان ما را با ایشان

فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در دایره سلامت برحمت تو ای ارحم کننده تر از رحم کنندگان

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةِ يَوْمُ شَرَّفَتْهُ

بار خدایا این روز عرفه است روزی که گردانید او را بزرگوار

و كَرَّمَتْهُ وَعَظَّمَتْهُ نَشَرَتْ فِيهِ رَحْمَتَكَ

و کرامت کرد او را و تعظیم کرد او را پراکنده کرد در او رحمت خود را

وَمَنْنْتَ فِيهِ لَّا بِعَفْوِكَ وَاجْرَلْتَ فِيهِ

و منت نهادی در او بامزشش خود و تمام دادی در او

عَطِيَّتَكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ

عطا کردی خود را و تفضل کردی با او بر بندگان خود

اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

بار خدایا من بنده توام از انعام کردی بران

قَبْلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ

قَبْلَ خَلْقِكَ إِثْبَاهُ فَجَعَلْتَهُ مِنْ هَدْيَتِهِ

پیش از آفریدن تو او را پس گردانید او را از آنکه هدایت کرد او را

لِدِينِكَ وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ

برای دین خود و توفیق داد او را بر حق خود و نگهداشت او را

بِحَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حِرْبِكَ وَأَمْرُشْدْتَهُ

بر سیمان حکم خود و در آورد او را در گروه خود و راه نمود او را

لِلْأَلَةِ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَادَاتِ أَعْدَائِكَ

بر دوستی دوستان خود و دشمنی دشمنان خود

ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتِمِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ

پس فرمود او را پس فرمان نبرد و منع کرد او را پس نماند

وَفَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى

و نه کرد او را از معصیت خود پس مخالفت کرد امر ترا بسو

فَهْيِكَ لَا مُعَانَدَةَ لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا

نه تر تو نه بجمه عناد کرد نه با تو و نه کردن کشید

عَلَيْكَ بَلْدَعَاةٌ هَوَاهُ إِلَى مَا زَيْلَتَهُ

بر تو بلکه خواند او را آرزو را و بسو را بجا بیار است از او

وَالِي مَا حَذَّرْتُهُ وَأَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ

و بسور انچه رسانید او را و یار داد او را بر این

عَدُوَّكَ وَعَدُوُّهُ لَا قَادِمَ عَلَيْهِ عَابِرًا

دشمن تو و دشمن او پس قدام کرد بر او بکنه شمشیر بود

بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقًا بِتَجَاوُزِكَ

بترسانیدن تو امید دارم عفو ترا و اعتماد کننده بدر گذشتن تو

وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ

و بود سزاوارترین بندگانه تو با آنچه منت نهادی بر او

إِلَّا يَفْعَلْ وَهَذَا أَنَا ذَا يَنْزِيْدِيكَ صَاحِبًا

و اینک من نزد تو ام خورد

ذَلِيلًا خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا مُعْتَرِفًا

ذلیل فروتنی کننده و خشوع کننده ترسنده اعتراف کننده

بِعَظَمِ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ وَجَلِيلٍ مِنْ

ببزرگی از خطاها تحمل شدم آنرا و بزرگی از

الْخَطَايَا اجْتَرَمْتُهُ مُسْتَحِيرًا بِصَفْحِكَ لَا يُدَا

خطاها که گسب کردم آنرا در حال گسب زینهار خواننده ام بر افاض تو

در رحمت

اینکه من نزد تو ام خورد
و اینک من نزد تو ام خورد
و اینک من نزد تو ام خورد
و اینک من نزد تو ام خورد

يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ
باز گردید بآئین پرستندگان مرترا از بندگان خود
وَأَتَى وَإِنْ لَمْ أَقْدِمْ مَا قَدَّمُوا مِنَ الصَّالِحَاتِ
و بدستگیر من اگر پیش نرساندم آنچه فرستادند از اعمال
فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَنَفَى الْأَضْدَادِ
تحقیق پیش فرستادم بیکرالت تو و نفی ضدها
وَالْأَنْدَادِ وَالْأَشْبَاهِ عَنْكَ وَاتَّيْتُكَ مِنْ
و مانندگان و شبیهان از تو و امدم بتو از
الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ تُوْتِيَ مِنْهَا وَتَقَرَّبُ
درها را فرمودی بیایند از آن و تقرب کنم
إِلَيْكَ بِهَا لَا يَقْرُبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا
بتو با آنجه تقرب بخوید بان احدی از تو مگر
بِالتَّقَرُّبِ بِهِ ثُمَّ أَتَّبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ
بتقرب با و پس پیرو کردم انرا بازگشتن
إِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ وَالْإِسْتِكَانَةَ لَكَ
بسورتو و ذلیل شدن و زار کردن براسرتو

اینجا در این باب
که هر چه از این
و اینهاست
و اینهاست

و حسن

وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ

وَنِيكُونِي كَمَا بَنُو وَاعْتِمَادِ بَابِي نَزْدِ تَوَسُّتِ

وَشَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَحْتَبِ

وَجَفْتُ كَرْدَانِي مِثْلَ مَا بَعْدُ تَوَكَّلْتُ بِكُمْ بِشَرِّ النَّجْمِ نَوْمِي شَدَّ

عَلَيْهِ رَاحِيكَ وَسَأَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْحَقِيرِ

بِرَأْوِ أَمِيدِ وَارَبُو خَوَاسِمْ بَنُو خَوَاسِمْ فَقِيرِ

الَّذِي لَيْلُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ

خَارِ نَامِيدِ دُرُوشِ تَرْسَانِ اَمَانِ خَوَامِيدِ

وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَ

وَبَائِسِي اَزَرُوشِ وَزَارِوشِ وَبَائِهْ كَرْدَانِ

نَلَّوْذًا لَا مُسْتَطِيلًا بِتَكْبِيرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَلَا

بِنَاهِ جَبْنِ وَازَرُوشِ كَرْدَانِ بِتَكْبِيرِ تَكْبِيرِ كَرْدَانِ وَنَهْ

مُتَعَالِيًا بِذَلِكَ الْمُطِيعِينَ وَلَا مُسْتَطِيلًا

بِمَنْدَرِ نَمَائِدِ بَرَاهِ اطَاعَتِ كَرْدَانِ وَنَهْ سَرِ كَرْدَانِ

بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ وَأَنَا بَعْدُ أَقَلُّ

بِشَفَاعَتِ شَفَاعَتِ كَرْدَانِ وَنَهْ بَعْدَ اَزَرِوشِ كَرْدَانِ

الْأَقْلَيْنِ وَآذَكَ الْآذَلَيْنِ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ

کتران و ذلیل ترین ذلیلان و مانند آفتاب

أَوْ ذُونَهَا فَيَأْمَنُ لِمَرْيَعٍ جَلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا

یا کمتر از این پس از کسی که شتاب نکرده باشد کاران

يَنْدُهُ الْمُتَرْفِينَ وَيَأْمَنُ يَمِينُ يَا قَالِذَ الْعَائِثِينَ

و منع نکرد متعانرا و ای آنکه منت نهاد بر است و دشمنی بر اندک

وَيَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ وَأَنَا الْمُسِيءُ

و تفضل میکند بمهلت دادن گناه کاران منم بدکار

الْمُعْتَرِفُ الْمَذْنِبُ الْمُقْتَرِفُ أَنَا الَّذِي أَقْدَمُ

اعتراف کننده گناه کار منم آنکه اقدام کردم

عَلَيْكَ مُجْتَرِئًا أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّدًا

بر تو جریده کننده منم آنکه نافرمانی کرد ترا بعد

أَنَا الَّذِي اسْتَحَفْتُ مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ

منم آنکه پنهان کرد از بندگان منم و ظاهر گرد ترا

أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادُكَ وَأَمْنَكَ أَنَا الَّذِي

منم ترسید از بندگان تو و ایمن شد از تو منم آنکه

الحمد لله

لَمْ يَرْهَبْ سَطَوْنَكَ وَلَمْ يَخَفْ بَأْسَكَ

نترسید از مهیت و نه ترسید عقوبت ترا

أَنَا الْخَافِي عَلَى نَفْسِهِ أَنَا الْمُرْقَنُ بِبَلِيَّتِهِ

منم کمنه کار بر نفس خود منم در رهمن کرده ببلای خود

أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءُ أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءُ بِحَقِّ

منم اندک شرم منم دراز رنج بحق

مَنْ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِمَنْ اصْطَفَيْتَهُ

انکه برگزیدر از خلقا بر خود و بکس که اختیار کرد اورا

لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنْ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ

برای خود بحق انکه برگزیدر از خلقا بر خود

وَمَنْ اجْتَبَيْتَ لِشَأْنِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلَتْ

و کسیکه برگزیدر تو برایشان خود بحق انکه رسانیدر

طَاعَتُهُ بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ

طاعت اورا بطاعت خود و کسی که گردانیدر معصیت اورا

كَمَعْصِيَتِكَ بِحَقِّ مَنْ قَرِنْتَ مُوَالَايَتَهُ

همچون معصیت خود بحق کسی پیوسته گردانیدر دوستی اورا

بِمَوْلَانِكَ وَمَنْ نُطِيتَ مُعَاذَاتَهُ بِمُعَاذَانِكَ

بدوستی خود و کسی متعلق خجی دشمنی او را بدشمنی خود

تَعَمَّدَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا شَتَّعَدُّ بِهِ مَنْ

باز پوش مرا در این روز با آنچه باز پوشش با آن بر کرد

جَارَ إِلَيْكَ مُتَّصِلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ

زار کرد بتو در حالی که با گشت گذاره و پناه برد با منزش خواستن از تو

ثَائِبًا وَتَوَلَّيْتُ بِمَا شَتَّوَلَّيْتُ بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ

باز گرونده و با خود گیر مرا با آنچه با خود گرفتار با اهل طاعت خود را

وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَ نَزْمِيكَ وَتَوَحَّدَ

و اهل تقرب بتو و اهل منزلت از تو و بیکانه کن مرا

بِمَا شَتَّوَحَّدَ بِهِ مَنْ وَفِي بَعْدِكَ وَاتَّقِ

با آنچه بیکانه سر کنی با آن گیر که وفا کرد بعد تو و در رنج انداختی

نَفْسَهُ فِي ذَانِكَ وَأَجْهَدَ هَاهُنَا فِي مَرْضَانِكَ

خود را در ذات تو و بکوشش انداخت نفس خود را در غشودن تو

وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَقْصِيرِي فِي جَنْبِكَ وَتَعْدِي

و بیکر مرا در تقصیر من در امر خود و در گذشتن من

طوری

و در پناه کسیرم آزا نخبه دور داردم را از تو افتادگان را

غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلَصَنِي مِنَ لَهَوَاتِ الْبَلْوَى

فتنه ها را و خالص کن مرا از کارها سر بلاء

وَاجْعَلْنِي مِنْ آخِذِ الْأَمْلَاءِ وَحُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ

وامان ده مرا از گرفتن بجهلت و حایل شو میان من و میان

عَدُوِّ وَيُضِلَّنِي وَهَوَى يُوْبِقُنِي وَمَنْقَصَةٍ

دشمنی که گمراه کند مرا و ارز و هوس که بر من و نقصی که بر من

تَرْهَقُنِي وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا

در آید و اعراض مکن از من همچون اعراض کردن کسی

تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ

راضی باشی از او پس از خشم تو و نومیکنی مرا از

الْأَمَلِ فَيْغْلِبُ عَلَى الْقَنُوطِ مِنْ جَمْعِكَ

از و گردنم در تو پس غالب شود بر من نومیکنی مرا از رحمت تو

وَلَا تَمَحْنُنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِفَتْهَتِي

و مده مرا با آنچه هیچ طاقتیست مرا بآن پس گمراه

مَا تُحْمِلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا تُرْسِلْنِي

از آنچه نهاد بر من از فضل محبت تو و نفرست مرا

بجای آنکه گمراه اندازد مرا
و مده مرا با آنچه هیچ طاقتیست مرا بآن
پس گمراه

استدراج است
که پیش ازین مذکور شد و مراد ازین
معه با نیست که مانده مرا
از گرفتن بجهلت و هوس
دشمنی که گمراه کند مرا
و نقصی که بر من
در آید
وامان ده مرا از گرفتن بجهلت
و حایل شو میان من و میان
دشمنی که گمراه کند مرا
و ارز و هوس که بر من
و نقصی که بر من
در آید
و اعراض مکن از من
همچون اعراض کردن کسی
راضی باشی از او پس از خشم تو
و نومیکنی مرا از
دشمنی که گمراه کند مرا
و فضل محبت تو
و نفرست مرا

مِنْ يَدِكَ ارْسَالٍ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا

از دست خود همچون فرشتا و کسی که خیر نیست در او و نه

حَاجَةٌ بِكَ إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةٌ لَهُ وَلَا تَرْفَعُ فِي

احتیاج بر تو بسوگند و نه بازگشتن مرا و او میندازد مرا

رَفْعِي مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنْ

همچون افتادن کسی افتاد از چشم رعایت تو و کسی که

اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ

مشمول بشود بر او رسوائی از نزد تو بلکه فراگیر

بِيَدِي مَنْ سَقَطَ الْمُتَرَدِّدِينَ وَوَهْلَةَ

دست مرا از افتادن و افتادگان در بندگی و افتادگی

الْمُتَعَسِّفِينَ وَبَزَلَةَ الْمَغْرُورِينَ وَوَرَطَةَ

ناراهان و روندگان و لغزندگی فریب خورندگان و افتادگی

الْمُهَالِكِينَ وَعَاقَنِي مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ

ملاک شکنان و عاقبت ده مرا از آنچه از مود مرا بازم

طَبَقَاتٍ عِنْدَكَ وَإِمَائِكَ وَبَلِّغْنِي

طبقه ها را نزد خود و پادشاهان مرا و برسان مرا

ملاک شکنان و روندگان و لغزندگی فریب خورندگان و افتادگی

مَبَالِغُ

عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ وَتَذْهَلُ عَنِ التَّقَرُّبِ

از طلبیدن دست او بر سر تو و کند از نزدیک

مِنْكَ وَزَيِّنْ لِي التَّقَرُّدَ بِمُنَاجَاةِكَ بِاللَّيْلِ

بتو و راسته کن بر من برتها بودن مناجات تو در شب

وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِي عِصْمَةً تُدْنِيَنِي مِنْ حَبْسِنِكَ

و روز و بخش بمن عصمت در نزدیک دانند از بر من تو

وَتَقْطَعْنِي عَنْ مَرْكُوبٍ مَحَامِرِيكَ وَتَقْطَعْنِي

و قطع کن مرا از مرکب شدن محرمات تو و ازاد کن مرا

مِنْ أَسْرِ الْعِظَائِمِ وَهَبْ لِي التَّطْهِيرَ مِنْ دَنَسِ

از اسیر کردن مانع بزرگ و بخش مرا پاکیزه گرداننده از جرک

الْعِصْيَانِ وَكُفِّ عَنِّي دَرَنَ الْخَطَايَا وَ

نافرمانی و به بر از من جرکهای خطا ها

سَرِّ بَلَنِي بِسِرِّ بَالٍ عَافِيَتِكَ وَرَدِّ بِي رِدَاءَ

پوشش مرا به پوشش عافیت خود و ردا ده مرا ردا

مُعَافَاةِكَ وَجَلِّلْنِي سَوَابِغَ نِعْمَائِكَ وَظَلِّ

عافیت دادن از تو و در پوشش مرا تمامها نعمتها بر خود و بزم

این دعا را در هر روز بخواند

مَنْ قَرَأَ هَذِهِ الدُّعَاءَ
لَرَى

لَدَيَّ فَضْلَكَ وَطَوْلَكَ وَأَيُّدِي بَتَوْفِيقِكَ

ما فضل خود و عطا خود و قوه ده مرا بتوفیق خود

وَتَسْدِيدِكَ وَاعْنِي عَلَى صَالِحِ النِّيَّةِ وَ

درست داشتن تو و یار ده مرا بر شایسته قصد و

مَرْضَى الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسِنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي

کفایت پسندیده و عمل نیکو و واکذار مرا

إِلَى حَوْلِي وَقُوَّتِي دُونَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ

بحول و قوه من نه حول تو و قوت تو

وَلَا تَخْزِنِي يَوْمَ تَبْعَثُنِي لِلْقَائِلِ وَلَا

در سوا مکن مرا روزی که برانگیز مرا بر سید نه بخار تو

تَفْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيَّ أَوْلِيَاءِكَ وَلَا تَقْسِمْنِي

در سوا مکن مرا میان دوستان خود و فراموش مکن از من

ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ

یاد خود را و میر از من شکر خود را بلکه مرا

الزَّمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ

لازم گردان در حالتها سهو نزد غفلتها

منبت تو صواب است
و باس و واقع شده است مرا

یاد تو وقت خیرها که ندارد
میدارند یاد تو که ندارد
و غافلند چه غافل نیام

الْجَاهِلِينَ لِإِلَهِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أَتِيَنِي

نادانان برار نعمتبار تو و الهام ده مرا از انکه تا گویم

بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفْ بِمَا اسْدَيْتَهُ

بآنچه داد بر من و انکه اعتراف کنم بان نیکوئی که داد مرا

إِلَيَّ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ

مرا و بگردان رغبت مرا بسوی خود بالا سر رغبت کنندگان

الرَّاغِبِينَ وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ

رغبت کنندگان و حمد کردن مرا ترا بالای حمد

لِلْحَامِدِينَ وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ

محمد کنندگان و رسوا نکن مرا نزد احتیاج من به تو

وَلَا تَهْلِكْنِي بِمَا اسْدَيْتَهُ إِلَيْكَ وَلَا

و هلاک نکن مرا بآنچه داد مرا و سایندهم بتو ویر

تُجِهَنِي بِمَا جَهَّتْ بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ

پشتانی من من بابی بر میان زد سرایان غنا کنندگان را بر تو

فَإِنِّي لَكَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ

پس بدست من است ترا کردن ^{پند} اَلَمْ میدانم و حجت مرا تراست

وَأَنْذَرُ

و اینست که از این جهت است که
در این دعا آمده است که
وَأَنْذَرُ

یا جامع کرده تری ۱۲

وَأَنْتَ أَوَّلُ بِالْفَضْلِ وَأَعُوذُ بِالْإِحْسَانِ

وانکه تو بجز او ابر فضل و عفو کننده تر بر من نیگویی

یعنی اهل آفری که از تو پیر میزند

وَأَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَنْتَ

و تویی اهل تقوی و اهل آمرزش و بدرست است تو

بِأَنْ تَعْفُوا وَأَنْتَ بَأَنْ تَعَاقِبَ

بأن که بیامرز سر او از ترس از خود بانکه عقوبت کنی

وَأَنْتَ بِأَنْ تَسْتُرَ اقْرَبُ مِنْكَ إِلَيَّ

و تویی انکه پوششی نزدیک تر بینی از خود و بانکه

تَشْهَرُ فَأَحْبَبُ حَيَوَةٍ طَيِّبَةٍ تَنْتَظِمُ بِهَا

شهرت و میرسد زنده که مرا از عمر پاکیزه و پخته شوم با آنچه

یعنی خوار شود و در شهرت
خدا از انجمن شد که ایشان
نکتم با آنچه تو خواهی و مرا

أُرِيدُ وَتَبْلُغُ بِي مَا أَحَبُّ مَرْجِيئِ لَالَةٍ

خواهم و بر من بماند آنچه دوست دارم از انجا و نباید

مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ وَأَمْتِنِي

آنچه گریه تر و مرتکب نشوم با آنچه نهی کردی از آن و بمیران مرا

مَنْ يَسْعَى نُورًا لَا يَبْنِي يَدَّيْهِ

مردی که شتابد نور او نوزد او

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
 المومنين من عباده المومنين

وَعَزَّيْمِيْنِهِ وَذَلَّلَنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْرِضْ
 عِنْدَ خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ
 وَأَرْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ
 غَنَى عَنِّي وَزِدْ فِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا
 وَأَعِدْ لِي مِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ
 الْبَلَاءِ وَمِنْ الذَّلِّ وَالْعَنَاءِ تَعَمَّدُ فِي فِيمَا
 أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
 عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْأَخْذُ عَلَى الْحَزْمَةِ
 بَرَكَةُ فَتَى كَرَمِهِ عِلْمُهُ وَكِبَرُهُ بِرُكْنِهِ

وَعَزَّيْمِيْنِهِ وَذَلَّلَنِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 وَاعْرِضْ عِنْدَ خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ
 وَأَرْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ
 غَنَى عَنِّي وَزِدْ فِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا
 وَأَعِدْ لِي مِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ
 الْبَلَاءِ وَمِنْ الذَّلِّ وَالْعَنَاءِ تَعَمَّدُ فِي فِيمَا
 أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
 عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْأَخْذُ عَلَى الْحَزْمَةِ
 بَرَكَةُ فَتَى كَرَمِهِ عِلْمُهُ وَكِبَرُهُ بِرُكْنِهِ

وَعَزَّيْمِيْنِهِ وَذَلَّلَنِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 وَاعْرِضْ عِنْدَ خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ
 وَأَرْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ
 غَنَى عَنِّي وَزِدْ فِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا
 وَأَعِدْ لِي مِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ
 الْبَلَاءِ وَمِنْ الذَّلِّ وَالْعَنَاءِ تَعَمَّدُ فِي فِيمَا
 أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
 عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْأَخْذُ عَلَى الْحَزْمَةِ
 بَرَكَةُ فَتَى كَرَمِهِ عِلْمُهُ وَكِبَرُهُ بِرُكْنِهِ

لَوْلَا أَنَا تُهُ وَإِذَا ارْدَدْتَ بِقَوْمٍ فَتَنَّا أَتْسَوْا

از نه آهنگی او بود و اگر خواهر بکر و مهر فتنه یابد

فَتَجَنَّبْنِي مِنْهَا لِوَاذًا بِكَ وَإِذْ لَمْ تَقْنِي مَقَامَ

پس مرا از این جهت نیا که رفتی و چون ندانستی مرا در مقام

فَضِيحَةٌ فِي دُنْيَاكَ فَلَا تَقْنِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ

رسوایه در دنیا بر تو پس اقامت مکن مرا مانند در آخرت

وَاشْفَعْ لِي وَأَيْلَ مِنْكَ يَا وَاحِرَهَا وَقَدِيمَ

و جفت کنند اولها نغمها خود با خرمای آن و فایده

فَوَائِدِكَ بِجَوَادِ نَهَا وَلَا تَمُدُّ دِي مَسَدَا

بے ابتدا و خود بکنہا سر آئے و مکش مرا کشید و سخت

يَقْسُوا مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً يَذْهَبُ

شور بالاسنه دل منه و مکوب مرا کوفتی در بر و بال

لَهَا يَهَاتِي وَلَا تَعْمَنِي خَيْسَةَ يَصْفُرُ

نیکو و منور پنجره مرسانه مراخته که کوچک شود درانه

قَدَّرِي وَلَا نَقِصَةَ مَحْمَلٍ مِنْ أَجْلِهَا

قد رمنه و نه نقصانی که افتاده شود از جهت آنکه

و میگردد و با
حکیم او را بنده
نفت از کینه بنده زنده
و خود علم بی معرفت ندارد
و خود را با نامت می شناسد
و ممکن است که اینهم مراد باشد
از باب مبالغه در ظلم غیب
حاکم بخت نیست بلکه با
و چون قدرت برگزین

نداشته باشد
عز و نعمت و فراغت
یا کمترین حیات را

مَكَانِي وَلَا تَرَعْنِي رَوْعَةً ابْلِيسُ بِهِ

بار من و من سنان مرا ترسیدن که نا امید شوم بانه

وَلَا خِيفَةَ أَوْ جِسْمٍ وَنَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي

و نه ترسی که در دل فرایم و دل آن بلکه بگردان هست مرا

فِي وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ اغْذَارِكَ

در بیم کردن تو و ترسیدن مرا از عذر فار تو

وَإِنذَارِكَ وَمَرَّ هَبْتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِكَ

و ترسانیدن و خوف مرا نزد خواندن آیات تو

وَاعْمُرْ لَيْلِي بِإِقْطَافِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ

و آبادان کن شب مرا به بیدار کردنم نزدان برای پرستش تو

وَتَفَرَّدِي بِالتَّجَدُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي

و تنها بودن مرا به شب خواستی بر سر تو و مجرد بودنم

بِسُكُونِ اللَّيْلِ وَإِنزَالِ حَوَائِجِي بِكَ وَ

با امیدن من به تو و فرود آمدن حاجت من به تو

مُنَازَلَتِي آيَاتِكَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ

فرود آمدن من به تو در آزاد کردن من از آتش تو

این دعا را در هر شب بخواند که از آتش نجات یابد و در روز قیامت بر او شهادت دهد که او را از آتش نجات دادند

والجادة

یا روزی کن کار تو را

یاد روزنده یابند دهند

لِقَائِكَ وَتُبَّ عَلَى تَوْبَةٍ نَصُوحًا لِّابْتِقِ

رسیدن بتو و به پذیر بر من توبه را درست و راست باقی نگذاری

مَعْمَادُ تَوْبًا صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا نَذْرَ

بآن کن توبه كوچك و نه بزرگ و مگذار

مَعْمَادُ عَلَانِيَةٍ وَلَا سِرِّيَّةٍ وَأَنْزِعِ الْغِلَّ

بآن اشکارا و نه پنهان و بکنس بپوشید

مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ وَأَعْطِفْ بِقَلْبِي

از سینه من بر مؤمنان را و مهربان کن دل مرا

عَلَى الْخَاشِعِينَ وَكُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ

بر فروتنان و باش مرا همچونم بودن بر صالحان

وَحَلِّبْنِي حَلِيَّةَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ

و بیار مرا ارادت متقیان و بگردان مرا زبان

صِدْقٍ فِي الْغَائِبِينَ وَذِكْرًا نَامِيًّا فِي

راست در باز پس ماندگان و یاد گرد من بلند در

الْآخِرِينَ وَوَافِي عَرَصَةِ الْآوَلِينَ

آخرینان و تمام بده مرا از عرصه بازداشتگان

بیتام کن غمزه اول را

وَتَتِمُّ سُبُوغُ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرُ

وتمام کنه تمام رس نعت خود را بر من و پشت من

كَلَامَاتِهَا لَدَيَّ اِمْلَأْ مِنْ قَوَائِدِكَ

قوئ كنيز بگرا منهار او نرود من و پر كن من از فايد نما سر خودت

يَدَيَّ وَسُقْ كَرَامَتَ مَوَاهِبِكَ اِلَيَّ

نرود من و موهبتها بر بزرگ خود را بسوز من

وَجَاوِزِيْهِ الْاَطْيَبِيْنَ مِنْ اَوْلِيَاءِكَ

و مسايه كردان مرا با پاكنيزه تران از دوستان تو

فِي الْجَنَانِ الَّتِي رِيَّتْهَا لِاصْفِيَاءِكَ

در بهشتها سر و آراسته كردم برابر برگزيده ها سر تو

وَجَلَّلْنِي شَرَائِفَ تَخْلِكَ فِي الْمَقَامَاتِ

و پوشان مرا بزرگهار عطا نما سر خود در جا نماي كه

الْمُعَدَّةُ لِاحِبَّائِكَ وَاجْعَلْهُ لِي عِنْدَكَ

اماده نما سر برار دوستان خود و بگردان برار من نزد خود

مَقِيلًا اَوْ اِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا وَمَشَاتَةً

خوابگاهي كه جاي گيرم يا تنه آرام گرفته و محل بازگشت من

وَأَمَّا الْاَوَّلَىٰ فَاَلَيْسَ بِكَ اَمَامِي

و اما اولي اليس بكنه من و اكنه من در برابر تو

وَأَمَّا الْاَوَّلَىٰ فَاَلَيْسَ بِكَ اَمَامِي

و اما اولي اليس بكنه من و اكنه من در برابر تو

وَأَمَّا الْاَوَّلَىٰ فَاَلَيْسَ بِكَ اَمَامِي

و اما اولي اليس بكنه من و اكنه من در برابر تو

خداوند را که در این
کتاب است

اتَّبِعُوا هَآءَا وَاقْرَءُوا عَلَيْنَا وَلَا تُقَايِسُنِي بِعَظِيمَاتِ

که جا رکشم در آن و روشنی کنم بان چشم را و مقابله مقرر ما را بکبریا

الْجَبَرُوتِ وَلَا تَهْلِكُنِي يَوْمَ يُثَلَّى السَّارُورُ وَأَزِلْ

بزرگ و بپاک مکن مرا روزی که از موده میشود پنهانها و زایل ساز

عَنِّي كُلَّ شَيْءٍ وَشِبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ

از من هر شئی و شبهه و بگردان بر من در حق

طَرِيقًا مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ وَأَجْزَلِ قِسْمٍ

راهی از هر رحمت و بسیار گردان بر من قسمها

الْمَوَاهِبِ مِنْ تَوَالِكَ وَوَقِّرْ عَلَى حُظُوظِ

بخشها از عطا تو و وافر گردان بر من بهر پای

الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِكَ وَاجْعَلْ قَلْبِي

احسان از افضال خود و بگردان دل مرا

وَإِثْقَابًا عِنْدَكَ وَهَمِّي مُسْتَفْرَغًا لِمَا هُوَ

اعتماد دارنده بآنچه نزد است و اندیشه مرا کار فرموده شده بر آنچه

لَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا اسْتَغْلِي بِهِ خَالِصَتَكَ

برایت و کار فرما مرا بآنچه کار میفرمائی بآن خاصان خود را

نسب هر رحمت از حق
بگردان است که از هر
رحمت تو مرا بر هر
شئی

اینست که در هر روز
در هر وقت که بخواهی
در هر مکانی که خواهی
در هر حال که باشی
در هر حال که باشی

وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ

و آمیخته ساز بدل من نزد ^{عقلها} بختیز

طَاعَتِكَ وَاجْمَعْ لِي الْغِنَى وَالْعِفَافَ وَ

طاعت خود را و جمع کن برای من تو اندر و پاک دامنی

الدَّعَةَ وَالْمَعَافَاتِ وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ

و راحت و به نیازی و صحت و فراخی

وَالطَّأْنِينَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا تَحْبِطْ حَسَنَاتِي

و آرام و عافیت و باطل مکن نیکیهای مرا

بِمَا يَشُوهُنَّ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خُلُوبِي

بآنچه آمیخته شود از معصیت تو و نه خلوتها مرا

بِمَا يَعْزِضُ لِي مِنْ زُرْعَاتِ فِتْنَتِكَ وَصُنْ

بآنچه عارض شود مرا از فسادهای آزمایش تو و نگاهدار

وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

رو مرا از طلب بسوی کسی از عالمیان

وَذَيْتِي عَنِ التَّمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ

و منع کن مرا از طلب آنکه نزد فاسقانست

عازف و ملایکشیان

و دینی

وَلَا

وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لَهُمْ

و نکردان مرا برادرستکارانم بهم پشتی و نه مرا ایشانرا

عَلَى مَحْوَكَاتِكَ بَدًّا وَنَصِيرًا وَحُطْنِي

بر محو کردن کتاب تو دشتر و یار مننده و نگاه بانی کن مرا

مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاظَةً تَقِيْنِي بِهَا

از آنجا که نمیدانم نگاه بایسته که نگاه دارم مرا بآن

وَأَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

و بکش بر من درهای توبه خود و رحمت خود

وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ إِلَى إِلَيْكَ

و مهربانی خود و روز خود را که فراخ است بدین که بسوزد تو

مِنَ الرَّاغِبِينَ وَاتَّمِمْ لِي أَنْعَامَكَ إِنَّكَ

از رغبت کنندگانم و تمام کردن بر من انعام خود را بدرستی که تو

خَيْرُ الْمُنْعَبِينَ وَاجْعَلْ بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَجِّ

بهترین نعمت دهنده گان و بگردان بانی عمر مرا در حج

وَالْعُمْرَةِ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و عمره برادر طلب ذات تو اتریز و در کار عالمیان

یعنی از آن بلاموافقتها
که نمیدانم یا نمیدانم
مرا از آنجا که غیبی است
نمیدانی برای خود
نمیدانی کنی اینک دایم

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

وَرَحْمَتُكَ يَا خدایا بر محمد و آل تو که پاکان و پاکیزگانند

وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدًا أَبَدِينَ

و درود بر او و بر ایشان همیشه همیشه

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْأَضْحَى يَوْمَ الْجُمُعَةِ

و بود از دعای او حضرت ع در روز عید قربان و روز جمعه

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ وَالْمُسْلِمُونَ

خداوند ای من روزیست مبارک و مسلمانان

فِيهِ مُجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ يَشْهَدُ

در آن مجتمع اند در اطراف زمین تو حاضر شود

السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ وَالرَّاعِبُ وَ

خواهنده از ایشان و طلب کننده و در غمت کننده

الرَّاهِبُ وَأَنْتَ الشَّاطِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ

و ترساننده و توفی کننده در حاجت های ایشان

فَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوَازِ مَا

پس سوال میکنم ترا به بخشش تو و کرم تو و اسافی آنچه

سألتك

سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
سؤال میکنم ترا بر تو اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل او

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ دَرَبًا بَاتَتْ لَكَ الْمُلْكُ
و سؤال میکنم ترا خداوند ابرو فرد کار ما باینکه مرتبت پادشاهی

وَلَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
و مرتبت ستایش خدائی مکر تو بر دبار او بزرگواری

الْحَنَّانُ الْمُنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
و مهربان و نعمت دهنده خداوند بزرگ و کرامت مگردان

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَهْمَا قَسَمْتَ
بدید آورنده آسمانها و زمین را بخیرا قسمت کردی

بَيْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَنَاءٍ
میان بنده گان تو مؤمنان خود از نیکویی یا عافیته

أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ هُدًى أَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ
یا برکت یا هدایت یا عمل کردن بطاعت تو

أَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْتَدِيهِمْ بِهِ
یا نیکویی که انعام تر باشی برایشان که راه آنها را نیکو سازد

نقار از اسلک
سؤال میکنم ترا
نیت انجام است ملک و حد خود را
نیکو تر است میان
قسمت خیر و عافیت و کارها
است از نیکو و بد
کنی اگر چه در کلام نیست
مقدور است

إِلَيْكَ أَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً

بسور خود یا بلند ساز یا برایش ترا نزد خود پایه یا عطا کن

أَوْ تُعْطِيَهُمْ بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا

ایشان را به آن نیکویی از نیکویی دنیا

وَالْآخِرَةِ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ بَارِئَ لَكَ

وآخره سوال میکنم ترا بار خدایا باینکه مرتزاست

الْمُلْكِ وَالْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَصَلِّ

پادشاهی و سپاس نیست از منکر تو اینکه رحمت کنی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

بر محمد بنده تو و رسول تو

وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ

و دوست تو و برگزیده تو و احسن کرده تو از

خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ

افریدگان و بر آل محمد که نیکوکاران پاکان

الْأَخْيَارِ صَلَوَةٌ لَا يَقْوَى عَلَى احْصَائِهَا

خیرسانده رحمت که توانائی ندارد بر شمردن آن

و تو خود را بر خلق و نیکوکاران

بدرستی

الَا أَنتَ وَانْ تُشْرِكُنَا فِي صَلَاحِ دُعَائِ

مگر تو و اینکه انبار ساز ما در کارش ایستاده که خواند ترا

مَرَدَعَالَتَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ

از دعا تو در این روز از بندگانه

الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَانْ تَغْفِرَ

مؤمنان من تو ای سرپرست کار عالمیان و اینکه بیا مژ

لَنَا وَلَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

ما را و ایشانرا بدستی تو بر هر چیز بقایت توانائی خداوند

إِلَيْكَ تَعَدَّتْ بِحَاجَتِي وَبِكَ انْزَلْتُ

بسورتو قصد کردم بجاخت خود و بتو فرود آوردم

الْيَوْمَ فَقَرِيٌّ وَفَاقَتِي وَمَسْكِنَتِي وَإِنِّي

در اینروز فروشی خود و احتیاج خود و مسکنت خود را و بدرستی من

بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْثِقْ مِنِّي بِعَمَلِ

بامرزش تو و رحمت تو اعتماد دارد ترم از من بکردار خود

وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي

و در آینه آمرزش تو و رحمت تو فراخ تر است از گناهان من

خوب
بیت قصد کردم بسوی تو حاجت
یا حاجت خود را قصد کردم
بسوی تو ۱۲

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ قَضَاءُ

پس حجت بقره بر محمد و آل محمد و بخود گیر و اگر دینی

كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا

هر حاجتی که من برای تو بقدرت تو بر آن

وَيَسِّرْ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِي إِلَيْكَ

و آسان بود آن بر تو و با احتیاج من بسوی تو

وَعِنَّاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمَّا صَبَّخْتُ رَاقِطًا

و بی نیاز تو از من پس بدرستی که من غیورم بنیکو بر کن

إِلَّا مِثْلَكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءَ قَطٍّ

مگر از تو و نمیکرداند از من بدی بر کن

أَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا أَرْجُوا إِلَّا مَرَاخِرَ بَيْتِ

کس غیر از تو و امید ندارم بر امر آخرت

وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ مِنْ تَهَيُّأٍ وَتَعَبًا

و دنیا بر خود سوا تو را بار خدا یا هر که آمده شده و مهیأ شده

وَأَعَدَّ وَأَسْتَعِدَّ لَوْ فَادَةٌ إِلَى الْخَلُوفِ

و تهیه کرده و سازنده برار رفتن بسوی آفریده

بِحَاجَةٍ

رَجَاءٌ مِرْفِدٍ وَتَوَافِلِهِ وَطَلَبَ نَيْلِهِ

امید صله او و عطا فراد و طلب بخشش او و

وَجَائِزَتِهِ فَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ كَانَتْ

و عطا فراد و پس بسورتو ابر مولا منی بود

الْيَوْمَ تَهَيَّئْتِي وَتَعَيَّيْتِي وَاعْزَادِي

امروز تمهیه کردن منی و ساز کردن منی و آماده ساختن منی

وَاسْتَعْزَادِي رَجَاءٌ عَفْوِكَ وَبِرْفَدِكَ

و آمده شدن منی با امید عفو تو و صله تو

وَطَلَبَ نَيْلِكَ وَجَائِزَتِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ

و طلب رسیدن بتو و عطا فراد تو خداوند ابر رحمت بفر

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ ذَلِكَ

بر محمد و آل محمد و نومید مگردان امروز و آنرا

مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا

از امید منی ابر آنکه منع نکند او را سوال کننده و کم

يُنْقِصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمَّا نَكَتُ ثِقَتَ مَنِي

تسازد او را عطا پس بدستگیر نیابده ام ترا بجهت اعتماد

و کثرت
نفس و آل سائلان
آن او را از عطا منع نکند

و کثرت
نفس و آل سائلان
آن او را از عطا منع نکند

بِعَمَلِ صَالِحٍ قَدْ مَتُّهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ

از بزرگواران است که پیش فرستاده باشم ترا و نه شفاعت افریده

رَجَوْتَهُ الْأَشْفَاعَةَ مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ

که امید داشته باشم از امر شفاعت محمد و اهل بیت او

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ أَتَيْتُكَ مُقَرًّا

بر او و برایش سلام درود تو آورده ام ترا اقرار کننده

بِالْجُرْمِ وَالْإِسَاءَةِ إِلَى نَفْسِي أَتَيْتُكَ أَرْجُوا

بگناه و بدکرداری به نفس خود آورده ام ترا امید

عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِّ

و ارم عفو بزرگ ترا عفو کردی مرا از

الْخَاطِئِينَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ طَوْلِكَ

کنایه کارا نه پس باز نداشت ترا دراز

عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدَّتْ

ایستادند این برکنایه بزرگت از اینکه مهربان شود

عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ فَيَا مَنْ رَحِمْتَهُ

بر آنسان که شرمحت و آمرزشی پس ای مهربان رحمت او

باز نداشت ترا دراز

باز نداشت ترا دراز

و ائمه

وَاسِعَةٌ وَعَفْوَةٌ عَظِيمٌ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ
فراخست و عفو او بزرگست از بزرگ از بزرگوار

يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعُدُّ عَلَى

بزرگوار رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و مهربان شو بر من

بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ وَتَوَسَّعْ

بمهرمت خود و شفقت کن بر من بفضل خود گشایش ده

عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ

بر من بامرزش خود بار خدا با بدتر گم این مقام

خَلْفَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَمَوَاضِعُ أَمْنَائِكَ

که از برادران و عزیزان تو و برگزیدگان تست و بدستی که این جای امن است تو

فِي الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتُمْ بِهَا

در پایه بلند و مخصوص خدایت زبانه

قَدِ ابْتَزَوُهَا وَأَنْتَ الْمُقَدِّمُ لِذَلِكَ لَا يُغَالِبُ

بتحقیق ربودند آنرا و تو تقدیر کننده مرا آنرا مغلوب نمیشود

أَمْرُكَ وَلَا يُجَاوِزُ الْمُحْتَمُومُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ

امر تو و در گذشته نمیشود آنچه واجب شده از تدبیر تو بر نونه

*این مقام خلفاء و ائمه
از بزرگوار رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و مهربان شو بر من*

*نی خطبه خواندن و نماز
جمع کردن*

خواسته و از هر جا خواسته و برابر آنچه تو دانا تر باشی

مستم نیست بر آفرین کار خود و نه بر اراده خود تا اینکه گردیدند

برگزیده است و با تشنه ای تو غلب کرده شده قهر کرده شده

بوده شده میبند حکم ترا تبدیل کرده و کتاب ترا افکنده

و فریضها را ترا تغیر داده از جمتهای شریفها را تو

شمار بیستم ترا ترک کرده شده خداوند العزیز دشمنان ایشان را

از پیشانی و پسینا و بر که خشود شد بگردار ایشان

و پروان ایشان و تابغان ایشان خداوند را میسر است برینند

五

وَالْحَمْدُ لَكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ
وال محمد بدست که تو بسیار ستوده شده بزرگوار و محترم تو و بزرگوار تو

وَحَيَاتِكَ عَلَى أَصْفِيَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
و درود و سلام تو بر برگزیدگان تو ابراهیم و اسماعیل

وَعَجَلِ الْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَالنُّصْرَةِ وَالْتَّمَكِينَ
و زود در فرج و راحت و نصرت و دست دادن

وَالْتَّائِدَ لَهُمُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
و تقویت گردن مرا بر خداوند و بگردان مرا از اهل

التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ
توحید و ایمان به تو و تصدیق

بِرِسُولِكَ وَالْأَمَّةِ الَّذِينَ حَقَّتْ طَاعَتُهُمْ
بر رسول تو و پیشوایان تو که واجب که طاعت ایشان را

مِمَّنْ يَجْرِي ذَلِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ أَمِينٌ
از آنکه جاری میشود اینها و بر دستهای او اجابت

رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَسْ يَرُدُّ غَضَبَكَ
ای پروردگار عالمیان بار خداوند باز نمیکرداند خشم ترا

مشغول
مستجاب
از آنکه جاری میشود اینها
بر دستهای او اجابت
خداوند باز نمیکرداند خشم ترا
ایمان یا آنچه پیش گذشت از
نشین بودن و خلیفه بودن
در دستهای آن

الْأَحْلُكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ الْإِعْفُوكَ وَلَا

مکر حلم تو و بر نمیگرداند غضب ترا مکر عفو تو و زنها

يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتَكَ وَلَا يُجِيئُنِي

نمیدهد از عقاب تو مگر رحمت تو و نمیرساند مرا

مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ

از تو مگر زاری کردن بسوی تو و نزد تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لَنَا يَا إِلَهِي

پس صلت بفرست محمد و آل محمد و بخش مرا ای خداوند

مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي

از نزد خودت ده که بتوانای که با آن زنده میکنی

أَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَبِهَا تُنْشِئُ مِثْتَ الْبِلَادِ وَلَا

مردم را بر زندگان را و با آن بر می آفرینی مدینه شهرها را و

تَهْلِكُنِي يَا إِلَهِي غَمًّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَتُعْرِفَنِي

هلاک کن مرا ای خداوند غمنا که تا آنکه اجابت کن مرا و شناسی مرا

الْإِجَابَةُ فِي دُعَائِي وَادْفِنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ

اجابت کردن من در دعا من و بگشای مرا مرده عافیت

این دعا را در هر روز بخواند هر کس که خواهد که از هر غم و اندوهی که باشد نجات یابد و در هر وقت که در غم و اندوه افتد بخواند و در هر وقت که در غم و اندوه افتد بخواند

این دعا را در هر روز بخواند هر کس که خواهد که از هر غم و اندوهی که باشد نجات یابد و در هر وقت که در غم و اندوه افتد بخواند و در هر وقت که در غم و اندوه افتد بخواند

إِلَىٰ مَنْشِيٍّ جَلِيٍّ لَا تُثْمِتُ بِي عَدُوِّي وَلَا

تا نهایت مدت من و شاید مساز بمن دشمن مرا و دست

تَمَكِّنُهُ مِنْ عُنُقِي وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ إِلَهِي إِنْ

مده او را بگردن من و مسلط مکن او را بر من از خدا من اگر

رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي

بلند کنی تو مرا پس کیست آنکه است کند مرا و اگر پست کنی مرا

فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ أَكْرَمْتَنِي فَمَنْ

پس کیست آنکه بلند کند مرا و اگر گرامی دار مرا پس کیست

ذَا الَّذِي يَهِينُنِي وَإِنْ أَهَنْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي

آنکه خوار کند مرا و اگر خوار کنی مرا پس کیست آنکه

يُكْرِمُنِي وَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي

گرامی کند مرا و اگر عذاب کنی مرا پس کیست آنکه رحم کند مرا

وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْزِضُ لَكَ

و اگر بیاورد مرا پس کیست آنکه فراموش آید مرا ترا

فِي عَبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ

در باره بنده تو یا سوال کند ترا از امر او و تحقیق که دانستم

يُرفَعُنِي

أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ

که نیست در حکم تو سستی و نه در عقوبت تو شتابی

وَأَنَّمَا يَجْعَلُ مَنْ خَافَ الْفَوْتَ وَأَنَّمَا يَحْتَاجُ

و بدتر که شتاب نمیکند مگر ترس که ترسد از فوت شدن و بدتر که محتاج

إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي

بستم مگر ناتوانا می و تحقیق برتر از این خداوند من

عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

از این بزرگتر بزرگتر خداوند رحمت بفرست بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا

وال محمد و مگردان مرا براسر بلا نشانه و نه

لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا وَمَهْلَنِي وَنَفْسِي وَأَقْلَنِي

برای عقوبت خود پیراشده و مهلت مرا و برانزوده مرا و در گذران من

عَثْرَةً وَلَا تَبْتَلْنِي بِبَلَاءٍ عَلَى أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ

بسر آمدن مرا و مبتلا مگردان مرا ببلای بر عقب بلای پس تحقیق

تَرَى ضَعْفِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي وَ تَضَرُّعِي إِلَيْكَ

که می بینی من سستی مرا و مر جاره مرا و زاری مرا بسوی تو

اَعُوْذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ

پناه میگیرم بتو بار خدایا امروز از غضب تو پس رحمت بفرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِزَّنِي وَاسْتَجِرْ بِكَ

بر محمد و آل او و پناه ده مرا و زنهار میجویم بتو

الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

امروز از خشم تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او

وَاجِرْنِي وَاسْأَلْكَ اَمْنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ

و زنهار ده مرا و میطلبم ترا امنیتی از عذاب تو پس رحمت بفرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنِي وَاسْتَهِدِّكَ فَصَلِّ

بر محمد و آل او و ایمنی بطلب بدهایت میکنم از تو پس رحمت بفرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي وَاسْتَنْصِرْكَ

بر محمد و آل او و هدایت کن مرا و طلب یار میکنم از تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْصُرْنِي وَاسْتَرْحِمْكَ

پس رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و یار ده مرا و طلب رحم میکنم از تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْنِي وَاسْتَكْفِنِكَ

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و رحمت کن مرا و طلب کفایت کن مرا از دشمنانم

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي وَاسْتُرْنِي قُلْتَ

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و کار کن مرا و طلب روز میکنم از تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي وَاسْتَعِينِكَ

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و روز رده مرا و مدد بجویم از تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِنِي وَاسْتَغْفِرْكَ

پس رحمت بفرست بر محمد و آل او و مدار کن مرا و طلب آمرزش میکنم از تو

لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بر آنچه گذشته از گناهان من پس رحمت بفرست بر محمد و آل او

وَاعْفِرْ لِي وَاسْتَعِمْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و بیامرز مرا و طلب نکا بدست میگیرم از تو پس رحمت بفرست بر محمد و آل او

وَاعْصِمْنِي فَإِنِّي لَنَاعُودَ لَشَيْءٍ كَرِهْتُهُ مِنِّي أِنْ

و نگاه دار مرا پس بستر کن من باز نمیکردم بخیر که نافرمانی داشته ام از خود اگر

سَبَّتَ ذَلِكَ يَارَبِّ يَارَبِّ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

خواب تو را ای پروردگار ای پروردگار من ای مهربان ای بخشنده

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ لِي

ای خداوند بزرگوار ای گرامی گردن رحمت بفرست بر محمد و آل او و اجابت کن مرا

این دعا را در روز جمعه بخواند

در روز جمعه

جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَغِبْتُ

همه آنچه سوال کردم از تو و طلب کردم نزد تو و رغبت کردم

فِيهِ إِلَيْكَ وَارَدُهُ وَقَدَّرُهُ وَاقْضِيهِ وَ

در آن به تو و بجوای آنرا و تقدیر کن آنرا و حکم کن آنرا و

امضی کن و خیر لے فیما تقضی منه و باریک لے

روان آنرا و خیر و مراد را آنچه حکم میکنی از آنرا و برکت ده مرا

فِي ذَلِكَ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ وَاسْعِدْنِي بِمَا

در آنرا و تفضل کن بر من با آنرا و نیکی بخترده مرا با آنچه

تُعْطِينِي مِنْهُ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسِعَةً

عطا میکنی مرا از آنرا و زیاده کن مرا از فضل خود و وسعت

مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ ذَلِكَ

آنچه نزد دست پس بدتر که از واسعی و بزرگوار و پونند کن به

بِحَيْرِ الْآخِرَةِ وَنَعِيمِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثُمَّ

بجیر آخره و نعمت آنرا از مهربان تر مهربانان پس

تَدْعُوا بِمَا بَدَا لَكَ وَتُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْفَرَقَةُ

دعا کن با آنچه ظاهر شود بر تو و صلوات بفرست بر محمد و آل او و از هر چه

ترکیب یافته است

یعنی عطا کنی و علم تو
کمی بیش همه چیز دارد
۱۲

هَكَذَا كَانَ يَفْعَلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

همچنین میگوید است اخفرت علیه السلام و بود از دعا را اخفرت دعا

فِي دَفَاعِ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ وَرَدِّ بَاسِهِمُ إِلَهِي هَدَيْتَنِي

در دفع کید دشمنان و در دفع خیرات از خداوند هدایت کرد مرا

فَلَهَوْتُ وَوَعظْتُ فَعَسَوْتُ وَأَبْلَيْتُ الْجَمِيلَ

پس بگردیدم و وعظ دادم پس سخط دادم و عطا کردم نیکوئی را

فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أَصْدَرْتَ إِذْ عَرَفْتَنِيهِ

پس نافرمانی کردم پس شناختم آنچه برگرداند روح من سازد عیب را

فَأَسْتَغْفِرُ فَأَقْلْتُ فَعُدْتُ فَسُتِرَتْ فَلَكَ

پس طلب آمرزش کردم پس گفتم پس باز گشتم پس پوشانده شد پس میسر شد

إِلَهِي الْحَمْدُ تَحْتَمِلُ أَوْدِيَةَ الْهَلَاكِ وَحَلَلْتُ

مراست خداوند من از آفت خود را و ای درگاه طهارت و فرو دام مرا

سِغَابَ نَلَفٍ تَعَرَّضْتُ فِيهَا لِسَطْوَانِكَ وَ

بشماره نعلی فراختر آمدم در آنها در قهر و سزا و برین دام

مَجْلُوهَا عُقُوبَانِكَ وَوَسَيْلَتِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدَ

بسبب فرو آمدن در آنها عقوبت ها ترا و وسیله مرا به سوی تو یگانگی است

و در یگانگی

عقوبات تو را

در دفع کید دشمنان و در دفع خیرات از خداوند هدایت کرد مرا

بشماره نعلی فراختر آمدم در آنها در قهر و سزا و برین دام

وَذَرَيْتَنِي أَنِّي لَمْ أَشْرِكْ بِكَ شَيْئًا وَلَمْ
دست او بزم انیت که مشرک ساختنم بنویسید و مرا و فراموش کرد

أَتَّخِذُ مَعَكَ الْهَاءَ وَقَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي

یا تو خدا را و تحقیق که گریخته ام بسوی تو بقی خود

وَاللَّيْلَ مَقَرَّ الْمَسِيِّ وَمَقَرَّ الْمَضِيِّ لِحَظِّ

و بسورت گریزگاه برگاه و پناهگاه که ضایع کننده است بهره

نَفْسِيهِ الْمُلْتَجِي فَلَظْمٍ مِنْ عَدُوِّ وَانْقَضَى عَلَى

نفس خود را و پناه گیرنده است پس از دشمنی که کشید

سَيْفِ عَدَاوَتِهِ وَشَحَذَ لِي ظَبَّةَ مَذْيَبَتِهِ

شمشیر دشمن خود را و نیز کرد و بر من دم کار د بزرگ خود را

وَأَرْهَفَ لِي شِبَابَ حَرِّهِ وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ

و تنگ کرد بر من کناره تیز آتش را و خسانید بر من زهره بار

سُومِيهِ وَسَدَّ دَخْوِي صَوَائِبَ سِهَامِيهِ

کشند خود را و راست کرد بجانب من تیرها را است و نده خود را

وَلَمْ تَسْمَعْ عَنِّي حِرَّاسَتَهُ وَأَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي

و نخواست از شنیدن چشم با من باقی او و در دل آورد که برساند مرا

عَيْنِي

یا ایها الناس

الْمَكْرُوهَ وَيُخْرِعَنِي زُعَاقَ مَرَارَتِهِ فَتَطَرَّتْ

مرا مکروه و جرعه دهد مرا از آزار بسیار تلخ که بحر خود پس نظر کرد

يَا إِلَهِي لَوْ ضَعُفِيَ عَنِ اخْتِمَالِ الْفَوَاحِجِ وَتَجَرَّتْ

ای خدا من اگر ضعیف بودم از برداشتن چهره مرا که مرا من و بحر من

عَنِ الْإِنْصَارِ مِنْ تَقْصِدِي بِحَارِ بَيْتِهِ وَوَحْدَتِي

از انتقام کشیدن از کسی که قصد کرد مرا بکارزار خود و تنها من

فِي كَثِيرٍ عَدَدٍ مِنْ نَأْوَانِي وَأَرْصَدِي بِالْبَلَاءِ

در عدد بسیار آنکه دشمنی کرد با من و کمین کرد ببلای من

فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي فَأَبْتَدَأْتَنِي بِنَفَرِكَ

در آنچه بکار دنیا و دنیا داران فکر خود را پس ابتدا کرد مرا با بیاداران

وَشَدَّدْتَ أَزْدِي بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَّتْ لِحَدَّةِ

و محکم کرد در پشت مرا بقوت خود پس شکستی بر من نیز آورد

وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِ عَدِيدٍ وَحْدَةً وَأَعْلَيْتَ

و گردانید او را از پس جمع بسیار تنها و بلند کرد

كَعْبِي عَلَيْهِ وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُودًا

کعب مرا بر او و گردانید مرا آنچه راست کرده بود باز گردیده

یا ایها الناس
خداوند منم که مرا از آزار بسیار تلخ که بحر خود پس نظر کرد
ای خدا من اگر ضعیف بودم از برداشتن چهره مرا که مرا من و بحر من
از انتقام کشیدن از کسی که قصد کرد مرا بکارزار خود و تنها من
در عدد بسیار آنکه دشمنی کرد با من و کمین کرد ببلای من
در آنچه بکار دنیا و دنیا داران فکر خود را پس ابتدا کرد مرا با بیاداران
و محکم کرد در پشت مرا بقوت خود پس شکستی بر من نیز آورد

و گردانید او را از پس جمع بسیار تنها و بلند کرد
کعب مرا بر او و گردانید مرا آنچه راست کرده بود باز گردیده

عَلَيْهِ

اینکه در این کتاب
در بیان احوال و
سیرت و صفات و
اعمال و غیره

عَلَيْهِ فَرَدَدَتْهُ لَمْ يَشْفِ غَيْظُهُ وَلَمْ يَسْكُنْ

بر او پس باز کرد و بیدار او را شفا نداد خشم خود را و ساکن نشد

غَلِيلُهُ قَدْ عَصَى عَلَى شَوَاهُ وَأَذْبَرَ مَوْلِيَا قَدْ

کینه خود را بحق بندگان حق و دشمنان خود را و پشت کرد بر کرده و بحق

اخْلَفَتْ سِرَّايَاهُ وَكَلَمَ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ

که وعده خلاف کرد و شکرا را و ب از ستم نموده که ستم کردم که بیدار خود

وَنَصَبَ لِي شَرَكًا مَصْنُوعًا وَوَكَّلَ لِي تَفَقُّدًا

و بر پا کرد برای من دام صید را خود را و گذاشت بر من جست و

رِعَايَتِهِ وَأَضْبَا إِلَى أَضْبَاءِ السَّبْعِ لَطِيفَتِهِ

رعایت کرده خود را و درین شریک من کیست شریک بر او شکار خود

انْظَارًا لِإِنْتِهَارِ الْفُرْصَةِ لِفَرَسَتِهِ وَهُوَ

و بجهت انتظار برای یافتن فرصت بر او شکار رشته خود و حال آنکه

يُظْهِرُ لِي بِشَاشَةِ الْمَلَقِ وَيَنْظُرُ لِي عَلَى شِدَّةِ

او ظاهر میکند برای من شگفتی چایلو سر را و نگاه میکند مرا بر سختی

الْحَقِّ فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي تَبَارَكَتَ وَتَعَالَيْتَ

کینه پس چون دید تو را و خدا را من دایم بر تو برترم تو

باینکه در این کتاب
در بیان احوال و
سیرت و صفات و
اعمال و غیره

۷۶

در آینه او

در آینه او

در آینه او

دَغْلَ سِرِّيْرِيَه وَتُجَّ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ اَزْكَسْتَه

فادپنهانرا و را در شتر آنچه در نور دیده شده است

لَا مَرَّاسِه فِي مَرْبِيْتِه وَرَدَدَتْهُ فِي مَهْوِي

بمغزشش در زبیه او و باز کرد اندر او را در محل افتاد

حُفْرَتِه فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِه ذَلِيْلًا فِي

کوا و پس پشت پس از سرکشش او خوار در

رَبَّقِ حَبَالَتِه الَّتِي كَانَ يَقْدِرُ اَنْ يَرَّابَه

رسمان دام خود بود و تقدیر میکرد که به بند مرا

فِيْهَا وَقَدْ كَادَ اَنْ يَحْلُبَ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ

در آن و بقیق که نزدیک بود که فرود آید بمنه که رحمت تو بود آنچه فرود آمد

بِاسَاحَتِه وَكَمْ مِنْ خَاسِدٍ قَدْ شَرِقَ فِيْ بَغْضَتِه

بمیان سر او و بس از حد بر نده که در کلو کره کرد بر او غصه خود

وَشَجِيْ مِنْ بَغِيْظِه وَسَلَقَنِيْ بِحَدِّ لِسَانِه

و اندوه پیش از من بخشم خود و از ار کرد مرا به تیز زبانش خود

وَوَحَرَ فِيْ بَقْرِفِ عِيُوْبِه وَجَعَلَ عَرْضِيْ غَرَضًا

و طعن زد بر من بهمت ز من بیهوش خود و کرد ایند ناموس مرا نشانه

از رانهای من و غصه مرا

کرمه

لِمَا آمَدَ وَقَلَّدَنِي خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ فَوَحَّرَنِي
برابر نيزه دار خود و در کردن انداخت مرا صفتها نيکه ميشود در او من زود

بَكِيدِهِ وَقَصَّدَنِي بِمَكِيدَتِهِ فَنَادَيْتُكَ

بکيد خود و قصه کرد مرا بکيد خود پس خواندم ترا

يَا إِلَهِي مُسْتَعِيثًا بِكَ وَاثِقًا بِرِعَايَاتِكَ

اى خداي من فریاد خواهنده بتو و اعتماد کننده برود و مراقبت تو

عَالِمًا أَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كُنُفِكَ

دانا باینکه ستم دیده نمیشود کس که جا گرفت در سایه حمایت تو

وَلَا يَفْرَعُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ انْتِصَارِكَ فَحَصَّنْتَهُ

پس نگاه داشتم ترا

و نمیرسد کس که پناه برد بسور پنا بگاه محکم انتقام تو

مِنْ بَاسِيهِ بِقُدْرَتِكَ وَكَمْ مِنْ بَلِيٍّ سَحَابٍ

از شدت آتش بقدرت خود و بس از ابرها سر

مَكْرُوهٍ جَلَّتْهَا عَنِّي وَسَحَابٍ نَعِمٍ امْطَرَتْهَا

مکر و هر گشت در او را از من و ابرها سر نعمتها که ببارانید او را

عَلَى وَجْدٍ أَوَّلٍ رَحْمَةً نَشَرَتْهَا وَعَافِيَةً

بر من و جود و دلها سر رحمتی که پهن کرد در او را و عافیت

الْبَسْتَهَا وَأَعْيُنَ أَحْدَاثِ طَمَسَتْهَا وَغَوَاثِ
 که پوش نه از او چشمها را حادث با که پر کرد در آنرا و پردا
 كُرِّيَّاتٍ كَشَفْنَهَا وَكَمَرٍ مِنْ ظَنِّ حَسَنِ حَقَّقَتْ
 اندوه تا که برداشتر آنرا و بسا از کمان شکو در دست کرد
 وَعَدَمِ جَبَرَتْ وَصَرَعَةَ انْعَشَتْ وَمُسْكَنَةٍ
 و نیستی که تدارک کرد و افتادند که برداشتر و درویشی
 حَوَّلَتْ كُلَّ ذَلِكَ اِنْعَامًا وَتَطَوَّلَ لَمِنْكَ وَفِي
 که کرد ایندیر همه این از رو انعام و تفصل است از تو و در
 جَمِيعِهِ اِنْهِيَ كَا مَبْنَى عَلَى مَعَاصِيكَ لَمْ تَمْنَعَكَ
 همه این کوشش کردن است از من بر نافرمانیها را تو باز نداشت ترا
 اِسَاءَتِي عَنْ اِثْمِ اِحْسَانِكَ وَلَا جَرَفِي ذَلِكَ
 بد کردار من از تمام احسانت تو و منع نکرد مرا این
 عَنْ اِذْ تِكَابِ مَسَاخِطِكَ لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ
 از من تکیب شد نه چیز تا که محل غضبت پرسیده نمیشود از آنچه میکنی
 وَلَقَدْ سَأَلْتُ فَأَعْطَيْتَ وَلَمْ تُسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ
 و هر آینه تحقیق که سوال کرده بودم پستی عطا کردی و سوال کرده پس ابتدا کردی

اینها را در حدیث
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره
 و در کتب معتبره

و اینها را
 در حدیث

وَاسْتَمِجْ فَضْلَكَ فَمَا اكْدَيْتَ ابَيْتَ يَا مَوْلَايَ

وطلب کرده شد فضل تو پس اندکند ادس که باز زده ار مولای من

إِلَّا إِحْسَانًا وَامْتِنَانًا وَتَطَوُّلًا وَإِنْعَامًا وَأَبَيْتَ

مگر از احسان و اکر ام و تفضل و انعام و سر باز زده ام

إِلَّا تَقَحُّمًا لِّحُرْمَانِكَ وَتَعَدِّيًا لِّحُدُودِكَ وَ

مگر از انداختن خود در حرمان تو و در گذشتن از حدود تو

غَفْلَةً عَن وَعِيدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي مُبْتَدِ

بیخبر از بیم دادش تو پس مرتبت سپاس خدا من از توانایی

لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَحُلُّ هَذَا مَقَامُ مَنْ

که مغلوب نمیشود و خداوند است که شایسته نیست این مقام کسی که

اعْتَرَفَ بِسُبُوحِ النِّعَمِ وَقَابَلَهَا بِالنَّقْصِيرِ

اعتراف کرده بتما من نعمتها و برابر کرده است انها را بتقصیر

وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي

و گواهی داده بر نفس خود بضایع کردن بار خدا یا برتر که من

اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمَحْمَدِيَّةِ الرَّافِعَةِ وَالْعُلُوِّ

نزدیکتر میشوم به تو بملت محمد صلی الله علیه و آله که بلند است و ملت علوی علیهم السلام

که می بینم که اینها را
که می بینم که اینها را
که می بینم که اینها را

الْبَيْضَاءِ وَاتَّوَجَّهْ إِلَيْكَ بِمَا أَنْتَ مُعَذِّبُ

منشتر کذا و کذا فان ذلك لا يضيق
از شر جنین و جنین پس بدتر که اینست که نیست

عَلَيْكَ فِي وَجْدِكَ وَلَا يَتَكَادُكَ فِي قُدْرَتِكَ

بر تو در جنب توانگر تو و کرانه نمیکند ترا در جنب قدرت تو

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هَبْ يَا إِلَهِي

و تو بر همه چیز بغایت توانا بخش مرا از خدا را من

مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا اخْتِزُهُ

از رحمت خود و همیشه توفیق خود آنچه فرا گیرم از

سَلَامًا أَعْرِجْ بِهِ إِلَى رِضْوَانِكَ وَأَمْرُ بِهِ

نزد بانی که بالا روم باز بسور خشنود سر تو و ایمن کردم

مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَانَ

از عقاب تو ارحم مهربان ترینه مهربانانست و بود

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرَّهْبَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ

از دعا را محقرت علیه السلام در ترس خداوند ابد در ترس تو

خلقتی

۱۲۴
بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْ عَفْوِكَ الَّذِي شَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ لَا لَقِيتُ

از عفو تو که فرا گرفته است همه چیز را مرا اینم مراد ختم خود را

بِيَدَيَّ وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا اسْتَطَاعَ الْهَرَبَ

بدست خود و اگر اینک کس میتواند گریختن

مِنْ دَبِّهِ لَكُنْتُ أَنَا أَحَقُّ بِالْهَرَبِ مِنْكَ

از پیرو درگاه خود مرا اینم بودم سراوارتر بگریختن از تو

وَأَنْتَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ

و تو سر که پنهان نیست بر تو پنهانی در زمین

وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَتَيْتَ بِهَا وَكَفَى بِكَ

و نه در آسمان مگر که آورده آنرا و بسندرتو

جَازِيًا وَكَفَى بِكَ حَسِيبًا اللَّهُمَّ أَنْتَ

جزا دهنده و بسندرتو حساب کننده خدا و انزاد رستگار که تو

طَالِبِي أَنَا هَرَبْتُ وَمُذْمِرِي إِنْ أَنَا

طلب کننده مرا اگر من بگریزم و دریا بنده مرا اگر من

فَرِهْتُ فَهَذَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ

فرار کنم بپیش تو ام فروتن خوار

دعا

رَاغِمُ ارْتَعَذْتَنِي فَأَنِفَعُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ

بین بر خاک اگر عذاب کنی مرا پس بدتر کن من

لِذَلِكَ أَهْلٌ وَهُوَ يَا رَبِّ مِثْلَكَ عَدْلٌ

برای آن سزاوارم و آن ای سرور و کار من از تو عدلست

وَإِنْ تَعَفُّ عَنِّي فَقَدْ مِثْلًا شَمَلَنِي عَفْوُكَ

و اگر در گذر از من پس از قدیم فر گرفته ای مرا عفو تو

وَالْبَسْتَنِي عَافِيَتَكَ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ

و پوشانیده مرا عافیت خود پس سوال میکنم ترا یا خدا یا

بِالْخُرُونِ مِنْ أَسْمَائِكَ وَبِمَا وَارَتْكَ الْحُجُبُ

به پنهان کردن از نامهای تو و با آنچه پوشیده است پردگان

مِنْ بَهَائِكَ الْأَرْحَمَتِ هَذِهِ النَّفْسُ الْخُرُوجُ

از جمال تو ایند رحمت کن این نفس

وَهَذِهِ الرِّمَّةُ الْمَلُوعَةُ الَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ

و اینه استخوانها پر سیده و زار کننده را آن نفس که طاقت ندارد

بِحَرِّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ غَضَبَكَ يَا رَحْمَنُ

ب گرما آفتاب ترا پس چگونه طاقت دارد

کرده
پنهان کردن
است از علم و دان
برودگان
برودگان
برودگان

از جمال تو
اینه استخوانها
پر سیده و زار
کننده را آن نفس
که طاقت ندارد

حَرَّ نَارِكَ وَالَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ صَوْتَ رَعْدِكَ
گر مرا تش را و آن نفسی طاقت ندارد آواز رعد ترا

كَيْفَ تَسْتَطِيعُ غَضَبَكَ فَأَرْحَمْنِي اللَّهُمَّ
پس چگونه طاقت دارد خشم ترا پس رحم کن بر من خداوند

فَإِنِّي أَمْرٌ وَحَقِيرٌ وَخَطَرِي يَسِيرٌ وَلَيْسَ
پس بدتر که من مرد حقیرم و قدر من اندک است و نیست

عَذَابِي مِمَّا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ لَسَأَلْتُكَ الصَّبْرَ
عذاب که در من آنچه زیاده در پادشاهی تو هر آینه در میجویم از تو صبر

عَلَيْهِ وَاحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ لَكَ وَلَكِنْ
برای تو دوست میداشتم این که بوده باشد آن بر او تو ولیکن

سُلْطَانُكَ اللَّهُمَّ اعْظِمْ وَمُلْكُكَ اذْوَمْ
پادشاه من تو بار خدایا بزرگ تراست و سلطنت تو جاوید تر است

مِنْ أَنْ تَزِيدَ فِيهِ طَاعَةَ الْمُطِيعِينَ أَوْ تَنْقُصَ
از اینکه زیاده کند در آن طاعت اطاعت کنندگان یا کم کند از آن

مِنْهُ مَغْصَبَةُ الْمُذْنِبِينَ فَأَرْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ
از آن که کار من کنه کار را ترا پس رحم کن مرا ارحم ترین

مَعْنَى ذَلِكُ أَنَّكَ لَا تَسْتَطِيعُ صَوْتَ رَعْدِكَ
وَأَنْ تَسْتَطِيعَ غَضَبَكَ
فَإِنِّي أَمْرٌ وَحَقِيرٌ
وَلَيْسَ عَذَابِي
مِمَّا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ
لَسَأَلْتُكَ الصَّبْرَ
عَلَيْهِ وَاحْبَبْتُ
أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ
لَكَ وَلَكِنْ
سُلْطَانُكَ اللَّهُمَّ
اعْظِمْ وَمُلْكُكَ
اذْوَمْ مِنْ أَنْ
تَزِيدَ فِيهِ
طَاعَةَ الْمُطِيعِينَ
أَوْ تَنْقُصَ مِنْهُ
مَغْصَبَةُ الْمُذْنِبِينَ
فَأَرْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ

الْأَرْحَمِينَ

الرَّاحِمِينَ وَتَجَاوَزَ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
رحم کننده گان و در گذر از من ای خداوند بزرگوار و گرامی گرداننده

وَتَبَّ عَلَىٰ إِيَّاكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَكَانَ
و بیدار توبه مرا بدر که تویی تو توبه پذیر مهربان و بود

مِنْ دُعَائِكَ عَلَيَّ لَمْ يَكُنْ فِي التَّضَرُّعِ وَالِاسْتِكَانَةِ إِلَهِي
از دعا ای حضرت علیلم در تضرع و زاری استکانه ای خداوند

أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَىٰ حُسْنِ صِفَتِكَ
سپاس میکنم ترا و تو برابر سپاس ترا دار بر نیکی ویرا حسان تو

إِلَىٰ وَسَبُّوْغِ نِعْمَاتِكَ عَلَيَّ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ
بوسه و تمام نعمت ها تو بر من و بسیار عطا بر تو

عِنْدِي وَعَلَىٰ مَا فَضَّلْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ
نزد من و بر آنچه زیاد تر داد مرا از رحمت خود

وَأَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدْ أَصْطَنَعْتَ
و تمام کردی بر من از نعمت خود پس تحقیق که احسان کردی

عِنْدِي مَا يَعْجُزُ عَنْهُ شُكْرِي وَلَوْلَا إِحْسَانُكَ
نزد من آنچه عاجز است از آن شکر من و اگر نه بود احسان تو

إِلَى وَسُبُوحُ نَعْمَاتِكَ عَلَى مَا بَلَغْتَ إِحْرَارَنَا

بسر از مقام گرفتار تو بر من نغیر سیدم بجمع کردن

حَظِّي وَلَا إِصْلَاحَ نَفْسِي وَلَكِنَّكَ ابْتَدَأْتَنِي

بهره خود و نه باصلاح آوردن نفس خود و لیکن تو ابتدا کردی مرا

بِالْإِحْسَانِ وَتَرَنَّتْ فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكِفَايَةُ

با احسان و روز کرد مرا در کارها من کلی کار گذار

وَصَرَفْتَ عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ وَمَنْعْتَ مِنِّي مَحْذُورًا

و گردانید از من مشقت بلا و بازداشتی از من حذر کرده

الْقَضَاءِ إِلَهِي فَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ جَاهِدٍ قَدْ صَرَفْتَ

در قضا ای خدا من بسیار از بلاهای مشقت رسانده که تحقیق گردانید

عَنِّي وَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ سَابِغَةٍ أَقَرَّرْتَ بِهَا

از من و بسیار از نعمت تمامی که روش کردی بر این

عَيْنِي وَكَمْ مِنْ صَنِيعَةٍ كَرِيمَةٍ لَكَ عِنْدِي

چشم مرا و بسیار از احسان بزرگ که مرا نزد من

أَنْتَ الَّذِي أَحْبَبْتَ عِنْدَ الْأَضْطِرِّارِ دَعْوَتِي

تویی ای آنکه اجابت کردی نزد بیچارگی دعا مرا

وَأَقَلَّتْ

وَأَقَلَّتْ عِنْدَ الْعَارِزِلَتِي وَأَخَذَتْ لِي
و در کنه زاندر نزد بسردر آند نه از لغزش من و گرفتگی برار من
مِنَ الْأَعْدَاءِ بِنُفْلَامَتِي إِلَهِي مَا وَجَدْتُكَ
از دشمنان من حق مرا از خدا من نیافتم ترا
بِحَيْلٍ جَيْنَ سَأَلْتُكَ وَلَا مُنْقِبُضًا حِينَ
بخیل منکام که خواستم از تو و نه گرفته منکام
أَرَدْتُكَ بَلْ وَجَدْتُكَ لِدُعَائِي سَامِعًا
که اراده کردم ترا بلکه نیافتم ترا برادر دعا خود شنونده
وَلِمَطَالِبِي مُعْطِيًا وَوَجَدْتُ نِعْمًا كَعَلَى
و بر طلبها خود عطا کننده و نیافتم نعمتها ترا بر
سَابِغَةٍ فِي كُلِّ شَأْنٍ مِنْ شَأْنِي وَكُلِّ
خود تمام در همه حال از حال خود و هر
زَمَانٍ مِنْ زَمَانِي فَأَنْتَ عِنْدِي مُحْمَدٌ
زمانه از زمان خود پس تو به نزد من ستوده
وَصَنِيعٌ لَدَيَّ مَبْرُورٌ مُحَمَّدٌ لَكَ نَفْسِي
و نیکوئی تو پیش من پذیرفته است سپاس میکند ترا نفس من

وَلِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ

وَلِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ

وَلِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ

الشُّكْرَ حَمْدًا يَكُونُ مَبْلَغَ رِضَاكَ عَنِّي

شکر سپاسگر که بوده باشم مقدار خوشنودر تو از من

فَتَجَنَّبَنِي مِنْ سُخْطِكَ يَا كَهْفِي حِينَ تَعْيِينِي

پس بکنکار رده مرا از خشم خود ای پناه من منکار مرا که عاجز کند مرا

الْمَذَاهِبُ يَا مُقِيلِي عَثْرَتِي فَلَوْلَا سَتْرُكَ

راهمها و اگر در گذرنده من از لغزش من پس گزیده بودی پوشش تو

عَوْرَتِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَيَا

پوشند من مرا بر آئینه بود مرا از رسوا شد تا و ابر

مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ فَلَوْلَا نَصْرُكَ إِثْيَايَ

قوت دهنده من بپایر کردن من پس اگر نبود پیاور کردن تو مرا

لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ وَيَا مَنْ وَضَعْتَ

بر آئینه بود مرا از غلبه کرده شده کاشنه و اگر آنکه گذاشته اند بر او

لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهَا

پادشاهان بر کمر خوار بر گردنهای خود

وَلِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ

بمکن از من که بپایر کردن مرا

هَمَز

در این دعا
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

فَهَمُّ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ وَيَا أَهْلَ

پیشانی از قهر ما سر او ترسند گانند و از سزاوار

التَّقْوَى وَيَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

پر مهر کار و از آنکه مرا و از است نامهای نیکو

اسْأَلُكَ أَنْ تَعْفُو عَنِّي وَتَغْفِرَ لِي فَلَسْتُ

سؤال میکنم ترا اینکه در گذر از من و بیا مزر مرا پس میستم

بَرِيًّا فَأَعْتَذِرُ وَلَا بَذِي قُوَّةَ فَأَنْصِرُ وَلَا

بیگناه پس عذر بگویم و نه خداوند قوت پس داد ستانم و نیست

مَقَرِّي فَأَفِرُّ وَأَسْنَقِيلُكَ عَثْرَاتِي وَأَنْصِلُ

کریز کا هم مرا پس بگریزم و در میجوایم از تو که بگذری و عذر بگویم

إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي قَدْ أَوْبَقْتَنِي وَ

بسورتو از گناهان خود که بتحقیق هلاک کرده اند مرا و

أَخَاطْتُ بِهَا فَاهْلَكْتَنِي مِنْهَا فَرَرْتُ

فرا گرفته اند مرا پس هلاک کرده اند مرا از آنها میگریزم

إِلَيْكَ رَبِّ تَائِبًا فَتُعَلِّمَنِي مَتَعَوِّذًا

بسورتو ای پروردگار من توبه کننده پس بیازم توبه مرا پناه گیرنده

فَاعِذْنِي مُسْتَجِيرًا فَلَا تُخْذِلْنِي سَائِلًا فَلَا

پس ناه ده مرا از نهان جوینده پس خوار مکن مرا دعا کننده پس بگو

تَحْرِمْ نِي مُعْتَصِمًا فَلَا تُسْلِمْنِي ذَا عِيَا فَلَا

محروم ساز مرا چنگ زننده پس خوار مکن مرا دعا کننده پس

تُرُدَّنِي خَائِبًا دَعْوَتِكَ يَا رَبِّ مُسْكِينًا

بر مگردان مرا نا امید خواندم ترا ابروردگار من در حالت فقر و درو

مُسْكِينًا مُشْفِقًا خَائِفًا وَجِلًّا فَقِيرًا مُضْطَرًّا

وزار کننده و ترسنده و هراسنده و بیچاره و فقیر و مضطرب

إِلَيْكَ أَشْكُوا لَيْكَ يَا إِلَهِي ضَعُفَ نَفْسِي

بسورتو شکایت میکنم بسورتو ایزد من ازستی نفس من

عَنِ الْمُسَارَعَةِ فِيمَا وَعَدْتَهُ أَوْلِيَاءَكَ

ازشت بکردن در آنچه وعده داده آن دوستان خود را

وَالْمُجَانِبَةَ عَمَّا حَذَرْتَهُ أَعْدَاءَكَ وَكَثْرَةَ

و دور کردن از آنچه بیم داده بآن دشمنان خود را و از بسیار

هُمُومِي وَوَسْوَسةَ نَفْسِي إِلَهِي لَمْ تَقْضِ حَنِي

اندیشه های من و وسوسه نفس من ایزد من بر خواستن مرا

یا اندوه های من

صبر بر حق

بسم الله الرحمن الرحيم

سِرِّ رَتِّ وَلَمْ تُهْلِكْنِي بِحَرِيرَةٍ أَدْعُوكَ

به پنهانی من و هلاک نکن مرا بکلاه من میخواند ترا

فَتَجِيبُنِي وَإِزْكُتُ بَطِيئًا حِينَ تَدْعُونِي

پس اجابت کن مرا و اگر چه هستم و بر جواب دهنده در هنگامی که میخوانی مرا

وَأَسْأَلُكَ كُلَّ مَا شِئْتَ مِنْ حَوَائِجِي وَحَيْثُ

و سوال میکنم ترا هر چه میخواهم از حاجتهاي خود و هر جا

مَا كُنْتُ وَضَعْتُ عِنْدَكَ سِرِّي فَلَا أَدْعُو

که هستم میگذارم پیش تو راز خود را پس نمیخوانم

سِوَاكَ وَلَا أَرْجُو غَيْرَكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ

سوا ترا و امید ندارم غیر ترا اجابت میکنم اجابت میکنم

تَسْمَعُ مِنْ شَكَايَا إِلَيْكَ وَتَلْقَى مِنْ تَوَكَّلٍ

میشنود شکوه هر که شکایت بس تو و پیش مرآتی هر که توکل کرد

عَلَيْكَ وَتُخْلِصُ مِنْ اغْتَصَمَ بِكَ وَتَفْرِجُ

بر تو و میرسانی هر که دست زد بتو و بر طرف میکنی ببار

عَمَّنْ لَا ذِيكَ إِلَهِي فَلَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ الْآخِرَةِ

از هر که پناه آورد بتو از خدا من پس محروم ساز مرا از خیر آخرت

وَالْأُولَى لِقَلَّةِ شُكْرِي وَاعْفِرْ لِي مَا تَعْلَمُ

و دنیا کمر شکر من و بیا مرز برانجه میدانی

مِنْ ذُنُوبِي اِنْ تَعَذِّبْ فَانَا الظَّالِمُ الْمَفْرُطُ

از کنا مان من اگر عذاب کن پس منم ستم کننده تقصیر کننده

الْمُضَيِّعُ الْاِثْمُ الْمَقْصُرُ الْمُضْجِعُ الْمُغْفِلُ حَظُّ

ضایع شده کناه کار کوتا هر کنند تقصیر ارنده و اگذارنده عذاب هر

نَفْسِي وَاِنْ تَغْفِرْ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

نفس خود را و اگر بیا مرز پس تو رحیم ترین رحم کنند کار

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِلْحَاحِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

و بود از دعای آنحضرت علیه السلام در مبالغه کردن بر خداوند تعالی

يَا اللَّهُ الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

ای خداوند که پنهان نیست بر او چیزی در زمین

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَكَيْفَ يَخْفَى عَلَيْكَ يَا إِلَهِي مَا

و نه در آسمان و چون پنهان شد بر تو ای خداوند منان

أَنْتَ خَلَقْتَهُ وَكَيْفَ لَا تُخْصِي مَا أَنْتَ

تو آفریده انرا و چگونه ندانی آنچه

تو

صَنَعْتَهُ أَوْ كَيْفَ يَغِيبُ عَنْكَ مَا أَنْتَ تَدْبِرُ
ساخته آنرا یا چگونه غایب شود از تو آنچه تو تدبیر کرده آنرا
أَوْ كَيْفَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَهْرُبَ مِنْكَ مَنْ لَا
یا چگونه تواند که بگریزد از تو آنکه نیست
حَيَوَةٌ لَهُ إِلَّا بِرِزْقِكَ أَوْ كَيْفَ يَخْجُو مِنْكَ
زند کسی را ورا مگر بر رزق تو یا چگونه باید از تو
مَنْ لَا مَذْهَبَ لَهُ فِي غَيْرِ مُلْكِكَ سُبْحَانَكَ
کسی نیست را هر مراد را در غیر ملک تو یا کس مرتزاست
أَخْشَى خَلْقِكَ لَكَ أَعْلَهُمْ بِكَ وَأَخْضَعُهُمْ
ترسیده ترینه افریدگان تو مرتزادانای ترینه ایشانست و افتاده ترینه ایشان
لَكَ أَعْلَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَهْوَنُهُمْ عَلَيْكَ
مرتزاعمل کننده ترینه ایشانست بطاعت تو و خوار ترینه ایشانست بر تو
مَنْ أَنْتَ تَرْزُقُهُ وَهُوَ يَعْبُدُ غَيْرَكَ سُبْحَانَكَ
تو روز دهر او را و او پرستد غیر ترا یا کس مرتزاست
لَا يَنْقُصُ سُلْطَانُكَ مِنْ أَشْرَافِكَ وَكَذِبَ
کم نمیکنند پادشاهی ترا آنکه شرک آورد بتو و تکذیب کرد

رُسُلَكَ وَلَيْسَ يَسْتَطِيعُ مَنْ كَرِهَ قَضَاءَكَ

و رسولان ترا و نمیتواند کسی که ناخوش دارد قضا را ترا

إِنْ يَرُدَّ أَمْرَكَ وَلَا يَمْتَنِعُ مِنْكَ مَنْ كَذَبَ

اینکه عود کند امر ترا و خود را از تو و باز نمیتواند از تو انکه تکذیب کند

بِقُدْرَتِكَ وَلَا يَفُوتُكَ مِنْ عَبْدٍ غَيْرِكَ وَلَا

قدرت ترا و فوت نمیشود از تو هر که بر سرستد غیر ترا و از تو

يَعْمُرُ فِي الدُّنْيَا مَنْ كَرِهَ لِقَاءَكَ سُبْحَانَكَ مَا

بیشتر در دنیا انکه ناخوش داشت ملاقات ترا پاکسر تو چه

أَعْظَمَ شَأْنَكَ وَأَفْهَرُ سُلْطَانِكَ وَأَشَدَّ

بزرگ است شان تو و چه ظاهراست پادشاه بر تو و چه سخت است

قُوَّتِكَ وَأَنْفَذَ أَمْرَكَ سُبْحَانَكَ قَضَيْتَ عَلَى

قوت تو و چه جاریست امر تو پاکسر تو حکم کردی بر

جَمِيعِ خَلْقِكَ الْمَوْتَ مِنْ وَحْدِكَ وَمَنْ كَفَرَ بِكَ

همه آفریدگان خود بمرگ هر که بیگانگی داشت ترا و هر که کافر شد

وَكُلُّ ذَا بَيْنِ الْمَوْتَ وَكُلُّ صَائِرِ أَلْيَاكَ فَتَبَارَكَ

و همه چشیده اند مرگ را و همه کرده اند بسوی تو پس دایم تر

وَقَالَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

و برتر تو نیست خدای مگر تو تنها یار انباز نیست

لَكَ أَمْنٌ وَصَدَّقْتَ رَسُولَكَ وَقَبِلْتَ

مر ترا کردیم حق و تصدیق کردم فرستادگان ترا و پذیرفتم

كِتَابَكَ وَكَفَرْتَ بِكُلِّ مَعْبُودٍ غَيْرِكَ وَبَرَّتْ

کتاب ترا و کافر شدم بهر معبود غیر تو و بیزار شدم

مِنْ عَبْدٍ سِوَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحُ وَأَمْسِي

از هر که پرستید سوا بر ترا خداوند بدرتر که من صبح میکنم و شام میکنم

مُسْتَقِلًّا لِعَمَلِي مُعْتَرِفًا بِذُنُوبِي مُقِرًّا بِخَطَايَايَ

در حالتی که اندک میدانم کردار خود را اعتراف کننده بگناه خود اقرار کننده آم بخطایای خود

أَنَا يَا شَرَّافِي عَلَى نَفْسِي قَدْ لَيْلٌ عَمَلِي أَهْلَكَنِي

من بلسبب شرافت کردم بر نفس خود خوارم کردار من بملاک کرده است مرا

وَهَوَايَ ارْتَدَانِي وَشَهْوَايَ حَرَمْتَنِي فَاسْأَلُكَ

و خواهش من بملاکت انداخته است مرا و از زوایای من محروم ساخته است مرا

يَا مُؤَلَّيْ سُؤَالَ مَنْ نَفْسُهُ لَاهِيَةٌ لِطُولِ

ای سوال میکنم ترا سوال کردم کسی که نفس او عاقل است بجهت دراز شدن

اَمَلِهٖ وَبَدَنُهٗ غَافِلٌ لِّكُوْنِ عُرُوْقِهٖ وَقَلْبُهٗ

آرزو را و بدن را و بخت را بجهت آرمید بر کها سر آرزو و دل او

مَفْتُوْنٌ بِكَثْرَةِ النِّعَمِ عَلَيْهِ وَفِكْرُهُ قَلِيْلٌ لِّمَا

گرفتار است بسیار نعمت حاصل بر او و فکر او کم است در آنچه

هُوَ صَائِرٌ اِلَيْهِ سُوْالٌ مِّنْ قَدْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْاَمَلُ وَ

او گردیده است بسوئال کردن که کسر حقیق غالب شده است آرزو و

فَتْنَةُ الْهَوٰی وَاسْتَمَكَّتْ مِنْهُ الدُّنْيَا وَاطْلَلَهُ

گرفتار کرده است خواهش دوست یافته است بر او دنیا و سایه انداخته است

الْاَجَلَ سُوْالٌ مِّنْ اسْتَكْبَرَتْ ذُنُوْبُهٗ وَاعْتَرَفَ

مرکز سوال کردن که کسر بسیار است گناهان او و اقرار کرده است

بِخَطِيْئَتِهٖ سُوْالٌ مِّنْ لَا رِبَّ لَهُ غَيْرُكَ وَلَا وِلٰی

بخطا خود سوال کردن که کسر نیست و کار مرا و غیر تو نیست و

لَهُ دُوْنُكَ وَلَا مُنْقِذَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مُجَا لَهٗ

مرا و سواست تو و نه رها کننده مرا و از تو و نه نجاتی مرا و

مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ اَلْهٰی اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ الْوَاجِبِ عَلٰی

از تو مگر بسوئال تو ارحم من می طلبم از تو بحق تو که واجب است بر

بجمع

بِجَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَمَرْتَ

همه آفریدگان تو و بخاتم تو که بزرگ است آن نام که امر کرده

رَسُولَكَ أَنْ يُسَمِّكَ بِهِ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ

رسول خود را که تسبیح کند ترا با آن و بزرگدانی تو بزرگواری تو

الَّذِي لَا يَبْلَى وَلَا يَتَغَيَّرُ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفْنَى

که کهنه نمیشود و تغیر نیابد و از حال خود نگیرد و فانی نمیشود

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْنِيَنِي عَنْ كُلِّ

اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل محمد و اینکه ب نیاز کردانی مرا از هر

شَيْءٍ يَعْبَادُكَ وَأَنْ تُسَلِّيَ نَفْسِي مِنَ الدُّنْيَا

چیز بر پرستش خود و اینکه تسلی دهی نفس مرا از دنیا

بِمَخَافَتِكَ وَأَنْ تُثَبِّتَنِي بِالْكَثِيرِ مِنْ كَرَامَتِكَ

بر ترس خود و اینکه بگردانی مرا بسوی بسیار از کرامت خود

بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ أَفْرُ وَمِنْكَ أَخَافُ وَبِكَ

بر رحمت خود پس بسوی تو میکشیم و از تو میترسم و بتو

اسْتَغِيثُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَلَكَ أَدْعُو وَإِلَيْكَ

فریاد میکنم و بتو امید دارم و ترا میخوانم و بسوی تو

ما از کلمات از کلمات
بسیار از کلمات
پارزیده ام
صفحه ۱۲

الْجَاءُ وَبِكَ اِثْقُ وَاِثَاكَ اسْتَغِيْنُ وَبِكَ اُوْمِنُ

الْحَيَّ مِيكْنَمْ بِنُو اَعْتِمَادِ دَارَم وَاَتَرْتُو يَا رَحِيْمِ مَجْهُوْمِ وَبِنُو مِيكْرُوْمِ

وَعَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ وَعَلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ اَتَكَلُّ

وَبِرْتُو تَوَكَّلْ مِيكْنَمْ وَبِرْ جُودِ وَكَرَمِ نُو اَعْتِمَادِ مِيكْنَمْ

وَكَانَ حَزْنُ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الشَّذَلِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

وَبُودِ اَزْ دُعَايِ اَكْفَرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

رَبِّ اَفْحَشْتَنِي ذُنُوبِي وَانْقَطَعَتْ مَقَالَتِي فَلَا

اِبْرَدُ رَكَاهُ مِنْ مَوْشِ كَرْدِه اَسْتَمِرُّ اَكْنَانِ وَبِرِيْدِه اَسْتَكْفِرُ مِنْ رِيْسِ اَسِيْنِ

حُجَّةَ لِي فَاِنَا الْاَسِيرُ بِبِلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي

مُجْتَرِمِ اِيْسْ مِنْ اَسِيْرِ بِيْلِيَّةِ خُودِ دُرْ كَرُو بَكْرِدِ اَرْخُودِ

الْمُتَرَدِّدُ فِي خَطِيئَتِي الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِي

تَرْدُ دَكْنَدِه دَرْ خَطَايِ خُودِ مَحْيِرُ اَرْ مَقْصِدِ خُودِ

الْمُنْقَطِعُ بِي قَدْ اَوْقَفْتُ نَفْسِي مَوْقِفَ الْاَذِلَاءِ

مَانْدِه دَرْ رَاهِ تَحْقِيْقِ كِه بَدِاشْتِه اَمْ نَفْسِ خُودِ اَدْرْ جَارِ اِيْتَا دَرْ خُوارِ

الْمُذْنِبِينَ مَوْقِفَ الْاَشْقِيَاءِ الْمُتَحَيِّرِينَ عَلَيْكَ

اَزْ كَنَاهِ كَارِ اَزْ دَرْ جَارِ اِيْتَا دَرْ بَدِجَتَانِ دَلِيْرِ كُنْدِه كَارِ بَرْتُو

الْمُحْفَنِينَ

الْمُسْتَخْفِينَ بِوَعْدِكَ سُبْحَانَكَ أَيُّ جُرْءَةٍ

بکے کنندگان بوعده تو پاکی تو بکدام جرئت

اجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ وَأَيُّ تَغْيِيرٍ غَيْرِي ^{وَنَفْسِي}

ویر کرده ام بر تو و بکدام فریب دهن در مهلکه انداخته ام

مَوْلَايَ اِرْحَمْ كِبُوتِي لِحُرِّ وَجْهِهِ وَنَزْلَةٍ

ای مولای من رحم کن بر افتادگی مرا بپایان روز من و لغزیدن

قَدَمِي وَعُدِّي بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِإِحْسَانِكَ

قدم مرا و مهربانی کن به بردبار خود بر نادانی من و به نیکوکاری خود

عَلَى إِسَاءَتِي فَأَنَا الْمُقْرِئُ بِذَنْبِي الْمُعْتَرِفُ

بر بدکاری من پس من اقرار کننده بگناه خود و اعتراف کننده

بِخَطِيئَتِي وَهَذِهِ يَدِي وَنَاصِيَّتِي اسْتَكِينُ

بخطا رخ خود و این دست من است و پیش من است زار میکنم

بِالْقَوْدِ مِنْ نَفْسِي اِرْحَمْ شَيْبَتِي وَتَفَادَ

بقصاص از نفس من رحم کن بر دگر مرا و با فرسیدگی

أَتَامِي وَاقْتِرَابَ أَجَلِي وَضَعْفِي وَمُسْكِنَتِي

روزگار مرا و نزدیکی شدن اجل مرا و سستی مرا و درویشی مرا

بکے نفس
مکینم که قصاص
نفس زار میکنم
از نفس من است
پس سبب است
مست که زار میکنم
نفس را بسبب
کرده است

وَقِلَّةَ حِيلَتِي مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَ

و کمر جاره مرا از مولا بر من و رحم کن مرا چون منقطع شود

مِنَ الدُّنْيَا أَثَرِي وَأَمْحِ مِنْ الْمَخْلُوقِينَ

از دنیا نشان من و نیست شود از افریدگان

ذِكْرِي وَكُنْتُ فِي الْمُنْسِيَّينَ كَمَنْ قَدْ نَسِيَ

یاد من و بوده باشم در فراموش شدگان همچو کسی که تحقیق فراموش شده باشد

مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي عِنْدَ تَغْيِيرِ صُورَتِي وَ

از مولا بر من و رحم کن مرا نزد متغیر شدن صورت من و

حَالِي إِذَا بَلَى جَسَدِي وَتَفَرَّقَتْ أَعْضَائِي وَ

حال من چون گشته تن من و باشد اعضا بر من و

تَقَطَّعَتْ أَوصَالِي يَا غَفْلَتِي عَمَّا يُرَادُ بِي

بریده شود پیوند نام من و از بخت بر من از آنچه اراده کرده است

مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي فِي حَشَرِي وَنَشَرِي

از مولا بر من و رحم کن مرا در زنده کردن من و برانگیختن من

وَأَجْعَلْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ

و بگردان در این روز با یاران من خود

مَوْفَقِي

مَوْقِفِي وَفِي حَبَائِكَ مَصْدَرِي وَفِي

ایستادن مرا و در میان دوستان خود جابر گشتن مرا و در

جَوَارِكَ مَسْكَنَتِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَكَانَ

همایک خود آرامگاه مرا از سرور و کار عالمیان و بود

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اسْتِكْشَافِ الْهُومِ يَا فَارِجَ

از دعا از حضرت علیه السلام در

الْهَمِّ وَكَاشَفِ الْغَمَّ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَ

اندوه و دفع کننده غم از رحمن در دنیا و

الْآخِرَةِ وَرَحِمَهُمَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

در آخره و رحیم در دنیا و آخره رحمت بفرست محمد و آل محمد

وَأَفْرِجْ هَمِّي وَكَاشِفِ غَمِّي يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ

و کشایش ده اندوه مرا و برطرف کن غم مرا از یکیت از یگانگی

يَا صَدُّ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

از بر نیاز از آنکه نه زاییده نشد و نیست مرا و از آنکه

كُفُّوا أَحَدًا عَصْمَنِي وَطَهَّرْنِي وَادْهَبْ بَلْبَتِي

بهمتا کسی نگهدار مرا و پاک داشتم مرا و ببر نیایی مرا

این دعا بقدر است ۲۲۲

وَقَالَ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

وَأَقْرَأِ آيَةَ الْكُرْسِيِّ الْمَعُودَتَيْنِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ

وَبُخْوَانِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَمَعُودَتَيْنِ وَسُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ

وَقُلْ لِلَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَرِئِي

وَيَكُونُ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ وَسُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ

فَاقْتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ

احْتِيَاجُ أَوْسَعَاتِ قُوَّةٍ أَوْ دَسَائِصِ كِبَارِ أَوْ

سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِفَاقَتِهِ مَغِيثًا وَلَا لِيَضْعِفِهِ

سُؤَالَ كَرْدِ كَسْرٍ يَنْبَغِي بِرَأْسِ احْتِيَاجِ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

مُقَوِّيًا وَلَا لَذَنِيهِ غَافِرًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ

قُوَّةٍ دَهْدَةٍ وَنَهْزَةٍ كُنْهَةٍ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

وَالْأَكْرَامِ اسْأَلْكَ عَمَلًا حَبُّ بِهِ مَنْ عَمِلَ بِهِ

وَكِرَامَتِهِمْ سُؤَالَ مَكْنَمَةٍ كَرْدِ كَسْرٍ يَنْبَغِي بِرَأْسِ احْتِيَاجِ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

وَيَقِينًا نَفْعَ بِهِ مَنْ اسْتَيْقَنَ بِحَقِّ الْيَقِينِ

وَيَقِينَةٍ نَفْعَ سَائِرِ مَنْ رَأَى كَيْفَ يَقِينُ دَائِمًا بِتَابِ الْيَقِينِ

فِي نَفَاذِ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَرَوِّحْ أَرْوَاحَهُمْ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

وَأَقْبِضْ

وَقَالَ خُذْ بِنَاحِيَّتَيْكَ مِنَ الْكُرْسِيِّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَاقْبِضْ عَلَى الصَّدَقِ نَفْسِي وَاقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا

وَقْبِضْ كُنْهَ بَرِّ رَأْسِ نَفْسِ مَرَا وَقْطَعْ كُنْهَ اَزْ دُنْيَا

حَاجَتِي وَاجْعَلْ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِي شَوْقًا

حَاجَتِ مَرَا وَبَكْرَدَانِ دَرِ اِيْجِهْ نَزْدِ دِلْت رَغْبَتِ مَرَا بِجَهْتِ اِرْزَوْمَنْدِ

إِلَى لِقَائِكَ وَهَبْ لِي صِدْقَ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ

بِسُورَةِ قُرْآنِ تَوَكُّلِ مَرَا رَأْسِ تَوَكُّلِ بَرْتَوِ

اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ كِتَابٍ قَدْ خَلَا وَاعْوُذُ

سُؤَالِ مِکْنَمِ تَرَا اَزْ خَيْرِ نُوْشْتِهْ کِهْ تَحْقِيقِ کُنْشْتِهْ هَسْتِ دُنْيَا هِ مِکْنَمِ

بِكَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ خَلَا اسْأَلُكَ خَوْفَ

بَتَوِ اَزْ شَرِّ نُوْشْتِهْ شُدِهْ کِهْ تَحْقِيقِ کُنْشْتِهْ سُؤَالِ مِکْنَمِ اَزْ تَوْتَرِ

الْعَابِدِينَ لَكَ وَعِبَادَةُ الْخَاشِعِينَ لَكَ

عِبَادِ کُنْشْدِهْ کَانِ مَرْتَرَا وَپَرَسْتَشْ فَرُوْتَنَا اِنْ مَرْتَرَا

وَيَقِينِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنِينَ

وَيَقِیْنِ تَوَكَّلِ کُنْشْدِ کَانِ بَرْتَوِ وَتَوَكَّلِ مُؤْمِنَانِ

عَلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي مَسْأَلَتِي مِثْلَ

بَرْتَوِ خُداوَنْدَا بَكْرَدَانِ رَغْبَتِ مَرَا دَرِ سُؤَالِ مَنَمِ مَانَنْدِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

رَغْبَةً أَوْ لِيَايِكَ فَمَسَائِلِهِمْ وَرَهْبَتِي شَلَّ

رغبت دوستان تو در سوالها بر خویشتن و ترس مرا مانند

رَهْبَةً أَوْ لِيَايِكَ وَاسْتَعْمَلَنِي فِي مَرْضَانِكَ

ترس دوستان تو و کار فرما مرا در خشت و بر خود

عَمَلًا لَا أَتْرُكُ مَعَهُ شَيْئًا مِنْ دِينِكَ مَخَافَةَ

کار که ترک نکنم با او چیزی را از دین تو بجهت ترس

أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَتِي

کسی از آفریدگان تو خداوند اینست حاجت من

فَاعْظِمْ فِيهَا رَغْبَتِي وَأَظْهِرْ فِيهَا عُذْرِي

پس بزرگ کن در آن رغبت مرا و ظاهر ساز در آن عذر مرا

وَلَقِّنِي فِيهَا حُجَّتِي وَعَافِ فِيهَا جَسَدِي

و بیا موز مرا در آن حجت من و عافیت ده در آن جسد بدن مرا

اللَّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَ لَهُ ثِقَةٌ أَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ

بار خدا یا هر که صبح کرد مرا و اعتماد در یا امید غیر تو

فَقَدْ أَصْبَحَتْ وَأَنْتَ ثِقَّتِي وَرَحَائِي فِي الْأُمُورِ

پس حقیقت که صبح کردم و تو یی اعتماد من و امید من در کارها

اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَتِي

كَلَّمَ

من کلمه شریفه
کارهای دیگر بهتر است
۴۴

كُلُّهَا فَأَقْضِ لِي بِخَيْرِهَا غَايَةَ وَنَجِّنِي مِنْ
همگی پس حکم کن بر من بهترین آنها را از روبرای انجام و رها کردن
مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
گمراه کننده گان فتنه بر رحمت خود ارحم مهربان تر از مهربانان
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ الْمُصْطَفَى
و رحمت کند خدا بر ماستر ما محمد رسول خدای برگزیده است
وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ تَمَّتِ الصَّحِيفَةُ الْكَامِلَةُ
و بر آل او که پاک شدند تمت الترجمة الصحيفة الكاملة
الْمُبَارَكَةُ الْمِيْمُونَةُ وَقْتُ الظُّهْرِ يَوْمَ التَّاسِعِ عَشَرَ

عممم
عممم
عممم

مِنَ الْحَقِّ بَعْضُ نُسْخِ الصَّحِيفَةِ كَانَ مِنْ تَسْبِيحِهِ

اعْنَى زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
تسبیح میکنم ترا خداوند

وَحَنَانِكَ سُجَّانَكَ اللَّهُمَّ وَتَعَالَيْتَ

وطلب رحمت میکنم از تو بیا تسبیح میکنم ترا خداوند و بلند است مرتبه

سُجَّانَكَ اللَّهُمَّ وَالْعِزَّازُ ارْتِ سُجَّانَكَ

تسبیح میکنم ترا خداوند و عزت جاست تسبیح میکنم ترا

اللَّهُمَّ وَالْعِظَمَةُ رِدَاؤُكَ سُجَّانَكَ اللَّهُمَّ

خداوند و عظمت ردا هست تسبیح میکنم ترا خداوند

وَالْكِبْرِيَاءُ سُلْطَانَكَ سُجَّانَكَ مِنْ عَظِيمٍ

و بزرگتر هست تسبیح میکنم ترا از آن بزرگ

مَا أَعْظَمَكَ سُجَّانَكَ سُجَّتْ فِي الْأَعْلَى

چه بزرگ تسبیح میکنم ترا تسبیح کرده شده در عالم بالا

تَسْمَعُ وَتَرَى مَا تَحْتَ الثَّرَى سُجَّانَكَ

میشنوی و می بینی آنچه در زیر خاکست تسبیح میکنم ترا

أَنْتَ شَاهِدُ كُلِّ خَوِي سُجَّانَكَ وَمَوْضِعُ

تو حاضر هر از تسبیح میکنم ترا محل

كُلِّ خَوِي سُجَّانَكَ حَاضِرُ كُلِّ مَلَا سُجَّانَكَ

هر از تسبیح میکنم ترا حاضر در هر گرو تسبیح میکنم ترا

تسکونی هر

عظیم

230
الْعَظِيمِ الرَّجَاءِ سُبْحَانَكَ تَرَى مَا فِي قَعْرِ

ارنگه بزرگ است امید و تسبیح میکنم ترا می بینی آنچه در ته

الْمَاءِ سُبْحَانَكَ تَسْمَعُ أَنْفَاسَ الْحَيَّاتِ

آهست تسبیح میکنم ترا می شنود نفسها را ماهیا ترا

فِي قُعُورِ الْجَارِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ

در قعرها را تسبیح میکنم ترا میدانم وزن

السَّمَوَاتِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ الْأَرْضِينَ

آسمانها تسبیح میکنم ترا میدانم وزن زمینها

سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ سُبْحَانَكَ

تسبیح میکنم ترا میدانم وزن آفتاب و ماه را تسبیح میکنم ترا

تَعْلَمُ وَزْنَ الظُّلْمَةِ وَالنُّورِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ

میدانم وزن تاریکی و روشنائی را تسبیح میکنم ترا میدانم

وَزْنَ الْفَيِّ وَالْهَوَاءِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ

وزن سایه و هوای را تسبیح میکنم ترا میدانم وزن

الرَّيْحِ كَمْ هِيَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ سُبْحَانَكَ

باد را که چندان است از مقدار ذره تسبیح میکنم ترا

قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ سُبْحَانَكَ عَجَبًا

تسبیح میکنم ترا عجب دارم

قدوس

مَنْ عَرَفَكَ كَيْفَ لَا يَخَافُكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

اگر کسی که شناخت ترا چگونه نمی ترسد تسبیح میکنم ترا خداوند

وَيُحَمِّدُكَ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ رَوَى

مشغول بیکدیگر تسبیح میکنم بزرگ بلند

الْكُتَيْبِيُّ السَّمِينِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ قَالَ إِنَّ

الْقُرَاءَ كَانُوا لَا يَخْرُجُونَ إِلَى مَكَّةَ حَتَّى يَخْرُجَ

عَلِيٌّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَيُخْرِجُهُمَا مَعَهُ

الْفَرَكَابَ فَلْيَا مَرْنَاهُ بِالسَّقِيَا يَنْزِلُ وَصَلَّى وَسَجَدَ

شَجْدَةً الشُّكْرَ فَقَالَ فِيهَا فَسَجَّ هَذَا التَّسْبِيحُ

فَلَمْ يَبْقَ شَجَرٌ وَلَا مَدْرَ الْآسِجِ مَعَهُ فَقَرَعْنَا

فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ يَا سَعِيدُ افْرَعْتَ فَقُلْتُ

نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ هَذَا التَّيْسُ الْأَعْظَمُ

قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي عَنْ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا تَبْقَى الذُّنُوبُ

مَعَ هَذَا التَّيْسِ وَإِنَّ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ لَمَّا خَلَقَ

جِبْرِيلَ الْهَمْدَ هَذَا التَّيْسُ وَهُوَ اسْمُ اللَّهِ الْأَكْبَرِ

دَعَاءُ تَحْيِيدٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
شكرو سپاس مراد

الَّذِي تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ بِالْعِظَمَةِ وَاخْتَبَرَ

که آشکارا شده است بعظمت و نهان شده است

عَنِ الْإِبْصَارِ بِالْعِزَّةِ وَاقْتَدَرَ عَلَى الْأَشْيَاءِ

از دید ما بعزت و توانا شد و بر چیزها

بِالْقُدْرَةِ فَلَا الْإِبْصَارُ تَثَبُّتٌ لِرُؤْيَيْهِ وَلَا

بقدرت پس نه دید ما با سر جایند از دیدن او و نه

الْأَوْهَامُ تُبْلَغُ كُنْهَ عَظَمَتِهِ تَجَبُّرًا بِالْعِظَمَةِ

وهمها میرسند کنه بزرگواری او اظهار بزرگی کرده است

وَالْكِبْرِيَاءِ وَاسْتَعْظَفَ بِالْعِزِّ وَالْبِرِّ وَالْجَلَالِ

بعظمت و کبریا و در برابر خود کرده اعزّت و بیکسو و بزرگواری

وَتَقَدَّسَ بِالْحُسْنِ وَالْجَمَالِ وَتَمَجَّدَ بِالْفَخْرِ وَ

و مخصوص خود است بکمال و جمال و اظهار شرف و بزرگواری

الْبَهَاءِ وَفُكِّلَ بِالْمَجْدِ وَالْإِلَهِ وَاسْتَخْلَصَ

و نیکو و درخشان است بکبر و نعمتها و مخصوص ساخته است

بِالنُّورِ وَالضِّيَاءِ خَالِقٌ لَا تَطِيرُ لَهُ وَاحِدٌ

خود را بنور و روشنی آفریننده است نظیر نیست او را و یگانه است

و تَجَلَّى

لا اله الا هو

لَا نَدَّكَ وَوَاحِدٌ لَأُضِدَّكَ وَصَمَدٌ لَا كُفُولَهُ

که مانند ندارد و یکتا نیست که ضد ندارد و بی نیاز است و بهمانا ندارد
وَاللهُ لَا ثَانِي مَعَهُ وَفَاطِرُ الْأَشْرَافِ لَهُ وَفَرِيقٌ
و خدا نیست که بر او دومین و خالق است نیست انباز مرا و او را و فرزند

لَا مُعِينَ لَهُ وَالْأَوَّلُ بِالْأَزْوَاجِ الدَّائِمُ بِالْإِقْنَاءِ
که نیست یار و دهنده مرا و او را و اول است و دائم است به فنا
وَالْقَائِمُ بِالْإِعْنَاءِ وَالْمُؤْمِنُ بِالْإِنْمَايَةِ وَ

بِالْإِظْهَارِ

وَالْمُبْدِي بِالْأَمْدِ وَالصَّانِعُ بِالْأَحَدِ وَالرَّبُّ
و استاده است به تقب و امان دهنده است به نهایت و
الْمُبْدِي بِالْأَمْدِ وَالصَّانِعُ بِالْأَحَدِ وَالرَّبُّ
آفریننده است بخشت به زمانه و صنعت کننده است به کس و پروردگار است
بِالْأَشْرَافِ وَالْفَاطِرُ بِالْأَكْلَفَةِ وَالْفَعَّالُ بِالْإِعْجَازِ

بِالْإِنْبَازِ وَالْأَفْرِيضَةُ بِالشَّقِّتِ وَبِالْكَارِئَةِ بِالشَّيْخِ
بر انباز و آفریننده است بر شققت و بسیار کار کننده است بر شخ
لَيْسَ لَهُ حَدٌّ فِي مَكَانٍ وَلَا غَايَةٌ فِي زَمَانٍ لَمْ
نیست مراد واحد در مکان و نه غایتی در زمان بوده است

يَزُلُّ وَلَا يَزُولُ وَلَنْ يَزَالَ كَذَلِكَ أَبَدًا هُوَ الْإِلَهُ
و خواهد بود و همیشه خواهد بود همچنین همیشه است خدای زنده

الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الْقَدِيمُ الْقَادِرُ الْحَكِيمُ

که بخود برپاست همیشه هست و قدمیت و توانا و حکیم

إِلَهِي عَبْدُكَ بِفِئَاثِكَ سَأَلْتُكَ بِفِئَاثِكَ

ای خدا من بپندم که تو ام بر آستان تو سائل تو را استادم هست

فَقِيرُكَ بِفِئَاثِكَ ثَلَاثُ أَلْفِ مَلِكٍ يَرْهَبُ

محتاج تو بر آستان تو ثلاثه هزار پادشاه ترسند

الْمُتَرَهِّبُونَ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ الْمُشْتَرِلُونَ رَهْبَةً

ترسندگان و بسورت تو خالص ده اند فریاد کنندگان

لَكَ وَرَجَاءُ لِعَفْوِكَ يَا إِلَهَ الْحَقِّ اَرْحَمُ دُعَاءُ

رحم کن دعا

الْمُسْتَخِرِينَ وَاعْفُ عَن جَرَائِمِ الْغَافِلِينَ

فریاد طلبان را و عفو کن از گناه غفلت را

وَزِدْ فِي إِحْسَانِ الْمُنِيبِينَ يَوْمَ الْوُفْوِ دَعَاكَ يَا كَرِيمُ

و زیاده در نیکو ساز گشت کنندگان روز روزه دار و بخشنده بر تو ای کریم

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

و كان من دعائه عليه السلام في ذكر آل محمد عليهم السلام

اللهم

اللَّهُمَّ يَا مَنْ خَصَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ بِالْكَرَامَةِ وَحَبَابِهِمْ
اگر آنکه مخصوص است محمد و آل او را بشفرف و بزرگی و عطا کرده

بِالرِّسَالَةِ وَخَصَّصَهُم بِالْوَسِيلَةِ وَجَعَلَهُمْ وَرَثَةً
برسالت و خاص کرد ایشان را بوسیله بود و گردانیده ایشان را
الْأَنْبِيَاءِ وَخَتَمَ بِهِمُ الْأَوْصِيَاءَ وَالْإِمَّةَ وَعَلَيْهِمْ
پیغمبران و ختم کرده ایشان را بپیشانیان پیغمبران و مشوایان او آموزنده

عِلْمٌ مَا كَانَ وَعِلْمٌ بِهِ وَجَعَلَ أَفْدَةً مِنْ
علم آنچه بوده است و علم آنچه باقیست و گردانیده است دلها را
النَّاسِ قَهْرِي إِلَيْهِمْ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ الطَّاهِرِينَ
و در میان خواستن دارند بسویشان

وَأَفْعَلْنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فِي الدِّينِ وَالْدُنْيَا
و بکن با ما آنچه که تو سزاوارتر در دین و دنیا
الْآخِرَةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَانَ مِنْ دَعَائِهِ
آخره بدرستی که تو بر همه چیز بغایت توانا

عَلَيْهِمُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ
خداوند

اللَّهُمَّ

وَأَدْمُ بَدِيعُ فِطْرَتِكَ وَأَوَّلُ مُعْرِفٍ مِنْ

وادم نو بدید آمده آفرینش است و نخست اعتراف کننده است از

الطَّيْنِ بِرُبُوبِيَّتِكَ وَبِدَعْوَجَتِكَ عَلَى عِبَادِكَ

کل به پروردگار بر تو و اولین حجت است بر بندگان تو

وَالذَّلِيلُ عَلَى الْإِسْتِجَارَةِ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ

دراغ نماست بر پناه بردن به عفو تو از عقاب تو

وَالنَّاهِجُ سَبِيلَ تَوْبِكَ وَالْمُتَوَسِّلُ بَيْنَ الْخَلْقِ

و آشکارا کننده است ایها سر توبه ترا و وسیله شونده میان خلق

وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ وَالَّذِي لَقْنَتْهُ مَا رَضِيتَ

و میان شناخت تو و آنکسی است که تعلیم کرده است او را راضی شده

بِهِ عَنْهُ بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ لَهُ وَالْمُنِيبُ

با و از و بنعمت تو برو و رحمت کرده است تو را و بازگشت کننده

الَّذِي لَمْ يَصِرْ عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَسَابِقُ

که ایستاد که نکرد بر عصیان تو و پیشتر بنده

الْمُنْذِلِّينَ بِحُلُوقِ رَأْسِهِ فِي حَرَمِكَ وَالْمُتَوَسِّلُ

خوار کننده گان به ترا شنیدن سر خود در حرم تو و وسیله جوینده است

بَعْدَ الْمَعْصِيَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَأَبُو

بعد از معصیت بسبب طاعت بسور عفو تو و پدر

الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أَوْدُوا فِي جَنْبِكَ وَكَثُرُوا

پیغمبران است که آزار کشیده اند در راه تو و بیشتر

سُكَّانِ الْأَرْضِ سَعْيًا فِي طَاعَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ

ساکنان زمین است از رور سعی در طاعت تو

أَنْتَ يَا رَحْمَنُ وَمَلَكُوتِكَ وَسُكَّانُ

ای بسیار رحم کند و فرشتگان تو و ساکنان

سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ كَمَا عَظَّمَ حُرْمَانِكَ وَدَلَّنَا

آسمانها سر تو و زمین تو چنانچه بزرگ داشت حرمتها را ترا و راه نما

عَلَى سَبِيلِ مَرْضَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بر راه خشنود سر تو

وَكَانَ مِنْ دَعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْكَرْبِ وَالْإِفْثَالَةِ

إِلَهِي لَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تَجْمَعْ بِي حَمِيْنِي

ای خدا دمانی مکن بمن دشمن مرا و در دناک مکن نزدیک مرا

وَصَدِّيقِي الْهَمِّ هَبْ لِي لِحْظَةً مِنْ لِحْظَاتِكَ

و دوست مرا خدایا بخش مرا انگریستن از تکرستنها خود

تَكْشِفْ عَنِّي مَا ابْتَلَيْتَنِي بِهِ وَتُعِيدْنِي إِلَى

که دفع کن از من آنچه مبتلا کرده تو مرا باز و برگردانی مرا به نیکو

أَحْسَنَ عِمَادَاتِكَ عِنْدِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي

به نیکوترین عادتها تو نزد من و اجابت کن دعا مرا

وَدُعَاءُكَ مَنْ أَخْلَصَ لَكَ دُعَاءً فَقَدْ ضَعُفَتْ

و دعای کسی که خالص کرده است بر تو دعا خود را پس تحقیق که

قُوَّتُهُ وَقَلَّتْ حِيلَتِي وَاشْتَدَّتْ حَالِي وَأَيْسْتُ

قوت من و اندک شده است چاره من و سخت شده است حال من و نومیده ام

مِمَّا عِثَدَ خَلْقِكَ فَلَمْ يَبْقَ لِي إِلَّا رَجَاؤُكَ

از آنچه نزد خلق تست پنداشته ام مگر امید تو

إِلَهِي إِنَّ قُدْرَتَكَ عَلَى كَشْفِ مَا أَنَا فِيهِ

خدایا بدینکه قدرت تو بر دفع آنچه من در آنم

كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ مَا ابْتَلَيْتَنِي بِهِ وَإِنَّ ذِكْرَ

بهمو قدرت تست بر آنچه گرفتار کرده تو مرا باز و بدینکه یاد

عَوَاذِكَ يُونُسُي وَالتَّجَاءُ فِي أَنْعَامِكَ

مهربانهاست تو انس میدهد مرا و امید در انعام تو

وَفَضْلِكَ يُقَوِّبُنِي لِأَنِّي لَمَّا أَخْلُ مِنْ نِعْمَتِكَ

و فضل تو تقویت میکند مرا از بر آنکه خالی نبوده ام از نعمت تو

مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَأَنْتَ يَا إِلَهِي مَفْرَعِي وَمَلْجَأِي

از ان زمان که آفریده مرا و تو ابر خدا بر من پناه من و ملجاء من

وَالْحَافِظُ لِي وَالذَّابُّ عَنِّي الْمُتَحَنِّنُ عَلَى الرَّحِيمِ

و نگاه از من و دفع کننده از من مهربانی کننده بر من رحیم بر من

بِي الْمُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي فِي قَضَائِكَ كَانَ مَا حَلَّ بِي

ضامن بر من در قضا تو بود آنچه فرو آمده بر من

وَبِعَمَلِكَ مَا صِرْتُ إِلَيْهِ فَأَجْعَلْ يَا وَلِيَّيْ

و بعمل تو آنچه کرده ام بسو آن پس بگردان ار دوست من

سَيِّدِي مِمَّا قَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ عَلَيَّ وَحَمَمْتَ

خداوند من از آنچه تقدیر کرده و قضا کرده بر من و لازم ساخته

عَافِيَّتِي وَمَا فِيهِ صَلَاحِي وَخَلَاصِي مِمَّا أَنَا

عافیت مرا و آنچه در آن صلاح من و خلاصی منست از آنچه من

فِيهِ فَإِنِّي لَا أَرْجُو الدَّفْعَ ذَلِكَ غَيْرَكَ وَلَا أَعْتَمِدُ

در آنم پس بیشتر که من امید دارم از برادر دفع آن غیر تو و اعتماد دارم

فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ فَكُنْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ عِنْدَ

درو مکر بر تو پس باش از خداوند بزرگی و اکرام نزد بهترین

أَحْسَنَ ظَنِّي بِكَ وَأَرْحَمَ ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَكَشْفَ

بهترین گمان من ب تو و رحم کهنه سستی مرا و کمس جاره مرا و دفع کن

كَرْبَتِي وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اندوه مرا و اجابت کن دعا مرا

وَأَقْلَبْنِي عَشْرَةَ وَأَمْنٌ عَلَى بَذَلِكَ وَعَلَى كُلِّ دَاعٍ

و در گذران نهمش مرا و انعام کن بر من با آن و بر هر که خوانده است

لَكَ أَمْرَتَنِي يَا سَيِّدِي بِالْذُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ

مرا امر کردی مرا از خدا بر من بدعا و ضامن شدی

بِالْإِجَابَةِ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا خُلْفَ فِيهِ

اجابت و وعده تو حق است که نیست خلاف کردن درو

وَلَا تَبْدِيلَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَبْدِكَ

و نه بدل کردن

وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَاعْتَنِي فَلَنْتَ غِيَاثُ

و فریادرس مرا بدرستی که تو فریادرس آنی

مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَحِرْزٌ مِنْ لَاحِرِزْلَهُ وَانَّا

که نیست فریادرس مرا و او را و پناه آنی که نیست پناه مرا و او را و من آن

الْمُضْطَرُّ الَّذِي وَجِبَتْ إِيَّاهُ وَكَشَفَتْ مَا بِهِ

بیماره ام که واجب کرده تو ایجابات او را و دفع کرده از آنچه که او را

مِنْ السُّوءِ فَأَجِبْنِي وَاكْشِفْ عَنِّي وَفَرِّجْ عَمِّي

از بد من پس ایجابت کن مرا و دفع کن از من و کنش بپوشده اندوه مرا

وَاعِدْ خَالِي إِلَى أَحْسَنِ مَا كَانَتْ عَلَيْهِ وَلَا

و بگو خدای من مرا به بهترین آنچه که بود حال من بر آن و بپادش

تُجَازِنِي بِالْإِسْتِحْقَاقِ وَلَكِنْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي

بده مرا با استحقاق ولیکن بر رحمت خود که کنجای

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ

همه چیز را از خداوند بزرگ و کرامت پرور

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ وَاجِبْ يَا عَزِيزُ

و بشنو و اجابت کن

همی صل

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا يَخَافُهُ وَيَحْتَدِرُهُ

إِلَهِي إِنَّهُ لَيْسَ بِرُدِّ غَضَبِكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا

يُنْجِي مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا عَفْوُكَ وَلَا يَخْلُصُ مِنْكَ

إِلَّا بِرَحْمَتِكَ وَالتَّضَرُّعُ إِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي

فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُخَيِّمُ مَوْتَ الْبِلَادِ وَمَهَا

تَنْشُرُ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ وَلَا تُهْلِكُنِي وَعَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ

يَا رَبِّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي لَا تَنْقُصُ وَلَا تَزُولُ

وَلَا تَنْصَعِنِي وَانْصُرْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي مِنْ

دَيْبِ مَنْ مَكَرَ عَلَيَّ وَارْزُقْهُمَا وَارْزُقْهُمَا وَارْزُقْهُمَا

وَمَا تَقْصُرُ عَنْهُ الْقُدْرَةُ

الْحَمْدُ

الْأَفَاتِ يَادِبُ أَنْ تَرْفَعَنِي فَمَنْ يَضَعُنِي فَمَنْ
الافات ای پرده های از این کز مرا بگریخته کنند و اگر تو بپوشد

يَرْفَعُنِي وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
بهرند من و حق تعالی ای الهی اینکست در حکم تو

ظُلْمٌ وَلَا فِي ثِقَلِكَ عَجَلَةٌ إِنَّمَا يَجْعَلُ مَرْخَافُ
ستم و نه تیرگی و عجله نیست بدین که بکنند شما مرا که ترسد

الْفُوتِ وَيَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ
از فوت شد و محتاج بظلم بمر ضعیف وصال الله

تَعَالَيْتَ عَزَّ ذَٰلِكَ يَاسَيِّدِي عُلُوًّا كَبِيرًا دَبِ
که تو برتری از ان ای صاحب بسیار است ای پروردگار

لَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنَقْمِكَ نَصَبًا وَ
مگردان مرا برای بلا نه و نه برای عقوبت خود را ای پروردگار

مَهْلِكِي وَنَفْسِي وَأَقْلَبْنِي عَثْرَةً وَلَا تُتْبِعْنِي بِالْبَلَاءِ
و مهلت ده مرا و بگردان مرا در انداز و سرگردان و بلا در پی من

فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي فَصَبِّرْ نِي فَإِنَّ
پس دیدی که میبینی من را و کمایه مرا پس صبر ده مرا پس صبر کن

يَا رَبِّ ضَعِيفٌ مُتَضَرِّعٌ إِلَيْكَ يَا رَبِّ وَأَعُوذُ
إِيَّاكَ مِنْ ضَعْفٍ ضَعِيفٍ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ
بِكَ فَأَعِزَّنِي وَأَسْجِرْ بِكَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ
أَزِيدُنِي بِشَاهِدَةٍ مِنْ دِينِي يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ
فَاجِرُنِي وَأَسْتَرْ بِكَ فَاسْتَرْ بِكَ يَا سَيِّدِي مَا
أَخَافُ وَأَحْذَرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ الْعَظِيمُ مِنْ كُلِّ
عَظِيمٍ بِكَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ
يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ
يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ اتَّقِ اللَّهَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَسَلَّمَ كَثِيرًا
وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الشَّذَلِ

مَوْلَانِي

مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ

مولای من مولای من تو مولای من بندہ و آیا
بِرَحْمَةِ الْعَبْدِ إِلَّا الْمَوْلَى مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَزِيْرُ

رحم میکند بندہ را مکر مولای من
وَأَنَا الذَّلِيْلُ وَهَلْ رَحِمَ الذَّلِيْلُ إِلَّا الْغَزِيْرُ مَوْلَايَ

و من خوار و آیا رحم میکند خوار را مکر عزیز مولای من
مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ رَحِمَ

مولای من تو آفریننده و من آفریده شده ایارحم کند
الْمَخْلُوقُ إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ

مخلوق مکر خالق مولای من مولای من
الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ إِلَّا الْمُعْطَى مَوْلَايَ مَوْلَايَ

عطا کننده و من سوال کننده طرعتا کننده مولای من مولای من
أَنْتَ الْمُبْغِيْثُ وَأَنَا الْمُسْتَبْغِيْثُ وَهَلْ رَحِمَ الْمُسْتَبْغِيْثُ

تو فریاد رسی و من فریاد رسی کننده ایارحم کند قادر بر کننده
إِلَّا الْمُبْغِيْثُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا

موجود و باقی مولای من مولای من تو باقی و من

مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَزِيْرُ
مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ
مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُبْغِيْثُ
مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي

الْفَانِي وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ

فَانِي اياهم سئلند فانه مكر باقى

وَهَلْ يَرْحَمُ الرَّامِلُ مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ إِلَّا الدَّائِمُ

مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ

يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ

الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ

إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْكَبِيرُ

وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ

مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ

وَهَلْ

وَجَلَّ يَرْحَمُ الْمَلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ وَكَانَ

مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْآخِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایستاد منکم *نام بدان که او صد بار در حق خود می‌گوید*

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشَى إِلَّا

بِسْمِ خدای *ایستاد دارم بکر بفضل و بپرسم*

عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا أَمْسِكُ إِلَّا

عمل او را *و اعتماد دارم بکسر گفتار او را* *و نمی‌چسبم*

بِحَبْلِكَ اسْتَخِيرُكَ إِذَا الْعَفْوَ وَالرِّضْوَانِ مِنْ

برسان *تو ز من می‌خواهم از خداوند عفو کنند و بخشند*

الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَاشُرِ

شتم و جور *و از صا دشمنای زمان* *و بی‌درستی*

الْآخِرَانِ وَمِنْ نَقِضَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّاهِبِ

انقضای *و از منقضی شدن مدت* *پیش از تیره رفتن*

وَالْعُدَّةَ وَإِيَّاكَ اسْتَزِيدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ

و سازیداه گرفت و از تو را چه میجویم پس از آن خبر دهی و صلوات

وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ اسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ

و صلاح است و بتو یاری میجویم در آنچه مقتضی است باد

النجاحُ وَالْإِنجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ

فیروزی و پیروزی داد و تو را رغبت دادم در پوشش نیدن

الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا

عافیت و تمام گردیدن و فرو گرفتن سلامه و دوام آن

وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

و پناه میبرم بتو ای خداوندگار از دسوسهای شیطان

وَأَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ

و هرگز نمیترسم بسلطان تو از ستم پادشاهان

فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَوَاتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ

پس بپذیر آنچه بفرستادم از نماز من و روزه من و بگردان

غَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي

فردای مرا و آنچه بعد از آن است بقراری از عهده من و روز من و عزیز کنی

فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي وَنَوْمِي
در میان قوایل و قوم من و نگاه دار مرا در بیداری و خواب من

فَإِنَّ اللَّهَ خَيْرُ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
پس تو خدای بهترین نگاه دارنده و تو رحیم ترین رحم کننده هستی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرَى الْيَلَدَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدُ
خدایا! بدیدم بچگی را در روز من این و آنچه پس از آنست

مِنَ الْإِحَادِ مِنَ الشَّرِكِ وَالْإِحَادِ وَأَخْلَصُ
زیگه را از شرک و الحاد و خالصم

لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَى
در ای و دعای خود را بگشایم پس آمدن اجابت را و میایستم

طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
طاعت تو بجهت امید آرزو ثواب و ادوات پس صلوات بر محمد

خَيْرَ خَلْقِكَ الدَّاعِيَ إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي فِي
بهترین خلق تو است که خواننده است سوی حق تو و عزیز کن مرا

عِزَّتِكَ الَّتِي لَا يُضَامُ وَأَحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي
عزت تو که ستم نکرده میشود و نگاه دار مرا بچشم خود

لَا تَنَامُ وَآخِثًا بِالْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي وَ
خواب نیکند و ختم کن شمع شمع نوری تو کار مرا

بِالْمَغْفِرَةِ عَمْرِي أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
و با مرش عمر مرا بیکتر کن تو که آمرزنده و بخشنده

وَلَمَّا مَزِدُّعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
باسم الله رحمن رحیم کنشد

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهِدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ
حمد و ستایش بر خداوندی که حاضر غیبت نکرد هیچکس را هنگام آفرینش

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ مَعِينًا حِينَ
آسمانها و زمین را و نگرفت است مددکار را هنگام

بَرَأَ السَّمَاءَاتِ لَمْ يَشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ وَلَمْ
که خلق کرده آسمانها و شریک نداشت در الهیت و

يُظَاهِرُ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَا
یا در کرده آسمانها در یگانگی کند شده اند زبانشان از تمام

صِفَتِهِ وَالْعُقُولُ عَزَّكَهُ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتْ
صِفَتُهُ وَعَقْدُهَا عَابُوشْدَه اِنْداز كنه موزنه او و فروغی كنه ده

انجمن

الْجَبَّارَةُ لِهَيْبَتِهِ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِحَشِيَّتِهِ

جباران مهيبه او را و خوار شدند روها مر ترس او را

وَانْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَاكُ الْحَمْدِ مُتَوَاتِرًا

و كرده نهاد هر بزرگي مر بزرگي او را پس تورات سبک پد در پی

مُتَشِقًا وَمُتَوَالِيًا مُسْتَوْثِقًا وَصَلَوَاتُهُ عَلَى

پوسته و پی در پی مستحکم و رحمتی خداوند

رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سُبْحًا لِلَّهِمَّ

رسول خدا و امانت و درود او دایم و جاودان خداوند

اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا وَآوَسَطَهُ

بگردان اول روز مرا این روز صلاح و میان او را

فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَاعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ

فیروزی و آقا او را نجات و پناه ببرم بتو از روزی

أَوَّلُهُ فَرَجٌ وَآوَسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ

اول او ترستی و میان او پستی و آخر او درد است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ
یا خدا من تو را طلب استغفار از برای هر نذری که نذر کرده‌ام

وَلِكُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ وَلِكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ
و هر وعده که وعده کرده‌ام و هر پایی که پیبندیدم ام و او را

لَمَأَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ
پس می‌خواهم آن را ببایم و سؤال میکنم در مظالم عبادان تو

عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ
در نزد من پس هر بنده‌ای از بندهگان تو یا کنیز

مِنْ أَمَانِكَ كَانَتْ لِي فِيهِ ظُلْمَةٌ
از کنیزان تو و در هر یک از آن ظلمتی بود

أَيُّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عَرَضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ
از حق را از او در نفس خود یا در عرض خود یا در مال او یا در اهل او

وَوَلَدِهِ أَوْ غِيَبَةٍ اغْتَبْتُهَا أَوْ تَحْمُلُ عَلَيْهِ
و فرزندان او یا غیبتی که غیبت کرده‌ام یا چیزی که بر او بار کرده‌ام

بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ نَفَّةٍ أَوْ حِمِيَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصِيَّةٍ
بسیل یا خواهش یا تمیزی یا رشکی یا ریا یا عصیان

غالباً

غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا لِحَيٍّ كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصِّرْ
غایب بود یا حاضر و زنده یا بم *یا مرده یا پشیده*

يَدِي وَضَاقَ وَسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَالتَّحَلُّلِ
دستم و گدازیدم به شطافتم از رد کردن آن سوی او و حل شدن

مِنْهُ فَاسْأَلْكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ
از او پرس سوال بکنم ای مای که خواوند حاجت و الهی
مُسْتَجِيبَةٌ بِمَشِيَّتِهِ وَمُسْرِعَةٌ إِلَى زَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّ
احاطه کننده اندر حاجت و او را و شناینده اند سوی الهی و الهی که بخواهد

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَرْضَيْهِ عَنِّي بِمَا شِئْتَ
بر محمد و آل محمد و اگر بخواهی خوشنود سازی او را از من چه

وَقَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَقْصُصُكَ
و بخت مرا از نزد خود رحمت و برتر که کم نمیکند تو را

الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَنْصُرُكَ الْمَوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
افزایش و برتر نمیکند تو را بخشش ای موم کننده ترا از هم کنندگان

اللَّهُمَّ أَوْلِيَّيَ فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ
بار خدایا عطا کن مرا در هر روز دو شنبه دو نعمت از تو

اَشْتَقِي بِعُقَاةٍ فِي اَوَّلِ بَطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً

دوست من بطنه در اول اطاعت تو و نعمتی

فِي الْآخِرَةِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْاَلَدُ لَا يَغْفِرُ

در آخرت با برکت تو ای کسی که اوست و نمیگذرد

الذَّنُوبَ وَفَرْدُغَاةٍ عَلَيْهِمُ دَعَاءُ يَوْمِ كُنَّا سَائِلًا

سواران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوندی که رحیم است و رحیم

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا

سپاس خداوند را و سپاس حق اوست چنانکه شایسته است و بسیار

وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَآ مَارَّةً

و پناه میبرم با او از شر نفس خود بدی که نفس هرگز باز نمیشود

بِالسُّوءِ الْاِمَارَةِ رَحِمَ رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ

بشری که مرا که از شر او میترسم و پناه میبرم با او از شر

الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا اِلَى ذَنْبِي وَآخِرُ

شیطان که مرا از گناه به گناه میافزاید و آخر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوندی که رحیم است و رحیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوندی که رحیم است و رحیم

بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَ سُلْطَانٍ خَائِرٍ وَعَدُوٍّ
بهر از هر کس که دشمنی کنه کار می کند و سلطان بخیر و دشمنی

قَاهِرٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَإِنْ جُنْدَكَ
قد کشنده یا خدایا بگردان مرا از لشکر خود پس بدستی لشکر تو

هُمْ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حَرْبِكَ فَإِنْ
ایشان را غلبه لشکران اند و بگردان مرا از لشکر تو پس جنگی

حَرْبِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَّائِكَ
که گزیده تو باشی ای شکیبازان و بگردان مرا از دوستان خود

فَإِنْ أَوْلِيَائِكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
پس بدستی گردوستان تو نیست ترس را بر ایشان و نه اندوه را بر ایشان

اللَّهُمَّ اصْلَحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةُ أَمْرِي وَاصْلَحْ
ای خدایا اصلاح کن برای دین من پس دین مرا ایمنی کند و او را نگاه اندازد امر من

آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرَّتِي إِلَيْهَا مِنْ مَجَاوِرَةٍ
آخرت مرا پس بگردان مرا ای سرای قرارگاه منتهای من است از همه جای

اللِّغَامِ مَقَرَّتِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ
پایمان کنیز من و بگردان حسنه را زیاده ای برای من در هر

خَيْرِ وَالْوَفَاءَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ
خیر و فاء را راحت ده از هر شری ما را خدا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ
صلوات بر محمد ختم پیغمبران و تمام شمار

الرُّسُلَيْنِ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
رسولان و آل او پاکان و پاکیزگان

وَأَصْحَابِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَهَبْ لِي فِي الثُّلَاثِ ثَلَاثًا
واران او که عزیزانند و بختی ده در این شب سه چیز

لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا أَغْفَرْتَهُ وَلَا عَمَّا أَذْهَبْتَهُ
مکرار را ای خدا من را مگر گناهی را و آنچه ویران کنی

وَلَا عَدُوًّا إِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ
و نه دشمنی مگر اندفع کنی تو او را بنام خدا و بهترین اسما

وَبِسْمِ اللَّهِ دَبَّ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ اسْتَدْفَعَ كُلَّ
و بنام خدا که برودگار زمین و آسمان دفع کند

مَكْرُوهٍ أَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاسْتَجْلِبْ كُلَّ مَحْبُوبٍ
افزونی که اول او غضب است و بکش هر پسندیده

أَمَّا

فَسَوَّيْتُ وَقَدَّرْتُ وَقَضَيْتُ وَافَقْتُ وَاحْيَيْتُ
پس درست کردی و تقدیر کردی و حکم کردی و میراندی و در هر کردی

وَأَمْرَضْتُ وَشَفَيْتُ وَغَافَيْتُ وَأَبْلَيْتُ
و بیمار کردی و شفادادی و غایتی دادی و نعمت دادی

وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتُ وَعَلَى الْمَلِكِ اخْتَوَيْتُ
و بر عرش نشست و بر پادشاه چسبیدی

ادْعُوكَ دُعَاءَ مَرْضَعَةٍ وَسَيْلَتُهُ وَ
مخوام تو را خواند که گویی و سینه او

انْقَطَعَتْ حَيْلَتُهُ وَاقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَانِي
بریده است چال او و نزدیک شد اجل او و نزدیکی

فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ إِلَى رَحْمَتِكَ
در دنیا امید او و سخت شد به سوی رحمت تو

فَاقَتْهُ وَعَظُمَتْ لِقْفَرِطُهُ خَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ
حاجه او و دراز شد است از برای قسیر کردن او و بسیار شد

زَكَتُهُ وَعَثَرَتُهُ وَخَلَصَتْ لَوْجْهِهِ
نورش او و بره آمدن او و خالص شد است از برای ذات او

تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى

توبه او سب صلوٰت و سب محمد

أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي

و روزگار مرا

شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَحْرِمَنِي

و محرم منازم

شفاعة محمد صلی الله علیه و آله

صِحَّتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

یا خدا

ایم مکنده ترین هم نشنا

از صحت او برتر تو

اقْضِرْ لِي فِي الْأَرْبَعَا أَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي

مکدران قوت مرا

چهار در امور چهارشنبه چهار چیز

فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي

در طاعت تو

و نشاط مرا در عبادت تو و رغبت مرا

فِي ثَوَابِكَ وَزُهْدِي فِيمَا يُوجِبُ لِي الْيَمِّ

در ثواب تو

و بی رغبتی مرا در آنچه میگرداند از یمن، غدا

عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ

و در آن که بدست میزند که تو

وكان مرد غلام علی در دعاء یوم النیس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ

لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ

مرطاب الله به برد شب در حالتی که میبرد بقدیرت خود

بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضِيَاءَهُ وَأَنَا

روزگار روشن بر رحمت خود و پوشاننده ی من با نور او و من

فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَكَا أَبْقِيَنِي لَهُ فَا بْقِيَنِي لِمِثَالِهِ

در نعمت او ای خداوند پس بجزای من بجزای او و مرا بجزای او

وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ وَفِي

و در او و در آل او و در او

غَيْرِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْأَيَّامِ بِإِثْكَابِ الْمُحَارِمِ

عبارت روز از شبها و روزی سبب تکاب حرامها

وَالْكَثَابِ الْمُنَاسِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ

و بسیار کن کلاه و روز کن خیر روز و خیر از او

و خیر

وَحَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي

وَجِيرَ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَكَوْنِ فِيهِ

وَقَرِّبْ
م

شَرِّهِ وَشَرِّ مَا فِيهِ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بِذِمَّتِكَ

مُتَرَاكِ وَشَرِّ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَكَوْنِ فِيهِ

الْإِسْلَامِ اتَّوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ

رَسَدُ قَوْلِ يَحْمَدُ عَلَيْهِ وَبِحُرْمَةِ قُرْآنِ

اعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

وَالِإِلَهَ اسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَأَعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

الَّتِي أَرْجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْخَمْسِ خَمْسًا لَا

يَتَشَعُّ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

يَتَشَعُّ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

وَالْآلِ وَرَحِمَتِهِمْ أَرْجُو

سَلَامَةٌ أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ

عَنْ قَوْلِ قَوْمٍ بِأَسْمِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَبِهِمْ

اسْتَحَقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ مِنَ الْأُولَى وَبِهِمْ

مِنَ الرِّزْقِ الْخَلَاءِ وَإِنْ تَوَيْتَنِي فِي مَوَاقِفِ

زَيْدٍ فِي حَقِّهِ

الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْغُيُومِ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومِ فِي حِصْنِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَعَلَى

وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ الْحِجَابِ مَنَافِعًا

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَكَانَ مِنْ عَائِدَتِهِ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَعَاوَنَهُ الْجَنَّةُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

وَالْغُيُومُ الْغُيُومُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ الْفَنَاءِ

مجلس چهارم که بعد از استماع قرآن آفرید و در آن ذکر انبیا

الْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمُ الَّذِي لَا يَنْبَغِي

و آخر استماع قرآن و چیزها دانای آن که خواستش بیدار

مَنْ ذِكْرُهُ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شُكْرِهِ وَلَا يَخْتِيبُ مَنْ

کسی که یاد او کم نشود و شکر او کم نشود و کسی که

دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ

دعا او قطع نکند و رجای تو قطع نکند و من شاهد تو هستم

وَكُفْرِيكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَاتِكَ وَسُكَّانِ

تو را و کفر تو را و همه فرشتگان و ساکنان

سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ

آسمانهای تو و بردارندگان عرش و هر که فرستاده

أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ

غیر تو و رسولان تو و آفریده از اصناف

خَلْقِكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

خداوند من و من شاهد هستم که تو هستی و هیچ کس نیست مگر تو

مولا محمد

وَحَدَّثَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيلٌ وَلَا خُلْفَ

ویرضای

لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنْتَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

مَقُولٌ وَهَذَا تَبْدِيلٌ

وَالِهَ عَبْدُكَ وَمَرْسُولُكَ أَذْنِي مَا حَمَلْتَهُ إِلَيَّ

اینکه توست و رسول توست و این را من حمل کرده بودم

الْعِبَادِ وَجَاهِدَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ

بوی مبارزه و مبارزه کن در راه خدا حق مبارزه

وَأَنْتَ بَشَرٌ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ أَنْذَرُ بِمَا

و این که و خرد که بانی او حق است از ثواب و بیم داد آنچه

هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ

او راست است از عقاب ای خداوند مرا بر دین تو

مَا أَحْيَيْتَنِي وَلَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي

چون که زنده داری و میل مغرور من را پس از آنکه راهنمایی

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

و به بخشش مرا از خود تو رحمت ده زیرا که تو بخشنده

مِنْ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مُوَلَّيًّا لَهُ وَ

و محمد را از تابعان او و

شيعته و اخشيه في منزله و وفقي لاداء فريض

في اوان او و حشرك مراد مروده او و نوصي به مراد او

الجمعات و ما اوجبت على فيها من الطاعات

صالح و در روز جمعه و نماز و احكام و عبادت و نواها از طاعتها

و قسمت لاهلها من العطاء في يوم الجزاء انك

و قسمت كرده را اهل آن در روز جزا و

انت العزيز و جود عاقل و حكيم

تو عزيز و جود و عاقل و حكيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله كلمة المقتضمين ومقالة المتحررين

بسم خدا كه كلمه مقتضمين و مقالة متحررين

اعوذ بالله تعالى من جور الجارين وكيد

ما عليم بخدي انا من ازستم ستم كننده و كيد

الْحَاسِدِينَ وَبَغِي الظَّالِمِينَ وَآخِذَهُ فَوْقَ حَسَدِ
حاسدان و از حد در کنش بر ظالمان و همچنین تو را بالای

الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلا شَرِيكَ وَ
حمد صمد آن خداوند تو یگانه بی شریک و بی

الْمَلِكُ بِلا مَمْلُوكٍ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُنَازِعُ
پادشاه بی آنکه توی پادشاه کرده باشد عباد کرده نشود و در حکم
فِي مُلْكِكَ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
در ملک تو سوال میکنم

وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي مِنْ شُكْرٍ نَعْمًا لِمَا
و اینک در دل اندازم از شکر نعمهای تو ای

تُبْلِغُ بِي غَايَةَ رِضَاكَ وَأَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ
که من را بسبب آن به نهایت خوشنودی تو و آنکه بیاورد هر عبادت

وَلَزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ
و لزوم عبادت خود و استحقاق ثواب خود

بِلُطْفِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحَمَنِي وَصُدِّقْ عَزْمًا صَبِيحًا
بلفظ و عنایت خود و رحمت کن مرا و یار داور مرا از صبحها

بسم الله الرحمن الرحيم

اَحْيَيْتَنِي وَتَوَفَّقَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا اَبْقَيْتَنِي

حیدر زنده دار مرا و توفیق مرا برای آنچه سود میدهد مرا

وَ اِنَّ تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِي وَ تَحُطُّ بِتِلَاوَتِهِ

ایکدن ده ساز کتابت حفظ میکنم مرا و فروغی بخوانند او

و زُرِّي وَ تَمُنَّخِي السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَ نَفْسِي وَ لَا

و مال کمان مرا و عطا کنی بجز سلامتی مرا در دین و جان من

تُوحِشَ بِي اَهْلَ اُنْسِي وَ تُتِمَّ اِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ

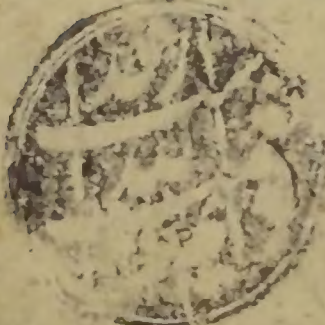
و خشنم کنی بمن اهل انس را و ایمله تمام کنی اخلاص در آنچه باقی

مِنْ عُمْرِي كَمَا اَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از زندگی من همانچنانچه احسان کرده است در آنچه گذشته است ای ارحم الراحمین

قد فرغ من تسويد هذه النسخة الشريفة المباركة في يوم

اقل عباد الله المحتاج الغر محمد شفيع ابن جابر محمد

محمّد شفیع

[illegible]

امام حسن علی
علیہ السلام

[illegible]

خانه در نزد کربلائی یا فرموده شد که در سال
بیست و نه اول محرم مدتی که شاهی تمام
را به این شهر فرستاد - ۱۲۳۹
بیت الله محمد

بفکر سلامی باقر باید مدد میکند همان شرحی را
نمودار و هم نشان داد که تمام شد ۱۲۴۲

